ژیـن و بـاوهرگ

ژین و باوهری

ې ژین و باوهرۀ

- ژین و باوهری (پشکا ئێکێ)
 - تەحسىن ئىبراھىم دۆسكى
 - بەرگ: ئەحمەد بىرى
- چاپا یهکن / چاپخانهیا هاوار دهۆک
 - ۱٤٣٤ مشهختي ۲۰۱۳ ز
- ژمارا سپارتنی ل پهرتووکخانهیا بهدرخانییان (۲۲٤۳)

ژیـن و بـاوهراژ

ژین و باوهری

كۆمەگۆتار و قەكۆلين

پشکا دویی

تەحسىن ئىبراھىم دۆسكى

ژین و باوهری

ژيـن و بـاوهري د

ژ وان خودیّناسیّن بهرههمیّ وان ئاشکهرا و ناقیّ وی قهشارتی

هنده ک جاران ده می مروّق کتیبه کی ژوان کتیبان دخوینت یین زانایین مه ل دوّر ژینه نیگار و سهرهاتییین زانا و خودیناس و ناقدارین ئوممه تی نقیسین هنده ک سهرهاتییین مهزن ب بهرچاقین مروّقی دکه قن قههره مانین سهره کی تیدا ئیک ژوان خودیناسانه یین دیرو کی گوتن و سهرهاتییین وان پاراستین بینی گرنگییی بده ته ناقین وان، ههر وه کی خودی بو وان حهزکریه ئه و ژوان ته قوادارین قه شارتی بن یین ئه و بین ئه و بین به نه نه نافی بین نه و بین به نه و بین به نه و بین به و بین به نه و بین به نه و بین به نه و بین به و کولیه بین مهزن ئیمامی شافعی خودی ژی رازی بت دئیته یا کیژ گولیه ، ژئیمامی مه یی مهزن ئیمامی شافعی خودی ژی رازی بت دئیته شافعی خودی ژی داری بت دئیته شافعی خودی ژی داری بی به دین وی گوت: شهر هاتیه کرن وی گوت:

و ئەو حەزكرنەكە، ئەگەر ب دەڤى بێتە گۆتن گەلەك يا ب ساناھىيە، بەلىي ئەگەر بىتە (واقعەكى عەمەلى) ھندەك چيايێن زوھدى يێن وەكى ئىمامى شافعى نەبىن كەس نەشێت يى رازى ببت.

زانایه ک ژ قان زانایان یین دیرو کی خهم ژ پاراستنا ناقین وان نه کری روژه کی د ناق هنده ک شاگرده یین دا عهجینبیا خو دیارکر ژ وی که سی یی باوه ری به به به به به به به به به ده گهل هندی ژی ل هنده ک ده مان خودی ژ بیرا خو دبه ت و غافل دبت.. ئیک ژ شاگرده یین وی یین گهله ک باوه ری ب خو هه ی رابوو قه و گوته سهیدایی خو:

- ئەز ب خۆ ژ وان كەسانىم يىن گەلەك دكەنە گرى!!

سهیدا دهمه کی د سهر و چاقین وی فوکری پاشی گۆتى:

- ئەگەر تو بكەيە كەنى، و د نەفسا خۆ دا و د گەل خۆ تو ئعترافى ب گونـەھـێن خۆ بكەى، بۆ تە چێترە ژ ھندى تو بكەيە كرى و تو فەخرى ب كارى خۆ ببەي!

گۆتنا سەيداى وەكى قامچيەكى ب تەنشتا قوتابى كەفت، و ئەو ژ وى غەفلەتى ھشياركر يا وى خۆ ژى بەرى دكر، لەو وى ھەست ب بچوبكيەكا مەزن كر بەرانبەر سەيدايى خۆ يى مەزن و چو پى نەما گۆتى: سەيدا شيرەتەكى ل من بكه.

سهیدای گۆتى: دنیایی بو خهلکی وی بهیله وهکی وان ئاخرهت بو خهلکی وی هیلا، و د دنیایی دا وهکی میشا هنگفینی به، تشتی شرین نهبت ئهو ناخوت، و تشتی شرین نهبت ئهو وی چهقی نهخوار شرین نهبت ئهو چی ناکهت، و ئهگهر وی دادا سهر چهقه کی ژی ئهو وی چهقی نهخوار دکهت نه دشکننت!

و بەلكى هوين ژى وەكى من عەجيبگرتى ببن زانايەكى وەكى خودانى قىي گۆتنى يىئ حەكىم و كاربنهجه چاوا ناقى وى ژ بەر گوهى دىرۆكى بكەقت و نەئىت قەگوھاستن؟

بهلن هوین بیّژن: نهزانینا مه بو ناقی وی هندهکی ژ بهایی وی دئینته خوار؟

ئهز دبیّرم: نه!! ئهگهر مروّق هنگفینی بخوت و نهزانت کیژ میّشی ئهو دانایه، تشتهک ژ بهایی وی میّشی کیّم نابت، و هندهک ژ تاما وی هنگفینی ژی کیّم نابت، مادهم ئهو ههر دی مینت ئهو هنگفین یی دهرمان بو دهردیّن خهلکی.

و ژ دەفتەرا مرۆۋىن خودى يىن كو ناۋىن وان دىرۆكى نە پاراستىن بەلى بەرھەمىي وان ۋەگىراى ئەۋرۆ -ئەگەر خودى حەز بكەت- دى سەرھاتىيەكا تىر عىبرەت ۋەگىرىن.

کتیبین دیروکی قهدگوهیزن کو جارهکی خهلیفی عهبباسی (أبو جعفر المنصور) هاتبوو مهکههی بو کرنا حهجی، و ب شه نهو چوو کهعبی دا طهوافی بکهت، ل دهمی طهوافی نهو د بهر زهلامه کی را چوو ل بهرانبهر کهعبی یی راوهستیای بوو و دوعایه ک

دکر، و خهلیفهی ب دزی قه نه گوتنه ژی گوه لی بوون وی دگوت: (ایا رهبی! تو یی دیر، و خهلیفهی ب دزی قه نه گوتنه ژی گوه لی بووی، و تو دزانی نه و چ طهمهعییه کهفتییه د ناقبه را خهلکی و حهقییی دا..)) گافا خهلیفه ژ طهوافی خلاس بووی چوو ل لایه کی مزگهفتی روینشت و حهرهسه کی هنارت گوتی: هه ره وی زه لامی هه بو من بینه.

حهرهس چوو گۆتىن: (أمير المؤمنين أبو جعفر المنصور)ى دڤينت د گهل ته باخڤت، وى زانى (أمير المؤمنين) بۆ باشييا وى وى داخواز ناكهت لهو گۆته قاصدى: ئهگهر تو پيچهكى دەليڤى بدەيه من دى سوننهتهكى كەم باشى، گۆتىن: بلا.

گاڤا ئەو خلاس بووى هات قەستا وى جهى كىر يى خەلىف لى روينشتى، خەلىفەى گۆتى: نوكە من تشتەك ژ تە گوه لى بوو، ئەو گەلـەك بۆ مىن يى نەخۆش بوو، ئەو چ طەمەعىيە كەفتىيە د ناڤبەرا خەلكى و حەقىيى دا تو بەحس ژى دكەى؟

زهلامی گۆت: ئهی (أمیر المؤمنین) ئهگهر تو عههدی بدهیه من کو تو چول من ناکهی ئهز دی مهسهلی بو ته ژ رهه و ریشالان ئینمه دهر، ژ خوّ ئهگهر تو عههدی نهدهیه من ئهز دهی ناکهم و دی چمه سهر ریکا خوّ!

خەلىفەي گۆتىخ: بېۋە و يىن ئەمىن بە.

زهلامی گۆت: ئموی دلنی وی تری طهمه ع بووی حه تا ری دای هنده خرابی و فهساد ل عهردی بهلاث ببت تویی.

خەلىفە قەجنقى و لى خورى: توچ دېيۆى؟ طەمەعىيا چ دى مىن ھەبت و تۋى بەر دەستى من زير و زيقە؟

زهلامی ب عهجیبی قه گزتی: ما کی ههیه ژ ته طهمهعتر؟ خودی عهبدین خو ئیخستنه بن دهستی ته، ته ئه و ب پشت گوه قه لیدان، و تو یی مایه ب کومکرنا مالی قه؟ و ته د ناقبه را خو و وان دا هنده ک ده رگههین ئاسنی و دیوارین بهری و گیّچیّ دانان، ژبلی وان حمرهسیّن تژی دهستیّ وان چهک، پاشی ته خوّ د خانی څه ژ وان شهشارت، و ته هنده ک پیش خوّ څه هنارتن خویک و خمراجان کوّم بکهن، و ته فهرمان دا ژ فلانی و فلانی پیڅهتر نههیّلن کهس بیّته نک من، و ته نهگوّت: وی بیننه نک من یی زوّرداری لیّ هاتییه کرن، یان حهقیّ وی هاتییه خوارن، یان مایه رویس و برسی؟ و گاڤا ڤان کهسان ئهویّن ته ل دوّر خوّ کوّمکرین دیتی تو یی خویک و خهراجان کوّم دکهی و بهلاڤ ناکهی، گوّتن: مادهم ڤی خیانهت ل خودی کر ما بوّچی ئهم خیانهتی ل وی ناکهین؟ و ئهو ل سهر هندی کوّمبوون نههیّلن تشته ک ژ دهنگ و باسیّن خهلکی بگههته ته ئهو تی نهبت یا وان دڤیّت بگههته ته، دا ئهو وی د چاڤیّن ته دا بکهنه خلکی خلکی خلکی د باده و وی د چاڤیّن ته دا بکهنه خلکی غه چهنده ژ ته و وان دیتی حلیسکاتی بوّ وان کر دا خوّ پیّ ب هیّز بیّخن.. و همر جاره کا هه شراره کی هات دا گازنده یا خوّ بو ته بکهت ئهو دی ریّکیّ لیّ گرن، و گاڤا همر جاره کا هه شروی خهلکی هزرکر تو ژی شریکیّ وانی د زوّردارییی دا..

ئهی (أمیر المؤمنین) مه ین زانی کو ل چینی مهلکه که ههبوو، که پربوو، ئینا وی کره گری، هه قالین وی گوتی: صهبری بکیشه، وی گوت: ئهز نه ژبهر قی ئیشی دکهمه گری یا گههشتیه من، ئهز یی بو وی کهسی دکهمه گری ئهوی زورداری لی دئیته کرن و ئهز نهشیم گوه بدهمه گازنده یا وی.. پاشی گوت: ئه گهر من گوه نه مابن ما من چاف ژی نهماینه! د ناف خهلکی دا گازی بکهن که ساجلکین سوّر نه که ته به رخو ژبلی وی یی زورداری لی دئیته کرن دا ئهز بنیاسم، و ئهو ههر روز ده رکه فته ناف ملله تی و به ری خوّد دایی کانی ئیک هه یه جلکین سوّر کرینه به رخوّیان نه!

ئهی (اُمیر المؤمنین) ئه قه مهلکه کن موشرک بوو رهحما وی یا هنده بوو د گهل موشرکان، و تو مروّقه کن خودان باوه ری و ژ بنه مالا پنغه مبه ری یی و د گهل هندی ژی چریکییا نه فسا ته هند ریّکی ناده ته تو ره حمی ب موسلمانان ببه ی، ئه گهر تو بیّژی: ئه ز دی مالی کوم که م دا عه یالی من پشتی من موعیز نه بت، عیبره تی بوخ خو

ژ بچویکی وهرگره دئیته دنیایی یی دهست قالا و بی خودان، خودی دبته خودانی وی و قلی بچویکی وه لی دکهت روزه کی مروّق ههمی ههوجهی وی دبن، و ئهگهر تو بیّری: ئهز دی مالی کوّم کهم دا حوکمی خوّ پی ب هیّز بیخم، (بهنی ئومهییه) بلا بو ته ببنه عیبرهت، ئهو ههمی مال و زهلامیّن ل دوّر وان ههین چو فایده نهگههاندنی روّژا خودی قیای وی بینته سهری یا ئینایه سهری.. و ئهگهر تو بیّژی: ئهز دی خوّ زهنگین کهم دا مهزنتر لی بیّم، ئهز ب خودی کهمه تو ژ قی حالی مهزنتر لی نائیی یی تو نوکه ل سهر ئهگهر تو ریّکهکا دی نهگری ژبلی قی یا نوکه ته گرتی، ئهری ما ژ کوشتنی پیّقهتر ههیه تو وی پی عقووبه بده یی بی نهمرییا ته کری ؟

مەنصوورى گۆتى: نە!

زهلامی گۆتى: پا تو دى چ بېزىيه وى مەلكى يى مەلكاتىيا دنيايى ئېخستىيە دەستى تە و تو دزانى كو ئەو ب كوشتنى وى كەسى جزا نادەت يى بى ئەمرىيا وى كرى، بەلكى ئەو وى ب مانا ھەر و ھەر د عەزابى دا جزا ددەت؟

دبیّژن: هنگی ئمبوو جهعفهری کره گری، و گوّت: خوزی ئهز نهبامه! پاشی گوّت: ئهری چاوا ئهز دی خوّ خلاس کهم؟

وی زهلامی گۆتى: د ناڤ خەلكی دا هندهک مرۆڤ هەنـه خەلـک بـۆ دىنـی هـهوجـه دبنـێ، و بـۆ دنيايا خۆ ژی ئـهو ژێ درازينه، ئـهوان بكه ههڨال بــۆ خــۆ، و پــسـيـارا خۆ بـوان بكه ئـهو ريّكا خلاسبوونـێ دێ نيشا ته دهن.

مهنصووری گۆت: من هنارته ب دویڤ وان را ئهو ژ من رهڤین.

زهلامی گۆت: ئهو ژهندی ترسیان تو وان ژی وه کی خوّ لی بکهی لهوا ژته ره قین، دهرگههی ته بلایی قه کری بت، و پشته قانی وی به یی زوّرداری لی هاتییه کرن، و وی پاشقه بهی یی زوّرداری کری، و مال ب عهداله ت د نافه مرا خهلکی دا

. \ ژین و باوهرهٔ

بەلاڤ بكه، ئەز كەفالەتى ددەمە تە ئەو بىن ل دۆر تە كۆم بىن و ھارىكارىيا تە ل سەر قەنجىيى بكەن.

و ل وى دەمى بانگى عەيشا ھاتەدان، و خەلىفە رابوو قەشتا نقىرى كر..

و پشتی نقیژ خلاس بووی خهلیفه زقری جهی خوّ، و گوته هنده ک حهرهسین خوّ: ههرن وی زهلامی بینن یی بهری نقیّری ل نک من، ئهو چوون و ل مزگهفتی ههمییی گهریان ئهو زهلام نهدیت!

و هۆسا قى زەلامى ئەوى دىرۆكى ناقى وى نەزانى بۆ خودى ئىنمانەت گەھاند.. و قەستا رىكا خۆ كر، و ب چوونا وى يا بى سەر و شوين ئەو شرينى ژ ئوممەتى نەھاتە برين يا وى داناى، و خەما وى نىنن ئەو كەسىن پىشتى وى تام دكەنە قىي شرينىيى ناقى وى نەزانن، مادەم ئەو گەھىتە مرادى.

ژيـن و بـاوهـرگ

ئەو مرۆڤىٰ ب قورئانىٰ د سەر دا دچت

د حدديسه كا دورست دايا (ئبن حببان) ژ (حوذه يفه ى) قدد گوهيزت، هاتييه، پيغه مبه رحل قرأ القرآن حتى إذا پيغه مبه رحل قرأ القرآن حتى إذا رئيت بهجته عليه وكان ردءاً للإسلام، انسلخ منه ونبذه وراء ظهره، وسعى على جاره بالسيف ورماه بالشرك قلت: يا نبى الله أيهما أولى بالشرك الرامى أو المرمى؟ قال: (بل الرامى)..

د قتی حددیستی دا ئه وا تو دبیّری ئه قرق یا هاتییه گوّتن پیّغه مبه ر -سلاف لتی بن-ئاشکه را دکه ت کو تشتی ژ هه مییان پتر ئه و ژی دترست ل سه ر ئوممه تا خوّ ره نگه کتی مروّقانه ب قورئانی د سه ر دا دچن!!

و بهلکی گهلهک ژههوه نوکه ژقتی گوتنی عهجیبگرتی دبن، و دگهل خو پسیار دکهن: ئهری سهرداچوونا ب قورئانی یا چاوایه؟ یا ئهم دزانین ئهوه قورئان خودانی ب هیدایهت دئینت و بهری وی دده ته ریکا دورست نه کو وی د سهر دا دبهت، بهلی پیغهمبهر -سلاف لی بن- د قی گوتنا خو دا بو مه دیار دکهت کانی چاوا قورئان بو هنده کان دبته هیدایهت ئهگهر ب دورستی تی گههشتن و کار پی کر، وهسا ئهو بو هنده کین دی دبته ئهگهرا ضهلالهتی، پیغهمبهر -سلاف لی بن- بهحسی زهلامه کی هنده کین دی دبته ئهگهرا ضهلالهتی، پیغهمبهر -سلاف لی بن- بهحسی زهلامه کی دکهت، و وی دکهته نموونه بو توخمه کی مروقان، ل سهر دهمی وی نهبوون، بهلی ب وهحییا خودی وی دزانی کو ئهو دهمه کی د ناف ئوممه تی دا دی دهرکه قن، و بو توخمی مروقان، یی پیغهمبهری -سلاف لی بن- زهلامه کی بو وان کرییه نموونه -وه کی توخمی مروقان، یی پیغهمبهر -سلاف لی بن- زهلامه کی بو وان کرییه نموونه -وه کی مه گوتی- دچاوانن؟ پیغهمبهر -سلاف لی بن- دبیژت: وی قورئان یا خواندی، و باش

۲ / ژین و باوهرگ

هزرا خوّ د قی گوتنی دا بکهن: قورئان یا خواندی.. یه عنی: ئه و بوّ خواندنا قورئانی یی زیره که، نیزیک ژ قورئانی دژیت، به لی گرفتارییا وی ئه وه و شور دکهت قورئان بنی تیرا وی ههیه، له و ئه و چو ژ سوننه تا پیغه مهمه ری -سلاف لی بن- نزانت، یان نه قیت بزانت، و ئحتماله هه ر با وه رییی ب سوننه تی نه ئینت ژی!!

پشتی نه و قورئانی دخوینت.. پیغهمبه ر -سلاف لی بن- دبیرت: (حتی إذا رئیت بهجته علیه) یهعنی: هندی ژ وی دئیت نه و به رگه پیانی دکهت کو کاری ب قورئانی بکهت - وه کی نه و تی دگههت نه وه کی پیغهمبه ر و صهحابی تی گههشتین، و چونکی نه و د شریعه تی دا نه یی زانایه، و گوهداریا زانایان ژی ناکه ت، نه و زوی دی د سه ر دا چت، د سه ردا دچت نه مهعنا کافر دبت، و دینی ب پشت گوه شه لی دده ت، و باوه رییی ب قورئانی نائینت. نه! بهلکی مونحه رف دبت.

چ رەنگى ئنحرافىخ؟

پیخهمبهر -سلاف لی بن- دبیرت: (سعی علی جاره بالسیف و رماه بالشرک) یه عنی: دینداریا وی یا خهلهت و تیگههشتنا وی یا نهدورست بو قورئانی، ئیکا هند دی ژ وی چی دکهت ئه و جیرانی خو یی موسلمان کافر بکهت، و وی ب شرکی گونه هبار بکهت، و کوشتنا وی حه لال بکهت، و بچت هیرشی بکهته سهر ب چه کی خو دا وی بکوژت.

یه عنی: ئه و قورئانی وه کی دلی وی دخوازت ته فسیر دکه ت، و ل دویث قی تیگه هشتنی خه لکی کافر دکه ت. و به ری هه مییان جیرانی خوّ! و پشتی وی کافر دکه ت، و هه رب قی تیگه هشتنا خه له ت فه توایی ب حه لالکرنا خوینا وی دده ت، و دهست دده ته چه کی خوّ و دچت دا قی (حوکمی شه رعی!) ب جه بینت، و قی کافری بکوژت، و ئوممه تا ئیسلامی ژ خرابییا وی رزگار بکه ت.

رین و باوهری ۱۳

حوذهیفهی گوته پیغهمبهری -سلاف لی بن-: ئهی پیغهمبهری خودی! کی ژوان ههر دووان پتر یی هیژای شرکییه، ئهوی چهکی بهرددهت یان ئهوی چهک بو دئیته بهردان؟

پێغهمبهري -سلاڤ لێ بن- گۆت: ئهوێ چهکي بهردهت.

یه عنی: ئهوی جیرانی خو یی موسلمان ب شرکی گونه هبار دکهت، ئه و پتر یی هه شی هه شدییه موشرک بت، ئه گهر نه ... چاوا ئه و دی موسلمانه کی کافر کهت، بینی وی ده لیله کی شهر عمی هه بت، و د دویث دا دی کوشتنا وی دی حه لال که ت و خوینا وی ریژت ؟!

و ئهگهر ئه توخمه مروقه ل سهر دهمی پیغهمبهری -سلاف لی بن- نهبن پشتی وی ب دهمه کی کیم، هیشتا صه حابییین وی دساخ پهیدا بوون، و ئوممه ت پی موبته لا بوو، و خهلیفی پیغهمبهری یلی راشدی یلی چاری ئیمام عملی - ودی ژی رازی بت ب شهری وان رابوو، و ب دهستین وان یلی پیس هاته شههید کرن ژی، و پشتی صه حابییان ژی شهری دژی قی دهسته کا مونحه رف د ناف ئوممه تی دا یلی به رده وام بوو، و زانایین ئوممه تی یلین دورست ژی به رده وام ب گوتن و نقیسینین خو به رانبه ر شبهات) و گومانین وان راوهستیان و ئوممه ت ژ سه رداچوونا ب هیجه تین وان یین پویچ و په لاچه هشیار کر.

و دبت ئه دهسته کا مونحه رف ل چو ده مان د دیرو کا مه دا وه کی ئه شرو ب هیز نه که ت بت، و مه خسه دا من ب هیزدارییا وی نه ئه وه دهستی وان دریش بوویه یان کریارین وان زیده بووینه، به لکی خه طه ر د هندی دایه عامی و هنده ک زانا ژی ب (شوبوها تین) وان یین هاتینه خاپاندن، و هنده ک ئلتزاما تین شان نه زانان یین شه کلی ب دینی، و گوتنین وان یی بریسقه دار خه لکی زانینا وی ب دینی یا کیم یین وه لی کرین ئه و هزر بکه ن ئه ش مروقه (موجاهدن) و کاری بو ئیسلامی دکه ن!

ع ۱ (پین و باوهرش

و حهتا ئهم سهر و سیمایین قان مونحهرفان ل عهصری مه یی نوکه بزانین، دا ئهم پی نهئینه خاپاندن، مه دقیّت ب کورتی ئیشارهتی بدهینی:

۱ - شداندن و تهطهرروفا د دینی دا:

و ژ نیشانین شداندنی ئهوه خودانی د ههمی تشتان دا بهر ل لایی ب زهحمهت بت، و وی ژ خهلکی بخوازت یا ئهو نهشین بکهن.

۲ - دفن بلندى و نهگوهدانا زانایان و ئستبدادا ب رهئینی:

و ژ نیشانین ئاشکه را یین قان کهسین مونحه رف ئه و ب خو و بوچوونین خو د مهغروور و دفنبلندن، دی بینی ئیک ژ وان چو ژ علمی شهرعی نزانت، و نهشیت فهتوایه کی د مهسه لین دهسته لین دهسته لین ده مهسه لین ده مهسه لین ده مهسه لین و کافرکرنا خهلکی دا موفتییی زهمانییه، و ئهگه ر گوه لی بوو زانایه کی فهتوایه کا نه ل دوی دلی وی یا دای دی ئهزمانی خو د ده رحمقا وی زانایی دا دریژ کهت و ئیکسه ر دی ئتهاما وی کهت کو ئه و ژ (زانایین سولتانانه) یان ژی چو ژ فقهی و وقعی نزانت، یان هه ر بی به ختیه کا دی یا هه بت.

و ژ بهر زیده ئعجابا قان توخمه مروقان ب رهئی و بوچوونین وان و سهرین وان یین نهزان دی بینی ئهو (ئستبدادی) ب رهئیا خو دکهن، و ههر کهسهکی پشکدارییا وان

رین و باوهری م

د بير و بۆچوونين وان دا نهكهت ل بهر وان كهسهكن نهزانه ئهگهر خو ل ريزا ئيمامن شافعي بت.

٣ - هزرا خەلەت ژ خەلكى:

و ئهڤه ژبهر نهزانین و کێم تێگههشتنا وانه د دینی دا، و هندی هند ئهو ب خوّ و رهئیێن خوّ د موعجبن ههر جارهکا وان رهئیهکا جودا ژئێکی گوه لێ بوو ئێکسهر ئهو دێ هنزرهکا خهلهت ژخودانێ وێ رهئیێ کهن، و دێ وی ژنهیار و دوژمنیێن ئیسلامێ حسێب کهن، و فهتوا ژی دحازر و ب ساناهینه، ته هند دیت ئێکسهر ئهو مروّڤ کهفته د خانا وان دوژمنان دا ینێن کو دڤێت ئوممهت ژخرابییا وان بێته پاراستن!

٤ - كافركرنا خەلكى ب كيمترين ئەگەر و ھيجەت:

و دەمىنى وان ب رەنگى خەلك ل سەر دو پشكان تەصنىف كرن: يار و ناميار، ب كۆمترين ھۆجەت دى رابن خەلكى كافر كەن، و ئەو ئايەت و حەدىسۆن د دەر حەقا كافران دا ھاتىن دى ل سەر موسلمانان تەطبىق كەن، و دەمىي ئەو ب قى كارى رادبن ژى ئەو بەرى خۆ نادەنە وان ضەوابطان يۆن زانايۆن مەزن بۆ مەسەلا كافركرنى داناين، چونكى ئەو ھەر ئعترافى ب وان زانايان ناكەن.

٥ - توندكارى و ب كارئينانا عونفى و دژوارييى د گهل خهلكى:

و پشتی ئهو فهتوایان ب کوفرا خهلکی ددهن، و دا ئهو ئهحکامین شهرعی ب جهبینن -وهکی ئهو هزر دکهن! دی دهست دهنه توندکارییی، و هندی ژ وان بیت و ریکا خو ببینن دی عونفی و دژوارییی د دهر حهقا خهلکی دا ب کار ئینن، و یا غهریب ئهوه ئهو ب خو ژی ئعترافی دکهن کو بهلکی د ناف وان کهسان دا یین ئهم ب فی دژواری و توندکارییا خو زیانی دگههینینی هنده که ههبن د موسته حهقی فی زیانی نهبن، بهلی بلا قهیدی ناکهت، ئهو دی ل دویف ئنیه خو رابته مه حشه ری!

۲۱ ژین و باوهرگ

و مادهم ئه ف فه توایه د دهست وان دا ههیه، چو تشتی نه دورست ل به ر وان نامینت، و بنی ئه و ب خو بحهسینن ئه و دچنه سه ر مه زهه بی جوهیینن ئسرائیلی ئه وین دبیزت: ئارمانجا پاقژ هه می رینکان -ینن پاقژ و نه پاقژ بو مروّقی دورست دکهت! خودی مه ژ قان توخمه مروّقان بپاریزت.

ژیـن و بـاوهری ۲۷

ب مەدھا خەلكى بۆ تە نەئى خاياندن

خودایی مهزن ئهوی مروّف ئافراندی د ئایه ته کا قورئانی دا دبیّرت: ﴿یُرِیدُاللّهُ أَن یُخُوفِّتُ عَنکُم ۗ وَخُلِقَ ٱلْإِنسَانُ ضَعِیفًا ﴿ ﴾ (النساء: ۲۸) خودی ب وی شریعه تی وی بیق هموه دانای تشتی ب ساناهی بو هموه دقیّت، و وی نه قیّت ل سهر هموه ئاسی بکه ت، چونکی هوین لاواز یین هاتینه ئافراندن.

و چونکی مروّث د ئافراندنا خو دا یسی لاوازه کیماسی ژدو لایان قه دگههتی:
ژ لایه کی قه کو ئه و یی تیر عهیب و علله ته و ئه و چهند بیتی نهشیت خو کامل بکه ت،
ژ به رکو کاملی ب تنی بابه تی خودایی وییه.. و ژلایه کی دی قه ئه قه مروّقه ئه گه ر
چهند حهز ژباشی و قه نجییی ژی بکه ت یا ب سه روی قه یه ئه و هنده ک جاران تویشی
کریّتی و گونه هکارییی ببت، ئه قه حالی مروّقان هه مییانه ئه و پیغه مبه رتی نهبن یین
خودی هلبژارتین و ئه و ژگونه و کیماسییان مه عصووم کرین.

بهلیّ ژ قهنجی و کهرهما خودیّ د گهل مه مروّقان وی بارا پتر ژ قان عهیب و کیماسییان ل بهر خهلکی قهشارتینه و ژ خودانی پیقهتر زوی ب زوی کهس پی نزانت، و ئهگهر ههر ئیک ژ مه وی ژ ههقالی بزانت یا ئهو ب خوّ ژ خوّ دزانت ئهو پهیوهندییین موکم ییّن وان دگههیننه ئیک وه کی خوّ نامینن، و ئهو ههقالینییا د ناقبهرا وان ژی دا ههی ب نهقیانی دی ئیته گوهارتن. و کهرهما خودی ل قیری ژی راناوهستت، بهلکی ئهو قهنجیییّن مروّقی د چاقیّن خهلکی دا مهزن دکهت، و ناق و دهنگین وی ب باشی بهلاث دکهت، و وی وهسا نیشا خهلکی ددهت ههر وه کی ئهو یی بی کیماسی، و حکمهت ژ قی چهندی ئهوه ئهگهریّن قیان و ئیّک دو ناسینی د ناق خهلکی دا پهیدا بین، دا هه قکاری و پیّکقه ژیان د ناقبهرا وان دا هه بت، و ل سهر قی بناخه بی ئهو

۸ / ژین و باوهرژ

حهدیس هاتییه یا ئهحمه و ئهبوو داوود و نهسائی ژیهعلایی کوری ئومهییهی شهدگوهیزن، دبیژت: پیغهمبهری -سلاف لی بن- گوت: (إن الله حیی ستیر یحب الحیاء والستر) هندی خودییه یی شهرمینه و ستارهکهره، حهز ژشهرمی و ستارهی دکهت.

و راستییا قی حهدیسی پتر بو مه ئاشکهرا دبت ده می ههر ئیک ژ مه هـزرا خو د وان عهیب و کیماسییان دا دکهت یین ل نک وی ههین و خودی پـهردهیی ستارهی ب سهر دا بهردای، و ههر ژ بهر حه ژیکرنا خودی بو ستارهی شریعه تی د ئه حکامین خو د ا ژ مه خواستییه کو ئه گهر هات و ئیک ژ مه تیکه فت و تووشی کرنا گونه هه کی بوو و خودی کهره م د گهل کر و ئه و ستاره کر، د قیت ئه و قی ستاره ییییی ژ سهر خو رانه کهت، و قیی گونه ها خو ئاشکهرا نه کهت و بو کهسی نه بیژت، و یا هاتییه قه گوهاستن ژ پیغه مبهری -سلاف لی بن - کو ده می مروقه ک دها ته نک و ئعتراف ب گونه هه کا خو دکر، و داخوازا ب جهئینانا حهددی شهر عی ژی دکر، ئهوی پشتا خو ددایی ههر وه کی گوه لی نه بووی، دا به لکی ئه و مروق گوتنا خو به س که ت و ژی لیقه ببت، هندی هند وی د قیا گونه و کیم و کاس نه ئینه ئاشکهراکرن.

پشتی بو مه دیار بووی کو پترین جاران خودی عهیبین مروقی قهدشیرت و باشیبین مروقی بهلاث دکهت، و نهو خهلکی ل دور و رهخین مصروقی به فان تشتین و مروقی دئیته به لافکرن ب تنی قیاسا مروقی دکهن، و حوکمی ب باشی و نه باشییی ل سهر مروقی دده ت، و نه گهر هات و خودی پهرده یی ستاره یییا خو ژ سهر مه راکه ت بارا پتر ژ قان حوکمان یین نه م ل سهر نیک و دو دده ین دی نینه گوهارتن. پشتی نه قه بو مه دیار بووی دی زانین کو ده می خهلک مهدخین نیک ژ مه دکهن شهرت نینه نه فه ببته ده لیل کو نه و نیک ب دورستی یی هه ژی وان مهدخانه، به لکی نه و ده لیله کو خودی نه شهرت می ستاره کری و عه یب و کیماسییین وی ل به ر خهلکی یین خهلک مین، و روژا قیامه تی ده می حوکم ل سهر هه روژا قیامه تی ده می حوکم ل سهر هه روژا قیامه تی ده می حوکم ل سهر هه روژا قیامه تی ده می حوکم ل سهر هه روژا قیامه تی ده می حوکم ل سهر هه روژا قیامه تی ده می حوکم ل سهر هه روژا قیامه تی ده می حوکم ل سهر هه روژا قیامه تی ده می حوکم ل سهر هه روژا قیامه تی ده می حوکم ل سه دورستی به لای دورستی به لای دورستی به لای که دورستی حوکم ل سه دورستی به لای که دورستی به لای که دورستی دورستی به دورستی ب

ژ قنی ههمییی راستیه ک بو مه ناشکه را دبت دقیّت نهم ژ بیرا خو نهبهین، نهو ژی نهقهیه: ژ بلی خودی کهس وه کی مروّقی ب خو مروّقی نانیاست، چونکی نهو باش دزانت کانی نهو یی چاوایه و وی چو عهیب و کیّماسی و گونههکاری وی ههنه، و نهگهر نهو بشیّت ب (مهظههری) خو خهلکی ههمییی د سهر دا ببهت نهو نهشیّت خو ب خو د سهر دا ببهت یان درهوی ل خو بکهت، خودایی مهزن د نایه ته کی دا دبیّرت: ب خو د سهر دا ببهت یان درهوی ل خو بکهت، خودایی مهزن د نایه ته کی دا دبیّرت: ب خو هیجه ته کا ۱۵ القیامة: ۱۵-۱۵) به لکی مروّث ب خو هیجه ته کا ناشکه رایه ل سهر کاری خو یی وی کری و نه کری، و چو هیجه ته کا ناشکه رایه ل سهر کاری خو یی وی کری و نه کری، و چو هیجه ته کا ناشکه رایه ل سهر کاری و چو مفای ناده تی.

و ئهگهر ئه پی راستییه بو مه دیار بوو دفیّت ئهم بزانین کو چی نابت بو چو مروّقان ئه و ب مهدحیّن مهدحه کاران د سهر دا بیست، و گافا ئیّکی ل نک وی یان د پشت وی را مهدحیّن وی ب تشته کی باش کرن خو ئهگهر ئه و تشت ل نک وی

ههبت ژی، دقینت ئه و بزانت کو هند تشتین نهباش ل نک وی ههنه یین کو ئهگهر مهدحهکاری وی زانیبان مهدحین وی نهدکرن، قیجا بلا ئه و خو بنیاست.

و دەمى ئىك مەدحىن مە ب باشى دكەت، ل شوينا ئەڤ مەدحە ئىكا ھند ر مە چى بكەت غوروور بى مە چى ببت و ئەم زىدە دخى بگەھىن، بىلا ئەو مەدحا وى بى مە بىرا مە ل ھندى بىنتەقە ئەم برانىن خودى نعمەتا ستارەكرنى يا د گەل مە كرى، و وى خرابىيىن مە قەشارتىنە و قەنجىيىن مە بەلاقكرىنە، و ئەگەر وى قىابا ئەو دشيا خرابى و عەيبىن مە رى ھەمىيان يان ھندەكان د ناڤ خەلكى دا بەلاڤ بكەت، و ھنگى مە كەس نەددىت مەدحىن مە بكەت.

و ژبهر ئه قا بوری مروقی خودان باوهر وعه قلدار ده می مه دحین وی دئینه کرن شهرمی ژ خودی دکه ت، چونکی ئه و دزانت ئه و نه ژهه ژی قی مه دحییه یا بو وی دئیته کرن، ژبهر کو ئه و خو دنیاست، و ب کیم و کاسین خو دحه سینت، و دزانت خودی ئه و یی ستاره کری، و خو ئه گه ریی وه سا ژی بت وه کی مه دحه کارین وی دبین ثه و هه دی شه رمی ژ خودی که ت کو خودی ئه قه قه نجییه د گه ل کری و ئه قاری وی یی باش د نا ف خه لکی دا به لا ف کری نه کو کاری وی یی خراب.

نه وه کی مروّقی کیم باوه ری بی عدقال ندوی ب مددهین مدده کاران دئیته خاپاندن حدتا وه لی دئیت ندو هزر دکدت ندو یی ژهدژی ثان مددهانه و زیده تر ژی، و هدر جاره کا مددهین وی ندهاتند کرن ندو تیک دچت و بو وی ندخوش دبت، و هزر دکدت حدقه کی وی هاته خوارن! خودایی مدن به حسی وان ندزانان دکدت یین کدیف ب وی تشتی دئیت یی ل نک وان ندهدی و حدز دکدن مددهین وان ب وی کاری بیته کرن یی وان ندکری و دبیرت: ﴿ لَا تَحْسَبُنَ ٱلّذِینَ یَقْرُحُونَ بِمَا آتُوا وَیُحِبُّونَ آن یُحْمَدُوا مِا لَمَ یَقْعَلُوا فَلَا قَعْسَبُنَ اللّذِینَ یَقْرُحُونَ بِمَا آتُوا وَیُحِبُّونَ آن یُحْمَدُوا مِا لَمَ یَقْعَلُوا فَلا الله عمران: ۱۸۸) و تو هزر ندکه ندوین کدیف ب وان کربارین کریت دئیت یین وان کربن، و ندو حدز دکدن خدلک پدسنا

ژیـن و بـاوهرگ

وان ب وی تشتی وان نهکری بدهن، تو قهت هزر نهکه ئهو د دنیایی دا ژ عهزابا خودی دی دپاراستی بن، و ل ئاخرهتی عهزابهکا ب ئیش بو وان ههیه.

قیّجا بلا ئهم ههر دوعایی ژخودی بکهین ئهو ل دنیایی و ئاخرهتی مه ستاره بکهت.

۲۲ ژین و باوهرگ

ل هیڤییا سویاسییا کهسی نهبه

خودی بهنی یین ئافراندین دا زکری وی بکهن، و وی رزق یی دایه وان دا شوکرا وی بکهن، بهلی گهلهک ژ وان پهرستنا ئیکی دی ژبلی وی کر، و بارا پتر ژ وان سوپاسییا ئیکی دی ژبلی وی کر، چونکی تبیعه تی زال ل سهر مرقفان ئهوه ئهو دبی نان و خویینه و قهنجییی ژ بیر دکهن، قیجا تو عهجیبگرتی نهبه ئهگهر ئیک ژ فان کاری ته یی جوان قهشارت و باشییا ته سوّت و قهنجییا ته ژ بیرکر، یان ئهگهر خو دژمناتییا ته کر و ب مهنجهنیقا کهربا قهشارتی دانا ته، نه ژ بهر چو ب تنی ژ بهر هندی چونکی ته قهنجی د گهل وان کرییه: ﴿وَمَانَقُهُوَا إِلّاۤ اَنۡ اَغۡنَنهُمُ اللّهُورَسُولُهُومِن فَهُنجی د گهل وان کرییه کو رهخنی پی فضیاری دانی پیغهمبهری نه دیت کو رهخنی پی لی بگرن و پی بهافینی، ژبلی کو خودی قهنجی د گهل وان کر، و ئهو ژ وی خیری لی بگرن و پی بهافینی، ژبلی کو خودی قهنجی د گهل وان کر، و ئهو ژ وی خیری زهنگین کرن یا وی ل سهر پیغهمبهری خو قهکری.

و بهری خوّ بده توّمارا عالممی یا بهرچاف، د ناف بهرپهریّن وی دا سهرهاتییا بابه کی دی بینی کوری خوّ پهروه رده کر بوو، جلک و خوارن و قهخوارن دابوونی، زانین و توّره نیشا دابوو، ب شهقی خهو نههاتبوو چاقان دا ئهو بنقت، خوّ برسی کربوو دا ئهو تیّر ببت، خوّ وهستاندبوو دا ئهو رحمت ببت، و گاقا بهرکهپییی قی کوری رهش بووی و بوویه خودان زهند و باسک بوّ بابی خوّ وه کی سهیی هار لیّهات، ب چاقه کی کیم بهری خوّ دایی، بی بها کر، د گهل خراب بوو، و نهخوّشییه کا مهزن گههاندی.

قینجا ئهوین جوانه بهرپهرین وان ل نک وان کهسان هاتینه سوّتن یین خوّرستییا خوّ دهرنشیف کری بلا رحمت ببن، و بلا کهیفا خوّ ب وی قمنجییی بینن یا کو ل نک وی همی یی خزینهیین وی چو جاران خلاس نهبن.

و ئەڭ گۆتنا گەرم تە بۆ ھندى داخواز ناكەت كو تو باشىيى بېيلى يان قەنجىيى نەگەھىنىيە خەلكى.. نە، بەلى ئەو تە ل ھندى ھشيار دكەت كو دبت تو بەرانبەر قىي قەنجىيى دلرەقىيىي دۇ وان بېينى، قىجا تو دۇ كارى وان ب خەم نەكەۋە.

باشیین تو بو کناری خودی بکه، چونکی ههر چاوا بت یی سهرکهفتی تویی، پشتی هنگی نهوی د گهل ته بی نان و خویی بت و قهنجییا ته ژبیر بکهت چو زیانی ناگههیتنه ته، و تو حهمدا خودی بکه کو ته باشی کری، و دهستی بلند ژبی نزم چیتره: (اِلمَّانُطُومُ کُولومَهُ لِوَجَهِ اللَّهِ لاَرُدُمِن کُرَّ اَلَّا اَللَّهُ اَللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ

 قیّجا عهجیّبگرتی نهبه ئهگهر ته قهلهم دا مروّقهکیّ کیّم فام و وی ب وی قهلهمی هاقیّته ته، یان ئهگهر ته شفکه ک دا مروّقه کیّ زقر دا ئهو کاری خوّ پیّ بکهت قیّجا ئهو سهری ته ب وی شفکی بسهلخینت، ئهو مروّقینییا د ناف کفنیّ قهنجی قهشیّرییی دا هاتییه پیّچان حالیّ وی د گهل خودایی وی ئه قهیه، قیّجا بوّچی د گهل من و ته د وهسانهبن؟

ژين و باوهرگ

شيرەتێن پێغەمبەرێ خۆشتڤى سلاڤ لێ بن

هـژمارهکا حـهدیسیّن دورست ژهژمارهکا صهحابییان یین هاتینه قهگوهاستن، دهسپیّکا وان دا هاتییه: (أوصانی خلیلی) یهعنی: خوّشتقییی من شیرهتا ل من کری.. د قان حـهدیسان دا قان صـهحابییان ئـهو شیرهت بـوّ مـه قـهگوهاستینه ییّن پیّغهمبهری -سلاف لیّ بن- ل وان کرین، وئاشکهرایه کو ئـهو شیرهتا پیّغهمبهر -سلاف لیّ بن- ل صهحابییهکیّ خوّ دکهت شیرهته بوّ ئوممهتیّ ههمیییّ، لهو پیّتقییه ل سـهر مـه ئهم ب وان شیرهتان ئاگههدار ببین، و ل دویق شیانا خوّ کاری پییّ بکهین.. و ل قیّری ئهم دی هندهک ژوان حهدیسان قهگوهیّزین..

حەدىسا ئىكى:

بوخاری و موسلم ژ ئهبوو هورهیرهی قهدگوهیزن، دبیرژت: خوشتقییی من شیرهت ب سی تشتان ل من کرییه، کو ئهز وان نههیلم -یان ئهز وان ناهیلم- حهتا ئهز دمرم: روزیگرتنا سی روزان ژ ههر ههیقه کی، و نقیر تیشته گههی، و کرنا نقیر و وتری بهری ئهز بنقم.

و ئه شیره تا پیخه مبه ری -سلاف لی بن- ل صه حابییی وی شیره تا ب کرنا هنده ک نقیژین سوننه ته، هه ر وه سا ب گرتنا هنده ک روّژییین سوننه ته ژی.. بو هندی دا ئه و سوننه ت وی کیماسییی قه گرن یا کو دبت هنده ک جاران بکه فته د کاری مروّقی یی فه رز دا..

و ئەو ھەر سى رۆژىن ئەبوو ھورەيرە بەحس ژى دكەت ژ ھەمى ھەيقان ھەر سى رۆژىن نىقا ھەيقا عەسمانىنە، ئەرىن ب عەرەبى دېيژنىن: (أيام البيض)، و ئەو كەسى

۲۶ ژین و باوهرگ

ههر ههیقی سی روزان یی ب روزی بت ههر وهکی وی ههیڤ ههمی گرتی، چونکی ههر خیرهک ب دههانه، و سی روزی ئهگهر ههر ئیک ب دههان بت ئهڤه سیه روزی.

و نقیّرا تیّشتهگههی ب سی سهد و شیّست خیّرانه وهکی حمدیسهکا دورست پی هاتی.

و ل دور بهایی نقیژا وتری بهسه بیزین: پیغهمبهر -سلاف لی بن- د گوتنه کا خو دا دبیزت: (إن الله تعالی وتر یحب الوتر فأوتروا یا أهل القرآن هندی خودایی پاک و بلنده وتره (کته) و ئهو حهز ژ وتری دکهت، قیجا هوین گهلی مروّقین قورئانی وتری بکهن.

حەدىسا دويىي:

ئبن ماجه ژ ئهبوو دهردائی قهدگوهیزت، دبیرژت: خوّشتقییی من -سلاق لی بن-شیرهت ل من کرییه کو: (تشته کی بو خودی نه که شریک ئهگهر خوّ تو بیّیه پرت پرتکرن یان سوّتن، و نقیژه کا فهرز ژ قهستا نههیله چونکی ههر ئیّکی نقیژه کی ژ قهستا نه که ت ئه و خودی یی ژ وی به ریئه، و مهیی قهنه خوّ چونکی ئه و کلیلا هه می خرابییانه).

شرکا ب خودی، یه عنی: مروّق که سه کی یان تشته کی د په رستنی دا بو خودی بکه ته هه قپشک، و حه قی خودی ل سه ر به نیبان ئه وه ئه و په رستنا وی ب تنی بکه ن و چو شریکان بو وی چی نه که ن، و حه قی وان ل سه ر خودی ئه وه وان ببه ته به حه شتی ئه گه ر وان چو شریک بو وی چی نه کرن، وه کی د حه دیسه کا دورست دا هاتی، و هه رجاره کا وان ئه ق حه قی خودی ب جه نه ئینا، خودی وان نابه ته به حه شتی، د ئایه ته کی دا ها تی به هاتی به هاتی به ناید به خودی دا المائده: ۱۷) هم چیسی ها شه شیشکه کی د گه ل خودی د عه بدینیی دا بدانت ئه و خودی به حه شت ل سه ر وی حه رام کریه و جهی وی کریه ئاگر، و چو پشته قانه کی وی نابت وی ژی رزگار بکه ت.

و هیّلانا نقیرا فهرز و نهباوهری ئینانا پی ر وان گونههانه یین خودانی خوب نک کوفری قه دبهت، و وی ر ئیسلامی دهردئیخت، لهو پیغهمبهری -سلاف لی بن- شیرهت ل صهحابییی خو کر کو ئهو نقیره کا فهرز یا ب تنی ری ر قهستا ر خو نهبهت، چونکی ئهوی نقیرا فهرز نهکهت چو بهخت بو وی نائینهدان کو ئهو نهچته جههنهمین. و قورئان دهمی بهحسی جههنهمییان دکهت ل سهر ئهزمانی وان ب خو ئاشکهرا دکهت کو ئیک ر وان ئهگهرین ئهو برینه جههنهمی نهکرنا نقیری بوو.

و شیرهتا سیبی د قی حدیسی دا هاتی خو دویرکرنا ژ قهخوارنا وی تشتیبه یی عمقلی مروقی تیک بده ت، چی ناقی ل سهر بیتهدانان، و پیغهمبهر -سلاف لی بن باشکهرا دکهت کو نه و رهنگی قهخوارنی کلیلا ههمی خرابییانه، چونکی نهگهر مروقی عمقل نهما، و هشین وی ژ سهری چوون دویر نینه ههر گونههه کا دی یا ههبت مروق بکهت، لهو یا هاتیه گوتن: (الخمر أم الخبائث) یه عنی: مهی ماکا ههمی پیساتیه کا ههبت ژ وی کیمتره.

حدديسا سيين:

ئبن حببان ژ ئەببوو دەررى قەدگوھێزت، دبێژت: خۆشتڤييێ من -سلاڤ لێ بن-شيرەت ب خەسلەتێن خێرێ ل من كر، وى شيرەت ل من كر كو ئەز بەرێ خۆ بدەمـه يێ د بن خۆ دا و بەرێ خۆ نەدەمـه يێ د سەر خۆ دا، و وى شيرەت ل من كر كو ئـــەز حـەز ژ مروّقیّن فهقیر و مسکین بکهم و خوّ نیّزیکی وان بکهم، و وی شیره تل من کر کو ئهز د گهل مروّقیّن خوّ یی ب مروّقاینی بم خوّ ئهگهر ئهز پشت بده نه من ژی، و وی شیره تل من کر کو ئهز د گوتنا حهقییی دا ژ لوّمهیا لوّمهکهران نه ترسم، و وی شیره تل من کر کو ئهز حهقییی بیژم خوّ ئهگهر ئهو یا ته عل ژی بت، و وی شیره تل من کر کو ئهز حهقییی بیژم خوّ ئهگهر ئهو یا ته عل ژی بت، و وی شیره تل من کر کو ئهز که له که بیّژم (لا حول ولا قوة إلا بالله) چونکی ئهو گهنجینه یه که گهنجینه یین به حهشتی .

و پیغهمبهر -سلاف لی بن- د فی حهدیسی دا بهری صهحابییی خو دده ته شهش ئهخلاق و سالوخه تین باش، یین کو رحه تییی دده ته دلی وی، و خوشییی دده ته ژینا وی، چونکی مروقی ئهگهر بهری خو نه دا وان یین د سهر وی دا ههین دی قهدری نعمه تا خودی ل سهر خو زانت و شوکرا وی که ت، و ئهگهر وی خو ژ مروقین هه ژار قهدهر نه کر و حهز ژ وان کر و ل دوی شیانا خو هاریکارییا وان کر دی ههست ب دلخوشییی که ت، و ژ وان نابت یین خو مه زن دکه ن، و ئهگهر ئه و که سه کی خومه زنگهر نه بت دی یی ب ره حم و مروقاینی بت.

و مروّقی حهز ژ حهقییی بکهت ههردهم دی حهقییی بیّرت، و نهو ژ بهر گوّتنا کهسه کی یان لوّمه یا لوّمه کهره کی خوّ ژ گوّتنا حهقییی ناده ته پاش، و ههر دی حهقییی بیّرت نهگهر خوّ نهو ل بهر وی یا نهخوّش و ترش و تال ژی بت.

و ههردهم ئهو دی ب ئهزمانی خو ئعترافی کهت کو ئهگهر خودی نهبت وی چو هیز و شیان نابن.

حهدیسا چاری:

ئیمام ئه حمه د قه دگوهیزت کو ئیمامی عه لی ده می هاتییه به صرا چوو نک صه حابییی پیغه مبه ری (ئه هبانی غفاری) و داخواز ژی کر کو ئه و د گه ل وی ده رکه فته شه ری، ئینا وی گوته عه لی: خوشت شییی من و پسمامی ته شیره ت ل من کرییه کو

ژیـن و بـاوهرگ

دەمەک دى ئىت فتنە و ژیکڤەبوون دى پەيدا بت، و گۆتە مىن: ئەگەر ئەو چىبوو توشىرى خۆ بشكىنە و شىرەكى دارى بۆ خۆ چى بكە.. ئىنا ئىمام عەلى ئەو ھىلا و چوو.

ژ قین شیره تا پیغهمبهری -سلاف لی بن- ئاشکهرا دبت کو ههر جاره کا فتنه د ناف ئوممه تی دا پهیدا بوو دقیت مروّف خو قهدهر کهت، و نهبته لایه ک د فتنی دا.

۳ . ژین و باوهرژ

(السراج المنير) د قورئانا پيرۆز دا

ئەگەر ئەم ئايەتىن قورئانا پىرۆز بخوينىن دى بىنىن ئەو پەيڤا (السراج) بۆ دو تشتان ب تنى ددانت:

ئَیْک: بَوْ وَیْ رِوْرُا لَ عَـهُ سَمَانَی، وَهُکی دَبَیْرُت: ﴿ ٱلْرَتَرَوَا کَیْفَخَلَقَ ٱللَّهُ سَبْعَ سَمَوَتِ طِبَاقًا ۞ وَجَعَلَ ٱلْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ ٱلشَّمْسَ سِرَاجًا ۞ ﴾ (نوح: ١٥-١٦).

دو: بنو وى پيغهمبهري ل عهردى، وهكى دبينرت: ﴿ يَكَأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ إِنَّا ٱرْسَلْنَكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَدِيرًا ﴿ الْأَحْزَابِ: ٤٥-٤٦).

و (سراج) د زمانی عهرهبان دا بو وی تشتی دئیته گوتن یی گهشاتییی ژخو دده و روزناهی ژی دپهشت. و ههر دهمه کی روزه کا نوی ل عهسمانی دبت و گهش دکهت، و ل سهری سحاری پیلین روزناهییا خو یا زه لال ب سهر لهشی جیهانا خاف دا بهردده ت، شه ف دئیته لادان و بهرپهری وی یی ره ش دئیته پیچان، و عاشقین روزناهییی کهیف ب نهمانا تارییی دئیت.

و ههر دەمه کێ پێغهمبهره کێ نوی ل عهردی دبت و پێلێن روٚناهییا ئیمانێ ب سهر لهشێ مروٚڤینییا خاڤ دا بهردده ت، تارییا کوفرێ ل کێمێ دده ت و تێک دچت، پشتی کو (نه فسا مروٚڤی) توٚزا جاهلیه تێ ژ خوٚ دادقوتت و پاقژییا ئیسلامێ ب دهست خوٚ قه دئینت..

و ئهگهر خودی پیلین وان تیشکین ژ روزی دزین کربنه چیروکا هیدایه تی بو قی کهونی، وی تیشکین وهحیی ئهوا ب سهر پیغهمبهری دا دئیته خوار یین کرینه چیروکا هیدایه تی بو وی مروقی ئهوی د قی کهونی دا دژیت..

مهعنا: ئهو ریبازا خودی د کهونی و مروقی دا دانای ب دو (ئهداتین) وهکی ئیک کار دکهت: گهشاتییا روژی ئهوا تینی و هیری دده کهونی، و گهشاتییا پیغهمبهرینییی ئهوا تینی و هیری دده مروقی، لهو وه کی دیروکا روژی دیروکا پیغهمبهری -سلاف لی بن- نه ب (تلسکووبه کا هویربین) بت نائیته خواندن، دیتنه کا (علم) د گهل دا، و علمه کی (ئیمان) د گهل دا، و د گهل وی علمی و وی ئیمانی لی بیرئینانا وی (طهبیعه تی نوورانی) یی پیغهمبهران ب تنی ههی!

ههر کهسهکن تو دیروّکا وی بخوینی دی زانی و پی حهسی کو (ژین) ب هاتن و چوونا خوّ علمی (دیروّکی) دورست دکهت، بهلی ب خواندنا دیروّکیا پیغهمبهران ئهم ب هندی دحهسین کو (دیروّک) علمی (ژینی) دورست دکهت، چونکی پیغهمبهر ئهو (ئیشراقا خودایی)یه یا (تهجهللی) ل سهر مروّقینییی کری و ئهو د فهلهکا خوّ یا ئهخلاقی دا زقراندی، و ب عهینی قانوونا (جاذبییهتی) یا روّژی ههی ئهو ب نک خوّ قه کیشای.

و پینغهمبهر نابته پینغهمبهر حه تا (راستی) د دلی وی دا و ل سهر ئهزمانی وی وه وه وانترین گوتنی بت ژ (فهصیحترین) ده شی ده ردکه شت، دا ب ساناهی بیته وه رگرتن و ب دژواری کاری بکهت. هنگی پینغهمبهر دی ئه و ریبه ر بت یی به ری خهلکی دده ته ری ده می ژین ب چه و راستین خو شه ریکی ل وان به رزه دکه ت.

و مەزنترىن نىشان ل سەر پىغەمبەرىنىيا پىغەمبەرى ئەوە پىغەمبەرى نەفسەكا وەسا ھەبت ببتە ئەو تەرازى يا ئەو خەلەتى پى بىنە دورستكرن يىن (مادىيەت) و وەربادانىن ژىنى ب سەر نەفسى دا دئىنت، ھەر وەكى (راستى) ژ بلندى گازى مرۆڤان دكەت: ل بەر نەفسا پىغەمبەرى ھوين نەفسىن خۆ راست بكەن.

و ئەو مرۆۋىن (عەقل) بۆ خۆ كرىيە رىنبەر، و ب دو چاۋىن قەكرى بەرى خۆ دايە زەلامىن دىرۆكى ئعترافا كرى كو ئەۋا مە گۆتى د نەفسا مرۆقسەكسى دا دىسار نەبوويە

د دیروّکی ههمییی دا وه کی د نه فسا موحه مه دی دا -سلاف لی بن- پهیدا بووی، و ههر بوّ نموونه ب تنی ل قیری دی ئیشاره تی ده مه ئیک ژ ناقدار ترین کتیبین نوی کو له ئه مریکا ده رکه فتین، کتیبا: (سهد که س: هلسه نگاندن بوّ مهزنترین مروّقین کار د دیروّکی دا کری) یا نقیسه ر مایکل هارتی، و وه کی ئاشکه را ئه فی نقیسه ری سهد که س ژ دیروّکا مروّقینییی ههمییی هلبژار تینه و هژمار تینه مهزنترین مروّف د دیروّکی دا، و ل قیری مه نه ل به ره به حسی قی کتیبی بکه ین ب تنی مه دقیت وی ئه گهری به رچاف بکه ین یا ئه فی نقیسه ره پال دای کو ئه و موحه مه دی ل سه ری لیستا سه دمونه مروّقین دیروّکی بدانت، به لی ل سه ری لیستی! ئه گه ر چ ئه و ل سه روی دینی مهزنه مروّقین دیروّکی بدانت، به لی ل سه ری لیستی! ئه گه ر چ ئه و ل سه روی دینی نینه ژی یی موحه مه د - سلاف لی بن - پی هاتی.

نقیسهر مایکل هارت چ دبیّژت؟

دبیّرْت: ئهز باوهر دکهم گهلهک کهس دی عهجیّبگرتی بن دهمی ئه و دبینن ئهز موحهمهد موحهممهدی ل سهری قی لیستی ددانم، و ئه و دحهقن د قی چهندی دا! بهلی موحهممه مروّقی ئیکانه یه د دیروّکی دا شیای سهرکهفتنه کا بی توخویب ل سهر ئاستی دینی و دنیایی ب دهست خو قه بینت.

ئەقە ئەو ئەگەر بوو يا ئەق نقيسەرى ئەمرىكى پال داى ئەو موحەممەدى بېرىمىرت مەزنىرىن كەس د دىرۆكى دا ھاتى، و ئەگەر گەلەك مرۆقىن مەزن ھەبن شيابن مەزنىيى لىسەر ئاستى دىيايى كەھشتېنە لىسەر ئاستى دىيايى كەھشتېنە بلندىيى، كىم كەس ھەنە شيابن دىنى و دىيايى ب جوانترىن رەنگى بگەھيىنىە ئىك، و موحەممەد -سلاق لىي بىن- ل پىشىيا قان كەسان دئىت.. ما نە تشتەكى غەربە كەسەكى غەربە ژ دىنى مە ب قى رەنگى پىغەمبەرى مە بىياست، و گەلەك ژ مە ئەويىن خۆ ب موسلمان دزانن ھىشتا (جەدەلىيى) لىسەر ھىدى بكەن كانى ئەو ئىسلاما موحەممەد پى ھاتى دىن بى تىنىيە يان دىن و دىيايە؟

ژیـن و بـاوهری ۳۳

موحهممهد -سلاف لی بن- مهزنترین سیاسییی حهتا ئه قرو دنیایی نیاسی وه کی مایکل هارت دبینت، مروّقی ئیکانه بوو د دیروّکی دا هاتی و شیای دینی و دنیایی باشترین و جوانترین رهنگی تیکهلی ئیک بکهت، و د ئه نجام دا شهریعه ته کی ژی چی بکهت به دورستی ل سهر به ژنا مروّقی ها تبته فه صالکرن!

ئه و دینی موحهممه د -سلاف لی بن- پی ژ نک خودایی خو پی هاتی وینهیی وی نه نه و دانی موحهممه وی به وی نه و دانه و دا

هندی حهقییی رهق، چونکی ئه و دینه که دخوازت مرؤث خو بینته وی مستوایی بشیت تیدا حهقییی بکه ته واقعه کی به رچا ف خهلک ب چاف ببینن و (ته عامولی) د گهل بکهن، نه کو خهیاله ک بت د سهری فهیله سووف و حه کیمان دا بژیت، یان جمهووریه ته کا نه فلاطوونی بت توخویبین وی ژسه رکاغه زان ده رنه که فت.

و هندی عهدالهتی ب هینز، چونکی ئه و دینه که باوه رییی ب هینزی دئینت و داخوازا هیزی دکهت نه بو هندی دا یی ب هیزتر سهرفه راز بکهت و یی بی هیز بشکینت و بن دهست بکهت، بهلکی بو هندی دا یی لاواز بلند که ته ریزا یی ب هیز.. و ئه قه بوو شریعه تی موحه مهدی -سلاف لی بن- ژهیزین دی جودا کری.

و هندی پاقژییی ژی بلند، چونکی ئهو دینه که ههر پاقژییه کا ههبت دکه ته ریّکه ک ژ ریّکین به حهشتی، و ههر پیسییه کا ههبت دکه ته ئهگهره ک ژ ئهگهرین چونا ئاگری، ژ بهر قی چهندی موسلمانی دورست د دنیایی ناگه هت کو ئه و ده لیقه یا کومکرنییه ئهگهر خو ل سهر حسیبا شهره و نامویسی ژی بت، و ئهگهر خو ب ریّکا فهند و فیل و دزی و حیزییی ژی بت!

پشتی قیّ: مەزنترین قانوون ئیسلام کاری بوّ ب جهئینانا ویّ دکهت ئے وہ ترسا رُخودی قانوونا مروّقی بت ل سەر عەردی، ھەر پیکاڤەکا ئەو بهاڤیت یان ھەر گوٚتنهکا

ئه و بیّرْت یان ههر کاره کی ئه و بکهت ئه و ههست بکهت دو مهلائیکهت ل چه پ و راستین وی ههنه باشی و خرابییین وی ل سهر قهید دکهن، وه کی و مروّقی د سیاسه تی دا گومان لیّکری و (موتتههم) پیّگا قه کی نه چت ئه گهر دو جاسووس ب دوی قه نهبن، تو بیّری ئه و کاره کی وه سا بکه ت پی بیّته گرتن؟

و پشتی مروّق همست ب قی زیره قانییا مه لائیکه تان دکه ت شریعه تی ئیسلامی قانوونه کا دی ل سهر نه فسا مروّقی بنهجه دکه ت دا ئه و همست ب ئیخسیرییی نه که ت ئه و ژی قانوونا (ئیرادی)یه یا قه نجی و خرابییی ژیک د قاقیرت، و به ری مروّقی ددکه ته کرنا قه نجییی و وی ژکرنا خرابییی دده ته پاش نه بو هندی دا حوکمه ت ژی رازی ببت یان ده سه هلات لی ب غه زه ب نه نیت، به لکی بو هندی خیر و مه صلحه تا نفشی مروّقی به جه بیت، له و هه رجاره کا (نه فسا حه یوانی) ل نک مروّقی سه ری خو بلند کر و به ری وی دا چه پ و چویران، قانوونا (ئیرادا حه کیم) دی ل به رانبه ر راوه ستت و ریّکی لی گرت، له و دی بینی ل وی ده می ئیسلام (ته صور روفاتین) خودانی دی توخویب ده ت.

و ئەقە ئەو فەلسەفەيە، يان بلا بێژين: ئەو ئەخلاقە يێ ئيسلام دخوازت نە بەس بۆ ھندى دا ئەو بۆ مرۆقى بنەجە بكەت و بەرى وى بدەتى، بەلكى بۆ ھندى دا ئەو وى د نەفسا مرۆقى دا بچينت حەتا ئەو وى د گەل (جيناتين خۆ يێن وراثى) بۆ جيلێن پشتى خۆ ژى قەگوھێزت، قێجا ب بۆرينا سال و دەمان ئەو د واقعى مرۆڤان دا ببتە گۆتن و كريار، زانين و ب جهئينان، دين و دنيا! ئەقە ئەو راستييا دينى مەيە يا كو خەلكى بيانى د دينى مە دا دبينين، و مخابن ئەم ژ بيرا خۆ دېەين..

و زقرین ل نقیسه ری ئهمریکی مایکل هارتی ئه وی به حسی وی بوری د گهل مه، دی بیژم: پشتی ئه قنیسه ره پیغه مبه ری مه -سلاف لی بن- ل سه ری لیستا سه مروقین مهزن د دیروکی دا دئینت و چه ندی ل دور وی دئاخشت پسیاره کی پیش

خوانده قانان قه ژخو دکه ت و دبیژت: بهلکی ل بهر گهله ک ژهه وه تشته کی غهریب بت ئه زناقی موحه ممه دی ل سهری لیستا قان هه ر سه د مروّقین نه مر بینم، و ناقی عیسایی ل بن هژمارا سیبی بینم و یی مووسای ل بن هژمارا شازدی، هه ر چه نده هژمارا دویکه فتییین موحه ممه دی پتره ژی.. و براستی جهی هندییه هوین قی چه ندی ب غهریبی قه وه رگرن!

پاشی پشتی قی گزتنی ئه و چهند ئهگهرهکان بو قی کاری خو دهسنیشان دکهت، و دبیرت - و ژ بیر نهکهن ئه و فهله کی ئه مریکییه -: ل سه ر مسته وایی دینی، موحه ممه دی هه ر وه سا عیسایی ژی کارتیکرنه کا ب هیز ل سه ر دیروکا مروقینییی کرییه، به لی تشتی موحه ممه د ژ عیسایی جودا کری ئه وه موحه ممه د زه لامی دنیایی ژی بوو نه ب تنی یی دینی، ئه و میر بوو و باب بوو، کاری بازرگانییی دکر و شقان ژی بوو، شه و دکر و بریندار ژی دبوو، و نساخ دبوو. و مر بوو! و چونکی ئه و هیزه کا دژوار بوو، ئه و دئیته هژمارتن مه زنترین زه عیمی سیاسی دیروکی نیاسی.

تشتی دی یی موحهممهد -سلاف لی بن- د چاقی فی نقیسهری دا مهزن کری ئهو کاری گران بوو یی ئهو پی رابووی.. د ناف ملله ته کمی پیشکه فتی دا یی شارستانی دیتی و نیاسی زه عیمه ک دهرکه فت و فی ملله تی بکه ته ئینک و دنیایی پی فه که ت، و بو دهمه کی دریّژ کارتیّکرنا وی ل سهر خه لکی بمینت خو پشتی ئه و دمرت ژی، ئه فه تشته که پتر ژ جاره کی د دیرو کی دا رویدایه.. به لی کهسه ک بیّت ملله ته کی دویسر ژ هه می رهنگین شارستانییی -وه کی عهره بان - بکه ته ئینک و شارستانییه کا هنده مهزن پی بده ته ئافاکرن، ئه فه -وه کی مایکل هارت دبیّژت - کاره که نه موحهمه د با ب که سی دی فه نه دهات بکه ت.

قی چهندی هارت پالدا کو ئه و باوهرییی بینت کو موحهممه -سلاف لی بن-مهزنترین کهسه کار د دیروکا مروّقینییی ههمییی دا کری. ۳۸ ژین و باوهرگ

ئەگەرین گرتن و قەکرنا دەرگەھین خزینین عەرد و عەسمانی

گەلەك ئايەتتىن قورئانى و حەدىستىن يېغەمبەرى -سلاڤ لى بن- ھەنە بەحسى وان قانوون و سوننهتان دکهن يين خودي د ڤي دنيايي دا داناين يا ئهم تيدا دژين، چ ئهو سوننهت بن یین پهیوهندی ب عهرد و عهسمانان و زفرینا چهرخ و فهله کان فه ههین، ييّن مه چو دەست تيّدانه، يان ژى ئەو سوننەت بن ييّن پەيوەنديەكا نە ئيّكسەر يان يا ئێکسهر ب ژيانا مه ڤه ههي، مه مروٚڤان، يێن کو دئێينه هژمارتن يشکهکا بـهرچاڤ و کاریگهر ژی ژینکهاتین قی جیهانی، و تشتهکی ئاشکهرایه کو ههر سوننه ته کاریگهر قانوونهک، بلا بیّژین- دقیّت یا ئاڤاکری بت ل سهر بناخهین هندهک (قاعیده) و (ئوصووليّن) موكم و نهلف، يهعني: ييّن ثابت، دا مروّڤ بشيّت ل دويڤ وان ئوصوولان تى بگەھت و سەرەدەرىيى د گەل بكەت، و گەلـەك جاران مرۆڤ دەمىي وان ئايەت و حەدىسان دخويت يين بەحسى سوننەتەكى ژ قان سوننەتىن خودايى، دكەن، ب تایبهتی ئهوین گریدای ب شکاندن و سهریخستنا مللهتان قه، یان عقووبهدان و خەلاتكرنا وان قە، مرۆڭ حيبەتى رادوەستت، و هندەك جاران دبت د گەل خۆ پسيار ژی بکهت و بیّرت: کا یانی ئه شوننه ب جهد نههات؟ یان: یا مادهم ئه شه سوننه ته کا خوداییه ئهری بۆچی ئه ول فلان جهی چی دبت و ل فلان جهی چی نابت؟

یه عنی: هنده ک جاران مهسه له دگههته هندی مروّقی خودان باوه رب خوّ، ئهگهر تهقدیرا وی بوّ مهسه لی تا تمام نهبت و به ریخوّدانا وی یا وهسا نهبت هه می لایان قهگرت، د سوّز و گهف (وه عد و وه عیدیّن) خودی دا دکه فته گومانیّ، و دویر نینه ئهگهر بسته بکه ته هه رباوه ریبی پی نائینت!!

ژین و باوهری

و گریکا سهرهکی د قی مهسهلی دا -وهکی مه گوتی- ئهوه دهمی مروق قان سوننه تان ژیک قهدقه تینت، و جودا جودا بهری خو دده ته ههر ئیکی، یان ژی بهریخودانا وی بو ههر سوننه ته کی یا تمام نهبت و ههمی لایان قهنهگرت. و حه تا گوتنا مه پتر یا ئاشکه را بت نموونه یه کا کورت ل قیری ئهز دی ئینم: ئایه ته کا قورئانی یا ههی دبیرت: این نصر رسکنا و آلگذیر ی عامنوا فی آلگنیا ویوم یوم الاگشهند ها این نصر رسکنا و آلگذیری عامنوا فی آلگنیا ویوم یوم یوم می به مهرین خو و نهوین (غافر: ۵۱) خودی ته کید دکه ت کو مسوله رهندی ئهمین نهم پیغهمه رین خو و نهوین باوه ری نینای ژی د حه یاتا دنیایی دا، و روژا قیامه تی ژی ب سهردئی خین.

یه عنی: ب سه رئیخستنا پیغه مبه ر و خودان باوه ران ل دنیایی و ئاخره تی، ئیک شر سوننه تین خوداییه، یین مسوّگه ر. جاری ئاخره تی بداننه لایه کی، دا به حسی دنیایی بکه ین، و به حسی موحه ممه د پیغه مبه ری -سلاف لی بن- و صه حابیین وی بکه ین، کو ب دیتنا مه چیّترین ده سته کا مروّقانه دنیایی نیاسین، د ناف صه حابیان دا گه له ک که س هه بوون، ب تایبه تی پشتی سه رکه فتنا وان ل روّژا به دری ب وی هژمارا کیم و چه کی بی سه ر و به ر قه، هزر دکر ب سه رئیخستنا خودی بو پیغه مبه ری و ئه و خودان باوه رین د گه ل دا وه عده که خودی ل سه ر خو دایه، و بینی هه ر شه رته کی هه بت ئه ف وه عده هه ر دی ب جه ئیت (۱۱)، و ژبیرا وان چوو کو ئه و وه عده ب هنده ک شه رتان فه یا گریدایه، و ئیک ژ مه زنترین وان شه رتان ئه وه ئه و ژ ئه مری خودی و پیغه مبه ری درنه که قن، و فه رمانین وان ب سستی قه وه رنه گرن، ئه گه ر نه فایدی وان ناکه ت ئه و صه حابی بن یان پیغه مبه ر د ناف وان دا بت..

و دەمى ئەو كەفتىنە د تەجروبا خۆ يا دووى دا ژ نوى وان ئە دەرسە وەرگرت.. ل رۆژا ئوحودى، ل دەسپىكا شەرى -وەكى ئەم ھەمى دزانىن- سەركەفتن يا موسلمانان

⁽۱) وهکی گهلهک موسلمانین مـه ئهڤرو هـزر دکـهن کـو دڤیّت خودی ئهم -بی شهرت و شورووت-ب سهرئیخستباین و ژینا مه خوّش کربا، چونکی ئهم موسلمانین و نڤیّژان دکهین!!

بوو، و شکهستن کهفته چهپهرێ کافران، پاشی ل نیڤا ڤێ سهرکهفتێ، و ل وی دهمێ لهشکهرێ موسلمانان ئهوێ پێغهمبهری -سلاڤ لێ بن- ب خو سهرکێشیا وی دکر رادهێلا پاشمایێن لهشکهرێ کافران، بیست سیه زهلامهکان ب تنێ د ناڨ لهشکهری دا ئهمرێ پێغهمبهری شکاند، یهعنی: شهرتێ ب سهرئێخستنێ ب جه نهئینا، خودێ ل وان وهرگێڕا.. نه ل وان بیست سیه زهلامان ب تنێ! بهلکی ل لهشکهری ههمییێ کو پێغهمبهر ب خو ژی ئێک ژ وان بوو، خالد ب سویارێن خو ڨه ل دوّر گری زڨڕین، ئهو رمبازێن پێغهمبهری -سلاڨ لێ بن- داناینه سهر گری، یێن جهێ خو بهرداین و یێن نه بهرداین ژی هاتنه کوشتن، و پێغهمبهر ب خو ژی هاته بریندارکن، صهحابییان گاڨا ئهڨ تشته دیتی عهجێبگرتی مان، و پسیار کرن: چاوا ئهڨه چێ دبت؟ بوّچی ئهم شکهستین؟ ما نه خودێ وهعده دایه پێغهمبهرێ خو و ئهوێن د گهل دا ب سهربێخت؟

هنگی بهرسف ژ لاین خودی قه هات: ﴿ أَوَلَمَّاۤ أَصَابَتْكُم مُّصِیبَةٌ قَدۡ أَصَابَتُكُم مُّصِیبَةٌ قَدۡ أَصَابَتُكُم مُّصِیبَةٌ قَدۡ أَصَابَتُكُم مُّصِیبَةً قَدۡ أَصَابَتُكُم مُّصِیبَةً قَدۡ أَقُلَ مُوصیبهته که بسهری ههوه هوین دی پسیارکهن: ئه قه چاوا عمران: ۱۹۵) گافا موصیبهته ک ب سهری ههوه هوین دی پسیارکهن: ئه قه چاوا چیبوو؟ ژ کیفه هات؟ ئهی موحهمه د تو بیژه وان: ئهو ژ ههوهیه، ئه نجامی که دا دهستی ههوهیه.. ههوه شهرت ب جه نه نینا، خودی ئهو نهدا ههوه یا ههوه دقینت. ل بهر خودی یا ب ساناهی بوو ل ئوحودی ژی پیغهمبهری خو وئهوین د گهل ب سهربیخت، وهکی ل دهسپیکی ب سهرئیخستین ژی، بهلی هنگی پیلیدانا ئهمری پیغهمبهری وان دهرس حورستی وهرنهدگرت کو ههر وهعده کا خودی دای حه تا ب جه بیت شهرتین خو یین ب دورستی وهرنهدگرت کو ههر وهعده کا خودی دای حه تا ب جه بیت شهرتین خو یین

و د قنی پهیڤا خو دا مه ل بهره بهحسی سوننه ته کنی ژ وان سوننه تین خودایی بکهین یین ئهو د گهل ملله تان ب کار دئینت، وه کی د قورئانی دا هاتی، یین کو پهیسوه ندی ب گرتن و قه کرنا ده رگه هین رزقی ههین، دا به ری خو بده ینی کانی خودی چ دبیر ت. و ئه شهر سوننه تا ئه م به حس ژی دکهین ئه م دشیین دو پارچه ئایه تان وه ک نموونه ل سهر بینین:

پارچديا ئيكى: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِي إِلَّا أَخَدْنَا أَهْلَهَا بِٱلْبَأْسَاءِ وَٱلضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مَكَانَ ٱلسَّبِّعَةِ ٱلْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفُواْ وَقَالُواْ قَدْ مَسَ ءَابَآءَنَا ٱلطَّرَّاءُ وَٱلسَّرَّاءُ فَأَخَدْنَاهُم بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿ وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ ٱلْقُرَكَ مَسَ ءَابَآءَنَا ٱلطَّرَّاءُ وَٱلسَّرَاءُ فَأَخَدْنَاهُم بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿ وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ ٱلْقُرَكَ ءَامَنُواْ وَٱتَّقَوْاْ لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ وَلَاكِن كَذَّبُواْ فَأَخَذْنَاهُم بَمَاكُنُواْ يَكُسِبُونَ ﴾ (الأعراف: ٩٤-٩٦).

پارچه یا دووی: ﴿ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَاۤ إِلَى أُمُمِمِّن قَبْلِكَ فَأَخَدْنَاهُم بِآ لَبْأَسَآءِ وَالظَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ۚ فَلَوْلآ إِذْ جَآءَهُم بَأْسُنَا تَضَرَّعُواْ وَلَاكِن قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُواْ يَعْمَلُونَ ۚ فَلَمَّا نَسُواْ مَا ذُكِّرُواْ بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَبَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُواْ بِمَآ أُوتُواْ أَخَدْنَاهُم بَغْتَةً فَإِذَا هُم مُّبْلِسُونَ ۚ ﴾ أَبْوَبَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُواْ بِمَآ أُوتُواْ أَخَدْنَاهُم بَغْتَةً فَإِذَا هُم مُّبْلِسُونَ ﴾ (الأنعام: ٤٢-٤٤).

و بابهتی قان همردو ئایهتان گهلهک یی نیزیکی ئیکه، ئهو ژی دیارکرنا ئیک ژ سوننهتی خودییه یین وی د گهل ئوممهتین بورین ب کارئیناین، ئهو سوننهت چ بوو؟ دا بهری خو بدهینه پارچهیا ئیکی..

خودی دبیّرت: چو پیخهمبهر ل چو جهان مه نههنارتینه ئهگهر بو هندی نهبت دا ئهو بهری وان بده ته پهرستنا خودی، و وان ژ شرکی و کوفری بده ته پاش، و ههر ملله ته کی پیخهمبهری خو درهوین دهریخست بت، و دویکهفتنا وی نهکربت، مه ئهو ب ته نگافی و نهخوشییی یین گرتین، و (بأساء) ئهو نهخوشیه یا د مالی و رزقی دا دگههته مروّقی،

یه عنی: مه (ئهزهمین ئقتصادی) یین داینی، و (ضراء) ئه و نهخوّشییه یا دگههته له شو ژیارا مروّقی وه کی: ئیش و ئهلهمان، و ئاتاف و موصیبه تین سروشتی یین وه کی: هژیانا عهردی و رابوونا لههییان.. مه عنا: هه ر ملله ته کی دو ژمناتییا پیغه مبه ران کربت، خودی هژماره کا نهخوّشی و ئاتافین مه زن یین پهیوه ندی ب لایی ئابوّری و ساخله می و سورشتی قه هه ی ب سه ر وان دا ئیناینه.. و به ری ئیک بیّر ت: بوّچی ؟ خودی به رسقی ده ه ت و دبیّر ت: بوّها ده یی به لکی ئه و ل خودایی خوّ برقرن، و خوّ بوّ وی بشکینن، و قه گه ریینه حهقییی، و دویکه فتنا پیغه مبه ران بکه ن.. مه عنا: حیکمه ت ژدانا موصیبه تی نه وه دلی وی که سی موصیبه ت ب سه ری هاتی نه رم ببت، ب توبه کرن قه موصیبه تی خوّ برقرت.

و نهگهر قتی جه رباندنی فایده نهکر، یه عنی: نهگهر مروّق ب به لا و موصیبه تتی نهها ته سهر ریّکی، نحتماله خودی وی ب ره نگه کتی دی بجه ربینت، خودی دبیّرت: ﴿ قُمَّ بَدُلْنَا مَكَانَ ٱلسَّیِّعَةِ ٱلْحَسَنَةَ حَتَّیٰ عَفَوا ﴾ پاشی مه ل جهتی وی نه خوّشین جاره کا دی خوّشی دا وان، مه لهشین وان ساخلهم کرن، و مالی وان به رفره هد کر؛ و حالی وان خوّش کر، بوچی؟

ث پارچهیا دی یا ئایهتان دی بو مه ئاشکه را بت کو خودی ئه ق چه نده د گهل وان کر وه کی به ردانا به ندکی ل دوی قدا، و دیسا دا وان بجه ربینت کانی ئه و دی شوکرا خوایی خو کهن و ل وی ز ق نه قه یان نه، و ده می ئه قی ژی چو مفا نه گه هاندییه وان، و وان چو وج بو خو ژی وه رنه گرتی و ده ست ژ کاری خو یی خراب قه نه کیشای، جزادانا مه زن هات، به لی به ری ئایه ت به حسی وی جزادانا مه زن بکه ت، ئاخفتنه کا وان نه زانان بو مه قه گوهاست، دیتنا وان بو مه سه لا دانا موصیبه و نه خوشییان و دانا خوشی و به رفره هییان ژی بو مه ئاشکرا دبت، وان چ گوت؟ خودی ژ کیس ده قی وان قه دگوهیزت به رفره هییان ژی بو مه ئاشکرا دبت، وان چ گوت؟ خودی ژ کیس ده قی وان قه دگوهیزت و دبیزت: ﴿ وَقَالُواْ قَدْ مَسَ ءَابَآءَنَا آلضَّ رَّاءُ وَاَلسَّرَآءُ ﴾ یه عنی: ده می مه موصیبه ت

٤١

د مال و ندفسین وان دا داینی، پاشی مه ژینا وان خوش کری، وان گوت: ئه شه حالی زدمانییه د گهل خهلکی، روزه کا خوشه و ئیک یا نهخوشه، و ئیه تشته بهری مه به سهری باب و باپیرین مه ژی هاتبوو!! یه عنی: ههر نهخوشی و ئاتافه کا مه دئینا سهری وان، و ههر بهرفره هی و نعمه ته کا مه ددا وان، ل شوینا کو ئه و پی هشیار ببن، و له خو بز وژن، ئه و دا وی چهندی بر زدمانی زورینن، و دا بیژن: ئه شه عده تی دنیاییه. ئه گهر ئه زمه کا ئقتصادی ب سهر وان دا ها تبا، ئه و دا بیژن: ئه شه و بهر فلان سه به بی ماددییه، ئه گهر باران نه ها تبان و هشکاتی پهیدا ببا، ئه و دا بیژن: ئه شه و به رفلان سه به بی جهوویه، و ئه گهر ئیشه کا وه سا د ناف وان دا به لاف ببا ئه و پیشه مه حتل ببان، نه و دا بیژن: ئه شه و به رفلان سه به بی صحییه. و هتد. و د گهل هندی کو دبت ئه و سه به بین ئه و دبیژن هه می ددورست بن ژی، به لی یا غهریب ئه وه چو جاران ئه و به حسی سه به بین شه و دبیژن هه می ددورست بن ژی، به لی یا غهریب ئه وه چو جاران ئه و به حسی (موسه بین سه به بان) کو خود ییه ناکه ن، هم و و کی خود ی چو ده ور د دانا وان موصیبه تان دا نینه! به لی یا غه ریب نینه ئه گهر ئه مل بیرا خو بینینه شه کو وان د ئه صل دا باه ری دا نینه!

و گاڤا مەسەلە دگەھتە قى حەددى، يەعنى: دەمى طوغيانا وان دگەھتە ھندى ئەو خودى و مەشىئەتا وى ئىلىكىجار ژ حىساباتىن خۆ دھاڤىرن، جزايى بنبر دئىت: ﴿ فَاَحَدُنَاهُم بَغْتَةً وَهُمُ لَا يَشَعُرُونَ ﴾ ئىنا ژ نشكەكى قە مە ئەو ب عەزابى گرتن و ئەو دتەنا، وان ھزرا تىپوونى نەدكر، و ئەو ل ھىڤىيى نەبوون كو جارەكى ئەو ب قى رەنگى دى ئىندە تىبرن.

دیروّکا وان ملله تان بخوینن یین دهوله ت و ئمبراتووریه تین مهزن ئاڤاکرین، و ئهگهریّن هلوه شیان و نهمانا وان بخوینن، دی بینن گهله ک جاران دیروّکنڤیس د مهسه لا هلوه شیانا فلان دهوله تی یان ئمبراتووریه تی دا دحیّبه تینه، و دبیّژن: یا (موتهوقع) نهبوو ئه شارستانییه، یان ئه نمبراتوورییه هوّسا ب ساناهی و ب قی رهنگی بکه قت، پا

چاوا کهفت نزا! بهلی خودی دزانت (وَلَوَ أَنَّ أَهْلَ ٱلْقُرَع َ اَمَنُواْ وَاتَّقَوْاْ لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَنِ مِنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ وَلَكِن كَدَّبُواْ فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُواْ لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَانِهُم بِمَا كَانُواْ لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَانِهُم بِمَا كَانُواْ لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَانِهُم وَلَى وَان دُهُولَه و وَمَه وَلَي وَان دُهُولَه و وَمَه وَلَي وَان دُولِه و بَارْيْرِان باوهری ب پیغهمبهرین خو ئینابا، و دویکهفتنا وان کربا، و خو ژوی دویرکربا یا خودی نهو ژی داینه پاش، خودی دهرگههین خیری یین عهرد و عهسمانی ل بهر وان یا خودی نه و ان وه نهکر، وان دره و ب وی حهقییی کر یا بو وان هاتی، ئینا خودی عهزابه کا ئه و پی تی بچن دا وان؛ ژبه رکوفر و نهگوهداریا وان. ئهگه رچ ئه و، و گهله ک ژوان یین دیروکا وان دنقیسن ژی ثی چهندی بهرچاڤ ناکهن؛ چونکی خودی و عهزابا وی د حیساباتین وان دا نینه!

سوننهتا خودی د مللهتان دا ئه قهیه: ئهگهر وان پی ل توخویبین خودی دانا، و بهندک د ناقبهرا خو و دینی وی دا بری، خودی دهرگههین خیر و بهره که تا عهرد و عهسمانان ل بهر وان دگرت، دا ئه و ل خو بز قرنه فه، و توبه بکهن، و قهستا ریکا خودی بکهن، بهلی ئهگهر وان وه نه کر، و ل شوینا ئه شجه به جهرباندنه وان به رب خودایی وان قه بهت، ئهزمانی وان د دهر حه قا خودی دا دریژ تر لی بیت، و ئه و خو ژ خودی بی منه تا به به بیدت، عهزابه کا دژوار تر دی ب سهر وان دا ئیت، حه تا ئه و ژ سهر رویی عهردی دئینه باکهن، عهزابه کا دژوار دی ب سهر وان دا ئیت، حه تا ئه و ژ سهر رویی عهردی دئینه باکهن.

 بهرسڤا ڤێ (ئعتراضێ) و چهند ڕۅٚنکرنه ل دوٚر د پارچهیا دووێ یا ئایهتان دا دئێت، ئهوا خودایێ مهزن تێدا دبێژت: ﴿ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَاۤ إِلَىۤ أُمَمِمِّن قَبْلِكَ فَأَخَدْنَاهُم بِالّبُأْسَاءِ وَٱلضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ۞ فَلَوْلاۤ إِذْ جَآءَهُم بَأْسُنَا تَضَرَّعُواْ وَلَاكِن قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ ٱلشَّيْطِنُ مَا كَانُواْ يَعْمَلُونَ ۞ فَلَمَّا نَسُواْ مَا ذُكِّرُواْ بِهِ عَلَوْبَهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ ٱلشَّيْطِنُ مَا كَانُواْ يَعْمَلُونَ ۞ فَلَمَّا نَسُواْ مَا ذُكِّرُواْ بِهِ فَتُحْنَا عَلَيْهِمَ أَبُوبَ بَعْتَهُ فَإِذَا هُم فَتَحْنَا عَلَيْهِمَ أَبُوبَ بَعْتَهُ فَإِذَا هُم مُتَلِسُونَ ۞ ﴾ (الأنعام: ٤٢-٤٤).

د قان ههر سن ئایهتان دا خوداین مهزن روی ب روی مه ددانته بهرانبهر سوننهتهکا خو د تیبرنا مللهتان دا، ئهو سوننهتا بهری نوکه مه بهحس ژ لایهکی وی کری، و لایهکی وی یی دی مای.. و پیخهمهت ئهم باش ب تبیعهتی قی سوننهتی ئاگههدار بین، ئایهت نموونهیهکی ژ (واقعی تاریخی) یی کو ل بهر چاقین مروقینییی چیبووی ددانته بهر سنگی مه، ئهو نموونه بیی مروق چو دهرس و وهعزان ل دور بیژت، ب رویدانین خو بو مه بهرچاق و شروقه دکهت کانی چاوا مروق تووشی غهزهبا خودی دبن، و چاوا مللهتین ب هیز و پیشکهفتی دئینه تیبرن و دچنه هیلاکی، بهلی گرفتارییا مه یا مهزن ئهوه ئهم عیبرهتی بو خو ژ دهرسین دیروکی وهرناگرین!!

دیرو کا مروقینیین یا ب مه دایه زانینی کو ههر جاره کا ملله ته کی ژ ملله تان ئه و فطره تا خودی ئه و ل سهر داین دهرژیر کربت، و فهساد گههاندبته ههمی گهه و نهوصالین ژینا خو، خودی پیغهمبهره کی یان پتر ژ پیغهمبهره کی بو وان یی هنارتی؛ دا نهو جاره کا دی بهری وان بده ته فطره تا خودی: ﴿ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَ آ إِلَیْ أُمُمِ مِّن قَبَلِك ﴾ نهی موحهمه د! بهری نهم ته بو قی ملله تی بهنیرین، مه گهله ک پیغهمبه رین دی ژی هنارت بوون. دیروکی بخوینن، چ نه و بت یا قی دویماهییی ژ نوی مروقان ب دهستین خو نقیسی، یان نه و بت یا بهری دیروکی زهمانی ل سهر که شر و دیوارین شکه فتان خو نقیسی، دی بینن نه شدو بت یا بهری دیروکی زهمانی ل سهر که شر و دیوارین شکه فتان نقیسی، دی بینن نه شدو دیروکی حدورتیا وی نه گهر بیته قیاسکرن د گهل عهمری نقیسی، دی بینن نه شدو دیروکی حدورتیا وی نه گهر بیته قیاسکرن د گهل عهمری

عهردی مه- یا تژییه ژدرهو و کهفتنین عنتیکه، گهله که ملله تین شارستانیین مهزن ئاڤاکرین هاتبوون، ژلایی ماددی و هیزی قه پیشکهفتبوون، د سهربوّرین مهدهنییه و زانین و هوّنه و ئهدهبییاتان دائه و د دهوله مهند بوون، بهلی د لایی ئهخلاق و خودیناسیی دا د هه وار بوون، خودی پیغهمبه و بوّ وان هنارتن، ئه و ژعهزابا خودی ترساندن، و ل هندی هشیارکرن کو ئه و پیشکهفتنا ماددی یا وان ههی ههمی چو فایده ی ناگههینته وان ئهگهر غهزه با خودی ب سهر دا هات..

بهرسڤا وان چ بوو؟

نهو ئايهتا بهرى نوكه مه قهگيّراى بهرسقا وان بوّ مه قهگيّرا بوو: ﴿ وَلَوْ أَنَّ أَهّ لَلْ الْمُعْرَا وَاللَّهُم وَاللَّهُمُ وَاللَّهُم وَاللَّهُم وَاللَّهُمُ وَاللَّهُمُ وَلَّهُمُ وَاللَّهُمُ وَاللَّهُ وَاللَّهُمُ وَاللَّ

بهلی نهگهر قی چهندی فایده نهکر..؟ ئهگهر خودی تهنگاقی و نهخوّشی د مالی و رزقی و لهشی دا دا مللهته کی، یه عنی: هنده ک (گرفتاریین ئابوّری و ساخلهمییی) ب سهردا ئینان، و ل شوینا ئهو ئعترافی بکهن کو ئه به به به و موصیبه تین دئینه سهری وان ژ بهر دویرکه فتنا وانه ژ خودی، قیجا هشین خو بیننه سهری خو، و ههوار بکه نه خودایی خو دا ئهو ره حمی ب وان بهت و قی تهنگا قیی ژ سهر وان راکه ت، ئه و دلره قتر

لی بین و پتر دویکهفتنا سهرداچوون و ریبهرزهبوونی بکهن؟ وهکی ئایسه دبینرت: ﴿ فَلَوْلاۤ إِذَّ جَآءَهُم بَأْسُنَا تَضَرَّعُواْ وَلَاكِن قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَیَّنَ لَهُمُ الشَّیْطَانُ مَا كَانُواْ یَعْمَلُونَ ﷺ فَانُوبُهُمْ وَزَیَّنَ لَهُمُ الشَّیْطَانُ مَا كَانُواْ یَعْمَلُونَ ﷺ قان ملله تین دره و یک می نه خوشیا مه گههشتیه قان ملله تین دره و پیکهر ئهگهر وان خو بو مه شکاندبا، و ههوارین خو گههاندبا مه؟ بهلی وان وه نهکر، دلین وان پتر ره ق بوون، و شهیتانی گونههین وان ل بهر وان شرینکرن.

و دلره قی د روارترین ئیشا نه فسییه خودانی دگرت؛ چونکی چو دهرمان زوی ب زوی فایده ی لی ناکهن، و ئه گهر خودان ئه و بت یی گوهداری و پشته قانیا شهیتانی بکهت، هنگی دلره قی و عینادا وی گهلک دی زیده تر لی ئیت.

و مەسەلە ئەگەر گەھشتە قى حەددى لايىن دى ژ سوننەتا خودى دئيت، ئەو لايى گەلەك جاران ئەم ژ بىرا خۆ دبەين، يان ئەم خەلەت تەفسىر دكەين، لايى جـــەرباندنا ب خۆشى وبەرفرەھىيى:

(فَلَمَّا نَسُواْ مَا ذُكِرُواْ بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبُوْ بَ كُلِّ شَيْءٍ ﴾ يهعنى: پشتى ئهم وى مللهتى ب نهخوشيينى دجهربينين؛ دا ئهو ل خو بزقرن، و ئهو پتر د سهردا دچن، قى جارى ئهم بهرفرههييى ددهينى، و باش بهرى خو بدهنه تهعبيرا قورئانى: ﴿ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبُو بَ كُلِّ شَيْءٍ ﴾ مه دهرگههين ههمى تشتان ل سهر وان قهكرن، بوچى؟ قى جارى دا ئهو پتر دسهر دا بچن! جارا دى دهمى مه ئهو ب نهخوشييى جهرباندين ژ بهر هندى بوو دا ئهو ل خو بزقرن، بهلى ئهو ل خو نهزقرين، ئينا مه دهرگههين ههمى نعمهتان ل بهر وان قهكرن، بى حهد و حسيب، نه ژ بهر هندى هندى ئهم حهز ژ وان دكهين، بهلكى ژ بهر هندى دا (ئستدراجا) وان بيتهكرن و ئهو پتر بهر به خاپاندنى قه بچن، و هزر بكهن ئهڤ بهرفرههييا گههشتيه وان ژ بهر كوفر و سهرداچوونا وانه، يان ژ بهر تيگههشتن و عهقلداريا وانه، و ئهو نائيننه سهر هزرا خو كو دبت ئهڤه جهرباندن!

﴿ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُواْ بِمَا أُوتُواْ أَخَدْنَاهُم بَغْتَةً فَإِذَا هُم مُّبُلِسُونَ ﴿ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُواْ بِمَا أُوتُواْ أَخَدْنَاهُم بَغْتَةً فَإِذَا هُم مُّبُلِسُونَ ﴿ حَالَى دَئِيْتَ يِيْ نَهُو دَ قَانَ خَوْشَى وَ نَعْمَهُ تَانَ رَا هَيْرِ دَبن، و كهيفا وان گهله ک ب وی حالی دئیّت یی نهو کهفتینی، خودی دبیرت: ژ نشکه کی قه نهم دی وان ب عهزابی گرین، عهزابه کا وهسا نهو به ههمی قه پی تی بچن.. قیّجا دی بینی هنگی نهو ژ ههر خیره ک و نومیده کا ههبت دی بی هیڤی بن.

و ئهگهر (خهسف) و عهزابا مللهتان ژ رهه و ریشالان بینتهدهر پشتی هاتنا پیخهمههری -سلاف لی بن- نهما بت ژی، هنده ک عهزابین دی یین ماین مللهت پی دکه فنه ئیزا و شهقائه کا مهزن، یا عهقلدار ژی حیبهتی بمینن، عهزابا نهفسی، شهقائا رووحی، خوکوشتن و ئنتجار، بی ئهخلاقی و (شذووذا جنسی) و ئهو ئیشین جفاکی و نهفسی و جسمی یین ژی چی دبن، و قهیرانین ئابوری و (ئیفلاس)، و بهلا فیوونا ترسی و برسی و گرانییی، پهیدابوونا هشکاتییی و کیمبوونا ئافی، پیسبوونا ژینگههی و خصطهرا وی چهندی ل سهر ژینا مروفان، بهلا فیوونا ئیشین وهسا یین کو دختور ب چارهسهریا وان فه مهحتل بین. ئهفه هنده ک ژ سهرپهشکین وی عهزابینه یا خودی ل به ده ده که و ناز مللهتان یین ژ ریکا وی دهرد کهفن، و فایدی وان ناکهت دهرگههین رزقی ل به به وان دفه کری بن یان نه!

د دو شهرین جیهانی دا یین مروقین پیشکهفتی ل سهدسالا بیستی کرین وهکی ئه و ب خو دبیرن پیر (۵۰) ملیوون مروقان هاتنه کوشتن، و ژئهنجامی ئیشه کا ب تنی یا رهوشهنبیرییا (بطلی و سیکسی) یا شارستانییا دیموقراتییه و پیشکهفتنی ل سهدسالا بیست و ئیکی بهلاقکری (۲۰) ملیوون مروق هاتنه مراندن.. د گهل هندی ژی هه قرکین نه زان دبیرن: پانی گهله که باران ل نک وان کهسان دئین ئهوین هوین دبیرنی: کافر!

ئه حمه د ژ (عوقبه یی کوری عامری) قه دگوه یزت، دبیزت: پیغه مبه ری - سلاف لی بن- گوت: ﴿ إِذَا رَأَهُ لَهُ الله هظهی اَنْظُنْعَی مَ اکتُه فَی طَطِی طَفِی صِین اِنْ اَنْ اَلَٰ الله هظهی اَنْظُنْعَی مَ اکتُه فَی طَطِی طَفِی صِین اِنْ اَنْ اَنْ اَنْ الله هظهی الله هان دکه ت و خودی وی تشتی ژ دنیایی یی دده تی یی وی دقید، بزانه نه و (ئستدراجه).. پاشی پیغه مبه ری - سلاف لی بن- نه ث نایه ته خواند یا مه به حس ژی کری.

یه عنی: ئه و مروّقی کافر بووی، یان به رب گونه هی قه چووی، و دنیا ل به رقه به ووی، و دنیا ل به رقه به ووی، و نعمه تل سه رزیده بووین، ئه و یی گه هشتیه قویناغا دووی، یا به ری دویماهیی، ژسوننه تا خودی د گرتن و قه کرنا ده رگه هین رزقی دا، و چاقی ته لی بت نیزیک قویناغا دویماهیی دی قیرا گه هت: ﴿ حَتّی إِذَا فَرِحُواْ بِمَا أُوتُواْ أَخَدُنَاهُم بَغْتَهُ ﴾ نیزیک قویناغا دویماهیی دی قیرا گه هت: ﴿ حَتّی إِذَا فَرِحُواْ بِمَا أُوتُواْ أَخَدُنَاهُم بَغْتَهُ ﴾ و ل دیروکا دویر و یا نیزیک ژی گه له که که سین (به طران) مه دیتن، هزر دکر ئه و

قهسرین وان بن خن د که قران کولاین، و ئه و شویرهین وان ژ ترسی و که رب و کینی ل دوّر خوّ ئالاندی، دی وان ژ عه زابا خودی یا دژوار پاریزن: ﴿ فَأَتَنَاهُمُ مُ اللَّهُ مِنْ حَیْثُ لَمْ یَحَتَ سِبُوا وَقَدَفَ فِی قُلُوبِهِمُ ٱلرُّعْبُ ﴾ ژ جهه کی وان چو هزر بو نه دکر، و ب رینکه کا نه دها ته سه ر هزرا وان، زه والا وان هات..

(طاغیهکێ) وهکی ستالینی دگوّت: ل نک من مانع نینه سێ چاریّکێن مروّڤان بکوژم، چاریّکهک ژ وان بمینن یێن من دڤێن! و (صهنهمهکێ) وهکی ئهتاتوٚرکی سوٚز ددا وان یێن ئهو د چاڤێن خهلکی دا کریه (بهطهل) کو ئهو شریعهتی ب گێسکێ (سهییدیّن خوّ!) ژ ترکیایێ ههمییێ بمالت! و (دکتاتوورهکێ) وهکی صهددامی صفهتێن خودێ ددانه خوّ، و دگوّت: ئهم یێن هاتین دا نهچین.. و ل دهمهکێ ئهو گههشتییه کلوّڤانکا غوروورا خوّ وی و ژ سهرێ وی دهرکهفتی کو ئهو ل بهرانبهر هێزا خودێ گهلهک ژ پێشیکهکا (حهقیر) حهقیرتره، ئهو ب رێکا یێن بهری خوّ دا چوو، کا چاوا ئهویّن پشتی وی دی ب رێکا وی دا چن، ئهگهر هات و ل سهر رێبازا وی چوون.. پښازا دین دوژمنییێ!!

ژيـن و بـاوهرگ

گونههـ و بی ئومیدییا ژ رهحما خودی

گهلهک گونههکار ههنه دی بینی دهمی گونهههکی دکهن پهشیّمانی د دلی دا پهیدا دبت، لهو ل خو دز فرن و ب توّبهکرن فه قهستا خودایی خو دکهن.. و ئیّک ژ وان دکهته دلی خو کو ئیّدی ل وی گونههی نهزفرتهفه، بهلی پشتی خوّراگرتنا ل سهر توّبی بو دهمه دهمه کی ئه و هند خو دبینت کو جاره کا دی کهفته ژیّر پیّبهستا شههوه تا نهفسی و هیّزا غهریزی و دلچوونان و بهر ب وی گونههی قه تهحسی یا وی بهری هنگی وی ژی توّبه کری، قیّجا دوباره ئهو دی خوّ بینت یی گونههکار.. و چونکی دلی وی ب باوهرییی یی هشیاره ئهو ژ قی چهندی بیّنتهنگ دبت، لهو توّبه دکهتهفه، و دکهته دلی خوّ کو ئهو خوّ ل سهر حهقییی راگرت و توّبهدار بمینت، پاشی نهفسا وی دوباره وی ب نک خرابییی فه دبهت و تووشی گونههکارییی دکهت، بهلی دیسا ئیمان وی ل توّبی هشیار دکهتهفه و سیّباره وژدانا وی دهژینت و پهشیّمانییی د دلی دا پهیدا دکهت قیّجا دی بینی ئهو و سیّباره وژدانا وی دهژینت و پهشیّمانییی د دلی دا پهیدا دکهت قیّجا دی بینی ئهو دی قهستا دهرگههی خودایی خوّ کهت و داخوازا لیّبوّرینا گونههی ژی کهت، و پشتی ئهو دهمه کی خوّ ل سهر قیّ توّبی رادگرتهفه جاره کا دی بهری وی دکهفته گونههی و نهفسا دهمه کی خوّ ل سهر قیّ توّبی رادگرتهفه جاره کا دی بهری وی دکهفته گونههی و نهفسا وی دبته هاریکارا شهیتانی!!

و ب قی رهنگی، و د گهل قی خو قهگوهاستن و هاتن و چوونا پتر ژ جارهکی د ناقبه را توبی و گونه هی دا شهیتان ریکا خو بو دلی قی توبه کهری دبینت و وهسواسه کی ل نک پهیدا دکهت، دبیزتی:

ئه شه چ تۆبه کا ژ دره وه تو دکهی؟ و چ سۆزا دارکۆکه یه تو ددهی؟ بهس خۆ بخاپینه تو نه زهلامی تۆبهکرنی یی و نه خودانی باشیانی، ههما پشت راست به تۆبا ته

قهبویل نابت، و خودی ژ ته رازی نابت، قیّجا یا باش بوّ ته نهوه تو هزرا توّبهکرنی نیّدی ژ سهری خوّ بینیهدهر، و بیّ منهت قهستا گونههی بکهی.

و ئەقە ب ترسترین بانگە شەیتان د گوهی تۆبەكەری گونەهكار دا ددەت، و ترسا قی وەسواسی دژوارتر لی دئیت ئەگەر ھات و تالعی قی گونەهكاری ئەو مولتەقای دیندارەكی نەزان كریی كو وی پتر بی هیقی بكەت و بیژتی: تو بو خو یارییان ب توبی دكەی، تو هەڤالی شەیتانی یی؟!

و د گهل مروّقی ب قی رهنگی ئهوی پتر ژ جارهکی د ناقبهرا گونههی و توّبی دا هاتی و چووی دی پسیارهکی هلیّخین:

ئەرى مرۇقەكى تويشى قى وەسواسى بووى چ چارە بۇ ھەيە؟

یان ب گۆتنهکا دی: کهسهکنی پتر ژ جارهکنی تۆبهکری کری و ل گونههنی زڤریهڤه دهمنی نهفسا وی سستیین ل نک وی پهیدا دکهت ب هیجهتا هندی کو تۆبا وی یا دارکوٚکهیه چ بهرسڤنی بدهته نهفسیی؟

بهرسڤ ب کورتی ئهڤهیه ئهو بزانت کو گونههی -ئهگهر چهند جاران دوباره ببت ژی- چارهیه کا به تنی بو ههیه ئهو ژی توّبهکرنا ژدله، وگونهها ئهگهر چهند یا مهزن بت و چهند ژلایی خودانی قه هاتبته دوبارهکرن ژی ریّکهکا ب تنی بو ژیبرنا وی ههیه ئهو ژی داخوازا رهجما خودییه ئهوا ههمی تشت قهگرتین.

و ژیدهری قی راستییی یا کو دقیت مروقی موسلمان بزانت و یی ژی بی تاگههد نمبت قورئانا خودی وسوننه تا پیغهمبهرییه -سلاف لی بن-، و ل قیری بو نموونه ئهم چهند ئایهت و حهدیسان دی قهگیرین:

ئايەتا ئىكى:

خوداين مدن دبيرت: ﴿ وَالَّذِيكِ إِذَافَعَكُوا فَنَعِشَةً أَوْظَلَمُوٓا أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوالِدُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرُ الدُّنُوبِ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىمَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُوكَ اللَّهُ وَلَمْ يَصِرُوا عَلَىمَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُوكَ اللَّهُ وَلَمْ يَصِرُوا عَلَىمَا فَعَلَمُ اللَّهُ عَلَيْهِ اللَّهُ وَلَهُ مَنْ يَعْلَمُونَ اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَى مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ اللَّهُ وَلَمْ يَصِرُوا عَلَى مَا فَعَلَمُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ وَلَهُمْ يَعْلَمُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللّهُ ا

أُولَكِيكَ جُرَاوُهُم مَعْفِرةً مِن دَيِهِم وَجَنّتُ مَجَرِى مِن تَعْتِهَا ٱلْأَنْهَن كُولِيكِ فِيها وَفِعْم أَجْر كريان ب كرنا الْعَمران: ١٣٥-١٣٦) و ئهوين ئه گهر گونههه كا مهزن كريان ب كرنا گونههه كا كيمتر زوّردارى ل خوّ كر، بيرا خوّ ل سوّز و گهفا خودي ئينا قه قيجا ل خودايي خوّ زقرين و توبه كرن، و داخوازا ژيبرنا گونههان بوّ خوّ ژي كر، و ئهو باش دزانن كو ب تني خودييه گونههان ژي دبهت، لهو ئهو ل سهر گونههي نامينن، و ئهو دزانن كو ئهگهر وان توبه كر خودي توبا وان دي قهبويل كهت. خودانين قان سالوخه تين مهزن جزايي وان ئهوه خودي گونههين وان قهشيرت، و به حهشتين ئاڤين هوين د بن داروبار و قهسرين وان دا دچن بوّ وان ههنه، ههر وههر ئهو دي تيدا مينن و ژي دهرناكه قن. و به حهشت و ليبورينا گونههان خوّش جزايه بوّ خودان كاران.

ئايەتا دووى:

و وهكى ئهم دبينين ئايهتى پهيڤا (أوّاب) ب كارئينا، و (ئهوواب) وهكى ئاشكهرا (صيغه مبالغه) يه، بۆ وى كهسى دئيته گۆتن يى گەلـهك ل خودايى خۆ دزڤرت و تۆبـه دكهت، و ئهوى گەلمك خۆ ژ بيرڤه دكهت، و پتر ژ جارهكى بهر ب گونهھى قه دچت.

و حمديس ژي د ڤي بابهتي دا گملمکن، ژ وان حمديسان:

ئیک: حهدیسا قودسی ئهوا (بوخاری وموسلم) ی قهگوهاستی، وتیدا هاتی: پینه مبه ر -سلاف لی بن- دبیرت: (به نییه کی گونه هه ک کر، قیجا گوت: یا ره ببی گونه ها من بو من ری ببه، ئینا خودی گوت: به نییی من گونه ها ک کر و زانی وی خودایه کی هه می گونه هی ژی دبه ت و سه را گونه هی ل خهلکی دگرت، پاشی ئه و به نی زقری وگونه ها کرد قورت یا ره ببی گونه ها من بو من ری ببه، ئینا خودی گوت: به نییی من گونه ها کی دونه هی گونه هی گونه هی تری دبه ت و سه را گونه هی ل خهلکی دگرت، و سه را گونه هی ل خهلکی دگرت، پاشی ئه و زقری و گونه ها کر و رانی وی خودایه کی هه می گونه ها من بو من ری ببه، ئینا خودی گوت: یا ره ببی گونه ها من بو من ری ببه، ئینا خودی گوت: به نییی من گونه ها کی دگرت، به نییی من گونه ها کی دگرت، من بو عه بدی خودایه کی هه می گونه هی ژی دبه ت و سه را گونه هی ل خهلکی دگرت، من بو عه بدی خودایه کی هه ی گونه ها وی ری بر، قیجا وی دبه ت و سه را گونه هی ل خهلکی دگرت، من بو عه بدی خود گونه ها وی ری بر، قیجا وی دو یت بلا بکه ت

دو: ئه و حهدیسا (موسلم) ژ (ئهبوو هوریره) ی قهدگوهیزت، دبیرژت: پیغهمبهری -سلاف لی بن- گوت: (ئهز ب وی کهمه یی نهفسا من د دهستی دا ئهگهر ههوه گونهها نهکربان خودی دا ههوه بهت، وئهو دا مللهته کی دی ئینت کو گونه هان بکهن، و داخوازا گونه شریبرنی ژ خودی کهن قیجا ئه و دا گونه هان بو وان ژی بهت).

سی: نهو حهدیسا (ترمذی) ژ ئهنهسی قهدگوهیّزت، دبیّژت: من گوه لی بوو پیّغهمبهری -سلاف لی بن- دگوّت: ﴿خودی دبیّژت: کوری ئادهمی! هندی تو دوعایی ژ من بکهی و هیڤییی ژ من بخوازی ئهز دی گونههیّن ته ژی بهم، و ئهگهر ته چ کربت بوّ من نهخهمه، کوری ئادهمی! ئهگهر گونههیّن ته بگههنه پهری عهسمانی پاشی تو داخوازا گونهه ژیّبرنی ژ من بکهی ئهز دی گونههیّن ته ژی بهم، کوری ئادهمی! ئهگهر تو داخوازا گونه و تری عهردی گونه ته ههبن پاشی تو بیّی و ته چ شریک بوّ من چی بیّیه نک من و تری عهردی گونه لیّبورین دی ئیمه نک ته.

ئه ث ئایه ت و حهدیسه ده لیلین ئاشکه رانه ل سهر هندی کو مروّث چهند گونه هان بکه ت، و چهند بی ئهمرییا خودی بکه ت، ئه و گونه هدی بی ئینه ژیبرن چی گافا وی ب دورستی و ژ دل توّبه کر، و یا گرنگ ئه و نینه ئه و ل گونه هی نه زقرت، به لکی یا گرنگ ئه وه ده می ئه و توّبه دکه ت ئه و د گهل خود ایی خو یی راستگو بت، و دلی وی ژ باوه ریبی یی تژی بت و وی ل به ر نه بت کو ئه و جاره کا دی ل گونه ها خو بز قرته قه هما به س توّبا خو بکه ته پهرده یه ک و ب سهر گونه هی دا یه یه ده توبا وی ئه و نه به رکونه کرین به رده ت دا پی بقه شیرت، یان ئامیره ته ک بو ژیبرنا وان حه رامییین وی به ری نوکه کرین و ل به ره پشتی نوکه ژی لی بز قرت هنگی توّبا وی ئه و توبا دورست نابت یا ئایه ت و ل به ره پشتی نوکه ژی لی بز قرت هنگی توّبا وی ئه و توبا دورست نابت یا ئایه ت و حه دیس به حس ژی دکه ن.

و ژ بهر قی چهندی زانایین خودیناس دگوت: ئهگهر پشتی توبه کرنی گونههه ک ژ ته پهیدا بوو، ئه څ چهندا هه بلا ته ژ ره حما خودی بی هی فی نه کهت، و دوباره زقرپنا ل گونه هی پشتی نه کرییه دلی خو کو لی نه زقری بلا ریکا بو شهیتانی و وهسواسین وی ل نک ته قهنه کهت، و ئیکا هند ژ ته چی نه کهت کو هزر بکه ی ئیدی توبه کرن یا ژ خویه.

و مروّف ئهگهر ب دورستی هزرا خوّ د قی قاعیدهینی شهرعی دا بکهت دی زانت کو ئهو دو هیڤییین مهزن د دلی مروّقی دا دچینت:

یا ئیکی: هیڤییا رِزگاربوونا ژ باری گونههی یی کو خودان باوهری دئیشینت دهمی دکهفته سهر ملان.

یا دووی: هیڤییا لیٚبوٚرین و وهرگرتنا توٚبی ژ لایی خودی ڤه ئهگهر گونهها مروٚڤی چهند یا مهزن ژی بت، یان چهند مروٚڤ دوباره لی زڤری بت ژی.

ل دۆر قى مەسەلى تشتەكى دى ھەيە دقىت مرۆڤ ژبىرا خۆ نەبەت: ئەگەر كار ب دويماھىيى بت -وەكى د حەدىسىن دورست دا ھاتى-، و پاشەرۆژ و دويماھىيا

مرۆقى ل بەر مرۆقى تشتەكى قەشارتى بت، ما گونەھكارى تۆبەكەر چ دزانت بەلكى ئەڭ تۆبا وى يا دويماھىيى ئەو دويماھى بت يا خودى بۆ وى حەز دكەت قىجا ھنگى ئەو دىن ژ سەركەفتىيان بت؟!

نهبیّژه: مانی بهری نوکه ژی من توّبه کربوو، پاشی ئهز ل گونههی زوّپیمه فه، چونکی تو نزانی کانی عهمری ته هند مایه حهتا تو بگههی جاره کا دی ل گونههی بزقری یان نه، ما ته چهند مروّف دیتینه ل سهر خوّ بوون و دساخلهم بوون، دگوّتن: پشتی فلان وه ختی دی توّبه کهم، و دهمه کی کیّم پیقه نهچوویه خهبه ری مرنا وی یی گههشتییه ته، و چهند مروّف ته دیتینه دهمه کی دریّش ژ ژبییی خوّ د بی ئهمرییا خودی دا بوّراندییه پاشی خودی ل وان هاتییه کهرهمی و دلی وان بوّ روّناهییا خوّ قهکرییه و توّبه ب رزقی وان کرییه، پاشی دهمه کی دریّش پیقه نهچوویه وی ژی قهستا وه غهرا دویماهییی کرییه؟

مهعنا: بهرپهری ته یی دویماهییی ژ بهرچاڤین ته یی هاتییه پیچان و تو نابینی، و ماده م هوّیه ژ خو بترسه بهلی بی هیڤی ژی نهبه، و نهبیژه: مانی گونهها من یا مهزن! گونهها ته چهند یا مهزن بت رهحما خودی ژ وی مهزنتره، و مروّڤین مهرد و دنیادیتی ئهگهر دهرگههین خو ل بهر داخوازکهران نهگرن، و دلوّڤانییا خو ژ وان نهبرن، پاهوین چ دبیژن بو خودی ئهوی رهحم کرییه سهد پارچه نوّت ونهه ل نک خو هلگرتین و ئیک بهردایه عهردی، و ب وی ئیکا ب تنی دههبه رهحمی ب تیشکا خو دبهت؟ بی هیڤی نهبه، و بزانه کو تو سی بهرههمین ب بها دی ب دهست خو قه ئینی دهمی تو خو ژ بی هیڤی بوونی دده یه پاش:

ین ئیکی: ههمی دهما هزرا باش تو دی ژ خودایی خو کهی، و خودی دبیرت: (انا عند ظن عبدی بی وأنا معه إذا دعانی نهز ل دویث وی هزری مه یا عهبدی من ژ من دکهت، و ئهزی د گهل وی ئهگهر وی دوعا ژ من کر. وهکی موسلم ژ ئهبوو هورهیرهی ثهدگوهیزت، ثیجا تو وئهو هزرا ته دثیت ژ خودایی خو بکهی!

ژیـن و بـاوهراژ

ین دووی: تو دی ئییه پاراستن ژوی وهسواسا بهری نوکه مه بهحس ژی کری ئهوا شهیتان بو هنده ک مروّقان چی دکهت، دهمی دبیّژتی: مادهم ته توّبه کر و جاره کا دی تو ل گونه هی زقری، مهعنا توّبا ته ب چ ناچت قیّجا ههما ئیدی توّبه نه که.

ین سیین: تو دی یی ب هیشی بی کو بهلکی ئه گونهها ته دویماهییی ژی توبه کری گونهها ته یا دویماهییی بت، و دهفته را کاری ته ب به رپه ری توبی ب دویماهی بیت و هنگی تو دی ژسه رفه رازان بی.

خودي سهرفهرازييي ب رزقي مه ههمييان بكهت.

۵٦ ژين و باوهرگ

خۆ بھیلہ ب ھیڤییا خودیٰ ڤه و بیزار نہبہ

دەمى مرۆف بەرپەرپىن ژينا موحەممەد پىغەمبەرى -سلاف لىنى بىن- دخوينت، و هزرىن خۆ د رۆژا سەركەفتنا وى يا مەزن دا دكەت، باش دزانت كو وى سەركەفتنى وى رۆژى دەست پى نەكربوو يا ئەو تىدا مشەخت بووى و قەستا مەدىنى كرى و دەولەتا قورئانى لىنى داناى، و وى رۆژى دەست پى نەكربوو يا وى دوژمنىن خۆ ل (بەدرى) شكاندىن و كەلەخىن وان ھاقىتىنە د چالا (قولەيبىن) دا، و ل وى رۆژى ژى دەست پى نەكربوو يا وى مەكەھ تىدا قەكرى و مەزنىن دنيايى ل وى دەمى نەچار كرىن وەفدىن خۆ بېنىرنە پايتەختا پىغەمبەرى ل مەدىنى و داخوازا ھەقالىنىيا دەولەتا وى يا گەنج بكەن..

رِوْژا موحهممهدی -سلاف لئ بن- سهرکهفتنا خوّ یا مهزن تیدا دهست پئ کری روّژهکا دی بوو، گهلهک کهس ل نک راناوهستن دهمنی ژینا وی دخوینن، هوین دزانن ئهو کیژ رِوْژ بوو؟

ئهو روّژ ئهو بوو یا ئهو ل سپیده یا وی ب تنی ژ مالا خو دهردکه فت، و ئیثاری ئیکانه دزقری قه، ههمی لا و قولاچین مهکه هی تیک قه ددان و خو بو خهلکی پیشکیش دکر، پاشه روّژ ل بهر وی یا قه شارتی بوو، و نیشانین ره شاتییی ل سهر پتر ددیار بوو، و ل ههر چار کنارین وی دوژمن وه کی گورگین هار ری لی گرتبوو، هنگی موحه مه مسلاف لی بن بن یک دهست قالا بوو ژ چه کی و مالی و پشته قانان، و هی قییا سهرکه فتنی ل وی دهمی ل بهر چاقین کورته بینان نیزیکتر بوو ژ ئا قاکرنا قه سره کی شیشکین روّژی ! گاث و سه عه ته هیدی دبورین، خو سیناهییه کا کیم ژی ل به ر سنگی یا دیار نه بوو، ههر روّژ وه کی روّژی ب تنی ده رکه فت.. و ئی قاری وه کی روّژی ب تنی دا دیار نه بوو، هه روّژ وه کی روّژی ب تنی ده رکه فت.. و ئی قاری وه کی روّژی ب تنی

ژین و باوهری ۷

دزڤری قه، بهلن موحهممهدی -سلاڤ لن بن- هیڤییهکا مهزن د دلی دا ههبوو، و ئارمانجهکا مهزن د دلی دا ههبوو، و ئارمانجهکا مهزنتر وی بهر لن بوو، لهو وی ههر ژ روّژا ئیّکی ب ههمی دهنگی خوّ د گوهی زهمانی دا گوّت: ری بوّ من قهکه.. من بریار دایه کو بدهمه ریّ!!

و مەزنىيا موحەممەدى -سلاڤ لئ بن- د ڤێڕێ ڕايـه.. و سـەركـەڧتنا وى ژ ڤێرێ دەست پئ كربوو!!

ل وی دەمىح، هىڤى -ب حساباتين مرۆڤان يىين ماددى- دويرتىر ژ هنىدى كو مرۆۋەك بشيت هەيقى بكەتە د بەرىكا خۆ دا، ئەڤ پيغەمبەرى مەزن ب جەرباندنەكا مەزن ھاتە جەرباندن، زەلامى ئىكانە د ناڭ وى بەحرا كوفرى يا مەزن دا ئەوا دۆر لىي گرتی مامی وی ئەبوو طالب بوو، و ئەبوو طالب نە ب تنی مامی وی بوو ئەوی پشته ڤانييا وي كرى، بهلكى ئهو بابي وي بوو يني ئهو ب خودان كرى، هيشتا عهمري وي ههشت سال بوون دهمي ئهو ل دور خو زڤري و ژ ئەببوو طالبىي پېتىقەتىر كىلەس ل نيزيكي خوّ نەديتى، ئەبوو طالبى ھەمى مرۆڤين وى بوو، ھنگى ئەبوو طالب بووبوو پیرهمیّرهکنی ئختیار بوو، باری روّژا ینی گران پشت ل وی خوار کربوو، مهزنیّن قورهیشییان داخواز ژ ئمبوو طالبی کر کو دهسکاتییی د ناڤبهرا وان و برازایی خوّ دا بكهت، ئهبوو طالب كهفته د ناڤههرا نال و بزماري دا، دويماهييي نهچار بوو پيشنيارا قورهیشییان ل بهر سنگی برازایی خو دانا: (ابرازا! تو یی دبینی ئهز مروّقه کی ب ناث سال قه چووپیمه و من ئیدی تاقهتا شهق و شویقان نهمایه، و ئهڤه مللهتی ته یین هاتين داخوازي ژ من دکهن ئهز بێژمه ته ئهو دئامادهنه چي تشتي ته دڤێت بــوٚ تــه ب جهه بینن، بهس تو بهحسی دینی باب و باپیرین وان ب خرابی نهکهی، ئهگهر ته مال دڤێت ئەو دى ھند مالى بۆ تە كۆم كەن تو ژ ان ھەمىيان دەولەمەنتر لىي بىنى، و ئەگەر ته مهزنی دڤێت ئهو ههمی پێکڤه دێ ته کهنه مهزنێ خوٚ، و ئهگهر تو ب يا من بکهي تو دې ده څ ژ څې گازييې بهردهې دا سهرې مه و يې ته ژې رحمت بېت))!

بهرسڤا برازاین وی چ بوو؟

وی گۆت: ئهی مامی من! ئهز ب خودی کهمه ئهگهر ئهو روّژی بکهنه د دهستی من یی راستی دا، دا ئهز قی کاری بهیلم من یی چهپی دا، دا ئهز قی کاری بهیلم ئهو وی ناهیلم حهتا خودی وی ب جهدئینت، یان ئهز د بهر دا دچم!

هۆسا ب رحهتی.. جۆكێن ئاڨێ و رویبارێن بچویک ب شرشڕن، دهنگ و دۆرهكێ مهزن ژێ بلند دبت، بهلێ دهمێ دگههنه دهریایێ، و دهریا وان د ناڨ خو دا نقو دکهت ئهو شرشڕ نامینت، باهوٚز و هرهبا ژی د ناڨ مهزنییا دهریایێ دا نقو دبن، و ئهو ب بێ دهنگییا خو یا ب سههم څه ددهته رێ.. و وهکی وی یێ زڅڕوٚکا بهحرێ سهرێ وی دگرت دێمێ ئهبوو طالبی د ناڨ بێ دهنگییهکا غهریب دا هاته پێچان، و پشتی ئهو ژ وێ زڅروٚکێ هشیار بووی وی گوٚته برازایێ خوز: ((وێ بکه یا خودایێ ته فهرمانێ پێ ل ته دکهت، ئهز قهت وقهت ته ب دهست وان څه بهرنادهم))!

و موحهمهدی -سلاف لی بن- دا ری وهکی خودایی وی فهرمان لی کری، لل سهری ژبلی نهفسا وی، و ژبلی باوهرییا وی یا مهزن ب خودایی وی، پاشی هژماره کا مروّفان یین ب تبلین دهستی دئینه هژمارتن تشته کی دی د گهل دا نهبوو، بهلی د گهل هندی ژی ئهو بی هی شیبوون دویراتییا عهرد و عهسمانان یان پتر د ژبک دویر بوون.

و مه گوّت: وی روّژی سهرکهفتنا وی یا مهزن دهست پی کربوو، چونکی وی دهرسه کا مهزن ب قی ههلویستی خوّ نیشا مروّقینییی ههمیییی دا، ئهو دهرسا هندی دگههینت کو: ئهگهر تو ب خوّ هه قالی خوّ نهبی، فایدی ته ناکه ت ئهگهر دنیا ههمی ل هاری ته بت.

گوهن خوّ بدهنه دهنگی موحهممهدی -سلاف لنی بن- د پشت زهمان و سالین دریّث را چاوا ین گازی مه دکهت: (احرص علی ما ینفعک، و لا تعجز، فإن غلبک أمر

فقل: قدر الله وما شاء فعل)، و (واعلم أن النصر مع الصبر، وأن الفرج مع الكرب وأن مع العسر يسرا)، ئهى مروّث! ئهى ئهو كهسى ته حهقه كهى و تول دويڤ دگهرييّى! ئهى ئهو كهسى تو خودان (قهضيه)! يي پرژد به ل سهر داخوازا وى تشتى يى مفايى ته تيّدا، خهباتى د پيّكا ب دهستقه ئينانا حهقى دا بكه، و بيّزار نهبه، سستى بلا بو ته چى نهبت دهمى تو دبينى دوژمنيّن ته ب ههمى پيّكا يى دئيّنى دا پى حهقى ته بدانن و دهنگى ته چك بكهن، و ئهگهر جارهكى تشتهكى وهسا چيبوو يى ته پى نهخوش بت، بى هيقى نهبه، و بزانه ئهو كارهك بوو خودى ل سهر ته نقيسى بوو و دا ههر ئيّت، قيّجا ئهگهر ته قيا ئهو كار ب ئيّكى دى يى ته پى خوش بيته گوهارتن يى بينفره به ل سهر خهباتا خو تو بزانه كو سهركهفتن د گهل صهبريّيه، و بهرفرههى د گهل تهنگاڤيييّيه، و د گهل هه ر نهخوشييهكى خوشييهكى ههيه.

ئه فه ئه و دهرس بوو یا موحهممه دی -سلاف لی بن- ب کریا و ب گوتن ژی به ری مه داین.. و هنده کین وه کی مه -کوردان- ئه فرو ژهم کهسه کی دی پتر د هه وجه ی وه رگرتنا فی دهرسینه، ئهم ئه وین ئه فرو ل سه ری دوریانه کا ب زه حمه ت راوه ستاین، هه فالین ته نگافییا دوهی دو ژمنین به رفره هییا ئه فرونه، و چه پهری مه ب خوژی ب دورستی ژه ژبانین نافخویی نه هاتیه پاراستن، ئهم کورد ئه فرو ژهه رده مه کی دی پتر د داخواز کرینه کو پیکیرییی ب فان شیره تین پیغه مبه ری -سلاف لی بن-، ل سه ری ریزین خو هندی دی موکمتر لی بکه ین دا هیزا مه د چافین هه فال و دو ژمنان دا یا پتر بت، چونکی دیروکا مه ب خونکی دیروکا مه ب خونکی دیروکا مه ب خونکی دروکا مه ب خونکی دیروکا مه ب خونکی دیروکا مه ب خونکی دیروکا دا بیانیشا مه دای:

دەمى ئەم ئىک، سەنگى مە يى گرانتر بوو، و قەدرگرتنا خەلكى ژى بۆ مە يا پتر بوو، و ب ئىكاتىيا خۆ دى رى ل وان ھەمى گازىيىن بىخىر گرىن ئەويىن دخوازن ب قى ناقى يان ب ناقى ھە مە پاشپاشكى بزقرىننە رۆژىن بەرى يىن ئەو تىدا (سەييد) و ئەم تىدا (بەنى و كۆلە).. وان رۆژىن ب ناقى پاراستنا ئىكەتىيا ئاخا وەلاتى، و ھىدەك جاران ژى ب ناقى دىنى، ئەم ب ساخى بىن ئاخ دكرىن و نامويس و مال و رحىن مە

. ۳ . ژین و باوهرگ

ب ناقیّ ئەنفالان حەلال دكرن پشتى خودانیّن شاشكان ژ توخمپـهریٚسان ئـهڤ زولـما وان ب ختما شریعهتى مۆر دكر!

دڤێت ئهم رهشه بهرپهرێن خو یێن دوهی د گهل وان ژ بیر نهکهین، نه بو هندی دا دلێن مه تژی حقد و نهڤیان بت، بهلکی بو هندی دا ئهم ئێکا هند نهکهین رێ بو زالمێن دوهی ڤهببت کو بێن و خو کراس گوهوٚ بکهن، و جارهکا ب ناڨێ دینی بت یێ پاراستنا ئێکهتییا ئاخا وهلاتی خو بکهنه حاکم و مه بکهنه (محکوم علیه) و جارهکا دی بێژنه مه: ئهم (سهییدین) و هوین (مهوالی)!

نوکه دهمه کی (حهسساسه) د دیرو کا مه دا، دقیت نهم ههمی سهرو ک و ریسه رو که دهمه کی شه، و خودان هزر و قهلهم و نهزمان ژ لایه کی قه، ل مسته وایی به رپرسییی به بین، نه گهر نه روژه ک دی نیت دیرو ک ره حمی ب مه نابه ت، پیغه مبه راسلاف لی بن دبیر ته مه: خو به یلنه ب هی قییا خودی قه، و کاری بو نارمانجا خو بکه ن، و بیزار نهبن، و بزانن سهرکه فتن یا د گهل صهبری.

و ئهم ههمی دزانین صهبری نهخوّشی یا د گهل دا، و د کهڤن دا یا هاتییه گوّتن: صهبر صهبره، ئانهکوّ: بینفرههی ئهوا ب عهرهبی دبیّژنیّ: صهبر، د تاما خوّ دا وهکی وی دهرمانیّ زیّده تهعله ئهویّ دبیّژنیّ: صهبر.

بهری ئهم خو بهیلینه ب هیقییا خهلکی قه و بیزین: ئهو دی وی کهن یا مه دقین ، دقین نهم نو برقرین و خو ژ دهست خو نهکهین، چونکی دیروکا مروقینییی یا دایه سهلماندن کو ئهو ملله تی باوه ری ب خو نهبت، و هیزر بکهت ئهو ب خو نهشیت چ بکهت، نهشیت د ژیانی دا ببته تشته ک ئهگهر دنیا ههمی وی بو پیشقه پالده ت ننجیل گوتنه کی ژ عیسای -سلاف لی بن- قهدگوهیزت، تیدا هاتییه: (دی چاوا بت ئهگهر مروقی عالهم ههمی فایده کر و خو خوساره ت کر؟!) مهعنا: ئهگهر تو نهشیی خو کهسب بکهی پشته قانییا عاله می ههمییی بو تو چو مفایی ناگههینته ته.

و مهعنا قی ئه و نینه مه دقیّت بیّرین: هه فالینییا هه فالان و پسته فانییا پسته فانان چو بهایی خو نینه.. نه خیر! مانی ده می پیغه مبه ر -سلاف لی بن- هه ر روژ و مال ده رکه فت و خو پیشکیشی خه لکی دکر ئارمانجا وی ئه و بوو ئه و هنده که هه فالان ب لایی خو فه بکیشت دا پست خو پی پست گه رم بکه ت، به لی مه عنا وی ئه فه یه ده می نه می پهیوه ندییی خو گری دده ین دفیت ل سه ری ئه م پهیوه ندییا خو د گه ل خو گری ده ین و باوه ربیا خو پی بینین، دا ئه ف پهیوه ندییه به ری ژ خو بده ت و مه به رب هیز و و ه راری فه به ت، و ژ لایه کی دی فه دا ئه و مه د چافین خه لکی ژی دا به قد ر بیخت.

ریّکا مه بو پاشه پوژی ئه قرو د ده راقه کی ته نگ را یا دبوّرت، و دویر نینه کیمترین خیانه تان چه پدان ژ لایی وان که سان قه یین دخوازن ب ریّکا به لاقکرنا درهوی و بی ئه خلاقییی و ئه زمان دریژییی باوه رییا ملله تی ژی بستین و فطره تا وی سه رژیر بکه ن، و ب عه بدینیا شهوه تین ئه رزان به نج بکه ن، مه گوت: دویر نینه ئه ق چه نده مه د که نداله کی دا بفرینت و به ری مه بده ته نه الا به رزه بوونه کا نوی.

ئه قرق (مه سئوولییه تا) مه ژههر روّژه کا دی پتره، چونکی چاقی دیروّکی پتر یی ل مه، و داقین قه دای ژی ل به ر مه دهویرترن، دقیّت رژدییا مه ل سهر وی حه قییی یا مه باوه ری پی ههی، ژ رژدییا پیغه مبه ری بت -سلاف لی بن- ده می گوتییه مامی خو: ئهی مامی من! ئه ز ب خودی که مه ئه گهر ئه و روّژی بکه نه د ده ستی من یی راستی دا، و هه یقی بکه نه د ده ستی من یی چه پی دا، دا ئه ز قی کاری به یلم ئه و وی ناهیلم حه تا خودی وی ب جهد دئینت، یان ئه ز د به ردا دچم! حه قی وی ده می به رزه نابت ده می خودانه کی بی هه بت لی بگه ریییت، و حه قضواز هنگی دی گه ه ته ئارمانجی ده می باوه رییی ب هیز و شیانین خو دئینت، به ری لی بگه رییّت پشته قانان بو خو په یدا باوه رییی به قه و ده رسه یا موحه مه دی -سلاف لی بن - نیشا مه دای.

۲۲ ژیـن و بـاوهرگ

تاوانا کوشتنی و هندهك روهنکرنین ییّتقی

كوشتن.. ئه و تاوانا ملياكهت ژى ترسياين كو مروّڤ بكهن پشتى ژ لاينى خودى شه دئينه ئافراندن، له و پسياركرى: ﴿قَالُوٓا أَتَجَعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ ٱلدِّمَآءَ وَخَنُ نُسَيِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ﴾ (البقرة: ٣٠).

خوینرپتن.. گونهها ئیکی یا مروّقی کری پشتی د قیّ دنیایا ب شهق و شویق دا هاتییهدانان، دهمی کوری ئادهمی ژ چاڤ پی نهرابوون دهستی خوّ دریّژکرییه برایی خوّ، و کوشتی!!

کوشتن.. ئه کاری دکه فته د نا قبه را خودانی خو و چوونا به حه شتی و به ری وی ب نک ئاگری قه وه ردگیّرت، گونه هه که -ب مخابنی قه دی بیّرین - د گه ل هه می کریّتی و مهزنیا خو قه ئه قرو یا بوویه تشتی ژ هه مییان مشه تر و ب ساناهی تر ل قی عه ردی ژ هوقاتییا مروّقی دنالت! یا بوویه ئه و گهنه ها گه له ک نه زان و خاپاندی و سه رداچووی خو پی نیزیکی خودی دکهن.. و به حه شتی پی دخوازن!!

ئه کوشتنه ئیکهمین دهعوهیه روّژا قیامهتی حسیبا وی د گهل مروّقان دئیته صافیکرن -وه کی پیغهمبهر سلاقی لی بن دبیّژت-، (نهسائی) ژ (عهبدللاهی کوری عهمری) قهدگوهیزت، دبیّژت: پیغهمبهری -سلاق لی بن- گوّت: (نیزیکترین چیکری بو عهرشی خودی روّژا قیامهتی ئهو خودان باوهره یی ب زولم هاتییه کوشتن، سهری وی یی ل لایی وی یی چهپی، و رههین وی یی ل لایی وی یی چهپی، و رههین ستویی وی خوین ژی دزیت، دبیّژت: یا رهبیی! پسیارا قی بکه بوچی ئهز کوشت بووم؟).

و ژبهر بهلاڤبوونا ڤێ تاوانا مهزن ب ڕهنگهکێ بهرفرههد د جڤاکێن مه يێن نوکه دا، و غافلبوونا گهلهک کهسان ژ ڕاستييا ڤێ تاوانێ مه ڤيا هندهک روهنکرنێن پێتڤی بدهينه سهر ڤێ مهسهلێ:

- مهزنييا تاوانا كوشتني وهكى د قورئاني و سوننهتي دا هاتى.
 - گونهها وی کهسن مروٚڤهکی ژ قهستا بکوژت.
- و هندهک ئهحکامین پهیوهندی ب کوشتنا ب خهلهتی څه ههین.
- حالی وی کهسی کوشتنی دکهت، و وی کهسی بی گونه دئیته کوشتن روزژا قیامه تی.
- راوهستانهک د گهل وان کهسێن کوشتنا خهلکێ بێ گونهه حهلال دکهن، و ڤێ گونهها مهزن بۆ خۆ حسێب دکهن جیهاد.

هیقییا مه ژ خودایی مهزن ئهوه مه و مللهتی مه و ههمی موسلمانان ژ قی تاوانی بیاریزت.

تاوانا کوشتنگ د قورئانگ و سوننهتگ دا:

قورئان بۆ مە ئاشكەرا دكەت كو ئۆكەمىن مرۆڤ ژ دووندەھا ئادەمى ل سەر عەردى مرى ب كوشتن چووبوو، وەكى دېێژت: ﴿ فَطَوَّعَتَ لَهُۥ نَفْسُهُۥ قَنْلَ ٱخِيهِ فَقَنَلَهُۥ فَأَصَبَحَ مِنَ لَكَنْسِرِينَ ﴿ وَمَلَى خَوْ هابىلى مِنَ لَكَنْسِرِينَ ﴿ وَالمائدة: ٣٠)، قابىلى كورى ئادەمى، كوشتنا برايى خو هابىلى كرە دلى خو، و نەفسا وى ئەڤ كارە ل بەر وى شرين كر، ڤێجا وى ئەو كوشت، و ئەو ب ڤى كارى خو بوو ژ زيانكاران يين ئاخرەتا خو دايە ب دنيايا خو.

وپىشتى قورئان سەرھاتىا قابىلى وھابىلى قەدگىنى دېيىرت دېيىرت: ﴿مِنْ أَجَلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي ٓ إِسْرَهِ مِن أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَقْسًا بِغَيْرِ نَقْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي ٱلْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا ﴾ (المائدة: ٣٢). ئايسەت

دبیّرت: ژبهر قی تاوانا کوشتنی مه بو ئسرائیلیان کره شریعهت کو ههچییی نهفسه کی بی توّلقه کرن، یان ژبهر کرنا خرابکاری و دوژمناتییا شریعه تی خودی ل دنیایی بکوژت، ههر وه کی وی مروّق هه می کوشتین ژبهر کو وی خو هیّرای عه زابا خودی یا مهزن کر، و ههچییی خو ژ کوشتنا نه فسه کا خودی حه رام کری دا پاش ههر وه کی وی مروّق هه می زیندی کرین، چونکی پاراستنا مروّقه کی ب تنی پاراستنه بو مروّقان هه مییان، و ب راستی پیغه مبهرین مه ب هیجه ت و ده لیلیّن ئاشکه را ل سهر راستییا پهیاما وان گازی بو دکر، ژباوه ری ئینانا ب خودی و پیّک ئینانا تشتی ل سهر وان هاتییه فه رکرن بو ئسرائیلیان ها تبوون، پاشی پشتی هنارتنا پیغه مبه ران گه له ک ژوان شرائیلیان ب کرنا حه رامییی و هیّلانا فه رمانا خودی زیده گافییی ل سهر توخویبیّن خودی دکه ن.

و چونکی ئه قه ئیکه مین تاوانا کوشتنی بوو ل سهر رویی عهردی، و ئه وی ریدکه کا خراب دانت گونه ها وی و یا هه رئیکی ل وی ریدکی دچت ژی ستویی وی دایه، پیغه مبه ر -سلاف لی بن - د گوتنه کا خو دا یا (بوخاری و موسلم) ژی فه دگوهیزن دبیرت: (لا تقتل نفس ظلماً إلا کان علی ابن آدم الأول کفل من دمها، لأنه أول من سن القتل) نه فسه ک ب زورداری نائیته کوشتن ئه گه ر باره ک ژ خوینا وی د ستویی کوری ئاده می یی ئیکی دا نه بت، چونکی ئه و ئیکه مین که س بوو کوشتن ده ریخستی.

و د ئایه ته کا دی دا خوداین مه زن گوتنی ئاراسته ی ئسرائیلیان دکه ت و دبیشت: (مِنْ اَجَلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِیَ إِسْرَهِیلَ اَنَّهُ مَن قَتَ كَلَ نَفْسَا بِغَیْرِ نَفْسِ اَوْ فَسَادِ فِی اَلْأَرْضِ فَكَ أَنَّما قَتَ كَ اَلنَّا سَ جَمِیعًا وَمَنْ اَحْیَاها فَکَ اَنَّما اَحْیَا اَلنَّا سَ جَمِیعًا وَمَنْ اَحْیَاها فَکَ اَنْمَا اَحْیَا اَلنَّا سَ جَمِیعًا وَمَنْ اَحْیَاها فَکَ اَنَّما اَحْیَا اَلنَّا سَ جَمِیعًا وَمَنْ اَحْیَاها فَکَ اَنْمَا سَجَمِیعًا وَمَنْ الله مِی الله مَده کا الله موکم که ایمانه کا موکم دو مهوه وه رو می ناهی کو: حه رامه هنده ک ژهه وه خوینا هنده کان بریشن، و هنده ک ژهه وه هنده کان ژواری وان ده ربیخن، پاشی ههوه ئعتراف ب وی چهندی کر، و ههوه ل سهر راستیبا وی شاهده یی دا.

مهعنا د شریعه تین بوری ژی دا بهری ئیسلامی کوشتن ژ تاوانین مهزن دهاته هژمارتن.. و دهمی شهریعه تی ئیسلامی هاتی وی ژی د گهله ک نصووصان دا (ته کید) ل سهر قی چهندی کر، وه کی د قان ئایه تان دا هاتی:

(وَمَن يَقْتُلُ مُؤْمِنَا أَمُتَعَمِّدًا فَجَزَآؤُهُ جَهَنَّهُ خَلِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدُ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿ ﴿ ﴾ (النساء: ٩٣) و هـ وحيتى تـ هعـ دايى ل خـودان باوهره كى بكهت و ژ قهستا و بى حهق وى بكوژت جزايى وى جههنه مه، ههر و ههر دى تيدا بت د گهل غهزه با خودى و دهركه فتنا ژ ره حما وى، و خودى د ژوارترين عهزاب بنو وى ئاماده كرييه ژ بهر ڤنى تاوانا مهزن يا وى كرى.

﴿ وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللّهِ إِلَاهًا ءَاخَرَ وَلاَ يَقَتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللّهُ إِلّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْوُنَ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَكُما اللهِ إِلَاهًا ءَاخَرَ وَلاَ يَوْمَ الْقِيكُمَةِ وَيَعْلُدُ فِيهِ مُهَانًا اللهِ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَكُما اللهِ يَعْمَ الْقِيكُمَةِ وَيَعْلُدُ فِيهِ مُهَانًا اللهِ وَان لَهُ وَان لَهُ وَيْن تهوحيدا خودي دكهن، و ربلي وي دوعايان ربي كهست دي ناكهن و پهرستنا كهسي راكهن، و وي نه فسي ناكورن يا خودي كوشتنا وي ناكهن و پهرستنا كهست بي ناكون يا خودي كوشتنا وي حدرامكري وهسا تي نهبت ئهو وي تشتي بكهت كو خو پي هيراي كوشتني بكهت، و همچيي وي چهندي بكهت ئهو ل ئاخرهتي دي گههته جزايي خود. روزا قيامهتي عهزاب دي بو وي دوقات بت، و ئهو رهزيل وبي بها دي مينته تيدا.

و ژ حەدىسان:

بوخاری و موسلم ژ پیغهمبهری -سلاف لی بن- قهدگوهیزن، دبیرژت: ﴿أُول ما يقضی بین الناس يوم القيامة فی الدماء﴾ ئیکهمین تشت حوکم پی د ناقبهرا مروّقان دا روّژا قیامه تی دئیته کرن، خوینه.

بوخاری و موسلم ژ پیغهمبهری -سلاف لی بن- فهدگوهیزن، دبیرت: (اجتنبوا السبع الموبقات) خو ژ وان ههر حهفت گونههان بدهنه پاش یین مروّقی تی دبهن، صهحابیان گوت: نهی پیغهمبهری خودی نهو گونهه چنه؟ پیغهمبهری -سلاف لی بن-

ئه و گونه ه بق وان هژمارتن، و ژوان گوت: (الشرک بالله والسحر وقتل النفس التی حرم الله إلا بالحق..) شرکا ب خودی و سیرهبه ندی و کوشتنا وی نه فسا خودی حمرامکری ب حه قییی نهبت...

بوخاری ژ عهبدللاهی کوری عومهری قهدگوهیزت، پیغهمبه ر-سلاف لی بن- دبیژت: (لن یزال المؤمن فی فسحة من دینه ما لم یصب دماً حراماً) خودان باوه ر ژ لایسی دینی خو قه د بهرفرههییی دایه هندی خوینه کا حمرام نه کهفته ستویی وی. و ژ بهر قی چهندی عهبدللاهی دگوت: ((ژ وان کارین مروّق تی دکه قت و نهشیت خو ژی دهربیخت ئهگهر تی کهفت ریّتنا خوینا حهرامه)).

بوخاری ژ پێغهمبهری -سلاف لێ بن- قهدگوهێزن، دبێژت: ﴿أبغض الناس إلی الله ثلاثة: ملحد فی الحرم، ومبتغ فی الإسلام سنة الجاهلیة، ومطلب دم امرئ بغیر حق لیهریق دمه سێ کهس ههنه ژ ههمییان پتر خودێ ئهو نهڤێن: ئهوێ ل حهرهمێ حمرامییێ دکهت، و ئهوێ د ئیسلامێ دا رێبازهکا جاهلی بخوازت، و ئهوێ خوینا کهسهکی بخوازت دا برێژت.

بوخاری ژ پیخه مبه ری - سلاف لی بن - قه دگوهیزت، دبیژت: (من حمل علینا السلاح فلیس منا) هه چییی چه کی بو مه هلگرت ئه و نه ژ مه یه. مه عنا ئه و که سی خو ژ جفاکا موسلمانان قه ده رکه ت و شه رکرنا دژی وان بو خو حه لال بکه ت، و پیخه مه ت قی چه ندی چه کی هلگرت و شه ری وان پی بکه ت، ئه و نه ژ وانه..

و ل سهر قی بناخهیی شهرعی دهمی ل زهمانی صهحابییان (خهوارج) پهیدا بووین و خو ژ موسلمانان قهدهرکری و خوینا وان حهلال کری، صهحابییان فهتوا ب دورستییا شهری د گهل وان و کوشتنا وان ژی دا، و ئهو ب قی چهندی رابوون ژی.

ژ قان نموونهیین بورین بو مه ئاشکه را بوو کو کوشتن ب حوکمی ئیسلامی تاوانه کا گهله کا مهزنه خودانی خو هیژای ئاگری جههنه می دکه ت، و دا که سه ک نه بیژت:

ئەقە بەحسى وييە يى موسلمانەكى ب كوژت، ل قىرى دى چەند (نەصصەكىن) دى ئىنىن:

د ئایه ته کا بۆری دا ئه وا مه قه گیزای، تیدا ها تبوو: (مَن قَتَکَ نَفَسَا بِعَیْرِ نَفْسِ أَوَ فَسَادِ فِي ٱلْأَرْضِ فَكَ أَنَّمَا قَتَکَ ٱلنَّاسَ جَمِیعًا ﴾ (المائدة: ٣٢) ل ڤیری خودی گوت: (نفساً) مه عنا هه رنه فسه کا هه بت، و شه رت نینه خودانی وی نه فسی مروقه کی موسلمان و خودان باوه ربت.

بوخاری ژ عهبدللاهی کوری عهمری قهدگوهیزت، دبیژت پیغهمبهری -سلاف لی بن- گوت: (من قتل نفساً معاهداً لم یرح رائحة الجنة) ههچییی نهفسه کا موعاهد بکوژت ئه و بین ناکه ته بینا بهحه شتی. مه عنا نهبه س ناچته به حشتی، به لکی خو بینا بهحه شتی ژی ئه و سه ح ناکه ت، و ئاشکه رایه کو موعاهد ئه و کافره یی شه ری موسلمانی نه که ت، و پهیمان ل سهر قی چهندی دابت، وه کی وان که سین نهموسلمان ئه وین رازیبووین د ناف موسلمانان دا بژین، و ببنه پشکه ک ژ جفاکا وان.

ون یزیک ژ قتی حدیسا نهسائییه ئهوا ژ پیغهمبهری -سلاف لتی بن- قهگوهاستی و تیدا هاتی: (من قتل رجلاً من أهل الذمة لم یجد ریح الجنة ههچییتی زهلامهکتی زوممی بکوژت ئهو بینا بهحهشتی سه ناکهت. و زوممی ئهو جوهی و فهلهنه یین کو د ناف موسلمانان دا دژین.

گونهها کوشتنی:

پشتی بو مه دیاربووی کانی کوشتن چهند تاوانه کا مهزنه مه دقینت گونهها وی کهسی دیار بکهین یی ب تاوانا کوشتنی رادبت، قیجا چ مروقه کی بکوژت یان ژی خو ب خو بکوژت، و چونکی کوشتنا ژ قهستا یا ههی، و کوشتنا بی دهستی ژی یا ههی مه دقینت ئاخفتنا خو ل قیری بکهینه دو یشک:

أ - گونهها كوشتنا ژ قهستا:

ئيْک ژ مەبەستىن شريعەتى ئىسلامى ياراستنا نەفسىيە، و نەفس ئەو ئاۋاھىيە یی خودی نــژانــدی و ئــهو کهسی بیّت و بخوازت فی ئاڤاهی بههرفینت ئهو تهعدایی ل سەر حەقىٰ خودىٰ دكەت، و نەفسا مرۆڤى ب خۆ ژى ملكىٰ خودىٚيـە، بىٚى مرۆڤى ئـەو ددهت، و بینی وی ئه و دبهت ژی، و ههر کهسی بهرگهریانی بکهت کو ڤی نهفسی بكوژت -ئەگەر نەفسا وى ب خۆ ژى بت- ئەو يى لىن دگەرىت بەرى خودى راكەت، لـەو جزاین وی دی ین گران بت، (بوخاری) ژپنغهمبهری -سلاڤ لنی بن- ڤهدگوهیزت، دبیّرت: د ئوممهتیّن بهری ههوه دا زهلامهک ههبوو بریندار بووبوو، و نهشیا تهجهمملا برینا خو بکهت، ئینا کیرهک دا رهها دهستی خو، وخوینا وی رانهوهستیا حهتا ئهو مری، قينجا خودي گوت: ﴿بادرني عبدي بنفسه، حرمت عليه الجنة العبدي من بهري من راکر د ستاندنا نه فسا خو دا، من به حهشت ل سهر وی حهرام کر. و هندی هند گونه ها كوشتنا مروّقي -و ب تايبهتي مروّقيّ خودان باوهر- يا مهزنه، پيٚغهمبهر -سلاڤ ليّ بن-د گۆتنەكا خۆ دا يا (ئبن ماجه) ژى ۋەدگوھيزت ھاتىيە: ﴿لزوال الدنيا أهون على الله من قتل مؤمن بغير حق الله ني كهفتنا دنيايي ل نك خودي سڤكتره ژ كوشتنا خودان باوەرەكى بىن حەق.

و ئمو مروّقی کمسمکی ژقمستا و ب ئنیمتا کوشتنی بکوژت، یمعنی (عمداً) وهکی ب عمره بی دبیّژن، ئیسلامی دو جزا بوّ وی داناینه: ئیک ل ئاخره تین و ئیّک ل دنیایی.

ژ رەحما وى، و خودى د ژوارترين عهزاب بۆ وى ئامادەكريه ژ بهر ڤێ تاوانا مهزن يا وى كرى.

و ین ناخره تن نهوه یا د قن نایه تن دا هاتی: ﴿ وَلَانَقْتُلُوا النّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللّهُ إِلّا الْحَقِّ وَمَن قَبِلَ مَظْلُومًا فَقَدَّ جَمَلَنَا لِوَلِيّهِ عِسْلَطَنَا فَلَا يُسْرِف فِي الْقَتْلِ إِنّهُ مُكانَ مَنصُورًا ﴿ الْاسراء: ٣٣) و هوین وی نه فسی نه کوژن یا خودی کوشتنا وی حمرام کری ب ریکه کا شمرعی نهبت، و هه چییی بینی حه قه کنی شهرعی بیته کوشتن ب راستی مه ده سه هلات دایه سه رکاری وی -چ میراتگری وی بت یان حاکم بت- کو وی بکوژت یان ژی داخوازا خوینی ژی بکه ت، و چی نابت بو سه رکاری کوشتی کو زیده گافییی ل سه روی توخویبی بکه ت یی خودی دانای، هندی خودییه هاریکاری سه رکاری کوشتییه حه تا ئه و حقی خو وه ردگرت.

وئه ث ئایه ته وه کی ئاشکه را دو حهقان دده ته مروّقیّن وی که سی ب زوّرداری هاتییه کوشتن:

۱- ئەگەر وان بقیت دی ژ دەسهەلاتدارییی خوازن ئەو كەس پیش مرۆڤی وان قە
 بیته كوشتن.

۲- و ئەگەر وان بقینت ئەو دى وى ژ كوشتنى عەفى كەن و داخوازا خوينى كەن.

و ل قيري هنده ک مهسهلين گرنگ ههنه دقيت ئيشارهتي بدهيني:

عهفیکرن حهقی مروّقین کوشتی ب تنییه، و حاکمی یان دهسههلاتی حهق نینه قی حهقی ژ وان بستینت، بهلی ب جهئینانا قی حوکمی حهقی دهسههلاتی ب تنییه، یهعنی: ئهگهر کهسهک بی حهق هاته کوشتن مروّقین وی حهقی ههی داخوازا کوشتنا وی بکهن، بهلی چی نابت ئهو ژ نک خوّ بچن وی بکوژن، چونکی کوشتن حهقی وان نینه.. و ئهگهر دهسههلاتی حهقی وان نهستاند دیسا بوّ وان چی نابت ئهو ژ نک خوّ بچن

حهقی خو بستینن، چونکی کاری وان (فهوضایهکی) د جڤاکی دا دی پهیدا کهت، و دویر نینه ببته ئهگهرا هلبوونا فتنهکی.

و د تۆلستاندنا شهرعی دا ب تنی ئه و کهس دئیته کوشتن یی کوشتن کری، و کهسی دی نه، یه عنی: ئهگهر مروّقه کی مروّقه کی کوشت، و خودانین کوشتی چوون مروّقه کی وی کهسی کوشت یی مروّقی وان کوشتی.. هنگی ئه و ژ قاتلان حسیب دبن و حوکمی کوشتنی دکهفته سهر. مهعنا ئه و رهنگی خویندارییی ئه وا د ناف خهلکی دا بهلاف ده می خودانین کوشتی لی دگهریین هه ر کهسه کی مروّقی خوینداری وان ژی بت بکوژن، ئه قه شریعه ته کی جاهلیه دقیت موسلمان خو ژی بده نه پاش.

ب - گونهها كوشتنا بى دەستى:

يان ژى ئەو كوشتنا وەكى يا بىن دەستى بت، وەكى كو مرۆ قەك دربەكىن نە يىن كوشتنى بدانتە كەسەكى و ئەو كەس پىن بىتە كوشتن، و حوكىن قان ھەر دووان ژى قورئان بۆ مە دبىزت: ﴿ وَمَن قَنْلَ مُؤْمِنًا خَطَّا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَمَةٌ إِلَا أَهْ لِهِ يَهِ إِلَا أَن يَصَكَدَ قُواْ فَإِن كَاكِمِن قَوْمِ مُؤْمِنًا خَطَّا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنكةٍ وَدِيةٌ مُسَلَمَةٌ إِلَى أَهْ لِهِ يَاللَّهُ وَهُو مُؤْمِنُ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنكةٍ وَإِن كَاكُمِن قَوْمِ بَيْنَكُمْ وَهُو مُؤْمِنُ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنكةٍ وَإِن كَاكُمِن قَوْمِ بَيْنَكُمْ وَهُو مُؤْمِنُ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنكةٍ فَهَن لَمْ يَجِد بَيْنَكُمْ وَهُو مُؤْمِنكةً إِنَى اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿ النساء: ٩٢ ﴾.

و ژ ڤێ ئایهتێ و هندهک حهدیسان دیار دبت کو ئهو کهسێ ب خهلهتی ڤه یان وهکی ژ قهستا (شبه العمد) ئێکی ب کوژت، نائێته کوشتن بهلکی دو حوکمێن دی دکهڤنه سهر:

١- دانا خويني، ئهگهر مروّڤين كوشتى ڤي چهندي بخوازن.

۲- کفارهت، و ئهو ئێک ژ دووانه: ئازاکرنا عهبدهکی، و ئهگهر نهشيا دێ دوههيڤان ل سهر ئێک روٚژيان گرت.

کوژهك. و کوشتن:

(ئیمام ئهحمهد) ژ ئهبوو سهعیدی خودری قهدگوهیزت، دبیرژت: پیغهمبهر -سلاق لی بن- دبیرژت: (یخرج عنق من النار یتکلم یقول: وکلت الیوم بثلاثة: بکل جبار عنید، وبمن جعل مع الله إلها آخر، وبمن قتل نفساً بغیر نفس، فینطوی علیهم فیقذفهم فی غمرات جهنم استویه ژ جههنه می دهردکه قت دبیرژت: ئه قرق سی کهس خهما منن: ههر کوته ککاره کی سهر رهق، و ههچییی شریکه ک بی خودی دانابت، و ههچیی نه فسه ک ژ قهستا کوشت بت، قیجا دی وان د ناف خو دا پیچت و ها قیته د ئاگری دا.

ثر نمقا بوری تاوان و گونهه و دویماهیا وی کهسی بو مه دیار بوو یی کوشتنی دکهت، و نوکه دا بهری خو بدهینه حالی وی کهسی ل ناخره تی یی ژ زورداری دئیته کوشتن، د حهدیسا (نهسائی) دا نهوا ل دهسپیکا پهیقا خو دا مه قهگیرای ها تبوو کو نهو کهسی ب غهدر بیته کوشتن ل ناخره تی ژ وان کهسانه یین خودی دده ته بهر سیبهرا عهرشی خو، ناترست دهمی خهلک دترسن، و ب خهم ناکه قت دهمی خهلک خهمگین دبن، پیغهمبهر -سلاف لی بن- دبیژت: (نیزیکترین چیکری بو عهرشی خودی روژا قیامه تی نهو خودان باوهره یی ب زولم ها تییه کوشتن، سهری وی یی ل لایی وی یی راستی، و نهوی نهو کوشتی یی ل لایی وی یی چهپی، و رههین ستویی وی خوین ژی دزیت، دبیژت: یا رهبی! پسیارا قی بکه بوچی نهز کوشت بووم؟

و د حهدیسه کا دی دا یا (نهسائی) ژپیغهمبه ری -سلاف لی بن- فه گوهاستی هاتییه نهو که سی ب زولم بیته کوشتن، و د به رحمقی خو دا بچت ژشههیدان دئیته هیژمارتن، پیغهمبه را -سلاف لی بن- دبیی شت: (من قتل دون مظلمته فهو شهید) و د حهدیسه کا دی دا یا نیمام نه حمه د فه دگوهیزت هاتییه: (من قتل دون ماله فهو شهید، ومن قتل دون دینه فهو شهید، ومن قتل دون اهله فهو شهید).

۷۲ (پین و باوهرگ

ئە حەدىسە چار رەنگىن شەھىدان بۆ مە دەسنىشان دكەت:

ئەوى بەرەۋانىيىن ژ مالىن خۆ بكەت حەتا بىتە كوشتن، و ئەوى بەرەۋانىيىن ژ رحا خۆ بكەت حەتا بىتە كوشتن، خۆ بكەت حەتا بىتە كوشتن، و ئەوى بەرەۋانىيىن ژ دىنى خۆ بكەت حەتا بىتە كوشتن. و ئەوى بەرەۋانىيىن ژ مرۆۋىن خۆ بكەت حەتا بىتە كوشتن.

و ئەڭ حەدىسە -ب رەنگەكى نە ئىكسەر- بەرى موسلمانى ددەتە ھندى كو ئەو بەرانبەر زولمى دەستان نەداھىلت، و رىكى نەدەتە زالىم و زۆرداران كو مالى وى تالان بكەن، يان رحا وى و دىنى ژى بىستىن، يان مرۆقىن وى رەزيل و بىن دەست بكەن، ئەگەر خۆ بزانت ئەڭ چەندە دى بتە ئەگەرا كوشتنا وى ژى، و ئەگەر خۆ ئەوى زۆرداريى لى دكەت كەسەكى موسلمان ژى بت، و دقىت ئەو بزانت كو دەمى ئەو قى چەندى دكەت ئەو يى بەرەۋانىيى ژ حەقەكى خۆ يى شەرعى دكەت، و ھەر جارەكا وى تەعداكەر كوشت چو ل سەر وى ناچت، و گاڤا تەعداكەرى ئەو كوشت ئەو دى ژ شەھىدان ئىتە ھۇمارتن.

حهقی ژینی و مانی حهقه کی شهرعییه خودی دایه مروّقی -بیّی ئهم بهری خوّ بدهینه دینی وی یان نفشی وی یان رهنگی وی-، و ژ خودی پیّقه تر بو کهسی نینه قی حهقی ژ کهسی بستینت، وئهو کهسی قی حهقی بده ته خوّ -حهقی ستاندنا رحا خهلکی- ئهو یی ته عدایی ل حهقی خودی دکهت، لهو روّژا قیامه تی خودی ب خوّ ده عوه داری وییه، و ئهوی ته عدایی ل سهر حهقی ژینا که سه کی بکه ت هند تاوانه کا مهزن دکه ت هه وه کی وی ته عدایی ل سهر حهقی ژینا مروّقان هه مییان کری، چونکی ته عداییا وی هنگی ته عداییه ل سهر حهقی ژینی ب خوّ، و ئهوی نه فسا که سه کی بپاریزت هه روه کی وی نه فسین مروّقان هه مییان پاراستین، چونکی ئه وی ئه و ژین پاراستیا مروّق هه می تیدا دیشکدار.

ژیـن و بـاوهری ۲۳

و هندی تاوانا کوشتنی یا مهزنه، شهریعهتی گونهها کوشتنی یا دنیایی و یا ئاخرهتی ژی نه ب تنی ئیخسته ستویی وی کهسی یی ب کوشتنی رادبت، بهلکی کره ستویی وان کهسان ژی یین هاریکاریا کوژه کی دکهن دا ئهو تاوانا خو ب جهه بینت، ئیمامی بهیههقی ژ ئهبوو هوره یرهی قهدگوهیزت، دبیرت: پیغهمبهری -سلاف لی بن-گوت: (من أعان علی قتل مسلم بشطر کلمه لقی الله یوم القیامة مکتوب علی جبهته آیس من رحمة الله ههچیی ب کهره کی پهیشی هاریکاریی ل سهر کوشتنا موسلمانه کی بکهت، روزا قیامه تی دهمی ئهو دئیته نک خودی ل سهر ئهنیا وی دی یا نقیسی بت: یی بی هیشیه ژ ره حما خودی.

و ل دویت ئدمکامین شریعه تی ئهگهر کوّمه کا مروّقان پیکشه پشکدارییی د کوشتنا که سه کی ب تنی ژی دا بکه ت، ئه و مروّق هه می دی پیششه ئینه کوشتن.

فتنا حه لالكرنا خوينا خه لكن ب ناڤن جيهادن:

 و ئهگهر ئهم دیروّکا (فتنهچیان) بخوینین ل ههمی دهم و ههمی جهان ئهو ژ قی (نوقطیّ) یا ئیمامیّ ماوهردی بهحسی ژی دکهت دهست پی دکهن، ل سهری ب ناقی به به به به به و دئاخقن، و وهسا خوّ نیشا خهلکی ددهن کو ئه و دلسوّزیّن دینینه، و دبت ئه قی گوتنه یا دورست بت، یه عنی: دبت قیانا دینی د دلیّن وان دا ههبت، و ئارمانجا وان به به وان یا دینی بت.

بهلی گرفتاری ژکیقه دهست پی دکهت؟

ژ هندی دهست پی دکهت ئه و (نصووصین شهرعی) ل دویڤ تیگههشتنا خو شروّقه دکهن، و ل سهر خهلکی واجب دکهن کو باوهرییی ب وان نصووصان بینن وهکی ئه و تی دگههن، ئهگهر خو ئه تیگههشتنه دژی هنده ک نصووصین دی ژی بت.

دەسپىكا دى يا گرفتارىيى ئەقەيە: ئەو دخوازن قى تىڭگەھشتنا خۆل سەر حاكمى يان دەسپەلاتى فەرض بكەن، چونكى ئەو ھزر دكەن گاڤا دەسپەلاتى پىشتەڤانىيا بۆچوونىن وان كر ھنگى ب ساناھى ئەو دى شىن خەلكى ھەمىيىى وەكى خۆلى كەن، قىجا گاڤا دەسپەلاتى (خەلىفەى يان سولتانى يان حوكمەتى) گوھدارىيا وان نەكر، ئەوكارى خۆيى سەرەكى دى كەنە بەحسكرنا ژ سلبياتىن دەسپەلاتى دا دەسپەلاتى ل بەر خەلكى كريت بكەن و نەڤيانا وى بىخنە دلىي خەلكى، چونكى ئەو ھزر دكەن (دەسپەلاتە) ئاستەنگا سەرەكى د ناڤبەرا وان و ب جېئىنانا ئارمانجىي دا، و رىكا ژ ھەمىيى ب ساناھىتر بۆ وان كو ئەو قى ھىڤىيا خۆ ب جې بىنى ئەوە ئەو دەسپەلاتى ب سەرداچوونى و دوژمناتيا دىنى تاوانبار بكەن، دا خەلكى سادە و دلسۆز بۆ دىنى پىشتەڤانىيا وان بكەن.

گوهداریا ڤێ سەرهاتییا کورت ژ دەسپێکا دیروٚکا ڤان رەنگە مروٚڤان بکەن:

دەمى يەزىدى كورى موعاويەى بوويە خەلىفە، وەفدەك ژ خەلكى مەدىنى چوو شامى، و (موحەممەدى كورى ئىمام عەلى) ئىك ژ ئەندامىن قى وەفدى بوو، گاڤا ئەو

زڤرِینهڤه، هنده ک ژخهلکی مهدینی ژ (فتنهچییان) چوونه نک موحهممهدی، گوّتنی: وهره د گهل مه دا ژ موبایه عایهزیدی لیّقه ببین و دژی وی رِابین، وی پسیار ژوان کر: بوّچی؟

گـوّتـن: چونکی یهزید مروّقه کی فاسقه عهره قی قهدخوت، و نقیّر ان ناکهت، و پیّ ل حوکمی قورئانی ددانت.

کورِی ئیمام عملی گوته وان: ئه و تشتی هوین ژی دبیّژن من ژی نهدیتیه، ئهزی چوویمه نک من دیت ئهوی نقیّژ دکرن و حهز ژ خیّری دکر، و پسیارا فقهی دکر و پیگیری ب سوننه تی دکر.

وان گۆت: ئەو وى ژبەرتە ئەڭ تشتەيين كرين، ئەگەر ئەو بخۆيتى وەسانينه!

موحهممهدی گۆت: ما بۆچى دى ژ من ترست يان دى هيڤييا چ ژ من كهت دا ژ بهر من وه بكهت؟ و ئهرى ئهو تشتى هوين ژى دبێژن كو عهرهقى ڤهدخوت ههوه به خوّ ديتييه دهمى وى چهندى دكهت؟ ئهگهر ههوه ديت بت مهعنا هوين ژى ههڤالێن وينه، و ئهگهر ههوه نهديت بت چى نابت هوين شاهدهيى ل سهر وى تشتى بدهن يى ههوه نهديتى.

وان گۆت: ئەقە تشتەكى مسۆگەرە ل نك مە ئەگەر خۆ مە نەدىت بت ژى.

وى گۆت: خودى ئەڭ چەندە قەبويل نەكريە، دەمىٰ دېێـژت: ﴿إِلَّا مَنَ شَهِـدَ بِٱلْحَقِّ وَهُمْ مَ يَمْلَمُونَ ﴿ ﴾ (الزخرف: ٨٦).

قیّجا ئه و فتنهچی چوون و وان و ههڤالیّن خوّ بهیعا یهزیدی شکاند، و بوونه ئهگهرا رویدانا فتنا مهدینی یا ناڤدار د دیروٚکیّ دا. ۷٦ (يـن و بـاوفرهٔ

مهعنا: ئه ن رونگه مروقه -وه کی ئیمامی ماوه ردی گوتی - ل ده سپیکی دو ژمنییا ده سهه لاتی دکه ن، و ب ده لیل و بی ده لیل ده سهه لاتی گونه بار دکه ن، و بی ده لیل و بی ده لیل ده سهه لاتی گونه بار دکه ن، و بی ده لی ده باری و ان ده رکه فتنا مروقین زانا و ماقویل ژی ب لایی خوقه بکیشن، و چونکی کاری وان ده رکه فتنا ژ ریکا راسته، و دژاتییا نصووصین شهرعییه زانایین دورست، و بارا پتر ژ خه لکی جفاکی گوهدارییا وان د باطلی وان دا ناکه ن و خه لکی ل ئنجرافا وان هشیار دکه ن، جفاکی گوهدارییا وان د باطلی ده سهه لاتی تاوانبار دکه ن، و ب ساناهی فه توایی ب کوفرا وان ژی دده ن، چونکی هه قالی کافری ژی کافره، و ئه و حوکمی بو کافری هه ی ژ هه قالی وی ژی دگرت!!

ب قى رەنگى ئەڭ فتنەچيە نەيارەتىيا دو دەستەكان ژ جڤاكى بۆ خۆ دكەنـه دىن و رۆياز: نەيارەتىيا دەسهەلاتى.. و نەيارەتيا زانايىن دىنـى يىن دورست، چونكى خەونـىن وان يىن كريت ل بەر دەرازىنكا قان ھەردو توخمان قەدرەقن.

پشتی هنگی ئهو دی چ کهن؟

ئهو دی بهری خو دهنه عامییان، ب تایبهتی وان کهسین عیبادهتکهر و نهزان، و نهوین ثیان و حهماسا بو دینی د دلین وان دا همی، و تشتی ئمو (تمئکیدی) ل سهر دکهن چاندنا دوژمناتییا دهسههلاتی و وان زانایه یین نه د گهل وان، دی لی گهریین چ تشته کی سلبی یی ل نک وان همی دی ممزن کهن، و ئهگهر تشته کی ئیجابی وان همبت دی قهشیرن و بهحس ژی ناکهن، و ئهگهر ئیکی بهحسی وان ئیجابیاتان کر ژی، دی بیزن: بو (موجامه له و مونافقی) ئهو ثان تشتان دکهن! همر وه کی وان حاشا-علمی غهیبی یی همی تشتی د دلان دا دزانن.

و تشتی غهریب ئهوه ئهگهر مروّف بهری خوّ بده ته (موخاله فاتین) قان توخمه بیدعه چییان دی بینت ئهو خهله تیین ئهو دکه قنی گهله ک د پتر و مهزنترن ژیین وان (حوککامان) یین ئهو فه توایی ب کوفرا وان دده ن.. کوشتنا خهلکی بی گونه هو بوّ خوّ

حهلال دکهن، و دبیّژن: حاکمیّن مه دزالمن خهلکی دکوژن، و مالیّ خهلکی دتهلیّفن، و حاکمان ب خوارنا مالی توممه تی تاوانبار دکهن، دبیّژن: حاکمیّن مه دویقه لانکیّن کافرانه، و سپیدی حه تا تیقاری کاری وان خزمه تکرنا سیاسه تا وان کافرانه ییّن ته و که خهلکی ب دویقه لانکییا وان تاوانبار دکهن، ژبلی کو موفتی و ریبه رین وان (یین موجاهد!) ل وه لاتین کوفری دژین و گوشتی ب خیر و خیراتین وان دگرن، ل به رسیبه را وان رژیمان دژین و داخوازا (لجووئین سیاسی) ژی دکهن یین ته حاکمین خو ب دویقه لانکییا وان گونه هبار دکهن، و ل سه رکهنالیّن وان یین عهسمانی فه توایین خو بین جهادی به لاق دکهن!! کاری خو حسینب دکهن شاره زایی و (ته کتیک) و کاری خفلکی حسینب دکهن خوفروّن و دویقه لانکی.

(فهتوایین فهضائی) بو جحیلین سهرگهرم و نهزان ددهن کو خوکوشتن مهزنترین جهاده و باشترین شههیدبوونه، بهلی ب شهرته کی ئه و ل به ر (سپلیتان) دروینشتی بن، و دوّلاره ک ژ راتبی وان یی کیم نهبت، بلا مالین خهلکی ب ناقی جیهادا کافران ب ئاگری فتنا وان بسوژن، بهلی گافا گوری گههشته بهرده رگههین وان (جیهادا پیروّز) دبته (فتنه و ئرهاب)، کور و کچین خهلکی ب قائیشین (تی ئین تی) یی رادپیچن و فری دکهنه به جهشتی ل نک حووریان، و کور و کچین خو فری دکهنه زانکویین ئهمریکی و بریتانی دا شههادین بلند وه رگرن. ئه شه حالین (موفتیین صهحوا ئیسلامی یا هه شیاخه) یین ئوممه ت پی موبته لا بووی، و دو ژمن پی دلخوش بووی!

د حمدیسه کا دورست دایا (ئبن حببان) ژ (حوذه یفه ی) قه دگوهیّزت، هاتییه، پیّغه مبه راحسلاف لیّ بن - دبیّژت: (إن أخوف ما أخاف علیکم رجل قرأ القرآن حتی إذا رئیت به جته علیه وکان ردءاً للإسلام، انسلخ منه ونبذه وراء ظهره، وسعی علی جاره بالسیف ورماه بالشرک) قلت: یا نبی الله أیهما أولی بالشرک الرامی أو المرمی؟ قال: (بل الرامی).. حمدیسه که دی بیّژی ئه قرو بو مه یا هاتییه گوتن!

پینه مبه ر -سلاف لی بن- ناشکه را دکه ت کو تشتی ژ ههمییان پتر ئه و ژی دترست ل سهر ئوممه تا خو ره نگه کی مروّقانه قورئان یا خواندی، و باش هزرا خوّ د قی گوتنی دا بکه ن: قورئان یا خواندی.. یه عنی: بوّ خواندنا قورئانی دزیره کن، به لی چو ژ سوننه تا پینه مبه ری -سلاف لی بن- نزانن، یان ئحتماله هه ر با وه ریبی پی نائینن!!

پیّغهمبهر -سلاف لی بن- دبیّرت: (سعی علی جاره بالسیف ورماه بالشرک) یه عنی: دیندارییا وی یا خهلهت ئیّکا هند ژوی چیّ دکهت ئه و جیرانی خوّیی موسلمان کافر بکهت، و وی ب شرکی گونههبار بکهت، و کوشتنا وی حهلال بکهت، و بچت هیّرشی بکهتی دا وی بکورثت.

حوذهیفهی گوته پیغهمبهری -سلاف لئی بن-: ئهی پیغهمبهری خودی! کی ژوان ههر دووان پتر یئ هیروای شرکییه، ئهوی چهکی بهرددهت یان ئهوی چهک بو دئیته بهردان؟

پێغهمبهری -سلاڤ لێ بن- گوٚت: ئهوێ چهکی بهددهت.

یه عنی: ئهوی جیرانی خو یی موسلمان ب شرکی گونه هبار دکه ت، ئه و پتر یی هه ژی هندییه موشرک بت، ئه گهر نه.. چاوا ئه و دی موسلمانه کی کافر که ت، بینی وی ده لیله کی شهر علی هه بت، و د دویث دی کوشتنا وی دی حملال که ت و خوینا وی ریژت؟!

ژین و باوهری

و ل دویماهیا پهیڤا خو من دڤێت جارهکا دی بیرا هموه ل ڤێ حمدیسێ بینمهڤه ئموا بوخاری ژ پێغهمبهری -سلاڤ لێ بن- ڤهدگوهێزت، وتێدا هاتیه: ﴿أول ما ینتن من الإنسان بطنه فمن استطاع أن لا یأکل إلا طیباً فلیفعل، ومن استطاع أن لا یحال بینه وبین الجنه بمل کف من دم أهراقه فلیفعل ئێکهمین تشت ژ مروٚڤی گهنی دبت زکێ وییه، ڤێجا همچییێ ژ هموه بشێت ژبلی تشتێ پاقژ چو نهخوت بلا وه بکهت، و همچییێ بشێت ب مستهکا خوینێ یا ئمو درپێژت ئمو ژ بهحهشتێ نمئێتهکرن بلا وه بکهت.

هیقییا مه ژ خودایی مهزن ئهوه مه و مللهتی مه و جحیّلیّن مه ژ قی فتنا مهزن بپاریّزت، و تهوفیقا مهزنیّن مه و زاناییّن مه بدهت و بهری وان بدهته ریّکا خوّ یا راست، دا ژ ههمی ئاتاف و گرفتاریان بیّینه پاراستن.

شيرەتا ئەبووبەكرى بۆ عومەرى

دەمىي پيغهمبەرى -سلاڤ لىي بن- ژ دنيايي وەغەركىرى وى ب ئاشكەرايى، چو كەس ل شوينا خۆ نەدانابوون، ھەر چەندە وى پتر ژ ئىشارەتەكى دابوو صەحابيىن خۆ كو ينتڤيه يشتي وي ئهبووبه کر به مهزني موسلمانان، ووهسا چنبوو خودي دلين صهحابييان ههمييان ل دور وي كومكرن، و ئهو بوو خهليفهين ئيكي يي پيغهمبهري -سلاڤ لين بن-، و روٚژا خودي حهزكري ژييين ئهبووبهكري ژي ب دويماهي بيّت و ئهو ب هەقالىي خۆ يى خۆشتقى را بگەهت، ئەبووبەكرى عومەر ھلبژارت كو ل جهي وى بېتە خەلىفە، و مەزنيا ئوممەتى ژ وى وەربگرت، و دەمىي ئەبووبەكرى ھەست ب نىزىكىيا وهغهرکرنی کری، وی هنارته ب دویڤ عومهری را و شیرهتهکا کورت لی کر، شیرهتهکا كورت بوو ب هژمارا پهيڤان ڤه، بهلني شيرهته کا مهزن و كامل بوو ژ لايني وان مهعنا و رامانان ڤه پێن کو ژێ دئێنه وهرگرتن، شيرهتهک بوو خهليفێ ئێکێ کورتييا سهربـۆرا خـۆ د ریقهبرنا دەولەتى دا پى بۆ خەلىفى دووى بەرچاۋكر، و رینیشانین پاشەرۆژى بۆ وى ئاشكەراكرن.. شيرەتەكە يېتقىيە ل سەر ھەر كەسەكى مەزنىيا مللەتان بكەفتە د دەستان دا بیرا خو لنی بینته قه و کاری پنی بکهت، ئهگهر هات ووی قیا ب دو روینن سپی قه بهر ب خودايي خو قه بحت..

گاڤا ئەبووبەكر كەفتىيە بەر سەكەراتى ھنارتە ب دويڤ عومەرى را و گۆتى:

(ائهی عومهر! تهقوایا خودی بکه.. و بزانه کو کارهکی ههی ب روزی دئیتهکرن، ئهگهر ئهو ب شهقی بیتهکرن خودی وی قهبویل ناکهت، و کارهکی ههی ب شهقی دئیتهکرن ئهگهر ب روزی بیتهکرن خودی وی قهبویل ناکهت.

و خودي سوننهتي ژ مروّڤي قهبويل ناكهت حهتا ئهو فهرزي ب جهـ نهئينت.

و ههما تهرازییا خیرین وی کهسی گران بوویه ین تهرازییا خیرین وی ل ئاخرهتی گران؛ چونکی وی د دنیایی دا تهرازییا خوّ ب دویکهفتنا حهقییی گران کرییه، و ئهو تهرازییا حهقی بچته تیدا یا ژههژی هندییه سوباهی گران ببت.

و تمرازییا خیرین وی کهسی سفک بوویه یی تمرازییا خیرین وی ل ئاخرهتی سفک؛ چونکی وی د دنیایی دا تمرازییا خو ب دویکهفتنا نهحهقییی سفک کرییه، و ئمو تمرازییا نهحهقی بچته تیدا یا ژههژی هندییه سوباهی سفک ببت.

و خوداین مهزن به حسی به حه شتیبان دکه ت و به حسی باشترین کارین وان دکه ت، و ئه و یی ل خرابیبین وان بوری، و ده می ئه ز وان ل بیرا خو دئینمه قه ئه ز دبین و به در بین و در در بین به در با در به در با نه گههم. و وی به حسی جه هنه میبان ژی کریبه و به حسی خرابترین کاری وان کریبه، و باشیبین وان ل وان ز قراندینه، و گافا ئه ز وان ل بیرا خو دئینمه قه نه ز در بین مهز در وان به.

و وی به حسی ئایه تا ره حمی و ئایه تا عه زابی کرییه. قیجا مروّث یی د نافیه ر هیقی و ترسی دا، و ژبلی حه قییی هیفیه کا دی ئه و ژخودی ناخوازت، و ئه و ژره حما وی بی هیفی نابت، و خوّب ده ستی خوّ ناها قیّته هیلاکی.

قیّجا ئهگهر ته شیره تا من پاراست، تشته ک وه کی مرنی ل نک ته یی خوشتقی نابت، و ئه و ههر دی گههته ته، و ئهگهر ته پی ل شیره تا من دانا تشته ک ژ مرنی نهخوّشتر نابت ل نک ته، و تو ههر نهشیّیی)).

ئەقە ئەو شىرەتا كورت بوو يا خەلىفەيى ئىكى ل بەر مرنى ل خەلىفەيى دووى كرى، تىدا كورتىيا سەربۆرا خۆ د رىقەبرنا دەولەتى دا بۆ وى قەگوھاست، و ئەو رىك دانا بەر يا ئەگەر ئەو لى چوو دى ب سەر بلندى قە پىنسوازىيى ل مرنى كەت دەمى مرن دگەھتى.. قىجا ئەق شىرەتە ر چ پىك دئىت؟

ئەقىٰ شىرەتىٰ (شەش) خالىن گرنگ د ناڭ خۆ دا ھلگرتىنە:

يا ئيكى: فهرمانا ب تهقوايى:

(رئهی عومهر! تهقوایا خودی بکه) و عـومـهر و یین وهکی وی مـهزنـی دکهفته د دهستان دا دهمی تهقوایا خودی دکهن، مهعنا ئهو ههست ب ههبوونا (زیـره قانیـیـهکا د سهر خو دا) دکهن، باوهر دکهن کو ئیکی ژ وان مهزنتر -کو خودییه- د سهر وان دا ههیه یی کاری وان دبینت، و ل سهر وان حسیب دکهت، و روز دهکی دی مهحکهمهیهکا دژوار سهرا کاری وان د گهل وان کهت.

و دیروکی ب سهربوّ ئیسبات کرییه کو ههر رهنگهکی دی یی (رهقابی) ژبلی تهقوایا خودی ب دورستی ب سهرنهکهفتیه، نه د گهل مهزنان، و نه د گهل بچویکان!

یا دووی: رینکخستنا دهمی:

(اکارهکێ ههی ب ڕوٚژێ دئێتهکرن، ب شهڨێ خودێ وی قهبویل ناکهت، و کارهکێ ههی ب شهڨێ دئێتهکرن ب ڕوٚژێ خودێ وی قهبویل ناکهت)) ئه و کهسێ ببته مهزنێ خهلکی، و رێبهریا وان بکهت، وهختیێ وی دبته ملکێ خهلکی، چونکی کارێن وان ژ دهمێ وی پترن، و ئهگهر ئه و بت یێ تهقوایا خودێ دکهت، ئه و دهمێ خوٚ دێ بوٚکارێن وان تهرخان کهت..

موعاویههیی کوری خهدیجی دبیدرت: روزا عهمری کوری عاصی بازیری نه که که که که درییی قه کری وی نهز هنارتمه نک عومهری دا نهز مزگینییی بده می، نیفرو نهز گههشتمه مهدینی، من ده وارا خول به ده ده ده مزگه فتی هیلا و نهز چووم ل مزگه فتی روینشتم، من گوت: نیفرویه به لکی عومه ربو خونقست بت نهز دی پیچه کی خوگرم پاشی دی چم قاصدییا خوگههینمی، گافا عومه رب هاتنا من حهسیای و زانی نهزی ل مزگه فتی هنارته ب دویف من را، و گوته من: خیره؟ ته چ د گهل خونینایه؟ من گوت: خیره نهی (نهمیرلموئمنین) خودی باژیری نهسکه نده ربییی ل به رمه قه کر.. نینا عومه ری گوت: و بوچی تو چوویه مزگه فتی و تو نیکسه رنه هاتییه نک من؟ من گوتی:

ژین و باوهری ۸۳

ئهی (ئهمیرلموئمنین) نیڤرو بوو من هزرکر بهلکی تو نڤست بی.. عومهری گوت: نه چو هزره ته کری! ئهگهر ئهز ب روّژی نڤستم حهقی ملله تی دی بهرزهکهم، و ئهگهر ئهز ب دهست من به شهقی نڤستم حهقی نه فسا خو دی بهرزهکهم، قیّجا نڤستن ژ کیڤه دی ب دهست من کهڤت د گهل قان ههردووان ئهی موعاویه؟!

یا سین: فهرز بهری سوننهتن:

يان ژى رێكخستنا ياسايا (ئەولەويياتان) وەكى دېێژن.

دبت دەمەک ب سەر مەزنى مللەتى دا بىت پتر ژ كارەكى بىتە بەر سنگى، و ئەو دشىت كارەكى ب تنى بكەت، ھنگى ئەو دى چ كەت؟

ئهبوو بهکر دبینژت: (اخودی سوننهتی ژ مروّقی قهبویل ناکهت حهتا ئهو فهرزی بهبر جه نهئینت)) مهعنا: هنده ک کار ههنه ژ هنده کان فهرتر، و بو خهلیفهی چی نابت ئهو دهمی خوّ ب کارهکی نه یی فهر قه ببهت ل وی دهمی کارهکی فهر ل هیقییا وی، یان خوّ ب کارهکی فهر قه موژیل بکهت و کارهکی فهرتر ل ویری مابت. گافا ته دیت مهزنه کی خوّ ب تشته کی بیخیر قه موژیل کر ل وی دهمی کارین گرنگ ماینه ل ئاخی تو بزانه هنگی چو خیر د سهری وی نابت، و چو مفایی مللهتی ژی د وی نابت!

یا چاری: گرانی و سفکیا تدرازییا خودانی:

و ئهگهر دانانا تهرازییی ل ئاخرهتی بت، و کیشانا کار و کریاران ل وی دهمی بت، گرانکرن و سقککرنا تهرازییی بهرههمی کاری مه یی نوکهیه، ههر کهسه ث شهه مهگهر حهز بکهت سوباهی تهرازییا وی یا خیران یا گران بت، بلا ئه شرق ژبلی حهقییی تشته کی دی نه که ته د تهرازییا خو دا.. و مهزنترین حهقی ئه وه تو وی تشتی بو خهلکی حمرام نه کهی یی تو بو خو حه لال دکهی، وی تشتی ژ خهلکی نه خوازی یی تو ب خو نه کهی.. عه بدللاهی کوری عومهری دبیژت: گا قا عومهری قیابا خهلکی ژ تشته کی بده ته پاش، دا ئیت مه خهلکی مالا خو بده ته پاش، دا ئیت مه خهلکی مالا خو

ههمییان کوّم کهت، و بیّرت: ئهز دی خهلکی ژ فلان تشتی دهمه پاش، بهس ئهز بزانم ئیّک ژ ههوه نیّزیکی ثی تشتی بت، ئهو عقووبهیا ئهز ددهمه خهلکی دوجارکی دی ههوه پی عقووبه دهم.

یه عنی: ئهگهر عومهری بریار دابا ههچیین فلان خرابیین بکهت، پینج داران دی دانمی، ئیکی خهلکی مالا وی ئه و خرابی کربا عومهری ده دار ددانانی! بوچی؟ چونکی ئه و مروّقی وییه!

ب فی رەنگی سیاسەتا عومەری رینکا خو یا راست گرت.

یا پینجی: رەفتاری موسلمانی یی دورست:

چ ئـهو سهركێشێ مللهتی بت، یان مروّقهكێ عهدهتی بت، ههردهم دڤێـت ئـهو د ناڤبهرا ترس و هیڤیییێ دا بت، ئـهگهر نـه ئـهو دێ چتـه هیلاكێ.. چێ نابت ترسا مروٚڤێ موسلمان ژ خودێ ئێكا هنـد ژ وی چێ بكهت ئـهو ژ رهحما خودێ بێ هیڤی ببت، یان هیڤیییا وی یا زێده ب رهحما خودێ وه ل وی بكهت ئهو هزر بكهت بێ كار و كریار دێ چتـه بهحهشتێ، موسلمانێ دورست هیڤییهكا مـهزن ب رهحما خودێ ههیه، بهلێ د گهل هندێ ژی هندی ژێ بێت كارێ باش دكهت و خــوٚ ژ خرابییان ددهتـه پاش، و ژ رهحما خودێ بێ هیڤی نابت، و ژ كارێ خوٚ دترست.

یا شهشی: خوکیشان ب تهرازییا مرنی:

و ئەقە ئەو فەقەرەيە يا ئەبووبەكىرى ل دويماھىيا شيرەتا خۆ ئىناى، مىرن نەخۆشتىن تشتە ل بەر مرۆقى، ھندى مىرۆڭ نەگەھشتىيى، بەلىي گاۋا ئەو گەھشت مرۆڭ بەرانبەر مرنى دېتە دو پشك: ئەوى رىكا خودى نەنياسى بت، و باوەرى ب ژينا پىشتى مرنىي و بەحەشتىي و خۆشىيىن وى نەبت، مىرن ل بەر وى دى نەخۆشتىين و كريتترين تشت بت ل بەر وى، و ئەو ھەر نەشيت ژ مرنىي خلاس بېت، و ئەوى باوەرى ھەبت كو مىرن دى وى بى بادەرى

ژیـن و بـاوهری ه۸

قه گوهاستنی بت ژ جیهانه کا روهن و به رفره ها بو جیهانه کا روهنتر و به رفره هتر.. ئه بووبه کری گوته خه لیفی خو عومه ری: ئه گه رتو شیره تا من ب جها بینی، و ته قوایا خودی بکه ی و حه قی ملله تی ژسه رخو راکه ی مرن ل به رته کاره کی نه خوش نابت..

خەلىفەيەكى ئەمەوى گۆتە زانيەكى سەردەمى خۆ: بۆچى ئەم حەز ژ مرنى ناكەيىن؟ وى زانايى گۆتى: چونكى ھەوە دنيايا خۆ يا ئاڤاكرى و ئاخرەتا خۆ يا كاڤل كرى، وكەس حەز ژ ھندى ناكەت ژ ئاڤاھى بچتە خرابەى!

۸٦ (يـن و بـاوهرهُ

رامانا پەيقىن بانگى

کهسه ک ژ مه نینه گوه ل بانگی نهبوو بت، ئه و بانگی هه ر روّژ پینج جاران ل مزگه فتین مه دئینه بلندکرن، تشتی ئیکا هند ژ مروّقی چی دکه ت کو ئه و ب پشت راستی قه بیژت: چو پهی نینن هندی پهی یی بانگی ب به رگوهین مروّقی موسلمان بکه قن و بینه دوباره کرن.

بانگ ئه و گازییه یا مروقی موسلمان هه ر ژاروکینییا خو پهیفین وی ژبه ردکهت، چونکی ئه و نیشانه کا ئاشکه رایه ژنیشانین دینی وی، به لی د سه ر قی هه مییی ژی را، و د گه ل قی به لا قبوونا بانگی یا به رفره د ناف موسلمانان دا، پشکه کا مه زن د ناف موسلمانان دا هه نه ب تنی هند د بانگی دگه هن کو هه ما ئه و ب تنی گازییه که موسلمان بو کرنا نقیژی ل مزگه فتی پی دئینه کومکرن، و به لکی گه له ک ژوان هه بن د رامانا سه رقه سه رقه یا پهیفین بانگی بگه هن ژی، به لی بارا پتر ژوان ب دورستی د وان مه عنایین شه رعی یین مه زن ناگه هن یین د پشت پهیفین بانگی را هه ین، له و یا فه ره ئه م به به رفره هی ل سه ر رامان و مه عنایین بانگی یین شه رعی باخفین، بی هندی دا هه رجاره کا مه گوه ل بانگی دبت ئه م قان راستیبان د هزرا خو دا ئاماده بکه ین.

هیشتا ل مهکههی و بهری مشهختبوونی ب دهمهکی نه یی دریش و ب دورستی ل وی شه قاییه مبدر -سلاف لی بن- بو معراجی هاتیه بلندکرن نقیش ل سهر موسلمانان هاته فهرکرن، و پشتی پیغهمهم -سلاف لی بن- گههشتیه مهدینی و فهرمان دای مزگهفت بیته ئافاکرن، وی ب فهر زانی ئامیره ته کی بو کومکرنا موسلمانان ل مزگهفتی بو کرنا نقیش ب کار بینت، و ئه و ئامیره تین ل وی دهمی ل پهرستگههان بو کرنا عیباده تی دهاتنه ب کارئینان سی بوون:

ژین و باوهری

- بۆرى ل كنشتەينن جوھىيان.
 - و زهنگل ل ديرين فهلان.
- و هلكرنا ئاگرى ل پەرستگەھين مەجووسىيان.

و حهتا کو ئوممهتا ئیسلامی تایبهتمهندییا خو د ههمی تشتان دا ههبت، پیغهمبهری -سلاف لی بن- ئامیرهته کی نوی بو فی ئارمانجی ب کارئینا، ئهو ژی گازیکرن بوو ب هنده کی پهیشان ژ لایه کی مروقه کی فه کو ههر کهسه کی ب زمانی عهره بان یی زانا بت د رامانا وان بگههت، و ب وی ئارمانجی بزانت یا ئه ف گازییه پی هاتی، نه وه کی ده نگی بوری و زه نگلی کو چو مه عنا ژی نائینه وه رگرتن. و دفیت نه ئیته هزرکرن کو (تهشریعکرنا) بانگی د ئیسلامی دا ب تنی بو هندی بوو موسلمان د کرنا عیباده تی دا ژ ئوممه تین بورین بینه جوداکرن، هه و چهنده ئه فه ب خو ئیک ژ ئارمانجان بوویه، به لکی مهبهسته کا دی ژی د پشت فی ته شریعکرنی را هه بوویه ئه و داین بنه جه کرنا رامانین ئیسلامی و چاندنا راستیین دینی بوویه د سه و دلین موسلمانان دا.

و دەلىل ل سەر قىن گۆتنى چەند تىبىنىيەك ھەنە مىرۆڭ د پەيقىن بانگى دا دىينت:

ئیک: ئەڭ پەيۋین بۆ بانگی ھاتینه ھلبژارتن و دانان نه ب تنی مرۆڤی ئاگەھدار دکەن كو ئەقە دەمی كرنا نقیری ھات، و دقیت موسلمان ل مزگەفتی كۆم ببن، بەلكی ھندهک پەیڤ د ناڤ دا ھەنە چو پەیوەندی ب قی ئارمانجی قە نینه.

دو: یا سوننهت ئهوه بانگ ب دهنگه کنی بلند بیّته دان، دا ئه و بگه هته دویرترین جهی دهنگ بگه هتی، و پترین مروّفان گوه لنی ببت.

سن: بانگ ب (الله أكبر)ى دەست پىن دگهست، و ب (لا إله إلا الله) ب دويماهى دئيت، و ب شريعهت بۆ موئهزنى چى نابت ئەو ژ نک خۆ چو پهيڤان

ل بانگی زیده بکهت، نه ل بهراهییی و نه ل دویماهییی، تشتی هندی دگههینت کو پهیڤین بانگی د (تهوقیفینه)، و نه د (ئجتهادینه).

چار: شەرت نىنە ھەر كەسەكى دەنگى بانگى بگەھتى ژ نقىژكەران بت، يان حەتا ژ موسلمانان بت، تشتى ھندى دگەھينت كو بانگى نامەيا خۆ ھەيە دقىت بگەھينت.

پینج: یا سوننه ته وه مروقه کی ده نگ خوش بانگی بده ت، چونکی ده می بانگ هاتییه ته شریعکرن پیغه مبه ری -سلاف لی بن- به حسی پهیفین بانگی کر و گوته صه حابییه کی: (قم فلقنه بلالاً فإنه أندی صوتاً منک) هلو قان پهیفان نیشا بلالی بده ده نگی وی ژیی ته خوشتره. و ده نگی خوش کارتیکرنا خویا ئاشکه رایه هه یه ل سه رکه هاندنا پهیامی.

شهش: یا باشتر ئهوه ئه کهسی بانگ ددهت قی کاری بو خیرا خو بکهت، نه و ژبهر راتبه کی، دا ئیخلاص پتر د کاری وی دا ههبت.

حهفت: تهشریعکرنا جابدانا بانگی بۆ وی کهسی ین گوه ل دهنگی موئهزنی دبت، بۆ هندییه دا مروّڤ گوهدارییا بانگی بکهت، و بزانت کانی بانگ هلدیر چ دبیرژت.

پشتی قی چهندی پهیقین بانگی پیکقه سی (جوملین سهرهکی) یین خودان سی رامانین مهزن دگههینن د ناف خو دا هل دگرن:

يا ئيّكى: پەيڤا (الله أكبر):

ئهوا شهش جاران د بانگی دا دئیته دوبارهکرن، و ئه پهیقه ههر ئهوه یا نقیش ری پی دهست پی دکهت، خودی یی مهزنتره ژههر تشته کی دی یی ههبت، پهیقه که ل پینبی دهمین روژی بیرا مروقی خودان باوه رل وی راستییی دئینته قه یا دنیا بههمی موژیلاهییین خو قه ژبیرا وی دبهت، ئهگهر قیانا دنیایی ریکا خو بو دلی ته دیت تول بیرا خو بینه قه کو خودی مهزنتره، ئهگهر خوشییه کا دنیایی ژدهست ته چوو و تول سهر ب خهم کهفتی تو بزانه کو خودی مهزنتره، ئهگهر نهگهر نهفسا ته کهفته بن باری

شههوه تی یی گران تو ژبیر نه که کو خودی مهزنتره، ئه گهر ته دیت زالمه ک د سهر پی خود دا چوو و ده لی فه بو ها ته دان تو د گهل ده نگی موئه زنی بیژه: خودی مهزنتره..

دودل نهبه.. ژ رِیّکیّ لانهده.. پاشپاشکی نهچه.. چو تشت ل سهر ته و ل بهر ته یی مهزن نابت هندی گازییا ته (الله أکبر) بت!!

يا دووى: پهيڤا (أشهد أن لا إله إلا الله، أشهد أن محمداً رسول الله):

کو پتر ژ جارهکن دئیته دوبارهکرن گازییا ئیسلامی ههمییی ب کورتی د ناف خو دا کوم دکهت، چونکی وهکی ئهم دزانین ئیسلام ل سهر دو بناخهیین مهزن دئیته راگرتن:

کو پهرستنا خودی ب تنی بیّتهکرن، و کو پهرستنا وی ب رِهنگهکی وهسا بیّتهکرن وهکی پیّغهمبهری وی موحهممهد -سلاڤ لیّ بن- پی هاتییه هنارتن.

و ئاشكهرایه كو (شاهدهدان) سوینا ئیكییه ئیسلام ل سهر هاتییه ئاڤاكرن وهكی د گوتنه كا پیغهمهمری دا -سلاڤ لی بن- هاتی، و ئیسلام ل دهسپیکا هاتنا خو دا پهیڤه كه بوو مروّقی دگوت و پی دهاته د ئیسلامی دا، یان پشت ددایی و ژ ئیسلامی دهردكه فت. و یا بهرعه قل نینه پهیڤه كه ببته ناڤبر د ناڤبهرا ئیسلامی و كوفری دا ئهگهر ئهو پهیڤه كا وهسا نه بت ئیسلامی ههمییی د ناڤ خو دا كوم بكه ت.

ههر ژ دهسپیکا خو پیغهمبهری -سلاف لی بن- گازی مللهتی خو کر وگوت: التولوا: لا إله إلا الله عفل الله تفلحوا هوین بیژن: (لا إله إلا الله) دی ب مراد که شن و ئیفله حی بینن. و ده می که نکه نه و عه قلدارین ملله تی وی ل به ر نه ها تین شی پهیشی بیژن، ژ به ر هندی نه بوو چونکی گوتنا شی پهیشی ل به ر وان یا ب زه حمه ت بوو، یان چونکی ئه و تی نه دگه هشتن، به لکی وان ئه و نه گوت ژ به ر وان پیتشیین مه زن یین ئه شهی وان دخوازت، چونکی وان دزانی ئه شهه وات و سه رداچوون و لادانین وی شه جیهانه کا دی، ژ جیهانا جاهلییه تی ب هه می شهه وات و سه رداچوون و لادانین وی شه

بۆ جیهانا ئیسلامی ب ههمی پاقژی و (ئلتزام) و راسته ریین خو قه.. ئهو عهرهبی ساده ئهوی ل دهسپیکی ژی هاتییه خواستن بیژت: (لا إله إلا الله) د سهری وی دا یا ئاماده بوو کو ئه پهیقه خوداینییی ب ههمی رامانین وی قه ژ ههمی کهسان دستینت و دده ته خودی ب تنی. ل بهر سیبهرا قی پهیقی حوکم دبته حوکمی خودی نه یی مملکی و نه یی عهشیره تی و نه یی شههوه تی و خوشییین ئهرزان، ل بهر سیبهرا قی پهیقی (ولاء و براء) بو باوه رییی ب تنیه نه بو نفشی و رهنگی و ئه زمانی و مهصلحه تین بهرتهنگه، ل بهر سیبهرا قی پهیقی دوعا و ههوار بو خودی ب تنی دبن نه بو قهبر و صهنهم و دار و بهران، ژ بهر قی چهندی قوره یشی زوی ب زوی ل بهر نههاتن فی پهیقی بیژن، ئهگهر مهسهله گوتنا ب ده قی ب تنی با ل بهر وان ب زه حمه ت نهبوو قی پهیقی بیژن، ئهگهر مهسهله گوتنا ب ده قی ب تنی با ل بهر وان ب زه حمه ت نهبوو ئه و قی پهیقی بیژن، پاشی ژینا خو وهسا بو خو بنه خشینن وه کی وان دقیت، وان دزانی (لا إله إلا الله) مهنه مجی ژینییه، ژیانی ب ههمی (ته فاصیلان) قه قهدگرت.

قورهیشییان باوهری همبوو کو خودایهکنی ب تننی ینی همی، و کو وی ئمو ینن داین، و ئموه وان دمرینت، و وی عمرد و عمسمان ینن ئافراندین ووان ب ریشه دبمت، و وان باوهری همبوو ژی کو خودییه رزقی وان ددهت، پا بوچی ئمو ل بمر نمهاتن بیرژن: (لا الله الا الله)؟

چونکی وان دزانی (لا إله إلا الله) عهبدینیین ههمییی دده ته خودی، و ریبازا باب و باپیرین وان ئهوا هنده کی ژ عهبدینییی دده ته صهنهم و عهشیره ت و ههوایی نه فسی پویچ دکه ت، له و ئه و ل به ر نه هاتن فی پهی فی بیژن.

(لا إله إلا الله، محمد رسول الله) هلبژارتنه که د ژینی دا، دیتن و رهفتاری مروّقی دهسنیشان دکهت، و گوتنا قی پهیقی مهعنا وی نهوه گوهورینه کا وهسا ل سهر ناستی هزرا مروّقی چی ببت نهو ژیده و نارمانجا خو بزانت، بزانت نهو ژنک خودییه وبو نک وییه.

ژیـن و بـاوهری (

يا سيين: پهيڤا (حي على الصلاه، حي على الفلاح):

ئهوا ژ مروّقی دخوات مروّق ل دویق گازییا بانگی بچت، و قهستا نقیّری بکهت ئهوا بهری مروّقی دده ته ئیفله حی ل دین و دنیایی، و کانی چاوا نقیّژ ستوینا ئیسلامی یا دووییه -پشتی شاهده دانی- وهسا ئهو د ناق پهیقیّن بانگی ژی دا پشتی وی دئیّت.

ئهگهر تو ئهو بی یی دنیایی ب موژیلاهییین خو قه تو ژبیرقه بر بی، ئه فه بانگ یی داخوازی ژ ته دکهت بو دهمه کی تو دهستان ژ دنیایی بشوی و بهری خو بده یه ناخره تی، ئهگهر دلی ته که فتبته ژیر پیبه ستا شههوه تی، یان شهیتان شیا بت وی بیخته دافین خو، ئه فه ده نگی بانگی یی بلند دبت و ژ ته دخوازت تو (جهوله کا) نوی یا هه فرکییی د گهل فی دوژمنی بکهی و فی جاری سهرکه فتنی ب دهست خو قه بینی، قهستا مزگه فتی بکهی و ل به رده ری دنیایی ژ به رخو بکهی و ل سهر په نگی ملیاکه تان پیشفه بچی، و سهری خو بو مه زنییا خودی بدانی، و ب فی چوونا خو پاگههینی کو تو نه ئه و مروقی یی ب دنیایی بیه خاپاندن. دیروکا بانگی دیروکا ئیسلامییه، ئه و به ناگی تو دی زانی ئه شو جهه جهی ئیسلامییه، ئه و جهه یی سه ربو مه زنییا خودی لی دئینه چه ماندن، و ئیفله حلی دئیته داخوازکرن.

روّژا پیّغه مبهری -سلاف لی بن- مهکهها پیروّز ژ پیساتییا کوفری پاقژکری فهرمان ل بیلالی کر ب سهر بانی کهعبی بکه قت و بانگ دهت، دا ئه و ب ریّکا بانگی سالوّخه تین دینی نوی راگههینت، و گافا بیلالی فهرمان ب جهه ئینای، قوره یشییه کی دفنبلند یی کو دلی وی ژ گهمارا کوفری نههاتییه داقوتان د بن لی لیّفکان را گوت: ما موحهمه دی که س نه دیت ژ فی قهله ره شکی پیّفه تر برّ وی بانگ ده ت؟ و ئیّکی دی گوت: باش بوو بابی من مری و ئه ق روّژه نه دیتی!! و قان هه دو کافران د گوتنیّن خو دا ئه و ئهگهر کوّمکرن ییّن ئه و پتر ژ بیست سالان بوو قوره یشیان به ره قانی ژی دکر، کو خودی یی بلند تر نه بت ژ صه نه و توخم په ریّسی و دفن بلندییا وان یا عه شائری!

۹۲ جاوهرگ

راستييا نفيزي

بەلكى گەلەك ژ ھەوە ژ قىي گۆتنا مىن عەجيبگرتى بمينن دەمىي ئەز بيرژم: بارا يتر ژ نڤێژکهرێن مه نڤێڎێ ناکهن! بهلێ.. نڤێڎێ ناکهن، ههر چهنده ئهو ب حهرهکێن نڤێژێ رادبن، فاتحێ دخوينن و دچنه رکووعێ و سوجوودێ و تهحيياتێ ژي دخوينن و سلاڤا ملان ڤەددەن، و د گەل ھندىٰ ۋى نڤێـژىٰ ناكـەن، و دا ھوين بـاوەر بكـەن كـو ئـەو نڤێڗێن گەلـهک ژ مـه نوکـه دکـهن ب دورسـتى نـه ئـهو نڤێـژه يـا ژ هـهژى كـو بـۆ خـودێ بێتهکرن، وێ راستییێ ل بیرا خو بینن یا کهسهک ژ مه (مخابن) نهشێت حاشاتییێ لني بكەت ئەو ژى ئەقەيە خۆ كاركرنا ئىك ژ مە بۆ نقىزى چارىكا وى خۆكاركرنا وى نینه یا ئەو پنی رادبت دەمنی دئیته داخوازکرن دا (موقابهلا) مودیرهکی یان وهزیرهکی بكهت، ههر ئيْك ژ مه ئهگهر بيّژنيّ: سهعهت هنده ديّ چيه نک فلان بهريرسي و هنده دەقىقەيان تو دى مىنيە ل نک وي، هزرا وي ژ هەمىي لايان قە دى موژيل بت، ئەرى ئەز چ بكەمە بەر خۆ؟ چاوا ل بەرانبەر وى راوەستم؟ چ بێژمـێ؟ چ ئــەدەب و تـــۆرەيـان د گمل ب كار بينم؟ وهتد.. ژ ڤان پسيارين ئمو ژ خوّ دكمت، و دهمني ئمو رادبت دا نقیژی بکهت، ههر چهنده وی باوهری ههیه ژی کو ئهو د نقیّرُی دا یی بهرانبهر خودی مهلکی ههمی مهلکان رادوستت ژی، بهلی د گهل هندی ژی ئهو بهری هنگی پسیاری ژ خوّ ناکهت ئەرى چاوا ئەز بەرانبەر وى رِاوەستم و چ بێژم؟

نقیّرا مه هنده ک حهره که نه رپبوون و روینشتنن ئهم لهشی دکهین، و هنده ک گوّتنن ئهم ب ده قی دبیّرین و قهدگیّرین، بهلی گرفتاری ئهوه ئهم وهسا ییّن د نقیّری گههشتین کو ههما ئهو هنده ک حهره که و گوّتن ب تنیّنه، و مه ژ بیرا خوّ برییه کو ئه گوّتن و حهره که بوّ نقیّری وه کی لهشینه بو مروّقی و خوشووعه ئهو رح یا نقیّر پی دژیت، و

کهنگی هموه دیتییه مروّقهک ب لهشی ب تنی ببته مروّث، یان چاوا هموه دقیّت هوین نقیّژهکا بیّ رح بکهن و دهرگههیّن عهسمانی بوّههوه قهببن؟

خوداین مهزن فهرمانی ل پیغهمبهری خو موحهمهدی -سلاف لی بن- دکهت ودبیژتی: ﴿ وَأَمْرَأُهُلَكَ وَاصَلَامِ مَلَیّا ۖ ﴾ (طه: ۱۳۲) یه عنی: تو- ئهی پیغهمبهرافه فهرمانا ب نقیژی ل مروقین خو بکه، و بیهنا خو ل سهر کرنا وی فره بکه، و صهبرا ل سهر کرنا نقیژی هندی دگههینت کو نقیژ د حهقیقه تا خو دا نه ههما ئه و حهره که نه یین ئهم د سی چار ده قیقه یه کان دا دکهین، چونکی ئهگهر نقیژ ههما به س هنده بت چو صهبرا هوسا ل سهر پی نه قیت، ما کی ههیه نه شیت سی چار ده قیقه یه کا ته حهممولی بکه تحمهمولی بکه تا نقیژه کی بکه ت؟

راستییا نقیری -ئهوا خودی ژ مه دقیت کو ئهم پی راببین- د دو تشتان دایه مخابن ئهو ههردو تشت ژی مخابن ئهو ههردو تشت ژی ئه فهنه:

ين ئيكى: پەيوەندى ب نڤيرى ب خۆ قە ھەيە دەمى ئەم ب كرنا نڤيرى رادبين، و مەخسەدا مە پى خوشووع و ئامادەبوونا دلىيە.

ین دووی: پهیوهندی ب وان ئهخلاق و رهفتاران قه ههیه ینن کو پیتقییه نقییژ ل نک خودانی یهیدا بکهت حهتا ئهو ژ مروقی نهنقیژکهر جودا ببت.

و مه دڤێت ل ڤێرێ چەندەكێ ب بەرفرەھى ل دۆر ڤان ھەردو مەسەلان باخڤين.

مەسەلا خوشووع و ئامادەبوونا دلى د نڤێژێ دا:

دەمى تە دقىت نقىرى بىكەى بەرى ھەر تىشتەكى دەسىنقىرا خۇ دى شووى، و دەسىنقىر شويشتن رەنگەكى خۇ پاقرىكنا (ظاھرى)يە، پاشى دى جلكەكى پاقر كەيە بەر خۇ، ول سەر جەكى پاقر راوەستى.. ئەڭ ھەمى پاقرىيە دقىت ئىكا ھند را تە چى

بکهت کو تو دلی خو ژی پاقژ بکهی، چونکی گویز -بو نموونه- ئهگهر ب سهر قه چهند یا جوان و بهرکهفتی ژی بت مروّث دهاڤیّت دهمیّ دبینت کاکلکا وی یا رزییه!

بهری تو ل بهرانبهر خودی راوهستی دلی خو ژههمی قریبژا دنیایی پاقژبکه، و گافا ته قهستا مزگهفتی کر ل بهر دهرگههی دنیایی ل جهی نه عالان بهیله، د گهل خو نهبه ژور ئهگهر ته بفیت نفیش کی ب خوشووع بکهی، و دهمی تو ل بهرانبهر خودی رادوهستی و بهری تو بیری: (الله أکبر) ل بیرا خو بینه که کو تو یی ل بهرانبهر ئیکی وهسا رادوهستی چو تشت ل بهر نائینه فه شارتن نه یین ئاشکهرا و سهر فه و نه یین فه شارتی و نهینی، و خودی بهری ئه و بهری خو بده ته شکلی ته ئه و بهری خو دده ته دلی ته و نهگهر تو خهلکی ههمییی ب رهنگ و روییی خو د سهردا ببهی تو نه شیی خودی حاشا- د سهردا ببهی، چونکی ئه و (عالم الغیب والشهاده)یه، فیجا ته ئیمانه ته رئیخلاص).

و ئیکهمین پهیف تو پی داخلی نقیری دبی (الله اکبر)ه، و (الله اکبر) وهکی ئاشکهرا مهعنا وی ئهوه: خودی مهزنتره ژههر تشته کی دی یی ههبت، و ئه قیرتنا تو دبیری و پی دچیه د نقیری دا، و ژههر گزتنه کا دی پتر تو دوباره دکهی، ناچی بت ههما گزتنه ک بت تو ب ده قی ب تنی بیژی، بهلکی دقیت ئه و دستووره ک بت تو ژینا خو ل سهر ب ریقه بههی، نه بیژه: (الله اکبر) و ئه و ب خو عه شیره تیان ملله تیان مسته کا ناخی یان تیرکه کی پاران یان حزب و بیر و بوچوونه ک ل به ردلی ته ژخودی مهزنتر بت، خودی ب گزتنا ده قی نائیته خاپاندن، د نقیری دا بیژییی: تو ژهه رسته کی مهزنتری، و گافا ته سلافا ملان قه دا و تو چوویه به ردکانا خودی ده رههمه کی نائیت تو شه د حیله و حه والان ل خهلکی بکه ی دا ده رههمه کی زیره بگههته!!

د نقیری دا بیری: (الله أکبر) پاشی گافا شریعه تی خودی بو ئاسته نگ د ریکا مه صلحه ته کا ته یان عه شیره تی یان ملله تی دا تو رابی شریعه تی د به رپیان فه ده ی و ل دیواری بده ی..

(الله أكبر) دڤێت كريار بت د ژينا ته دا بهرى ئهو گوٚتنه ک بت د نڤێـژا خوٚ دا تو دوباره كهى.

و دەمى تو ملى خۆ ب ملى برايىن خۆ يىن موسلمان قەدنى ، و د گەل وان بەرى خۆ ددەيە ئىك قىبلى، و ب ئىك ئەزمانى د گەل خودى دئاخقى دقىت ئەڭ چەندە بىرا تە ل وى (ئىكەتى) يى بىنتە قە يا ئەڭ دىنە ژ تە دخوازت، ئىمو ئىكەتىيا ئعترافى ب جودايىيا رەنگ و روى و ئەزمانى نەكەت، ھوين ھەمى فەقىر و زەنگىن، مەزن و بىچويك، ماقويل و نەماقويل، بەرانبەر خودى وەكى ئىكىن، يى باشتر ئەوە يى ب تەقواتر بت.

و خواندنا سووره تا (الفاتحه) و دوباره کرنا وی د هه می رکاعه تین نقیری دا یا خالی نینه ژ حکمه تی، ب ناقی خودی دی ده ست پی کهی، کیژ خودایی؟ ئه وی ئیک ژ ناقین وی (الرحمن) و یسی دی (الرحیم)، ئه شهردو ناقین وی دقیت بیرا ته ل ره حمی بیننه شه و ره حما ئیسلام پی هاتی، خودی دشیا بیژت: (بسم الله الجبار المنتقم) یان (بسم الله القوی العزیز)، به لی نه.. ره حم به ری هه و تشته کی دئیت، و ب ره حمی عه رد و عه سمان دئینه راگرتن.

و وهسا دی پیدا چی.. حه تا دگه هییه گوتنا خودی (اِیاک نَبَهُ دُوایاک نَتَعِیهُ کَ الفاتحة: ٥) یا رهبی نهم عهبدینییا ته ب تنی دکهین، و داخوازا هاریکارییی ژ ته ب تنی دکهین، و داخوازا هاریکارییی ژ ته ب تنی دکهین، و نهو که سین راستگو نابت د گهل خودی نهوی د نقیری دا شی ناخفتنی بیژت، و پشتی ژ نقیری خلاس دبت هه وا و گازییین وی ژ قهبره کی بن، یان فیقی و رجایین وی ژ مریه کی بن، یان فیان و گوهدارییا وی بو هزر و مهبده و و مهبده و

بۆچوونەكى بن، عيبادەتى مە ھەمى ب گۆتن و كريار دڤێت بۆ خودى ب تنى بت، ئەگەر نە.. خودى چو مننەت ب نڤێۋا مە نابت.

و پشتی ژ خواندنی خلاس دبت و د گهل گازییا ههر و ههر زیندی (الله أکبر) ئهو دی خوّ چهمینت، بهژنا خوّ.. پاشی ئهنییا خوّ دی دانته عهردی، ب قهدرترین جهد دی خوّ چهمینت، بهژنا خوّ.. پاشی ئهنییا خوّ دی دانته عهردی، ب قهدرترین جه د لهشی دا دی دانته ئاخی و تهسبیحا خودایی خوّ یعی بلندتر کهت (سبحان ربی العظیم، سبحان ربی الأعلی) پاکی و بلندی و پیروزی بوّ خودایی من بن، ئهو خودایی ژ ههر کهسهکی دی ژ ههر تشته کی بلندتر و مهزنتر، ئهو خودایی ئهم ب عهبدینییا وی ژ ههر کهسهکی دی بین منهت دبین.

ئه قه خوشووعا د نقیری دا، و تشتی دووی یی کو پیتقییه نقیر ل نک خودانی پهیدا بکهت ئه و (ته نثیره) یا نقیر ل نک نقیر کهری دهیلت حه تا ئه و پی ر خهلکی دی جودا ببت، یان بلا بیزین: ئه و کارتیکرنه یا نقیر ل خودانی دکه ت کو بو ببته نیشان، وه کی د ئایه ته کا قورئانی دا هاتی: ﴿وَاَقِمِ ٱلصَّکَاوَةُ اِسَکَاوَةُ تَنْعَیٰ عَنِ ٱلْفَحَسَاءِ وه کی د ئایه ته کا قورئانی دا هاتی: ﴿وَاَقِمِ ٱلصَّکَاوَةُ اِسَکَاوَةُ تَنْعَیٰ عَنِ ٱلْفَحَسَاءِ وه کی د ئایه ته کا قورئانی دا هاتی: ﴿وَاَقِمِ ٱلصَّکَاوَةُ اِسَکَاوَةُ تَنْعَیٰ عَنِ ٱلْفَحَسَاءِ وه کی د ئایه ته کرنا وه کی دریا و کریت دده ته پاش، و نقیری رابیه، هندی نقیره به ری خودانی ژ تشتی فه حش و کریت دده ته پاش، و صمحابییی پیغه مبه ری -سلاف لی بن - عه بدللاهی کوری عه بباسی ده می ئه ف ئایه ته دخواند دگؤت: ((هه چییی نقیرا وی به ری وی نه ده ته باشییی ووی ژ خرابییی دویر

ژیـن و بـاوهرگ

نه کهت، ئه و ب نقیرا خو پتر ر خودی دویر دکه قت)). یه عنی: ئه گه ر نقیرا وی نه ئه و نقیر بت یا کاری د وی بکهت کو وی بکهته مروقه کی خیر خواز و دویر ر خرابییی، ئه و وی نقیرا چو فایده ل وی نه کرییه، و ل شوینا کو ئه و نقیر وی نیزیکی خودی بکهت ئه و وی پتر ر خودی دویر دکهت، و وی موسته حه قی عه زابا خودی دکهت.

نقير. و مزگهفت

زانایی ناقدار ئیمام (ابن الجوزی) د کتیبه کا خو دا به حسی نقیری دکه ت و کانی چاوا نقیرا مروقی دی یا تمامتر و ب خوشووعتر بت، و ده می سوحبه تا وی دئیته سهر هندی کو ده می مروق نقیری دکه ت دقیت هزرا خو باش د هندی دا بکه ت کو ئه و قی نقیری یی بو خودی دکه ت، و دقیت ئه و بیرا خو ل مهزنییا خودی بیته قه، دا نقیرا خو نقیری یی بو خودی دکه ت. دبیرا خو ل مهزنییا خودی بیته قه، دا نقیرا خو بینته مسته وایی وی یی ئه و نقیری بو دکه ت. دبیرت: د چیروکین به ری دا یین کو ل سهر ئه زمانی حه یوانه تان دئینه قه گیران، دبیرن: جاره کی مشکه کی حه ز ر حیشتره کی دکر، رابو و هه قساری وی گرت و کیشا دا ببه ته مالا خو، گافا هه ردو گه هشتینه به رده دری کونا مشکی، پاشی گوتی: یان حه ز ر ئیکی وه سا بکه ب کیر مالا ته بیت، یان ماله کا وه سا بو خو چی بکه ب کیر حه ریکه ری ته بیت!

و پشتی (ابن الجوزی) قی چیرو کی قده گیّ پت، دبیّ رات: ئیشاره ته کی ژ قی وهربگره: یان نقیّره کا وهسا بکه لائیقی وی خودایی بت یی تو عیباده تی بو دکهی، یان خودایه کی وهسا بو خو بدانه لائیقی وی نقیری بت یا تو دکهی.

نشیز ئهوا دئیته هزمارتن ستوینا ئیسلامی ژوان عیباده تانه یین ل نک گهله ک ژمه -مخابن- بووینه هنده ک (طقووس و شهعائرین شهکلی) یین بی تام و بی مهعنا، ئهو نقیژا خودایی مه د قورئانی دا ته نکید دکه ت کو ئهو خودانی خو ژکارین (فهحش و کریت) دده ته پاش ده می دبیرت: (ایک الککلوة تَنْهَی عَنِ الْفَحْسَآوَوَالْمُنگِرِ) کریت العنکبوت: (العنکبوت: ۵۶)، ئه شرو ئهم دبینین ئه و گهله ک ژخودانین خو به وسته کا ب تنی ژی

نه ژ کارین فهحش و نه ژ یین کریت ناده ته پاش، بهلکی گهله ک جاران دی بینی نقیژکهرین مه یین تهقلیدی ل کارین فهحش و کریت دمجدترن! بوچی؟

چونکی ئهو ب دورستی د مهعنا نقیری نهگههشتینه، و وان نهزانییه کانی بوچی ئهو نقیری دکهن، ئهگهر نه.. نقیرا وان دا بهری وان ر قان کارین فهحش دهته پاش.

و بهری خو بدهنه هندهک ژ فایدین مهزن یین کو ل ئاخرهتی نقیژ دگههینته خودانی خوّ، ئهگهر ئهو نقیژ ئهو بت یا د دنیایی دا بهری وی ددهته پاقژییی و خوّ دویرکرنا ژ کارین فهحش وکریت.

۱- (بهیههقی) ژ ئهنهسی کوری مالکی قهدگوهیزت، دبیرژت: پیغهمبهری -سلاڤ لی بن- گوت: (ههچییی چل روزان نقیران بو خودی ب جماعهت بکهت بگههته تهکبیرا ئیکی، دو بهرات دی بو ئینه نقیسین: بهراته ژ ئاگری، و بهراته ژ نفاقی).

مهعنا ئه و مروّقی به رده وام قه ستا مزگه فتی بکه ت دا نقیرا خوّ ب جماعه ت بکه ت، خودی دی وی ژ ئاگری جه نه نه می پاریزت، و ئه و ژ نفاقی ژی دی یی ب سلامه ت بت، هه ر ژ به ر قی چه ندی د حه دیسه کا دورست دا هاتیه کو ئه گه ر هه وه دیت مروّقه کی به رده وام قه ستا مزگه فتی کر شاهده یی بوّ ب ئیمانی بده ن.. چونکی چوونا مزگه فتان بو کرنا نقیرژن ب جماعه ت نیشانا با وه رییا خودانیه، کا چاوا ره قینا ژ مزگه فتان نیشانا نه با وه ری ئینانا خودانیه!

بهلنی ژبیر نهکهن حهدیسنی شهرتهک بو دانا قان ههردو بهراتان دانایه ئهو ژی ئهوه مروّث بگههته دهسپیکا نقیری، دهمی ئیمام بو جارا ئیکی دبیرت: (الله أکبر)، و ههر جارهکا ئهو نهگههشته قی (تهکبیرا ئیکی) ئهو ههری قی خهلاتی نابت.

۲- (موسلم) ژئهبوو هورهیرهی قهدگوهیزت، دبیزت: پیغهمبهری -سلاف لئ بن-گۆت: ﴿أَلَا أَدلكم علی ما یمحو الله به الخطایا ویرفع به الدرجات؟﴾ ئهرێ ئهز بوّ ههوه نهبیژم كانێ خودێ گونههان ب چ ژێ دبهت و دهرهجان بلند دكهت؟ گوتن: بهلێ ۰۰۰ ژیـن و بـاوهرگ

ئهى پيغهمبهرى خودى، پيغهمبهرى گۆت: ﴿إسباغ الوضوء على المكاره، و كثرة الخطا إلى المساجد، وانتظار الصلاة بعد الصلاة، فذلكم الرباط ﴾ دهسنڤيٚژ شويشتنا تمام د سهر نهخوٚشييي را، و گهله كه هاڤيتنا پيكاڤان بو مزگهفتان، و چاڤهريٽيا نڤيٚژى پشتى نڤيٚژى، و ئهوه خو گرتنا ل سهر كارى موكم.

و د ریوایه ته کا دی یا دورست دا ئه ف زیده هییه ژی د گهل ههیه: (وما من أحد یخرج من بیته متطهرا حتی یأتی المسجد فیصلی فیه مع المسلمین، أو مع الإمام، ثم ینتظر الصلاة التی بعدها إلا قالت الملائکة: اللهم اغفر له اللهم ارحمه) و مروّقه ک ژ مالا خوّ ده رناکه فت یی ب ده سنقیژ حه تا بیته مزگه فتی و نقیری د گهل موسلمانان، یان د گهل ئیمامی بکه ت، و خوّل هی فییا نقیر ادی بگرت، ئه گهر ملیاکه ت دوعایان بو نه کهن، بیرین: یا رهبی گونه هین وی ژی بیه، یا رهبی ره حمی پی به.

مهعنا: ئهگهر مروّق ژوان کهسان بت یین پتر دچنه مزگهفتی ژههر جههکی دی، و نقیّژین وی ههمی ل مزگهفتی بن ب جماعهت، ئهو دی ژوان کهسان بت یین خودی گونههین وی بو ژی دبهت و دهرهجین وی ل بهحهشتی بلند دکهت. و ملیاکهت ژی دی دوعایین گونهه ژیبرنی و رهحمی بو وی کهن هندی ئهو ل مزگهفتی بت، ل هیقییا نقیژی.

۳- (ئەبوو داوود) ژ (بورەيدەى) قەدگوھێزت، دبێژت: پێغەمبەرى -سلاڤ لێ بن-گۆت: ﴿بشر المشائين فى الظلم إلى المساجد بالنور التام يوم القيامة ، مزگينييێ ب رۆناھييا تمام ل رۆژا قيامەتێ بده وان يێن ل تارييێ دچنه مزگهفتان. و ئاشكەرايه مەخسەد ب وان يێن ل تارييێ دچنه مزگهفتێ ئەون يێن قەستا نڤێژا سپێدێ و ياعهشا دكەن، دا ل مزگهفتێ ب جماعهت بكهن.

ژيـن و بـاوهري 🐧 🔍 🔻

3- و د حهدیسا مهشهوور دا ئهوا بوخاری وموسلم ژ پیغهمبهری -سلاف لی بنقهدگوهیزن د دهر حهقا وان ههر حهفت کهسان دا یین خودی روزا قیامه تی سیبه را خو
ل وان دکه ت، روزا ژ سیبه را وی پیقه تر چو سیبه ر نهههین، هاتییه کو ئیک ژ وان: ئهو
زهلامه یی دلی وی ب مزگهفتان فه هلاویستی.. مهعنا: ههم وه کسی دهمی ئهو
ژ مزگهفتی دهردکه قت ژی بو کاره کی خو دلی وی دمینته ل مزگهفتی، هندی قیانا
مزگهفتی یا د دلی وی دا ههی.

بهلن ل قیری هنده ک مهسهله یین ههین دقیت ئهم ژ بیرا خو نهبهین دهمی ئهم قهستا مزگهفتان دکهین، ئهگهر هات و مه قیا ئهم ژ وان کهسان بین یین قان خیرین مهزن ب دهست خو قه دئینن:

یا ئیکی: دقیت مروّق یی هشیار درهوی ل خوّ نهکهت، نهبیّرت: (الله أکبر) و دنیا د دلی وی دا ژ خودی مهزنتر بت، یان بیّرت: (وجهت وجهی للذی فطر السموات والأرض) و سهرا دهرههمه کی نقیّرا خوّ ل دیواری بده ت، ژ زهلامیّن مزگهفتی بت هندی ل مزگهفتی، و گافا دهرکه ته ژ دهرفه و ژدانا خوّ بهیّلته ل مزگهفتی و ببته عهبدی دیناری و دهرههمی.

یا دووی: دقیت ئهم پیرۆزییا مزگهفتی بپاریزین و ژوان کهسان نهبین یین پیغهمبهری -سلاف لی بن- د دهر حهقا وان دا دبیژت: اسیکون فی آخر الزمان قوم یجلسون فی المساجد حلقا حلقا، إمامهم الدنیا، فلا تجالسوهم، فإنه لیس لله فیهم حاجة ل دویماهییا زهمانی هنده ک مروّف دی دهرکه فن خهله ک خهله ک د مزگهفتان فه دروینن، ئیمامی وان دنیایه، ل نک وان نهروینن، خودی چو ههوجهیی ب وان نینه.

ئه و مروّفیّن مزگهفتی وه کی چهیخانی لی دکهن دکهنه جهی سوحبهتا دنیایی، یان (ئوسره و خهلییّن خوّییّن حزبی) خهله ک خهله ک لی ددانن، دا وان فیّر بکهن کانی چاوا دی کهربیّن خوّ رُ وان قهکهن ییّن پشکدارییی د بیدعه یه کا وان دا نه کهن، ئیمامی

۲. ۲

وان دنیایه، و ئارمانجا وان گههشتنا کورسیکین پیروّزه.. پیخهمبهر -سلاف لی بن-دبیّژت: ل نک وان نهروینه، خودی چو ههوجهیی ب وان نینه، ئهگهر خوّ ئهو ژ درهو ب ناقی خودی ژی باخفن!

یا سییی: دقینت مروّث کاری خوّ نهکهته ئهو ژ قیّ مزگهفتیّ بچته قیّ، و ژ وا هه بچته یا دی، عهبدللاهی کوری عومهری دبیّژت: پیغهمبهری -سلاڤ لیّ بن- گوّت: الله الرجل فی المسجد الذی یلیه، ولا یتبع المساجد ههر زهلامه ک بلا نقیّژی ل وی مزگهفتی بکهت یا نیّزیکی وی بت، و بلا ئهو ل دویڤ مزگهفتان نهگهرییّت.

ئەقە زەلام.. پا ھوين چ دېيترن بۆ وان رئنكان ئەوين حەفت مەحەلان ددەنـه سەر پييەكى دا بچنه وي مزگەفتى يا ھەقالىن وان لىي پتر؟!

یا چاری: دقیّت نهم ژوان زهلامان نهبین یین چوونا مزگهفتی ل بهر وان بوویه (مهسهلهکا شهکلی) و رووتینهکی بی مهعنا، یهعنی: دچنه مزگهفتی بهلی نه خهما وانه نهگهر مالا وان (۱۸۰ دهرهجان) دژی وی نامهیی بت یا مزگهفت بر گازی دکهت، (ئیمام ئهحمه و ئبن حببان) ژعهبدللاهی کوری عهمری شهدگوهیزن، دبیّرت: پیغهمبهری -سلاف لی بن- گوت: سیکون فی أخر أمتی رجال یرکبون علی سروح کاشباه الرجال، ینزلون علی أبواب المساجد، نساؤهم کاسیات عاریات علی رؤوسهن کأشباه الرجال، ینزلون علی أبواب المساجد، نساؤهم کاسیات عاریات علی رؤوسهن خدمهن نساؤکم کما خدمکم نساز الأمم قبلکم ل دویماهییا ئوممه من من الأمم خدمهن نساؤکم کما خدمکم نساز الأمم قبلکم ل دویماهییا ئوممه من من هنده ک زهلام ب جلکن و درویسن، تشته کی وه کی کودی پشتا حیّشتری ل سهر سهرین وان ههنه، ب جلکن و درویسن، تشته کی وه کی کودی پشتا حیّشتری ل سهر سهرین وان ههنه، لهعنه نام وان بکهن، چونکی ئهو د لهعنهت لیّکرینه، ئهگهر پشتی ههوه ئوممه تین بهری ههوه دی ههبا ژنکین ههوه دا خزمه تا وان کهن، کانی چاوا ژنکین ئوممه تین بهری ههوه خرمه تا ههوه کرییه.

رین و باوهری ا

نيشانين رۆژا قيامەتى

ئهگهر ئهم ئایه تین قورئانی و حه دیسین پیخه مبه ری - سلاف لی بن - بخوینین دی بینین ده دان ده دان به مهنون بو مهسه لا به حسکرنا ژروژا قیامه تی وباوه ری ئینانا ب قی روزی و ب وان رویدان و قه و مینین مهزن یین کو تیدا چی دبن یا هاتیه دان، ژبه روی کارتیکرنا مهزن یا باوه ری ئینانا ب قی روزی ل سهر ره فتاری مروقی دکه ت.

وئهگهر چ دهمی هاتنا ڤێ ڕوٚژێ سررهکا ڤهشارتییه ل بهر ههمی چێکرییان و ژبلی خودێ کهسهک ب دهمی هاتنا وێ یێ زانا نینه، وهکی د ئایهتهکا قورئانێ دا هاتی:

(يَسْعَلُونَكُ عَنِ ٱلسَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَهَا قُلُ إِنَّمَاعِلَمُهَاعِندَ رَقِي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْبِهَا إِلَّا هُوَ تَقْلَتُ فِي ٱلسَّمَوَنَ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَغْنَةٌ يَسْعَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِي عَنَها قُلُ إِنَّمَاعِلْمُهَاعِندَ ٱللّهِ وَلَا كِنَ ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ وَالْأَعْرَافَ: وَالْمُعْنَةُ يُسْعَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِي عَنْها الله وَهُ عَلَيْهِ وَالْكَافِي الله عَلَيْهِ وَالْمُعْنَةُ وَالْمُعْنَةُ وَالْمَا وَلَا لَا عَلَيْهِ وَالْمَعْنَ وَالْمَعْنَ وَلَا وَلَا لَنْكَ خُودِيْ بِ تنيه، ثوى يَعْهُ تَو بَعْرَدِيه وَالْهُ وَلَى نَاكَهُ قُتْ، وَالْمَيْنَ وَبِهْ وَالْمُولِي وَلَا وَيْ الْكَهُ قُتْ، وَالْمَيْنِ وَبِهْ وَلِي الله وَبِهْ وَلَى يَعْمُونُ وَيْ يَلِي الله وَيْ يَعْمُونُ وَلَا وَيْ الله وَالله وَلِي الله وَلِي الله وَلِي الله وَالله وَالله وَالله وَالله وَلِي الله وَلِي الله وَلِي الله وَلِي الله وَلِي الله وَالله وَلِي الله وَلِي الله وَلِي الله وَلِي الله وَلِي الله وَالله وَالله وَالله وَلِي الله وَلِي ال

د گهل هندی ژی خودایی مهزن گهله کنیشان ل بهر مروّقان داناینه ئهو نیزیکبوونا دومی هاتنا قی روّژا مهزن پی بزانن، خودایی مهزن دبیّژت:

﴿ فَهَلَ يَنْظُرُونَ إِلَّا ٱلسَّاعَةَ أَن تَأْنِيهُم بَغْتَةً فَقَدْ جَآهَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّ لَهُمْ إِذَا جَآءَ مُهُمْ ذِكْرَنَهُمْ ﴿ ﴾ (محمد: ١٨) ئەڭ درەوپىكەرە ژ قىامەتى پىڭەتر چاڭەرى يىي تشتەكىي دى ناكەن كو

ژيـن و بـاوهري (د م

ئهو ژنشکهکن قه بینت و بگههته وان، چونکی ب راستی نیشانین وی هاتینه و وان چو مفا بو خو ژنوی ژکیقه دی بیرا چو مفا بو خو ژی وهرنهگرتییه، قیجا ئهگهر ئهو گههشته وان ئهو ژنوی ژکیقه دی بیرا خو لی ئیننه قه ؟.

و مه ل بهره ل ڤێرێ بهحسێ ڤان نيشانان بکهين، و ل سهري ئهم دێ ژ نيشانێن بچويک دهست پێ کهين:

١- هنارتنا پێغهمبهري -سلاڤ لێ بن- و مرنا وي:

د حدیسه کی دا یا ئیمامی بوخاری ژسههلی کوری سه عدی قه دگوهیزت، دبیر ژت: پیغه مبه ری -سلاف لی بن- گوّت: ﴿بعثتُ أنا والساعة کهاتین﴾ ئه زو قیامه ته هوّسا یین هاتینه هنارتن. و وی تبلا خوّ یا نافی و یا شاهدی گههاندنه ئیک.

و چونکی موحهممهد -سلاف لی بن- پیغهمبهری دویماهییییه هنارتنا وی نیشانا دویماهییا زهمانییه، و بهری هنارتنا پیغهمبهری ژی -سلاف لی بن- جوهییان رادگههاند کو پیغهمبهره ک ل دویماهییا زهمانی دی ئیت. و وان گهلهک سالوخه تین قی پیغهمبهری ژی دهست نیشان دکرن، و پشتی ئه پیغهمبهره هاتی و ئهو نه ژ وان بوو، وان باوهری پی نهنینا و خو بی دهنگ کر، و ئیدی به حسی هنارتنا قی پیغهمبهری نهکی.

و مرنا پیغهمبهری ب خو ژی -سلاف لی بن- ئیک ژ نیشانین هاتنا قیامهتی بوون، وهکی د حهدیسهکی دایا بوخاری ژ عهوفی کوری مالکی قهگوهاستی هاتی:

۲. ۱ ژین و باوهرگ

(اعدد ستا بین یدی الساعة: موتی) شهش نیشانان ل بهری هاتنا قیامهتی ئهز دی هژمیرم: مرنا من..

٢- ڤهكرنا (بيت المقدس)ين:

ههر د حهدیسا عهوفی یا بۆری دا ئهوا پیغهمبهری -سلاف لی بن- شهش نیشانین هاتنا قیامه تی تیدا هژمارتین هاتییه کو نیشانا دووی قهکرنا باژیری قودسیّیه ژ لایی موسلمانان قه، و ئاشکهرایه کو دهمی پیغهمبهری -سلاف لی بن- ئه قی گوتنا خو گوتی قودس (یان: بیت المقدس) ل ژیر حوکمی دهوله تا روّمانی بوو، و پشتی مرنا پیغهمبهری -سلاف لی بن- ب نیزیکی چار سالان، ل سالا پازدی مشهختی، و ل سهر دهمی حوکمی ئیمامی عومه له له کهری ئیسلامی بی شهر چوو د باژیری (بیت دهمی حوکمی دا، و ئه ف باژیری پیروز که فته بن دهستی موسلمانان.

٣- پهيدابوونا فتنه و بهلايان:

مرققی چاک ئهوه یی خو ل سهر ریدکا راست بگرت ، و ملله تی چاک ژی ئهوه یی پیدگیرییی ب وی بکه ت یا دین پی هاتی، و گهله که جاران ژ بهر هنده ک ئهگهرین ناڤخویی یین جودا جودا به لا د ناڤ ئوممه تی دا روی دده ن، و د ئه نجامی وان به لایان دا سهر و مال تی دچن، و خودایی مه زن پیغه مبهری خو ب هژماره کا وان فتنه و به لایان ئاگه هدار کربوو یین کو دی ب سهر ئوممه تا وی دا ئین، و وی ژ لایی خو قه ئوممه تا خو ب وان فتنه و به لایان ئاگه هدار کربوو بو هندی دا ئه و خو ژ وان فتنه یان بده نه پاش و تیکه ل نه بن ده می دئین، ترمذی ژ ئه نه سی کوری مالکی قه دگوهیزت، دی بیغه مبهری -سلاف لی بن - گوت: (یکون بین یدی الساعة فتناً کقطع اللیل دین ترمنی می می می نافراً، ویمسی مؤمناً ویصبح کافراً، یبیع أقوام المظلم، یصبح الرجل مؤمناً ویمسی کافراً، ویمسی مؤمناً ویصبح کافراً، یبیع أقوام دینهم بعرض من الدنیا به ری هاتنا قیامه تی هنده ک فتنه یین وه کی پرتین شه قا تاری دینهم بعرض می لی دبته سینده و ئه و یی خودان باوه ره ده می لی دبته ئی شار یی کافره،

رین و باوهری ا

و لنى دبته ئيڤار ئمو ينى خودان باوەرە ودى لنى بتە سپيدە ئمو ينى كافرە، ھندەك مللەت دينى خۆ ددەنە ب پەرتالنى دنيايى.

و هنده ک جاران فتنه هند مهزن دبت مروقی نهرم و حهلیم وعهقلدار تیدا حهیبری دمینت نزانت دی چ کهت یان چ بیژت یان بهری خوب کیژ لایی قه دهت، بهلکی هنده ک جاران دگههته هندی مروق حهسویدییی ب مریبان دبهت، پیغهمبه ر -سلاف لی بن- د گوتنه کا خو دا یا بوخاری وموسلم ژی قهدگوهیزن، دبیژت: (لا تقوم الساعة حتی یمر الرجل بقبر الرجل، فیقول: یا لیتنی کنت مکانه) قیامه ت رانابت حهتا زه لامه ک د بهر گورا زه لامه کی را دبورت، و دبیژت: خوزی ئهز ل جهی وی بامه. یه عنی: ژبهر وان فتنه و به لایین مهزن یین ب سهر خهلکی دا دئین.

وگ هلهک ژ قان فتنه و بهلایین مهزن پیغهمبهری -سلاف لی بن- ب ناف و نیشان ینن بو مه گوتین، وهکی دی د گهل مه ئیت ئهگهر خودی حهز بکهت.

٤- دەركەفتنا دەستەكا خەوارجان:

و ئەۋە ئىكى ژوان فتنەيىن مەزنە يىن ئوممەت پى موبتەلا دبت ل دويماھىيا زەمانى ژئەنجامى نەزانىنا وان يا دورست ب دىنى، و ژىكى قەبوونا كريت ئەوا دكەفتە د نىڭ رىنزىن ئوممەتى دا، و بەلا قبوونا ئىستىدادا سياسى ئەوا ژلايى مەزنىن موسلمانان قە دئىتە ب كارئىنان، و خەوارجان -وەكى ژ حەدىسىن پىغەمبەرى سلاڭ لىخ بىن دئىتە زانىن لى دويماھىيا زەمانى دەورەكى مەزن د ژىكى قەكرنا ئوممەتى دا ھەيە، ھەر وەسا دەورى وان يىخ سەرەكىيە د بەلا قكرنا نەزانىنا ب دىنى و تىرس و ئىرھابى دا د نىڭ خەلكى دا، بوخارى و موسلم ژئىمام عەلى قەدگوھىزن، دېنى تىرقىن ئىزھابى دا د نىڭ خەلكى دا، بوخارى و موسلم ژئىمام عەلى قەدگوھىزن، دېنى تىرقىدن بىن ئىزمان تىرا ئىلىن ئىزمان تىرا ئىلىن ئىزمان ئالىرىن كىزى ئىزمان ئىزىن ئىزمان ئىزىن ئائىرىن ئىزمان ئىزىن ئىزمان ئىزىن ئى

۸. ۸

قتلهم عند الله یوم القیامة الله له دویماهییا زهمانی کوّمه کا مروّقان دی ده رکه قن دبچویک و جحیّلن، و عهقلی وان و تیّگههشتنا وان یا سقکه، ژ ئاخفتنا چیّترینی مروّقان دبیّژن، و قورئانی دخوینن ژ گهروییا وان ده رباس نابت، ئه و ژ دینی ده ردکه قن ههر وه کی تیر ژ کفانی ده ردکه قت، ئه گهر هه وه ئه و دیتن هوین وان بکوژن، چونکی د کوشتنا وان دا خیر هه یه ل نک خودی بو وی یی وان دکوژت.

مهعنا: ئه قان که سان نه زانینا شهرعی ههیه و نه خبره و شاره زایییا سیاسییان ههیه، و ههر چهنده ئهو قورئانی و حهدیسان دزانن و دخوینن ژی به لی ئه و چو فایدی وان ناکه ت چونکی ئه و ب دورستی تی ناگه هن، و مهعنا وان نزانن، و د گهل هندی ژی خوّ ب زانینی دئیننه دهر و فه توایین مهزن و ب خهطه ر دده ن، و خهلکی کافر دکه ن و کوشتنا وان مالی وان حه لال دکه ن، ئه ث ره نگی مروّ قان هه ر چهند حوکم ب کوفرا وان نائیته دان ژی، به لی پیغه مبه ر -سلاف لی بن - کوشتنا وان حه لال دکه ت، و ریّکی نائیته دان ژی، به لی پیغه مبه ر -سلاف لی بن - کوشتنا وان رزگار بکه ت، و دده ته مهزنی موسلمانان کو ئه و وان بکوژت و ئوممه تی ژ به لایا وان رزگار بکه ت، و دریوایه ته کا دی دا یا نه بوو داود و ئبن ماجه قه دگوهیزن، پیغه مبه ر -سلاف لی بن - پتر سالاخه تی ده سته کی بو مه ناشکه را دکه ت، و دبیزت: (یدعون إلی کتاب الله ولیسوا منه فی شی ایه یه عنی: نه و داخوازا حوکمی قورئانی دکه ن، به لی پا نه و ب خو قورئانی ددویرن.

چاوا؟

د وان مهسهلان دا یین بو وان خوش ئه و دی بیژن: مه حوکمی قورئانی دقیت، و ژبلی قورئانی ئه م ب چو حوکمین دی رازی نابین، بهلی د هنده ک مهسهلین دی دا بهری خو بدی ئه و ب خو پی ل حوکمی قورئانی ددانن!

پاشی پیغهمبهر -سلاف لی بن- دبیرت: (سیماهم التحالق) نیشانا وان ئهوه: ئهو د ریکخستنا خوّ دا (حهلهقه حهلهقه)نه، دهمی دگههنه ئیک ل مزگهفتی سهرین خوّ

ریـن و بـاوهری الله ۱.۹

دگههیننه ئینک و خو دکهنه خهله ک خهله ک و پست پستی دکهن، دا کهس ژبلی وان باطلی وان ئاگههدار نهبت.

٥- كيمبوونا زانيني و بهلاڤبوونا نهزانيني:

و مهخسهد ب زانینی ل قیری زانینا شهرعییه، بوخاری و موسلم ژ ئهنهسی کوری مالکی قهدگوهیزن، دبیرت: پیغهمبهری -سلاف لی بن- گوت: (من أشراط الساعة أن یقل العلم ویظهر الجهل) ژ نیشانین قیامه تیه علم کیم دبت و جههل ئاشکهرا دبت. و د حهدیسه کا دی دا پیغهمبهر -سلاف لی بن- ئاشکهرا دکه کو نهمانا زانینی ب چوونا زانایین دورست دبت، (بوخاری و موسلم) ژی قهدگوهیزن دبیرت: (ان الله لا یقبض العلم انتزاعاً ینتزعه من العباد، ولکن یقبض العلم بقبض العلماء، حتی إذا لم یبق عالماً اتخذ الناس رؤوساً جهالاً، فسئلوا، فافتوا بغیر علم، فضلوا وأضلوا) خودی زانینی ب ژیستاندن ژ خهلکی وهرناگرت، بهلکی ئهو زانینی ب مراندنا زانایان وهردگرت، حه تا نهگهر وی چو زانا نههیلان، خهلک هنده که سهرین نهزان دی بو خو دانن، قیجا پسیار دی ژ وان ئینه کرن و بی زانین نهو دی فه توایی دهن، قیجا ئه و دی سهردا چن ودی خهلکی ژی د سهر دا بهن.

و شهرت نینه نهمانا زانایان مهعنا وی ئه و بت چو زانایین دورست د ناف خهلکی دا نامینن، نهخیر! دبت زانایین راست و دورست ههبن، بهلی گوتن یا وان نابت، و ئه و د ناف خهلکی دا دی دفهشارتی بن وهکی زانایی مهزن ئبن حهجه دبیرت مهرسه هنده بهلکی دبت دهسههلات ژبه رهنده که مهصلحه تین خوب ترساندن و تهمه عی ژی دی بهری خهلکی ژوان زانایان ده نه پاش، و دی رابن هنده ک نهزانان یین وان دفیت به شاشک ئیخن و مهنصبین فه توایی ده نی، دا هنده ک فه توایین دلخواز وان بدهن.

و تشتی غـهریب ئهوه قی گاقی بارا پتر ژوان کهسان ئهوین ناقی ئیسلامییهتی لل سهر خو ددانن، و ژزانا و هزرقانین ئیسلامی یین مهزن دئینه هژمارتن، و موّرا (دوعاتان) ل ئهنیین وان دئینه دان، و (فضائیات) دهوّلی بو دقوتن، ژیانا وان بخوینه دی بینی روّژهکا ب تنی ژی علمی شهرعی نهخواندییه، و ل سهر دهستی زانایهکی دینی یی ب تنی ژی نههاتینه پهروهردهکرن، د گهل هندی ژی فهتوا یا وانه!

٦- نەخشاندنا مزگەفتان:

ئیمام ئهحمهد ژ ئهنهستی کوری مالکی قهدگوهیزت، دبیرژت: پیخهمبهری -سلاف لین بن- گوت: (من أشراط الساعة أن يتباهی الناس فی المساجد) ژ نیشانین قیامه تیه خهلکی مهدحان ب مزگهفتان دکهن. ئهنهس دبیژت: ئهو دی مهدحان ب ئاڤاکرنا مزگهفتان کهن و کیمه کی تی نهبت ئهو وان ئاڤا ناکهن. یه عنی: ئهو ئاڤاهییین مزگهفتان دی نهخشین و بلندکهن، و هنده ک ژ بهر هنده کان دی وان خهملین و مهدحان پی کهن، بهلی ئاڤاکرنا وان یا دورست کو ب عیباده تیه کیمه کی نهبت ئهو ناکهن.

و ئبن عمبباس بمحسى مزگهفتان دكهت و دبيرثت: رِوْرُهُ دَىٰ ئينت موسلمان وهسا دى مزگهفتان خهملينن كا چاوا جوهي و فهله دير و كنشت خهملاندينه.

٧- بەرزەبوونا ئىنمانەتى:

ئیمامی بوخاری ژئمبوو هورهیرهی قهدگوهیزت، دبیژت: دهمه کی پیغه مبه ر-سلاف لی بن- یی روینشتی بوو بو جماعه تی دئاخفت ئه عرابییه که هاته نک و گوتی: که نگی قیامه ته ؟ پیغه مبه ری -سلاف لی بن- به رسفا وی نه دا به رده وامی دا ئاخفتنا خو، هنده کان گوت: پسیارا وی ب دلی پیغه مبه ری نه بوو له و به رسفا وی نه دا، و هنده کان گوت: گوه لی نه بوو له و به رسفا وی نه دا، پشتی گوتنا خو خلاس کری گوت: کانی ئه وی پیغه مبه ری وی زه لامی گوت: ئه فه ئه زم ئه ی پیغه مبه ری خودی، ئه وی پیغه مبه ری خودی،

پیغهمبهری -سلاف لی بن- گوت: (فاژا ضیعت الأمانة فانتظر الساعة) ئهگهر ئیمانه هاته بهرزهکرنا ئیمانه یا چاوایه؟ ئیمانه هاته بهرزهکرن له هیڤییا قیامه تی به. وی گوت: بهرزهکرنا ئیمانه تی یا چاوایه؟ پیغهمبهری -سلاف لی بن- گوت: (إذا وسد الأمر إلی غیر أهله فانتظر الساعة) ئهگهر کار بو یی نه ژهه ژی هاته هلپسارتن تو چافهری قیامه تی به.

و د حمديسه کا دي دا پيغه مبهر -سلاڤ لين بن- ئاشکهرا دکهت کانن چاوا ئيمانەت ژ دلان دەردكەڤت، بوخارى ژ حوذەيفەي ڤەدگوھێزت دېێژت: پێغەمبەرى -سلاڤ لني بن- دو حديس بو مه گوتن، ئيک من يا ديتي و ئهزي ل هيڤييا يا دي، وي گوته مه كو ئيمانهت يا د نيڤا دلين زهلامان دا هاتييه خواري، يهعني: ئيمانهت د كويراتييا دلین خدلکی دا دی همبت، پاشی وان ژ قورئانی زانی، پاشی ژ سوننهتی زانی، و وی بو مه بهحسى راكرنا ئيمانهتى كر و گوت: ﴿ينام الرجل النومة، فتقبض لأمانة من قلبه، فيظلّ أثرها مثل أثر الوكت، ثم ينام النومة فتقبج، فيبقى أثرها مثل المجل كجمر دحرجته على رجلك فنفط فتراه منتبراً وليس فيه شيء، فيصبح الناس يتبايعون، فلا يكاد أحدهم يؤدى الأمانه، فيقال: إن في بني فلان رجلاً أميناً، ويقال للرجل: ما أعقله! وما أظرفه! وما أجلده! وما في قلبه مثقال حبه خردل من إيمان؟ زهلام دی نقت، و ئیمانه ت دی ژ دلی وی ئیته ستاندن، و وه کی شوینا نیشانه کی دی لئ مینت، یاشی دی نقت و ئیمانهت دی ژی ئیته ستاندن ووهکی شوینا کاری دهمی ل دەستى دمينت دى لىن مينت، وەكى پەلەكى ئەگەر تول سەر پى خۆ وەرگىرى قىجا يەقپىشكەك ل شويننى چىن بېت يا يف و ڤالا بت، و ل سيپدى خەلىك دى كرين و فرۆتنى كەن و نىزىكە ئىك ژوان ئىمانەتى نەگەھىنت، قىجا دى ئىتە گۆتن: د ناڤ فلان بنهمالي دا زهلامه كي ئهميني ههي، و دي بو زهلامي ئيته گوتين: چهند يي ب عاقـلـه! چـهنـد ين ههستي سڤكه! چهند ين موكمه! و ئـهو ب خوّ دندكـهكا ئيمانيّ د دلن وی دا نینه. ۲۱۲ ژین و باوهرگ

و ژ قی حدیسی دیار دبت کو زهمانه ک دی ب سهر ئوممه تی دا ئیست خهلک ب ئیمانی و ئیمانه و نه ئیمانه ته، ب ئیمانی و ئیمانه و نه ئیمانه دی بینی نه ئیمانه و نه ئیمانه ده گهل هندی مهدح مهدحین وینه ل دیوانان.

۸- دویچوونا ریبازین ئوممهتین بۆرین:

بوخاری ژ ئهبوو هورهیرهی قهدگوهیزت، دبیژت: پیغهمبهری -سلاف لی بن- گوت: (لا تقوم الساعة حتی تأخذ أمتی بأخذ القرون قبلها، شبراً بشبر وذراعاً بذراع قیامه و رانابت حه تا نوممه تا من ریبازا نوممه تین بهری خو دگرت بوهست بوهست و گهز گهز. و د ریوایه ته کا دی دا ههر ل نک بوخاری هاتییه: (التتبعن سن من کان قبلکم شبراً بشبر وذراعاً بذراع حتی لو دخلوا جحر ضب تبعتموهم مسوّگهر هوین دی دویکه فتنا ریبازین یین بهری خو کهن بوهست بوهست و گهز گهز، خو نهگهر نه و چوونه د کونا بزنمشکه کی قه هوین دی ب دویف وان دا چن.

ژ قان ههردو حهدیسان ئاشکهرا دبت کو ئهو دهردی ئوممه تین به ری مه تووش بووینی ئه م ژی دی تووش بینی، و ئوممه تا مه د ناف خه لکی دا هند دی بی روی و ناف بت دی ئه و بیته دویقه لانکا ئوممه تین کافر و بی باوه ر و سه دی سه د ئه و دی چاف ل وان کهن، ئه گهر خو ئه و تشته کی نه یی به رعه قبل ژی بکهن، وه کی چوونا د کونا بزنمشکان قه ئه م موسلمان دی چاف ل وان که ین و ب دویف وان دا چین.. قیجا هزر بکهن هنگی شه خصییه تا مه دی یا ب چ رهنگ بت؟

٩- زيدهبوونا مالى:

بوخاری ژ ئەبوو ھورەيرەی قەدگوھێزت، دبێژت: پێغەمبەری -سلاڤ لێ بن- گوّت: ﴿لا تقوم الساعة حتى يكثر فيكم المال فيفيض، حتى يهم ربّ المال من يقبل صدقته، وحتى يعرضه فيقول الذي يعرضه عليه: لا أرب لى ﴿قيامه ترانابت حه تا مال د ناڤ ههوه دا زێده دبت و مشه دبت، ڤێجا خودانێ مالى دێ لێ گهريێت كو

رین و باوهری ا

ئیک ههبت خیرا وی ژی قهبویل کهت و ئهو دی خیرا خو پیشکیش و ئهوی ئهو خیرا خو بو پیشکیش دکهت دی بیژت: من چو منهت ب خیرا ته نینه.

و ئه ق چه ندا هه هه ر زوی د ناق ئوممه تى دا پهيدا بووبوو، ل سهر دەمى صهحابييان وپىشتى وان ل سهر دەمى تابعييان ژى، و ب دورستى ل سهر دەمى خەلىفى راشدى عومەرى كورى عەبدلعەزيزى، دەمى مال بۆش بووى، و وە لى هاتى كەسى زەكات وەرنەدگرت، دگۆت: مە منەت پى نىنە.

۱- وهالاتى عەرەبان دى قەگەرىيىتەقە بتە مىرگ و رويبار:

موسلم ژ نمبوو هورهیرهی قهدگوهیزت، دبیژت: پیغهمبهری -سلاف لی بن- گوت:
لا تقوم الساعة حتی یکثر المال ویفیض حتی یخرج الرجل بزکاة ماله فلا یجد أحدا
یقبلها منه، وحتی تعود أرض العرب مروجاً وأنهاراً - قیامه ت رانابت حه تا مال زیده
دبت و مشه دبت، قیجا زهلام دی زه کاتا مالا خو دهریخت و ئه و کهسی نابینت زه کاتا
وی وهرگرت، و حه تا عهردی عهره بان جاره کا دی قهدگه رییت و دبته میرگ و رویبار.

و پشکا دووی ژ قی حدیسی دو راستیین مدن رادگدهینت پشتی پینه مدری اسلاف لی بن- ب هزار و چارسه سالان ژ نوی یین هاتییه زانین پشتی زانینا مروقی پیشکه فتی، نوکه زانایین بسپور ب ریکین خو یین علمی بنه که کرییه کو وه لاتی عدره بان یی تعصلی کو جدزیرا عدره بانه بهری ب هزاران سالان یی کهسک بوو، یی تژی میرگ و رویبار بوو، پاشی ب هنده ک تمهگدرین طهبیعی حال هاته گوهارتن و وه لاتی وان بوو صهحرا، و ههر ته و زانا دبیژت: پیشبین دئیته کرن کو پشتی چه ند ده مین دی جاره کا دی ته وه وه لاته به میرگ و رویبار دی لی مشه بن، پشتی به ستی ژوردا زه حف دبت و ته ورویا دمینته د بن به فری قه.

ئەقە گۆتنا زانايىن ئەقرۆيە، و بەرى وان ب چاردە قەرنان پىغەمبەرى -سلاڤ لىخ بن- ب وەحيا خودى ئەڭ زانىنە يا گەھاندىيە مە، بەلى تشتى زىدەتر ژيى وان يىخ

پینغهمبهری -سلاف لی بن- گوتییه مه ئهوه کو ئه فی چهندا هه دی ل دویماهییا زهمانی بت دهمی قیامه تنزیک دبت.

۱۱- پەيدابوونا ئەو كەستىن ژ درەو دېترن: ئەم پىغەمبەرىن:

پیغهمبهری مه موحهمهد -سلاف لی بن- پیغهمبهری دویماهییییه، و وهکی بوری د گهل مه هنارتنا وی نیشانا نیزیکبوونا دویماهییا دنیایییه، و پشتی وی چو پیغهمبهرین دی نائین، بهلی د هنده ک حهدیسان دا هاتییه کو هژماره کا نهیا کیم ژ مروقین درهوین دی پهیدا بن و ب ناقی پیغهمبهرینییی دی ئاخفن، ژ وان حهدیسان حهدیسا بوخاری و موسلمییه ئهوا ژ ئهبوو هورهیرهی قهدگوهیزن، دبیترت: پیغهمبهری -سلاف لی بن- گوت: (لا تقوم الساعة حتی یبعث دجالون کذابون قریبا من ثلاثین، کلهم یزعم أنه رسول الله) قیامه رانابت حه تا نیزیکی سیه مهزنه درهوینان درنه کهفن، ههمی ژ دره و بیژن کو ئهو پیغهمبهرین خودینه.

١٢- به لا ڤبوونا ته ناهيين:

ئیمام ئهحمهد ژئهبوو هورهیرهی قهدگوهیزت، دبیزت: پیغهمبهری -سلاف لی بنگزت: (لا تقوم الساعة حتی یسیر الراکب بین العراق ومکة لا یخاف إلا ضلال
الطریق) قیامه رانابت حه سویار ژعیراقی بیته مهکههی و ژتشته کی نه ترست
ژبلی بهرزه کرنا ریّکی. یه عنی: ده مه که دی ئیت ته ناهی هند دی به لاف بت سویاره کی
ب تنی قویناغه کا دریژ دی ده ته ری و ژتشته کی ناترست، ژبلی هندی کو ئه و ریّکا خو
بهرزه که ت. و ئه قه گهله که ده مان چیبوویه.

و د حهدیسه کا دی دا بوخاری ژ عهدی قهدگوهیزت، دبیزت: ده مه کی ئه زل نک پیغه مبه ری بووم -سلاف لی بن- زه لامه ک ها ته نک گازنده ژ فه قیرییی کر و ئیکی دی هات گازنده ژ رینگران کر، ئینا پیغه مبه ری -سلاف لی بن- گوته من: (عهدی! ته حیره دیتییه؟) من گوت: نافی وی من گوه لی بوویه به لی من نه دیتییه، گوت: (فإن

رین و باوهری ا

طالت بک حیاة لترین الظعینة ترتحل من الحیرة حتى تطوف بالکعبة، لا تخاف أحدا إلا الله تمهری ته دریش بوو دی بینی ژن دی ل حیشتری سویار بت و ژ حیره ئیت و طموافی ل دور کمعبی کمت، و ئمو ژ تشتمکی ناترست ژبلی خودی.

۱۳- زیدهبوونا پشته ڤانین زورداران:

همر وهسا ژنیشانین دویماهییا زهمانییه زوّردارییا حاکم و مهزنان زیده دبت، و گرفتاری ئهوه ل وی دهمی زوّرداری دبته تبیعهت بوّ پترییا خهلکیّ جڤاکیّ، ب تایبهتی ئهو زهلامیّن تهناهی بوّ دئیّته هلپسارتن، و کاری وان دبته پاراستنا کورسیکا دهسههلاتیّ. ئیمام ئهحمهد ژئهبوو ئومامهی ڤهدگوهیّزت، دبیّژت: ایکون فی آخر الزمان رجال معهم سیاط کانها أذناب البقر، یغدون فی سخط الله، ویروحون فی غضبه دویماهییا زهمانی هنده ک زهلام دی دهرکهڤن هنده ک قامچیییّن وه کی کوریا چیلیّ د دهست وان دانه، د غهزهبا خودی دا ئهو دهردکهڤن، و د غهزهبا وی دا دزڤرن. یعنی: د ههمی دهمیّن خوّ دا ئهو خوّ هیژای هندی دکهن خودی غهزهبیّ ل وان بکهت، چونکی ئهو زوّرداریییّ ل خهلکی دکهن، و ب قامچییییّن خوّ پشتا ههژاران رهش و شین دکهن. و ئهڤه سالوّخهتیّ وان (شورطانه) ییّن خوّ دکهنه داردهستیّ زوّرداران بوّ هاژوّتنا فهقیر و بیّ گونههان.

و د حهدیسه کا دی دا پیخه مبه ر -سلاف لی بن- دویماهییا قان ره نگه زورداران بو مه ئاشکه را دکه ت، موسلم ژ ئهبوو هوره یره قه دگوهیزت، دبیرث: اصنفان من أهل النار لم أرهما: قوم معهم سیاط کأذناب البقر یضربون بها الناس، ونساء کاسیات عاریات، ممیلات مائلات، رؤوسهن کأسنمة البخت المائلة، لا یدخلن الجنة، ولا یجدن ریحها دو توخمین جههنه مییان هه نه من نه دیتینه: هنده ک زه لامن هنده ک قامچیین وه کی کوریین چیلان د ده ستان دا هه نه ل خه لکی دده ن، و هنده ک ژنن جلک ل به رهمنه به لی درویسن، ده می ب ریشه دچن وه سا خو خوار دکه ن به ری خه لکی دده نه

۲۱۲ ژین و باوهرگ

خۆ، سەرين وان وەكى پشتا حيشترانه، نه ئهو دچنه بهحهشتى و نه بيهنا وى سهح دكهن.

مهعنا: دویماهییا قان زوّرداران روی رهشییا دنیایی و شهرمزارییا ئاخرهتی و چوونا جههنهمیّیه.

١٤- ب سهركهفتنا مروّڤين بيخير:

د حددیسه کا خو دا پیخه مبه ر -سلاف لی بن- مه ناگه هدار دکه ت کو ده مه ک دی بن بسه ر نومه تی دا نیت ته رازی دی ده رنشیف بن، و کیشان و پیشان از پیشان و پیشان بیش بیشت بیشته کرن، نه و که سی راستیی بیشت ل به رخه لکی دی ژ دره وینان نیته هیمارتن، و نه وی دره وان بکه ت یی ب قه در و قیمه ت بت، یی نهمین به ایی خو نابت، و یی خائن دی یی (موحته ره م) بت!

ئیمام ئهحمهد ژ ئهبوو هورهیرهی قهدگوهیزت، دبیژت: پیغهمبهری -سلاف لی بنگوت: (إنها ستأتی علی الناس سنون خداعة، یصدق فیها الکاذب ویکذب فیها
الصادق، ویؤتمن فیها الخائن ویخون فیها الأمین، وینطق فیها الرویبضة هنده ک
سالین خاپینوک ب سهر مروقان دا دی ئین، خهلک دی ژ درهوینی باوهر کهن، و
مروقی راستگو دی درهوین دهریخن، و یی خائین دی بته جهی باوهرییا وان و یی
ئهمین ل بهر وان دی یی خائین بت، و گوتن دی یا کهسی (روهیبضه) بت، گوتن:
(روهیبضه) کیه؟ گوت: (السفیه یتکلم فی أمر العامة) مروقی بیخیره ب ناقی
خهلکی دی ناخفت. یهعنی: مروقی بیخیر و کیم فام دی ئیته پیش و بهری روناهییی
دی بو ئیته دان و نهو دی ب ناقی خهلکی ناخفت، و سهرکیشییا وان دی کهت.

١٥- به لاڤبوونا خوارنا ريبايين:

ربا ئیک ژوان گونههین مهزنه یین خودی وپیغهمبهری -سلاف لی بن- ئهم ژی داینه پاش، و قورئان ب ئاشکهرایی ئاگههدارییا مه دکهت کو ئهو کهسی ربایی دخوت

و ژبهر کو ل دویماهییا زهمانی باوهری خهلکی ب خودی کیّم دبت، و ئهو ل سهر بی ئهمرییا وی بسته دبن، دی بینی ئهو خو ژ حهرامی نادهنه پاش، و ئیّک ژ وان گونههیّن زیّده د ناف خهلکی دا بهلاف دبن حهتا نیّزیکه کهس ژی خلاس نهبت خوارنا مالییه ب ریّکا رباییّ، طهبهرانی ژ عهبدللاهیّ کوری مهسعوودی قهدگوهیّزت، دبیّژت: پیّغهمبهری -سلاف لیّ بن- گوت: (بین یدی الساعة: یظهر الربا) ل بهر دهستی قیامهتیّ ربا ئاشکهرا دبت. یهعنی: خوارنا رباییّ وهسا د ناف خهلکی دا بهلاف دبت حمتا ئهو دبته تشتهکی عهلهنی و ئاشکهرا، و ئهوی ب حالیّ بهنقا و سهر و بهری وان ئهورق ئاگههدار ببت دی زانت کانی حمتا چ حهد ئهم ل سهر بی ئهمرییا خودی ییّن بسته بووین.

و د حدیسه کا دی دا بوخاری ژئهبوو هورهیرهی قددگوهیزت، دبیرژت: پیغهمبهری -سلاف لی بن- گوت: (لیأتین علی الناس زمان لا یبالی المرء بما أخذ المال، أمن

حلال أم من حرام) زهمانه ک ب سهر مروّڤان دا ديّ ئيّت ئيّک د خهميّ نابت کانيّ ئهو مالي ژ کيڤه دسينت، ب حهالي يان ب حهرامي.

١٦ و ١٧- بهلاڤبوونا زنايتي و ڤهخوارنا مهيتي:

و ئەقە ژى ژ ئەنجامى كىمبوونا باوەرىيا خەلكىيە ب خودى، بوخارى ژ ئەنەسى كورى مالكى قەدگوھىزت، دبىرت: پىغەمبەرى -سلاڭ لىنى بن- گۆت: ﴿إِن مِن أَشْرَاطُ السَّاعَة أَن يرفع العلم ويثبت الجهل ويشرب الخمر ويظهر الزنا ﴾ ژ نيشانىن قيامەتىنە زانىن دئىتە راكرن، و نەزانىن بنەجهدىت، و مەى دئىتە قەخوارن، و زنائاشكەرا دبت.

و ئموی ب حالی موسلمانان ئمفرو ئاگههدار ببت دزانت کو بازارا فان همردو فاحشا ژهمر بازارهکا دی یا ب رهواجتره، و گرفتارییا ژهممییی ممزنتر ئموه ئمف همردو تاوانه د گهل وان هممی خرابی و شوینوارین وان یین تالانکمر فه ل سمر جفاکی و مللهتان وهسا دئینه سالوخدان کو ئمو تشتهکه دکهفته دبن چارچووفهیی ئازادییا مروقی یا کمسایهتی، همر وه کی ئمف کمسه یین فان همردو تاوانان ب فی رهنگی سالوخ ددهن ژبیرکرییه کو کارتیکرنا فان همردو تاوانان گملهک جاران ژتوخویبی تاوانباران دهرباس دبت، و جفاکی هممییی تووشی گرفتاری و بهلایی دکهت.

۱۸- ئاشكەرابوونا ئامىرەتىن مووسىقى:

طهبهرانی ژسههلی کوری سهعدی قهدگوهیزت، دبیژت: (سیکون فی آخر الزمان خسف وقذف ومسخ دی بن. و ئهقه سی خسف وقذف ومهسخ دی بن. و ئهقه سی رهنگین عهزابین عامن یین خودی ب سهر خهلکی دا دئینت، هندهکان گوت: ئهو کهنگیه ئهی پیغهمبهری خودی؟ پیغهمبهری گوت: (إذا ظهرت المعازف والقینات) ئهگهر ئامیرهتین مووسیقی و ژنین سترانبیژ ئاشکهرا بوون. یهعنی: ئهگهر مهسهله گههشته وی حهددی ئامیرهتین لههوی و سترانین بی هتک د ناف خهلکی دا بهلاقبوون،

رین و باوهری ۱۱۹

و هاتنه ئاشكهرا، يان هاتنه حهلالكرن، هنگى ئهو خهلك دى خو هيراى هندى كهن خودى عهزابهكا عام ب سهر وان دا بينت، و ب رهنگهكى ئهو پى دزانت ئهو وان ببهته هلاكى.

١٩- حوكمكرنا كچن ل داين:

موسلم د حهدیسه کا دریژ دا ژ عومه ری قه دگوهیزت کو پیغه مبه ری -سلاف لی بنگوته جبریلی ده می وی پسیارا نیشانین قیامه تی ژی کری: (أن تلد الأمه ربتها) و
د ده رحمقا مه عنا قی حهدیسی دا گه له ک ته فسیر و بی چوون هه نه یا ژهه مییا
به رعه قلتر -وه کی زانایی مه زن ئبن حه جه ر دبیژت - ئه وه عه یال د ده رحمقا ده یبابان دا
بی ئه ده ب دبن، و مه سه له دگه هندی کی حوکمی ل ده یکی دکه ت، و ئه مران لی
دکه ت، و به ری خوناده ته هندی کو ئه قه ده یکا وییه و دقیت ئه و قه دری وی بگرت و
گوتنا وی ل عه ردی نه ده ت.

و دویر نینه حهدیسی بهحسی کچی و ده یکی ب تایبه تی کر -ههر چهنده کو و باب ژی د که قنه د بن مهسه لی قه- چونکی ئه ق کاره ژ کچی د دهر حه قا ده یکی دا کرینت تره، چونکی یا به لاق ئه وه کیچ بو ده یبابان یان بو ده یکی ب تایبه تی یا ب ره حمتره، و پتر قه دری دده تی، قینجا ئه گهر مهسه له گههشته هندی ئه خلاقتی کچی و هسیا خراب ببت ده یک خیز ب چو حسیب نه که ت ئه و هنگی (ئه خلاق) دی د (ئه زمه یه کا) دورست دا بت. و پی نه قینت بیژین ئه قرو گهله ک کچ - و کور ژی - هه نه هزر دکه ن ده یک وبابین وان ژ موّد یانی که قنن د قینت بینه ها قینت د ته نه کین گلیشی دا، دا کاروانی پیشکه فتنی قه نه مینت یان گیرو نه بت!

٢٠- به لاڤبوونا كوشتني:

موسلم ژ ئەبوو ھورەيرەى قەدگوھێزت، دبێژت: پێغەمبەرى -سلاڤ لێ بن- گۆت: والذى نفسى بيده لا تذهب الدنيا حتى يأتى على الناس يوم لا يدرى القاتل فيم

قتل، ولا المقتول فیم قتل نهز ب وی کهمه یی نهفسا من د دهستان دا دنیا ناچت حهتا زهمانه ک ب سهر مروّقان دا دئیت نهوی کوشتنی دکهت نزانت بوّچی نهو کوشتنی دکهت، و نهوی دئیته کوشتن نزانت بوّچی نهو هاتییه کوشتن.

مهعنا: کوشتن وهسا دی به لاث بت، دی بینی مروّقه کی یی کوشتنی دکه ت بینی بزانت کانی بوچی یان ژبهرچ ئه و قی چهندی دکه ت، و ئینک دی ئیته کوشتن نزانت بوچی یان ژبهرچ ئه و هاتییه کوشتن، و ئاشکه رایه کو تشتی ژههمییی به لاقتر ل زهمانی مه یی نوکه کوشتنه. د دو جهنگین جیهانی ب تنی دا ل قی سه د سالا دویماهییی نیزیکی چل ملیوون مروّقان د به رپییان چوون، و با را پتر ژوان نه زانیه کانی بوچی ئه و هاتینه کوشتن، یان گونه ها وان چ بوو!

۲۱- نيزيكبوونا زهماني:

ئیمامی ئهحمه د ژ ئهنهسی کوری مالکی قهدگوهیزت، دبیرژت: پیغهمبهری -سلاث لی بن- گوت: (لا تقوم الساعة حتی یتقارب الزمان، فتکون السنه کالشهر، والشهر کالجمعة، وتکون الجمعة کالیوم، ویکون الیوم کالساعة) قیامه ت رانابت حه تا زهمان نیزیکی ئیک نهبت، قیجا سال دی وه کی ههیقی لی ئیت، و ههیف وه کی حهفتییی، و حهفتی وه کی روزه کی و روزه کی سهعه ته کی.

و د مهعنا قی حهدیسی دا زانایان گهلهک گوّتن ههنه، مروّڤ دشیّت وان ههمییان بوّ دو گوّتنان بزڤرینت:

یا ئیکی: هنده ک دبیرژن: مهخسه د پی مهعنا وی یا حهقیقییه، یهعنی: روّژ و شه کورت دبن، و دبت ئه په چهنده ژبه رئهگهره کا طهبیعی بت یا کو دی ب سهر زقرینا روّژی و عهردی دا ئیت.

یا دووی: هندهک دبیرژن: مهخسه پی مهعنایا مهجازییه، و ئه قان چهند بوچوون ههنه: هندهک دبیرژن: بهره ته ک دهمی دا نامینت، لهو ئه و کاری خهالکی بهری

رین و باوهری ۱۲۱

د دەمەكى كورت دا دكر ئەو نەشىن د دەمەكى درىن دا بكەن، و ھندەك دېيىن: ھندەك ئامىرەتىن نوى دى دەركەۋن لەو زەمان دى نىزىكى ئىك بت، بى نموونە: ئەو رىكا بەرى خەلكى ب ھەيقەكى دى بىرت، ژبەر پەيدابوونا ئامىرەتىن نوى يىن گەھاندنى.

۲۲- نیزیکبوونا سویک و بازاران:

ئه حمه و ئبن حببان ژ ئهبوو هوره یرهی قهدگوهیزن، دبیژت: پیغه مبه ری -سلاف لی بن- گؤت: (لا تقوم الساعة حتی تظهر الفتن، ویکثر الکذب، ویتقارب الأسواق قیامه ترانابت حه تا فتنه پهیدا دبن، و دره و مشه دبن، و سویک نیزیکی ئیک دبن.

و ل دور نیزیکبوونا سویکان چهند تهفسیره کههنه، هنده ک زانایین که قن ل دوی قتیگههشتنا خو بو حهدیسی دگوت: مهخسه د پی نهوه سویک بی ره واج دبن و فایدی وان کیم دبت، بهلی نوکه پشتی وی پیشکه فتنا ل قی زهمانی مه پهیدا بووی بو مه دیاربوو کو مهخسه د پی نهوه هاتن و چوون ل عهردی و ل عهسمانی و د ده ریایی دا بساناهی دکه قت له و قه گوهاستنا پهرتالان ژ سویکه کی بو نیکا دی ب ساناهی دکه قت، له و دی بیش مهردو سویک یین ب ره خ نیک قه، هه روه سا به لا قبوون و پیشکه فتنا نامیره ت و ده زگه هین راگه هاندنی دبته نه گه را هندی خهلکی هه رسویکه کی پیشکه فتنا نامیره ت و ده زگه هین راگه هاندنی دبته نه گه را هندی خهلکی هه رسویک کی بین ب ره خ نیک قه به رسویک کی بین بازار هه می ب ره خ نیک قه نه ده به بازار هه می ب ره خ نیک قه نه ده ده به بازار هه می ب ره خ نیک قه نه.

۲۳ و ۲۶ و ۲۰- پهیدابونا فهحشاتی و بن مروّڤاینی و جیرانییا خراب:

ئه حمه د ژ عهبدللاهی کوری عه مری قه دگوهیزت، دبیر ثنه مبه ری -سلاف لی بن- گوت: (لا تقوم الساعة حتی یظهر الفحش والتفاحش وقطیعة الرحم وسوء المجاورة) قیامه ت رانابت حه تا کار و گوتنین فه حش و بی مروّ قاینی و جیرانییا خراب ئاشکه را دبن.

۲۲۲ (پین و باوهرگ

و ئەش ھەر سى سالۆخەتە نىشانا كىم باوەرىيا خەلكىيە، و كو ئەخلاقى وان خراب دېت.

۲٦- رەشكرنا سەر و رىھان:

ئه حمه د ژ عهبدللاهی کوری عهبباسی قه دگوهیزت، دبیژت: پیغه مبه ری -سلاف لی بن- گوت: (یکون قوم فی آخر الزمان یخضبون بهذا السواد، کحواصل الحمام، لا یریحون رائحة الجنة) ل دویماهییا زهمانی ملله ته که دی ههبت قی رهشی ب کار دئینن وه کی به رچیلکین کوتران، ئه و بینها به حهشتی سه ح ناکه ن.

و دبت مهخسه ب قی حهدیسی ئه و بت هنده ک زه لام ل دویماهییا زهمانی دی ده رکه قن سه ر و ریهین خو رهش دکهن، ههردو جینیک و مویی ئاله کان دتراشن و هنده ک موی ل سه رئه رزنکا خو دهینلن و دریژ دکهن، ده می مروّث به ری خو دده تی بیرا مروّثی ل طهیران دئیته قه.

٢٧- به لاڤبوونا قه لسيين:

طهبهرانى ژ ئهبوو هورهيرهى قهدگوهيزت دبيرثت: ﴿إِن من أشراط الساعة أن يظهر الشح﴾ ژ نيشانين قيامهتيه قهلسى ئاشكهرا دبت.

یه عنی: رهم د ناف خهلکی دا نامینت و کهس هاریکارییا کهسی ناکهت و قهلسی و چریکی د ناف خهلکی دا دبته تشته کی به لاف و ئاشکه را.

۲۸- ژن دبنه بازرگان:

د حهدیسه کی دایا ئه حمه و شهدللاهی کوری مه سعوودی ل دور نیشانین قیامه تی قهدگوهیزت، دبیزت: پیغه مبه ری -سلاف لی بن- گوت: (وفشو التجارة، حتی تعین المرأة زوجها علی التجارة) و بازرگانی به لاف دبت حمتا ژن د بازرگانییی دا هاری زه لامی خو دکه ت.

یه عنی: مال زیده دبت، و بازرگانی مشه دبت، یان ژی (ته کالیفین) ژینی هند ب زه حمه ت دکه قن ژن ژی هاری زه لامی خو بازرگانییی دکه ت حه تا بشین مالا خو ب رید قه بیله نان قیانا خه لکی بو مالی هند زیده دبت حه تا ژن ژی دهست ب بازرگانییی دکه ن دا پتر مالی کوم بکه ن.

٢٩ - مشمبوونا بيڤملمرزان (زلزالان):

بوخاری ژ ئهبوو هورهیرهی قهدگوهیزت، دبیژت: پیغهمبهری -سلاف لی بن- گوت: (لا تقوم الساعة حتی یقبض العلم، وتکثر الزلازل قیامه رانابت حه ازانین دئیته ستاندن، و زلزال زیده دبن.

ژ قی حهدیسی ناشکه را دبت کو مشهبوونا عه رد هژیانی ئیک ژ نیشانین نیزیکبوونا روّژا قیامه تیه ، چونکی نه ف دیاردا سورشتی هندی دگههینت کو هنده ک گوهوّرین ب سه رزکی عه ردی دا هاتینه ، و هه ر چه نده زلزال ب خو تشته کی طهبیعیه ، بهلی زیده بوون و به رده وامی و به لا فبوونا وان ب فی ره نگی ویرانکه ریی نه م ل فان دویماهیان دبینین نیشانا نیزیکبوونا ژفانی مه زنه ژفانی ب دویماهی هاتنا ژیبی فی دنیایی.

٣٠- چوونا چاكان:

ئه حمه د ژ عه بدللاهی کوری عه مری قه دگوهیزت، دبیر ثانت بینه مبه ری - سلاف لی بن - گوت: (لا تقوم الساعة حتی یأخذ الله شریطته من أهل الأرض، فیبقی فیها عجاجة لا یعرفون معروفاً ولا ینکرون منکراً) قیامه ت رانابت حه تا خودی چاکین خو ژ خه لکی عه ردی وه رگرت، قیجا هنده ک بیخیر لی دمین نه باشی ل نک وان باشیه و نه خرابیه.

۳۱- وهرگرتنا زانینی ژ بچویکان:

ئبن موباره ک ژئهبو ئومه یه یی جومه حی قه دگوه یّزت، دبیّژت: پیّغه مبه ری -سلاڤ لی بن- گوّت: ﴿إِن مِن أَشراط الساعة ثلاثاً: إحداهن التماس العلم عند الأصاغر﴾ سی نیشانین قیامه تی هه نه، ئیک ژوان: وه رگرتنا زانینیه ژبچویکان.

و ژ عهبدللاهی کوری مهسعوودی دئیته قهگوهاستن، دبیژت: مروّق دی مینن چاک و ئیکگرتی هندی زانین ژ صهحابییین موحهممهدی -سلاق لی بن- و ژ مهزنین وان بگههته وان، و ههر جارهکا زانین ژ بچویکان گههته وان ئهو دی چنه هلاکی.

٣٢- ڤەكرنا باژێړێ قەسطەنطينييێ:

د هژمارهکا حددیسان دا به حسی باژیری سته نبولی ئهوی بهری دگوتنی: (قەسطەنطىنىيە) ھاتىيە، و ھندەک ژوان ئاشكەرا كرىيە كو موسلمان دى ڤى باژيرى ب شهر ستینن، و پشتی مرنا پیغهمبهری -سلاف لنی بن- ب نیزیکی ههشت سهد سالا ئەڭ گۆتنە ب جهـ هات، بەلىن د هندەك حەدىسىن دى دا هاتىيـ كو موسلمان قى باژیری جارهکا دی بن شهر دی فهکهن و وی ژ دهستن کافران ئیننهدهر، وهکی وی حەدىسىي يا موسلم ژ ئەبوو ھورەيرەي قەدگوھىزت دېنىژت: يىغەمبەرى -سلاڤ لىي بن-كُوّت: ﴿سمعتم بمدينة جانب منها في البر وجانب منها في البحر؟ ﴿ هموه ناڤي باژیره کی گوه لنی بوویه لایه کن وی ل هشکاتییه و لایه کن وی د دهریایی دایه؟ گوتن: بهلى ئەي پىغەمبەرى خودى، پىغەمبەرى - سلا لى بن - گۆت: ﴿لا تقوم الساعة حتى يغزوها سبعون ألفا من بني إسحاق، فإذا جاؤوها نزلوا، فلم يقاتلوا بسلاح و لم يرموا بسهم، قالوا: لا إله إلا الله والله أكبر، فيسقط أحد جانبيها الذي في البحر، ثم يقولوا الثانية: لا إله إلا الله والله أكبر، فيسقط جانبها الأخر، ثم يقولوا الثالثه: لا إله إلا الله والله أكبر، فيفرج لهم فيدخلوها، فيغنموا، فبينما هم يقتسمون المغانم إذ جاءهم الصريخ، فقال: إن الدجال قد خرج، فيتركون كلُّ شيء ويرجعون الله قيامهت رانابت حمتا حمفتی هژار ژبمنوو ئسحاقی ب غمزا دچنی، قیجا ئمگمر ئمو هاتنی ئمو شمپی ب چو چمکی ناکمن، و چو تیران ژی ناهاقین، دی بیرون: لا إله إلا الله والله أکبر، لایی وی ئموی د دهریایی دا دی کمقت، و جارا دووی دی بیرون: لا إله إلا الله والله أکبر، لایی وی یی دی دی کمقت، و جارا سییی دی بیرون: لا إله إلا الله والله أکبر، دی ل بمر وان قمبن و دی چنه د باژیری دا، و دهسکه فتییان دی ب دهست خوقه ئینن، و دهمی ئمو دهسکه فتییان ل خو لیک شه دکمن، هاوار دی گمهته وان کو ده جال ده رکه فت، قیجا ئمو دی هممی تشتان هیلن و دی زقرنه شه.

و ژ قین حهدیسی دئیته زانیین کو باژیپی ستهنبوّلی ئهوی موسلمان ب شهر ژ کافران دستینن، روّژه ک دی ئیت ئهو جاره کا دی دی بته واری کوفری، لهو موسلمان دی جیهادی کهن حهتا وی دوباره بستینن، بهلی قی جاری ستاندنا وی دی بی شهر بت، و پشتی قهکرنا وی ئیکسهر دهجال دهردکه قت.

٣٣- كرنا شەرى جوھىيان:

بوخاری ژ ئەبوو ھورەيرەی قەدگوھێزت، دبێژت، پێغەمبەری -سلاڤ لێ بن- گۆت: لا تقوم الساعة حتى تقاتلوا اليهود، حتى يقول الحجر وراءه اليهودى: يا مسلم، هذا يهودى ورائى فاقتله قيامەت رانابت حەتا ھوين شەرێ جوھييان بكەن، ڤێجا ئەو بەرێ جوھى دچتە پشت دێ بێژت: ئەى موسلمان ئەڤە جوھىيەكە ل پشت من وەرە وى بكوژه!.

ئه ق حهدیسه هندی دگههینت کو بهری هاتنا قیامه تی جوهی دی کوّمبنه سهریّک و هه قرکی و دورژمنی د ناقبه را وان و موسلمانان دی پهیدا بت، پاشی شهره کی مهزن دی د ناقبه را هه دردو لایان دا چی بت، و موسلمان دی وان برینن، و ب نیشانان قه سهرپه شکیّن قی (مزگینییی) ل قان پینجی سالیّن دویماهییی یی ئاشکه را دبن، پشتی

جوهى ل فلسطينى كۆمبووين.. بەلى هنگى ئەڤ چەندە دى ب جهـ ئيت دەمى ئىسلام دېتە شعارى لايى بەرانبەر!

۳۲- خراببوونا كەعبى ب دەستى حەبەشىيان:

و حهبهشی خهلکی وی وهلاتینه یی نوکه دبیّژنی: (ئهثیووبیا)، ئیمامی بوخاری ژ ئهبوو هورهیرهی قهدگوهیّزت، دبیّژت: پیغهمبهری -سلاف لیّ بن- گوّت: (بیایع لرجل ما بین الرکن والمقام، ولن یستحلّ البیت الا أهله، فإذا استحلوه فلا تسأل عن هلکة العرب، ثم تأتی الحبشة فیخربونه خراباً لا یعمر بعده أبداً، وهم الذین یستخرجون کنزه د ناقبهرا روکنی و مهقامی دا بهیعه دیّ بوّ زهلامه کی ئیتهدان، و ژ خهلکی بهیتی پیقهتر کهسه ک وی حهلال ناکهت، و ئهگهر وان ئهو کر تو پسیارا تیچوونا عهرهبان نه که، پاشی حهبهشی دی ئین و وی خراب کهن خرابکرنه کا وهسا ئهو پشتی هنگی ئیدی نائیته ئاقاکرن، و ئهون خرینهیین وی دئیننهده ر.

ژ قی حدیسی ئاشکه را دبت کو عهره ب ئیکا هند دی که ن پیروزی و حورمه تا که عبی نهمینت، و حهرامییی دی ل ویری که ن، و هنگی دهسپیکا تیچوون و هلاکا وانه، له و ملله ته کی بیانی کو حهبه شینه دی ل سه ر وان زال بن و وه لاتی وان داگیرکه ن، و مهسه له دی گههته هندی ئه و دی قهستا که عبی که ن، و قی جاری دی که عبی ستین و خراب که ن، و به ره کی ل سه ر به ره کی ناهیلن، و خو بناخه یین که عبی ژی دی هلکولن، و نه و خزینه یین ل بن هه ین دی ده ریخن، و پشتی هنگی که عبه جاره کا دی فاقا نابت حه تا قیامه ت رادبت.

٣٥- بەلاڤبوونا مرنا ب خافلەتى ڤە:

طهبهرانی ژئهنهسی کوری مالکی فهدگوهیزت کو پیغهمبهری -سلاف لی بن- بهحسی نیشانین هاتنا قیامه تی کر و گزت: (إن من أمارات الساعة.. أن یظهر موت الفجأة) ژنیشانین قیامه تیهه.. مرنا ب خافله تی فه پهیدا دبت.

ژین و باوهری

يهعنى: دێ بينى مروٚڤهكێ ساخه ههما دێ كهڤت و مرت.

٣٦- زيدهبوونا ژنان و كيمبوونا ميران:

ئيمامين بوخارى ژئهنهسن كوري مالكى ڤهدگوهيزت، دبيرت: من گوها پيغهمبهرى بوو -سلاڤ لين بن- دگوّت: (من أشراط الساعة أن يقل العلم ويظهر الجهل، ويظهر الزنا، وتكثر النساء ويقل الرجال، حتى يكون لخمسين امرأة القيم الواحد) ژنيشانين قيامهتينه زانين كيم دبت و نهزانين بهلاڤ دبت، و زنا پهيدا دبت، و ژن زيده دبن و زهلام كيم دبن، حمتا بو پينجى ژنان خودانهكن ب تنى دمينت.

٣٧- بەلاۋبوونا درەوان:

موسلم ژ نهبوو هوره یره ی قهدگوهیزت، دبیژت: پیغه مبه ری -سلاف لی بن- گوت: سیکون فی آخر أمتی أناس یحد شونکم ما لم تسمعوا أنتم ولا آباؤکم، فإیاکم وإیاهم الله دویماهییا نوممه تا من هنده ک مروّف دی ههبن وی تشتی دی بو ههوه بیژن یی نه ههوه و نه بابین ههوه گوه لی نهبووی، قیجا هشیاری وان بن. و د ریوایه ته کا دی دا هاتییه: (یکون فی آخر الزمان دجالون کذابون، یأتونکم من الأحادیث بما لم تسمعوا أنتم ولا آباؤکم، فإیاکم وإیاهم، لا یصلونکم ولا یفتنونکم ال دویماهییا زهمانی مروّقین دره وین دی پهیدا بن، هنده ک گوتنین وه سا دی بو ههوه بیژن نه ههوه و نه بابین ههوه گوه لی نهبوویه، قیجا هشیاری وان بن، بلا نهو ههوه د سهر دا نهبهن.

و راستییا قی حمدیسی ل قی زهمانی مه گهله یا ناشکهرایه، ب تایبه تی پشتی مشهبوونا ده زگههین راگههاندنی و باوهری هاتنا خهلکی ب وان، و وه کی نهم دزانین بارا پتر ژ (ماددی نعلامی) یی قان ده زگههان دره و و وه ربادانا راستیییه.

٣٨ - بەلاۋبوونا شاھدە زۆرىيىن:

ئەحمەد ژ عەبدللاھى كورى مەسعوودى قەدگوھىزت، دېيىژت: پىغەمبەرى -سلاڤ لىن بن- گۆت: (إن بىن يدى الساعة ... شهادة الزور وكتمان شهادة الحق) ل بەر

۸۲۸ ژیـن و بـاوهرهٔ

دەستى قىامەتى.. شاھدە زۆرى پەيدا دېت و شاھدەيا حەق دئىت قەشارتن. يەعنى: خەلك بى وژدان دېن، ژ درەو شاھدەيى ل سەر خەلكى ددەن، و گۆتنا حەق قەدشىرن.

٣٩- به لا ڤبوونا بن رەحمىيى د ناڤبهرا خەلكى دا:

ئه حمه د ژ حوذه یفه ی قه دگوه یزت، دبیژت: پسیارا قیامه تی ژ پیخه مبه ری -سلاف لی بن- ها ته کرن، وی گزت: (علمها عند ربی، لا یجلیها لوقتها إلا هو، ولکن أخبرکم بمشاریطها وما یکون بین یدیها: إن بین یدیها فتنة وهرجاً علمی وی ل نک خودایی منه، ژ وی پیقه تر که س پی نزانت، به لی ئه ز دی نیشانین وی بو هه وه بیژم: به ری هاتنا قیامه تی فتنه و هه ره ج پهیدا دبت. گزتن: ئهی پیخه مبه ری خودی فتنه مه زانی، به لی هه ره ج چیه ؟ گزت: (بلسان الحبشه القتل. ویلقی بین الناس التناکر، فلا یکاد أن یعرف أحداً ب ئه زمانی حه به شیبان ئه و کوشتنه، و وه لی دئیت خه لک پشت ده نه نیزیکه ئیک ئیکی نه نیاست.

ئەقە ھندەک ژ نیشانین قیامەتی یین بچویک بوون، و نیشانین مەزن.. بابەتەكی دى يی تایبەت يی دقیت.

رین و باوهری ا

جزایی فهرمان نهکرنا ب باشییی و نه یاشقهبرنا ژ خرابییی

ههر کهسهکتی پهیامهک ههبت و بقیّت پهیاما خوّ بگههینته خهلکی، و د قتی قیانا خوّ دا یتی راستگوّ بت دقیّت بزانت چاوا دی شیّت ریّکا خوّ بوّ دلیّن خهلکی بینت، و حهتا ئه و بشیّت قتی ریّکا ژیگوتی ب دهست خوّ قه بینت دقیّت دوریشمی ئه و هل دگرت ههرده م نهرمی و رهحم و دلوّقانی بت، چونکی زقری و توند و تیژی چو روّژان نهبوویه ریّک بو کرینا دلان، خودایی مهزن د ئایهته کا پیروّز دا بیرا پیغهمبهری خوّ سلاق لی بن ل نعمه تا دلنه رمیی دئینته قه یا خودی د گهل کری و دبیّژتی: ﴿ فَیمَارَحْمَةِ مِنَاللّهِ بِن لَهُمُ مُورِّدُكُن فَظُا غَلِظ الْقَلْبِ لاَنفَشُوا مِن حَولاً ﴾ (آل عمران: ۱۵۹) ژ دلوّقانییا خودی ب ته و هه قالیّن ته نهی موحهمه د خودی منه ت ل ته کر و تو د گهل وان نهرم کری، و به گهر تو یی رهوشت خراب و دلره ق بای، دا هه قالیّن ته ژ ته رهقن.

و مروّقی تیگههشتی نه ئهوه یی ب هینجهتی نهرمیی و خو دویرکرنا ژ زقراتیی هند ل دویق خهلکی بهردهت حهتا (قهزیا خوّ) ژ دهست بدهت و خوّ د گهل پیلا روّژی بهردهت. و مروّقی تیگههشتی نه ئهوه ژی یی داخوازی ژ خهلکی بکهت دهستی ئیکجار ژ دنیایی بکیشن و ببنه (دهروییش) و ب دویق وی بکهقن ب هینجهتا هندی کو چو خیر د دنیایی نینه!!

ریّکا دورست یا پیخهمبهر ودویکهفتیین وان ئهوه ئه و خهلکی فیّری هندی دکهن کانی چاوا دی شیّن ل وی دهمی یی ئه و د دنیایی دا دژین ئه و خوّ ژ دنیایی بی منهت بکهت، و کانی چاوا دی شیّن دنیایی ب ههمی خوّشیا وی قه کهنه ریّک بوّ ب دهست قه ئینانا ئارمانجا خوّ، نه کو ئارمانجا ب دهست قه ئینای بوّ ریّکا خوّ..

و پیخهمه ت ب جهئینانا قی چهندی ئه و کاری (فهرمانا خهلکی ب باشییی، و پاشقهبرنا وان ژ خرابییی) دکهنه ئه و (صهفقه یا بازرگانیییی) یا ئه و سهرفه رازییی بو خوّ د دنیایی و ئاخره تی دا پی دکرن.

باشترین مروّث کیه؟

ئەقە پسيارەكە دبت گەلەك جاران و ژ گەلەك لايان قە دئيت هليخستن، ومرۆق دەمى كىتابا خودى و سوننەتا پيغەمبەرى -سلاق لىي بن- بخوينت، بەرسقا قىي پسيارى بونگەكى ئاشكەرا دى بىنت، خودايى مەزن د ئايەتەكا قورئانى دا دېيژت:

﴿ كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِٱلْمَعْرُوفِ وَتَنْهَونَ عَنِ ٱلْمُنكرِ وَثُوْمِنُونَ

بِاللّهِ ﴾ (آل عمران: ۱۱۰) و وهکی ئهم دبینین ئه ثن ئایه ته وان ههر سنی ئه گهران بو مه دهسنیشان دکه تین چیترینی (خهیریه ت) دایه ئوممه تا ئیسلامی، و ئاشکهرایه کو ئه و ههر سنی ئهگهر د (وراثی) نینن ژبابی بو کوری دئینه قه گوهاستن بینی وی چو دهست تیدا ههبن، به لکی ئه و ههمی د (موکته سهبن) مروّث ب دهست خو دئیخن، و ئه و ئه و ئه گهر ژی ئه قه نه:

ئیک: ﴿تَأْمُرُونَ بِٱلْمَعْرُوفِ﴾ هوین بهری خهلکی ددهنه باشییی و فــهرمــانــی پـیّ ل خهلکی دکهن.

دو: (وَتَنْهَوْنَ عَنِ ٱلْمُنكِرِ) و هوين خهلكي ژكاري خراب و نهدورست ددهنه پاش.

سىّ: (وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ) و هوين باوهريييّ ب خوديّ دئينن.

و یا ژ قهستا نهبوویه ئایهتی (فهرمان ب باشییی و پاشقهبرنا ژ خرابییی) بیش (باوهرییا ب خودی) ئیخست بت، چونکی هندی باوهرییا ب خودی نهبته ئهو مهنهه ج یی گوهوّرینی دئیخته ژینا مروّقی دی وه کی وی دارا خرش بت یا بی مفا.

و د حدیسه کی دا یا ئیمام (ئهحمه د) ژ (دورا کچا ئهبوو لههه بی) قه گوهاستی هاتییه، (دوره) دبیرت: جاره کی پیغه مبه ر -سلاف لی بن- ل سه ر مینبه ری بوو زهلامه کی گوت: نهی پیغه مبه ری خودی! کیژ مروف ژ هه مییان باشتره؟ وی گوت: هیر الناس: أقرؤهم وأتقاهم، وآمرهم بالمعروف، وأنهاهم عن المنكر، وأوصلهم للرحم باشترینی مروفان ئهوه یی پتر قورئانخوین و پتر ب ته قوا بت، و یی پتر فهرمانا ب باشییی بکه ت، و پتر پاشفه برنا ژ خرابییی بکه ت، و پتر یی ب مروفاینی بت.

ژ قین ئایهتی و ژ قین حهدیسی هاته زانین کو ئهمری ب باشییی و نههیا ژ خرابیییه خودان پی دبته باشترین و چیترین مروّق، و ئه چهنده یا عهجیب نینه، چونکی ئه و کهسی ب قی کاری رادبت ئه و یی د خیرا مروّقان دا و ئه وی د خیرا مروّقان دا بت دی چیترینی مروّقان بت.

جزایی نهمانا ڤی کاری:

پشتی بو مه دیار بووی کو فهرمانا ب باشییی و پاشقهبرنا ژ خرابییی باشترین کاره مروّقی خودان باوهر پی رادبت مه دقیّت بزانین کانی ئه و مروّق یان ئه و ملله تی ب قی کاری رانه بت جزایی وی د دنیایی و ئاخره تی دا دی چ بت.. یه عنی: ئه گه رهات و ملله ته کون، و هه مییان خوّل سه رقی خرابییی بی ده نگ کر، یان بوونه هاریکارین به لا فکرنا وی، و که سه ک نه ما بیژته وان: ئه فه خرابییه خوّری بده نه پاش، و باشی ما بی خودان.. دویماهییا قسی ملله تی ملله تی دی چ بت، و ل سه رچ راوه ست؟

بهرسڤا مه ب تنی دی گزتنین پیغهمبهری بن -سلاڤ لی بن-.

ئيّك: هاتنه خوارا عهزابين:

ئیمام ئهحمه د ژ جهریری قهدگوهیزت دبیرژت: پیغهمبه ر-سلاف لی بن- دبیرژت: هما من قوم یعمل بینهم بالمعاصی هم أکثر وأعز ممن یعمله ثم لم یغیروا إلا عمهم الله منه بعقاب ملله مله گونه د ناف دا بینه کرن، و ئهوین گونه ی نه که ن پتر و به هیزتر بن، پاشی د گهل هندی ژی ئه و چو گوهورینی نه کهن، ئه گهر خودی عه زابه کی به سهر وان هه مییان دا نه ئینت.

مهعنا: دەمى كرنا گونههى د ناق مللەتەكى دا ئاشكەرا دېت، و بەرى ئەق گونەھە زىدە بەلاق بېت، ئەگەر ئەوىن وى گونەھى نەكەن ھىز و شىان ھەبىن كو نەھىلىن ئەو گونەھ بىتەكرن و د گەل ھندى ژى ئەو خۆل سەر كارى يىن دى بىي دەنگ بكەن، ب ھىجەتا ھندى كو ھەر ئىكى ب كەيفا خۆيە، ھنگى خودى عەزابەكا گشتى دى دەتە وان، كو ئەو ھەمى يىن وى گونەھى دكەن و يىن نەكەن ژى بكەقنە ئىزايى.

دو: لمعنه تا خودى و ژيكڤهبوونا دلان:

دیسا ئیمام ئهحمه و پیخهمبه ری -سلاف لی بن- قه دگوهیزت، دبیرت: (لما وقعت بنو إسرائیل فی المعاصی نهتهم علماؤهم، فلم ینتهوا، فجالسوهم فی مجالسهم وأسواقهم، وشاربوهم، فضرب الله قلوب بعضهم ببعض، ولعنهم علی لسان داود وعیسی ابن مریم دهمی ئسرائیلییان دهست ب کرنا گونههان کری زانایین وان ئهو و هندی دانه پاش، بهلی وان گونه نههیلان، قیجا زانایین وان ل دیوان و بازارین وان روینشتن، و د گهل وان خوار و قهخوار، ئینا خودی دلین وان ژیکقه کرن، و ل سهر ئهزمانی داوودی و عیسایی کوری مهربه می لهعنه ت ل وان کر.

مهعنا: ئهگهر کرنا گونههی د ناف مللهتی دا بو تشتهکی وهسا عادی کو نه شیانا شی گونههکاری نه که فته دلی مروّقی زانا ژی، و ئه ف زانایه خوّ بینته وی ریّزی کو هه فالینییا شی گونه کاری بکه ت و د گهل وی رابت وروینت فیّجا وه لی بیّت

رین و باوهری ۱۳۳

گونههکار هزر بکهت وی چو تشتین نهدورست نهکرینه، ئهگهر نه.. پا چاوا فلان زانا دا هه قالی وی بت؟! هنگی عقووبهکا دژوار دی ب سهر وان ههمییان دا ئیت: ژیکشهبوونا دلان، و بهلا قبوونا کهرب و نه قیانی.. ژبلی له عنه تا خودی.

سى: نه قەبويلبوونا دوعايان:

ترمذی ژ پیغهمبهری -سلاف لی بن- فهدگوهیزت، دبیرژت: (والذی نفسی بیده لتأمرن بالمعروف ولتنهون عن المنکر أو لیوشکن الله أن یبعث علیکم عقاباً منه، ثم تدعونه فلا یستجاب لکم نهز ب وی کهمه یی نه فسا من د دهستی دا یان هوین دی فهرمانا ب باشییی کهن و پاشفهبرنا ژ خرابییی کهن، یان نیزیکه خودی عهزابه کی بسهر ههوه دا بینت، پاشی هندی هوین دوعایان ژی بکهن ژی بهرسفا ههوه نه نیتهدان.

ژ قی حدیسی دئیته زانین کو به لا قبوونا خرابییی د ناف ملله تی دا بینی که سه که همه بین ده نیا که مین داخوازا نه هیلان قین خرابییی بکه تدبیت داخوازا نه هینلان قین خرابییی بکه تدبیت در این دوعایین دوعاکه ران..

مهعنا دەمى دوعايىن مرۆقى نەئىنە قەبويلكرن دقىت ئەو بزانت ھندەك گونەھىن وى يىن بووينە ئەگەرا قى نەقەبويلكرنى.

چار: زالبوونا زالمان:

و ژوان عهزابین خودی ب سهر ملله تان دا دئینت دهمی ئه و فهرمانا ب باشییی نه کهن، و ئیک ودو ژخرابییی نهده نه پاش، زالبوونا مروّقین بی بهخت و زالمن، ئهوین ملله تین خوّ رهزیل دکهن و مافین وان دخوّن، ژصه حابییی پیغهمبه ری (ئهبوو دهردائی) دئیته قه گوهاستن دبیّژت: (ریان هوین دی فهرمانا ب باشییی و پاشقه برنا ژخرابییی کهن، یان خودی سولتانه کی زالم دی ل سهر هه وه زال که تقه دری مهزنی هه وه ناگرت، و ره حمی ب بچویکی هه وه نابه ت، و باشین هه وه دی دوعایان که ن دوعایین وان نائینه

قهبویلکرن، و هوین دی داخوازا سهرکهفتنی کهن هوین نائینه ب سهرئیخستن، و هوین دی داخوازا ژیبرنا گونههان بو خو کهن گونههین ههوه نائینه ژیبرن)).

پينج: خرابوونا دلى:

ئیمام عهلی -خودی ژی رازی بت- د گزتنه کا خسو دا دبیترت: (ائیکه مین جهاد ژ ناف ههوه دئیته راکرن جیهادا ب دهستییه، پاشی جیهادا ب ئهزمانی، پاشی جیهادا ب دلی.. قیجا ئهگهر دلی باشی نهنیاسی، و کهرب ژ خرابییی قهنه بوو، ئهو دی دهرنشی شبت).

ژ قی گزتنا ئیمامی دئیته زانین کو ئهگهر مروّقی -ب دلی خوّ- حهز ژ باشییی نهکر و کهرب ژ خرابییی قهنهبوو، هنگی دلی وی دی خراب بت، و ئهگهر دل خراب بوو، لهش ههمی دی خراب بت، وهکی پیغهمبهر -سلاق لی بن- د گزتنه کا خوّ دا دبیّرت، و لهش ئهگهر خراب بوو مان و نهمانا مروّقی دی وهکی ئیک بت.

ژین و باوهرگ

ژینا دنیایی ب دیتنا خودان باوهری و کافری

بیّی پسیار ژ مه بیّته کرن ئهم دئیینه قیّ دنیایی، ل سهری دهمی هی شتا ئهم زارو ک نهم چو ژ قیّ دنیایی نزانین، روّژ بو روّژی هزرا مه بهرفره دبت، و دیتنا مه بو قی ژینا ئهم د دنیایی دا دبورینین کویر دبن، دبت ل دهمی جحیّلینییی ژی ژ خوین گهرمی ئهم هند ده لیقهیی نهده ینه مهژییی خوّ ل دویڤ راستییا قیّ دنیایی بگهرییّت، گافا عهقلی مه تمام بوو و هشیّن مه ب دورستی هاتنه سهری مه و ب دیتنه کا رهخنه یی مه بهری خوّ دا قی واری ئهم بی هلبژارتن لی بووینه میّقان، پسیارا بهری ههمییان ئهم ژ خوّ دکهین -چ ب دهنگ چ بی دهنگ - ئه قه هیه: ئهری بوچی ژینا دنیایی یا تژی نهخوشییه؟ بهلا، موصیبهت، ئاتاف، نهخوشی، نساخی، مرن.. بوچی گهله ک جاران خوّشییا دنیایی د چاقین مروّشی دا رهش دکهن و د گهروییی دا تال و ترش دکهن؟ ما چاوا بوو ئهگهر ئه ق نهخوّشیه د دنیایی دا نهبانه؟

پسیاره که هزرا گهله ک مهزن و فهیلهسووف و شاعر و خودان دلان وهستاندییه، و کهنگی؟ دهمی موصیبه ته کا دنیایی ب خافله تی قه دلین وان دهژینت و خوشییه کی ژی دستینت!

و ئەڤ پسيارا غەرىب يا گەلەك جاران گەلەك ژ مە دكەن من ڤيا بكەمە دەرگەھ بۆ بابەتەكى گرنگ و فەر، يى كو دڤێت ئەم خۆ تێدا شارەزا بكەيىن دا ژينا مە د ڤى دنيايى دا ب وى رەنگى بېتە سەرى يى خودى ڤياى، ئەو ژى بابەتى دىتنا مەيە بۆ ڤى دنيايى، ئەم -خودان باوەر- چاوا ڤى دنيايى دبينين، و چ جوداھى د ناڤبەرا دىتنا مە و يا كافران دا بۆ ڤى دنيايى ھەيە؟ و ئەگەر مە بەرسڤا ڤى پسيارى ب دورستى زانى ئەم دى زانين كانى دەورى مە يى دورست د ڤى دنيايى دا چيە؟

و چونکی دیتنا مه بو دنیایی ژ قورئانی یا وهرگرتییه دقیّت ل سهری بهری خو بددینه قورئانی کانی چاوا دنیایی بو مه ددته ناسین..

خودان باوهر دهمی چاڤین خو د ڤی دنیایی دا ڤهدکهت وهسا د دنیایی دگههت کو ئه و جهی بهلایی و جهرباندنیه، د ڤی دهلیڤهیی دا قورئان دبیرثت:

(لَتُبَلُوكَ فِي آمَوَالِكُمُ وَالْفُسِكُمْ وَلَسَتَمَعُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابِمِن قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ الْفَرَكُوا أَذَكَ كَشِيراً وَإِن تَصَبِرُوا وَتَنَقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ الْفَرَكُوا أَذَكَ كَشِيراً وَإِن تَصَبِرُوا وَتَنَقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ اللهُ عَموان و د نه فسين ههوه دى دا دى ئينه جهرباندن، و ههوه د وان يين بهرى ههوه كيتاب بر هاتى كو جوهى و فهلهنه، و د بوت بوت بوت بوت الله وين دى گوه ل گهلهك د وان تشتان بت يين ههوه پي نه خوش دبت، و ئهگهر هوين بينهنا خول سهر وي چهندي فره بكهن، و تهقوايا خودي بكهن، ئهو د وان كارين موكمه يين كو د فيت مروّث بكهت، و لهزي تيدا بكهت.

مهعنا: دنیا واری جه پاندنیه، خوشی و نهخوشی تیدا تیکه لی ئیک دبن، مروق ب مروق ب مروق بین مروق بین مروق بین در مروق بین در مینیت دا صهبری بکیشت، و بی ب خیر حسیب بکه و خوشی ژی دگههتی دا شوکری بکه و به طران نهبت و پی دسه در دا نه چت، خودایی مهزن دبیرت: (وَکَمَلْنَابَمَنَ مُهُولِمَ بِوَ نَتْ نَهُ أَتَصَبِرُ وَتَ نَهُ أَتَصَبِرُ وَتَ نَهُ أَتَصَبِرُ وَتَ نَهُ أَتَصَبِرُ وَ نَهُ وَ مِهُ بِهِ هنده کی ژهه وه بو هنده کان یین کرینه فتنه و جه رباندن، کانی هوین دی صهبری کیشین، و وی کهن یا خودی ل سه رهه وه واجب کری، و شوکرا وی کهن، یان نه، و خودایی ته یی بینه ربوویه.

و ل جهه کسی دی دبیشرت: (وَنَبَلُوكُم بِالشَّرِ وَاَلْخَیْرِ فِتَنَهُ وَلِلَیْنَا تُرَجَعُونَ ﴿ الْأَنبِیاء: ٣٥) و ئهم د دنیایی دا ههما ب خوشی و نهخوشییی ههوه دجه ربینین، و زقرینا ههوه یا دویماهییی بو حسیبی و جزادانی بو نک مهیه.

ژ بهر قی چهندی دهمی نهخوشییه ک دگههته خودان باوهری نهو صهبری ل سهر دکیشت و بو خو ب خیر حسیب دکهت، و دهمی خوشییه ک دگههتی نهو شوکرا خودی سهرا دکهت و د سهر دا ناچت، و د گهل قی ههمییی ژی وی باوهری ههیه کو روزه ک ههیه نهو دی تیدا بهرانبهر خودایی خو رابته هه، دا جزایی کریارین خو وهرگرت: ﴿کُلُ نَفْسِ ذَابِهَةُ اللَّوْتِ وَإِنَّمَا نُوفَوَر اَبِهُ مُنْ رَحْمَ اللَّهِ مَنْ رُحْمَ وَاللَّهُ وَاللَّهُ اللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ اللَّهُ وَاللَّهُ اللَّهُ وَاللَّهُ اللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ اللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ اللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ اللَّهُ وَاللَّهُ وَاللْهُ وَاللَّهُ وَا

و مروّقی دیتنا وی بو دنیایی یا ب قی رهنگی بت، دهمی دئیته دنیایی و ژینا خوّ ليّ دبوّرينت خافلهتي ڤيّ ناكهڤت ئهگهر نهخوّشييهك گههشتنيّ، يان تشتهكيّ بهرزه هاته ریکی، بهلکی مهتهلا وی وهکی مهتهلا وی قوتابی لین دئیت یی دچته د هولا ئمتحانى قه، و (تموهقوعا) همر يسيارهكا همبت دكمت. ئمگمر ئمو تشت هاتم سمرى یی وی پی خوش بت ب روییه کی گهش دی پیشوازییی لی کهت و شوکرا وی خودایی كەت يى ئەو قەنجى لى كرى، و ھنگى دى يى خودان خير بت، و ئەگەر ئەو تشت ھاتە سهري يي وي پي نهخوش بت ب دله کي رازي دي ل به رانبه ر راوهستت و دي صهبري كيْشت و هنگي ژي دي يي خودان خير بت، و ئەقەيە مەعنا وي حەدىسا يېغەمبەرى -سلاڤ لئي بن- ئموا تيدا هاتي: ﴿عجبا لأمر المؤمن، إن أمره كله له خير، وليس لأحد إلا المؤمن، إن أصابته سراء شكر فكان خيرا له، وإن أصابته ضراء صبر فكان خیرا له) (۱۱) وهی بو کاری خودان باوهری، کاری وی ههمی بو وی خیره، و ئهڤه بو ئيكى نينه ژ خودان باوەرى پيقەتر، ئەگەر خۆشىيەك گەھشتى دى شوكرى كەت قىجا دی بو وی خیر بت، و ئهگهر نهخوشییهک گههشتی دی صمبری کیشت فیجا دی بو وی خير بت.

ئه قه خودان باوه ر.. و کافر یان ژی بلا بینژین مروّقی بی باوه ر دهمی دئیته قی دنیایی د ریکا خوّشی و دلچوونین خوّ را دنیایی دبینت و دنیاست، له و وی دقیت دنیا یا وهسا بت وه کی وی دقیّت، و ئه و ههمی هیّز و شیانین خوّ د قی ریّکی دا دمه زیخت، خهباته کا به رده و ام دکه ت کو دنیایی ل دویق دلی خوّ ببه ت و رهشه کا نه خوّشییی ژ خوّ دویر بیّخت، قیّجا ئه گه ر جاره کی دنیایی دربه ک وهشاندی و ئه و چیّبوو یا وی پی نه خوّش و وی دیت دنیا یا وهسا نینه وه کی وی دقیّت خافله تی ب قی مروّقی دکه قت، و ژ به رکو وی باوه ربیه کا وهسا نینه به ری وی بده ته صهبری دی بینی مروّقی دکه قت، و ژ به رکو وی باوه ربیه کا وهسا نینه به ری وی بده ته صهبری دی بینی

⁽١) ئىمامى موسلم قى حەدىسى قەدگوھىزت.

نه فسییه تا وی ههر زوی دهلوه رینت و (ئنهیار) بو چی دبت، د سهرژمیرییه کی دا یا بهری ده ه پازده سالان ل ویلایه تین ئهمریکی یین ئیکگرتی هاتییه کو سالی د ناقبه را (۱۲) حه تا (۱۳) هزار که سان ژ قوتابییین زانکویی یین کور و یین کچ خو دکوژن.. ئه قه د ناف ته خه یه کی دا خو ده ژمیرت ئیک ژ ته خه یین ره و شه نبیر و خوین گهرم و حه ژیکه ر بو ژینی، پا هوین بو ته خه یین دی چ دبیژن؟

ئموی باوهرییا وی ئمو بت کو ژین همما ئموه یا مروّق د قنی دنیایی دا دژیت، و دنیا دقیّت یا وهسا بت وه کی وی دقیّت، همستا وی دی چ بــت دهمی خـمونیّن وی دنیایی دا خاق دهردکمفن و هیقییا وی ل بمر چافان ئافا دبت؟ یان دهمی دبینت جحیّلینییا وی یا دچرمست و گاف بو گافی یا بمر ب ئیّفارا پیراتییی و شمقا مرنی فه دچت؟

و مهتهلا خودان باوهری و کافری د گهل قتی دنیایی مهتهلا دو مروّقانه بهری وان بو نیقا (نهفهقه کتی) هاتییه دان، باوهرییا ئیک ژوان ئهوه پشتی ئهو ژقتی نهفهقتی خلاس دبت بهری وی دی کهفته میرگه کا خوش و بینفره ه، و یتی دی هزر دکهت قتی نهفهقتی چو دویماهی بو نینن، چونکی ل دویماهییا نهفهقتی گوره کا رهش و تاری ههیه خودانی دادعویرت و بهرزه دکهت. قیجا هزر بکهن پیشقه چوونا قان ههردو کهسان د نهفهقتی دا چ کارتیکرن ل سهر ههستا وان دی ههبت؟

ئهگهر ته ئهقه زانی دی زانی بوچی هزرا خو ژ بیرقهکرنی ب ریکا قهخوارنی و موخهددراتان بهری ههر تشته کی خو ل سهری (جیلی بهرزه) ددهت دهمی د نهفهقی دا بینته نگییه ک دگههتی.

و پشتی ئەڭ چەندە بۆ مە ئاشكەرا بووى پسيارەك ھەيە خۆ ل ھزرا گەلـەك كەسان ددەت ئـەو ژى ئـەڤـەيـە: ئـەرى بۆچى خودى وەسا نڤيسىيە ئـەڤ دنيايـە وارى

نهخوّشی و تهنگاڤییان بت، بوچی روزیّن خوّشییی د ڤی دنیایی دا ژبهر گهفا رهشه شهڤیّن بهلا و موصیبهتی بی تام دبن؟

بهرست: چونکی حکمه ته کا مهزن خودی د پشت قی چهندی را ههیه، و ئه ث حکمه ته کنی دی بو مه ناشکه را بت نه گهر هات و مه دو راستی ل بیرا خو ئینانه قه، و ئه و ههردو راستی ژی ئه قهنه:

ئێک:

خودی ئه دنیایه بو هندی دایه دا ببته جهی (ته کلیفی)، و حه تا گوتنا مه پتر نیزیکی تیگههشتنی ببت دی بیزین: دنیا وه کی وی هؤلییه یا ئمتحان لی دئیته کرن، و ئه و (ته کلیفا) د قی دنیایی دا ل مروقی هاتییه کرن ئه وه مروق ب دلی خو و بیی کوته کی لی بیته کرن عهبدینیا خودایی خو ب وی ره نگی بکه ت یی خودی فهرمان پی کوته کی لی بیته کرن عهبدینیا خودایی خو ب وی ره نگی بکه ت یی خودی فهرمان پی لی کری، مه عنا: (عهبدینی) به رهه می (ته کلیفی)یه، و (ته کلیف) وه کی ژ زمانی دئیت فامکرن بینی زه حمه ت و وهستیان نابت، و ئه ثرینا مروّث تیدا ئه گهر ژ نه خوشی و وهستیانی یا قالا بت، و ههر جهه کی مروّث به ری خو بده تی ژ خوشییی پیثه تر تشته کی لی نهبینت، ئه ری ب ریکا چ ره فتاری ئه و عهبدینیا خو بو خودی دی باشکه را که ت؟ ئه گهر چی تشتی مروّقی قیا یی ژی کیم نهبت، و خهون و خیالین وی باشکه را که ت؟ نه گهر چی تشتی مروّقی قیا یی ژی کیم نهبت، و خهون و خیالین وی عهبدینیا خودایی خو که ت؟

دو:

 چ نهخوّشی تیدا نهبن؟ ئهری هنگی مروّث چهند ب دنیایی قه دی ئیته گریدان، و حمتا چ دهرهجه دی یی ئاماده بت ژی بار کهت؟

ژ رهحما خودییه ب بهنییین وی وی د دنیایی دا هند قهنجی د گهل کرینه هندی ئه و ههوجه ببنی کو بشین پی وی کاری بکهن یی (تهکلیف) پی ل وان هاتییه کرن، و هند شیان ژی دانه وان کو ئه و بشین ب قی کاری راببن، و د گهل هندی ژی دهمی هه قالینییا وان د گهل قی دنیایی یا نوی، یه عنی: ده می هیشتا ئه و د گهنج و حجیل قیانا وان بی دنیایی و گریدانا وان پیشه یا پتر و موکمتره، و چهند ئه و پتر ب ناف سال قه بچن دژوارییا گریدانا وان ب دنیایی قه سست دبت، چونکی ئه و غهریزه یا وان ب دنیایی قه گریدده سار دبت، و ده می پیراتی دگه هته کلوقانکی مه ته لا خودانی وه کی مه ته لا وی مروقی لی دئیت یی ل سه رسفره کا وه سا روینشتی یا هه می ره نگین خوانی خوش لی ههین، و هند ژی خواری کو تیر بووی و ئیدی دلی وی نه چتی کو خوانی بین خوش لی ههین، و هند ژی خواری کو تیر بووی و ئیدی دلی وی نه چتی کو خو تام بکه تی ژی.

مهعنا پیراتی پیشتی جحیّلینییی، و نهخوّشی پیشتی خوّشییی، و به لا و موصیبه تین دنیایی ئه و کومکه ری هه قپشکه یی ب سه ری خودان باوه ری و گونه هکاری و کافری دا دئیّت و دبته ئهگه را هندی پهیوه ندییا وی د گهل دنیایی ئه وال ده سپیّکی گهله کا به هیّز و موکم روّژ بو روّژی سست ببت و تیّک بچت، دا ده می ئه و ژ قی دنیایی بار دکه ت گهله کی پیّقه گریدای نهبت.

و ل دویماهییی دقینت ژبیر نه که ین ژی کو ئه و خوشی و نعمه تین ل دنیایی دگه هنه مروقی نه ژیده ری دلخوشییا مروقینه، و هه و وه سا نه خوشی و موصیبه تریکا خو ژیده ری دل نه خوشی و خه مگینییا وی نینن، و دبت مروقه که همبت موصیبه تی ریکا خو ل نک نه دیت بت و به لایی سه را نه دا بت د گه ل هندی چی ئه گه ر وی باخیقی دی بینی هه ر وه کی (شه قائا دنیایی) هه می یا ل نک وی کوم بووی، و ئیکی دی با را وی

ژ خوّشییین دنیایی چو نینه و مالا وی هندی هیّلینا چویچکییه بهلی گرنژینا ژ دل قهت ژ سهر دیّمی وی ناچت.. مهعنا دل، ئهو مهملهکهتا ژ خودانی پیّقهتر کهس نهشیّت داگیر بکهت، ئهو ب تنی ژیّدهری (سهعادهتی و شهقائی)یه، قیّجا تو و دلی خوّ و یا ته دقیّت!(۱)

⁽۱) ئه ف بابه ته ژ كتيبا (الحكم العطائية شرح وتحليل) يا سهيدا (د. محمد سعيد رمضان البوطي) ٣٤٨-٣٤/١ هاتييه وهرگرتن.

ژیـن و بـاوهری ۲۶۳

یهکسانییا د ناقبهرا عهیالی دا

دایباب و ئه و کهسین ب کاری پهروهرده یا زاروّکان رادبن گهله ک جاران گازندی ژ هه مبوونا حهسویدییی د نافیه ا عهیالی دا دکه ن، و ئاشکه رایه کو پهیدابوونا حمسویدییی ل نک زاورکی گهله ک جاران دبته ئهگه را پهیدابوونا (ئنحرافی) د رهفتار و سلووکی وی دا، هه ر وه سا دبته ئهگه را هژهژوکییا (شهخصیه تا) زاروّکی د پاشه روّژی دا، بهلکی خو کاری ل سه ر لایی ساخله مییا وی ژی دکه ت وه کی زانایین بسپور دبیرین.

گەلەک جاران دايباب بنى ب خۆ بحەسىنن دىنە ئەگەرا ھەبوونا حەسويدىيى و كەرب و نەڤيانى د ناڤبەرا عەيالى دا، تشتى دېتە ئەگەرا پەيدابوونا ھندەک ئىنشىن نەفسى يىن چو جارە بۆ نەبن ل پاشەرۆژى..

چاوا؟

دی بینی دایک یان باب، ژبهرچ ئهگهرهکا ههبت، عهیالهکی خو پتر نازدار دکهت، و پویتهیهکی زیدهتر پی ددهت، و قهدری وی پتر دگرت، ل بهر چاقین خویشک و برایین وی یین دی، تشتی دبته ئهگهرا هندی کو کهربین ههمییان ژبرایی وان یان خویشکا وان قهببن و حهسویدییی پی ببهن، و د پاشهروژی دا نهیارهتییا وی د دلی خو دا هلگرن، و دویر نینه هنده ک جاران ئه کهربه بهری وان ببده ته (تهصهرروفه کا) نهدورست ژی ژبهر هندی دا ئهو ژی ل نک دایبابین خو وه کی برایی خو یی دی- بهدر بکه شن، و باشترین نموونه ل سهر شی چهندی وه کی ئهم ههمی دزانین بهرهاتییا برایین یووسف پیغهمبهریه حسلاف لی بن- ئهوین بهرگهریان کری کو برایی خو بکوژن یان خو ژی خلاس کهن دا دلی بابی وان بو وان قالا ببت!

و ب سهربوّر یا هاتییه زانین کو گهله که جاران زاروّکه که دی نساخ بت، قیّجا دایبابیّن وی دی پویتهیه کی تایبه ت پی کهن، خویشکه کا وی یان برایه کی وی گافا فی چهندی دبینت دی هزر که ت نساخییه مروّفی ل به ر دایبابان شرین دکه ت له و دی حه که که که که که که و ری نساخ ببت دا ب قهدر بکه قت، له و دی بینی ئه و ب ههمی ریّکان دی گیتی دا خو نساخ بکه ت! و ههر ژ به ر قی چهندییه پتر جاران که ربین زاروّکی ژ وی برای یان خویشکی قهدبن ئه وی پشتی وی دبت، چونکی ئه و هزر دکه ت ئه فی زاروّکی ژ نوی بووی دی جهی وی د دلی دایبابان دا گرت.

و یا ژهممییی کریتتر ئموه -و مخابن ئمقه نوکه د ناق جفاکا مه دا زیده یا بهلاقه- دایباب قهدری کورکی ژیی کچکی پتر دگرن، نه ژبهر چو ب تنی ژبهر هندی چونکی ئمو کورکه، داخوازین وی بو ب جهد دئینن، گوهی خو دده نه ئاخفتنا وی، یی نازدارکرییه، و چی نابت کمس دلی وی بهیلت. چونکی کوره! ئمق رهفتاره ژدایبابان دبته ئمگمرا پهیدابوونا (غیره تی) ل نک کچکی و نمقیانا وی بو برایین وی، و دویر نینه ببته ئمگمرا پهیدابوونا هنده ک ئیش و گریکین نمفسی یین ئاسی ژی د شمخصیه تا وی دا. لمو پیخممه نمهیانا قی گرفتارییی د مالی دا، و دا حمژیکرن و قیان جهی خو بو کمرب و نمقیانی د ناف خیزانی دا قمنه کمت ئیسلامی خممه کا مهزن ژقی چهندی خوار، و ب دژواری داخواز ژدایبابان کر کو ئمو خو تووشی قی خمله تیبا کوژه ک

ئیمامی بوخاری ژ صهحابییی پیخهمبهری -سلاف لی بن- (نوعمانی کوری بهشیری) قهدگوهیزت، دبیژت: جاره کی بابی من تشته ک دا من، ئینا رابوو چوو نک پیخهمبهری -سلاف لی بن- و گوتی: ئهی پیخهمبهری خودی، من فلان تشت یی دایه قی کوری، و دایکا وی حهزکر ئهز بیم ته ل سهر قی دانی بکهمه شاهد، پیخهمبهری -سلاف لی بن- گوتی: (ته تشته کی وه کی قی دایه عهیالی خو یی دی ژی؟) وی گوت: نه! ئینا پیخهمبهری -سلاف لی بن- گوتی: (عهدالهتی د نافیه را عهیالی خو دا

بکهن، و من نهکهنه شاهد ل سهر قی تشتی.. چونکی ئهز ل سهر زولمی نابمه شاهد). مهعنا: پیغهمبهری -سلاف لی بن- ئهف کاری وی ژ حسیب کر زولم و قهبویل نهکر ل سهر ببته شاهد، و ئاشکهرا ئهو کهسی رقرا قیامهتی بیته حهشری و گونهها زولمی د ستویی وی دا بت باره کی گران وی دی ههبت، وه کی خودایی مهزن دبیرت: (وَعَنَتِ الْوَبُحُوهُ لِلَّحَیِّ الْقَیُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَکَلُ ظُلُمًا الله الله الله الله الله دهمی بو خودایی مهزن دچهمیین ل مهدشهری ئهو مروق یی خوساره ته ئهوی باری خو ژ زوردارییه کی تژی کری.

و د حهدیسه کا دی دا ئیمامی (بهززار) ژ (ئهنهسی کوری مالکی) قهدگوهیزت، دینیژت: زهلامه ک ل نک پیغهمبهری -سلاف لی بن- یی روینشتی بوو، کوره کی وی یی بچویک هاته نک، ئینا وی کوری خو ماچی کر و دانا سهر پی خو، دهلیقه ک پیقه نهچوو کچه کا وی یا بچویک هاته نک، وی کچا خو دانا بهر سنگی خو، یه عنی ماچی نه کور و نه دانا سهر پی خو، ئینا پیغهمبهری -سلاف لی بن- گوتی: (ابلا ته یه کسانی د ناقبه را ههر دووان دا کربا) ئه و ب خو ئه ش تشته ل نک گهله ک کهسان یی عهده تییه، بهلی نه و به بونکی (ته صهرروفه کا) هوسا یا بچویک ژ دایبابان دویر نینه ببته ئه گهرا په یه دابوونا که رب و نه قیانی د دلی عهیالی دا، نه ب تنی ل سهر خویشک و برایان بهلکی خو ل سهر دایبابان ب خو ژی، یه عنی دویر نینه ئه ش کاره ببته ئه گهرا هندی نه قیانا دایبابان بکه فته دلی عهیالی ب خو ژی، و ئه قه کاره کی

سەرھاتىيا (ثەعلەبەي) وەكى د قورئانى دا ھاتى

د سووره تا (التوبة) دا خوداین مهزن گهله که سهرهاتییین منافقان بو خودان باوه ران قهدگیرت، بو هندی دا ئه و وان بنیاست و خو ژ وان وسالوخه تین وان بده نه پاش، و ژ وان سهرهاتییان سهرهاتییا (ثهعله به یی کوری حاطه بی ئه نصاری) یه، خودایی مهزن دبیژت:

(وَمِنْهُم مَنْ عَهَدُ الله لَهِ وَتَوَلُّوا وَهُم مُعْرِضُون ﴿ فَأَعْقَبُهُمْ فِعَاقًا فِى فَلُوهِمْ إِلَى بَوْمِ يَلْقَوْنَهُمْ فَا الله عَلَمُ الله عَلَمُ الله يَعْلَمُ الله عَلَمُ الله عَلمُ الله عَلمُ الله عَلَمُ الله عَلَمُ الله عَلَمُ الله عَلمَ عَلمَ الله عَلمَ عَلَمُ الله عَلمَ عَلَمُ الله عَلَمُ الله عَلمَ عَلمُ الله عَلمَ عَلَمُ الله عَلمَ عَلمَ عَلمَ عَلمَ عَلمَ عَلمَ عَلمَ الله عَلمَ عَلمُ عَلمَ عَلمُ ع

و ئەق منافقە يى قورئان ئىشارەتى ددەتە سەرھاتىيا وى وەكى مە گۆتى (شەعلەبەيى كورى حاطەبى ئەنصارى)يە، كتيبين (سىرەتى) قەدگيرن كو تەعلەبە

مروقه کی فه قیر و بهرده ست ته نگ بوو، و ژوان که سان بوو ینن دلی خو دبره دنیایی و ده وله مه ندییی، روژه کی هاته نک پیغه مبه ری - سلاف لی بن - و گوتی: دوعایه کی بو من ژخودی بکه دا ئه و مالی من زیده بکه ت، پیغه مبه ری - سلاف لی بن - گوتی: الله ی شه عله به، کیمی تو شوکرا وی بده ی چیتره ژگه له کی تو خول به رنه گری و پیغه مبه ری - سلاف لی بن - چو دوعا بو نه کرن، پشتی چه ند روژه کین دی جاره کا دی شه عله به هاته نک پیغه مبه ری و دوباره داخواز ژی کر ئه و دوعایا زه نگینییی بو بکه ت، شه عله به هاته نک پیغه مبه ری و دوباره داخواز ژی کر ئه و دوعایا زه نگینییی بو بکه ت، قی جاری پیغه مبه ری - سلاف لی بن - گوتی: (ائه ی شه عله به ما پیغه مبه ری خودی بو ته نابته جهی چاقلیکرنی؟ ئه زب وی که مه یی نه فسا من د ده ستی دا ئه گه ر من قیابا چیا بو من دا بنه زیر وزیف).

بهلن ثهعلهبه ب ڤێ ژی ڕازی نهبوو، و بو جارا سییێ هات و داخوازا خو کره ڤه، و گوّت: ئهی پێغهمبهرێ خودێ دوعا بو من بکه کو خودێ مالی بدهته من، ئهز ب وی کهمه یێ تو ب حهقییێ هنارتی ئهگهر خودێ مالی بدهته من ئهز دێ ههر ئێکی حهقێ وی دهمێ..

بهرانبهر قتی (ئلحاحا) وی پیخهمبهری -سلاف لتی بن- چو پتی نهما گوّت: (یا رهبیی تو مالی بده یه ثهعلهبهی) و دهمه کتی دریّژ پیقه نهچوو داخواز ثهعلهبهی بوّ ب جههات، خودی وهسا حهزکر مالتی وی زیده بوو وبوو خودان پهز و حهیوانه ت، و روّژ بوّ روّژی پهزی وی زیده بوو و ئهو پیقه موژیل بوو، حهتا وه لتی هاتی ثهعلهبه ژ مزگهفتتی و نقیریّن ب جماعه دویر کهفتی، روّژی شوینا پینج نقیران ئهو ب تنی دو نقیرا دهاته مزگهفتی..

روز هاتن و روز چوون پهزی تهعلهبهی هند بوش بوو جهی وان ل مهدینی نهکر، لهو وی ماله ک بوخ ژ دهرقهی مهدینی ئاقاکر، و ئیدی نقیرین ئهینییی ئه و نهدهاته مزگهفتی، روزهکی پیغهمبهری -سلاف لی بن- پسیارا وی ژ هندهکان کر، وان گوتی:

حال و مهسهلین وی ئه قهنه.. ئینا پیغهمبهری -سلاف لی بن- گوت: خولی ب ثهعلهبهی وهرببت!.

پشتی ههیامه کی خودی زه کات ل سهر موسلمانان واجب کر، ئینا پیغهمبهری اسلاف لی بن- دو زهلام هنارتن دا مالی زه کاتی کوّم بکهن، و ئینک ژوان ییّن ئهو چووینه نک دا زه کاتا وی ژی وه رگرن ثه علهبه بوو، گافا ئه و هاتینه نک ثه علهبهی وی گوّت: زه کات چیه ؟ ههما ئه قه ژی ره نگه کی جزیییه! ههر خوّ ژخه لکی صافی کهن پاشی وه رنه نک من، قاصدین پیغهمبهری -سلاف لیّ بن- چوون زه کات کوّم کر پاشی زقرینه نک ثه علهبهی، دلی ثه علهبهی نه گرت مالیّ زه کاتیّ بده ت ئینا گوّت: ب خودی ئه قه جزیه یه!

گافا ئهو زقرینه نک پیغهمبهری -سلاف لی بن- و وان گزتنا شهعلهبهی بو قهگیرای، خودایی مهزن ئهف ئایهتین بوری د دهر حهقا وی دا هنارتن، گافا هنده کمروقین شهعلهبهی گوه ل فان ئایهتان بووی زوی خو قیرا گههاند و گوتنی: خولی ب ته وهر بوو، خودی هنده ک ئایهت د دهر حهقا ته دا یین هنارتین، و ئهو ئایهت بو وی خواندن، وی د گافی دا قهستا مهدینی کر و هاته نک پیغهمبهری -سلاف لی بن- و زهاتا خو ئینا، پیغهمبهری -سلاف لی بن- ب ئهمری خودی زهات ژی وهرنهگرت، و شهعلهبه ب وان سهر و دلان قه زقری وی جهی یی ژی هاتی، ل سهر دهمی ئهبوو بهکری گوتی: جاره کا دی شهعلهبه هات و داخواز ژی کر ئهو زهکاتی ژی وهرگرت ئهبوو بهکری گوتی: ئهوی پیغهمبهری -سلاف لی بن- زهکات ژی وهرنهگرتی، ئهز ژی ژی وهرناگرم.. ل سهر دهمی عومهری و عوشمانی مری. و ب قی رهنگی ناقی شهعلهبهی چوو د ناف دهفتهرا لی سهر دهمی عوشمانی مری. و ب قی رهنگی ناقی شهعلهبهی چوو د ناف دهفتهرا منافقان دا، شهعلهبه ئهوی دگوتنی: کوترا مزگهفتی هندی ههمی گافان ل مزگهفتی بوو، منافقان دا، شهعلهبه ئهوی دونگینییی و مالی دنیایی ئهو د سهر دا بر.

ژین و باوهرا گ

ئەم و گوھدانا وەعظى

گرفتارییه که همهیه پترییا مه همست پی دکهن، و هنده ک جاران حسیبی سهرا د گهل خو دکهن، و ژی بین تهنگ دبن، ئهو ژی ئه قهیه:

ئەرى بۆچى ئەم (ئحساسى) دكەين كول هندەك دەمان دلىن مە نازك دبن وئەم ب ھىنارىيەكا تمام دخەسىيىن، و پەيوەندىيا مە د گەل خودى ب ھىن دكەقت، و تەقوايا مە زىدە دبت، پاشى پىشتى دەمەكى -يىخ كورت، يان يىخ درىئ دىنىن جارەكا دلىن مە رەق بوونە قە، و ئەو ھىنارىيا بەرى ھنگى ئەم پىخ دخەسىايىن نەما، و ئەم بووينە ھندەك مرۆقىن دى؟

دی گوهی خو دهینه خواندنا قورئانی، یان حهدیسه کی، یان وهعزه کی، دی هند بینین چاقین مه روّندک باراندن، و د دل دا ئهم دی پهیمانی دهین کو ببینه هنده ک مروّقین دی، پاشی گافا ئهو دهلیقه د سهر مه را بوری، دی ل ئیک و دویا خو یا بهری زقرینه قه، ههر وه کی ئهم نه ئهو مروّف بووین یین مه بهری هنگی پهیمان دایه خودی کو خوّ بگوهورین؟

و ههر چهنده د قتی مهههای دا مروقه ک ژئیکی دی یتی جودایه، ل دویت جوداهییا دلین وان، و زیده هی و کیمییا باوه ربیا وان، بهلی ب هزرا من خودان باوه رهه ههمی ب رهنگه کی یان رهنگه کی دی دپشکدارن، خو صه حابییین پیخه مبه ری -سلاف لی بن- کو پشتی پیخه مبه ران د ناف مروقان دا یین سه رپشک و بژاره ئهون، وان ژی نهف گازنده ژدلین خو دکر، و نهخوشی ژقتی گرفتارییی ددیت.

(موسلم) ژ (حەنظەلەيى ئوسەيىدى) قەدگوھيزت -و بۆ زانين حەنظەلە ژ وان صەحابىيان بوو يين وەحى دنقيسى- دېيژت: رۆژەكى ئەبوو بەكر كەفتە بەر سنگى من،

ژ قی حهدیسی ناشکه را دبت کو خو صهحابیان (نحساس) دکر کو دهمی نهو گوهدارییا وه عزی پیغهمبه ری -سلاف لی بن- دکهن، نهو نه وه کی وی دهمینه دهمی وه وه وه و در فرنه مالین خو، و پیغهمبه ری -سلاف لی بن- نه ف چهندا هه ژ وان ب غهریبی قه وه رنهگرت، نهگوتی: پا ماده م وهسایه نه و هه وه چو مفا بو خو ژ وه عزی من نه دیتییه، به لکی نه و تی گههاندن کو دل ل هه می ده مان د نیک حاله تی دا نابت، ده مه ک ب سه ردا دئیت وهسا نازک دبت خو بایی سه ری سحاران وی ده شرینت، و هنده ک جاران ژی دی بیژی پرته ژ که فره کی ره ق قه کری، و هه ر نه و دله یی به ری هنگی.. و بو وان دیار کر کو نه گه رداین وان هه می ده مان د حاله تی نیکی دا بن، نه و دی ژ تبیعه تی خو - وه ک مروف- ده رکه فن، و دی بنه ژ پشکا ملیاکه تان، له و دی شین ل سه ر جهین خو، یان ل سه ر ریکی، چنه ده ستی ملیاکه تان!

مهعنا: نه مومکنه ئهو بشین ئیکا هند ژ دلین خو چی بکهن کو ههمی گافان د حالهتی هشیارییی دا بژین مادهم ئهو مروقن، بهلی تشتی دقیت ئهو بشین بکهن ئهقه: دهمی ئهو د حالهتی هشیارییی دا دژین دقیت ئهو هند باوهرییی بو خو کوم بکهن کو پشتی هنگی پی بژین و نههیلن غهفلهت دلین برهفینت و هیدی هیدی بمیرت حهتا هشک بکهت.

و دا بو مه ئاشكه را ببت كانئ بوچى ئهم ل دەمىن گوهدانا وەعزى دجودايىك ژ دەمىن دى، دڤێت هزرا خو د ئەگەرىن ڤێ جوداهييێ دا بكهين، و ئه ئەگهره -وەكى زانايێ مەزن (ابن الجوزى) د كتێبا خو (صيد الخاطر) دا ئاشكه را دكهت- د دو خالان دا كۆم دبن:

یا ئیٚکی: هنده وهعزه وهکی قامچییییه، ئیشانا وی ل دهمی لیدانی نه وهکی وی ئیشانیه یا پشتی هنگی خودان یی دحهسییت.

یا دووی: ل دهمی گوهدانا وهعزی مروّث ر دنیایی و مروریلاهییین وی دوردکه قت، یه عنی پیههستا دنیایی ل سهر دلی مروّثی کیم دبت، یان ههر نامینت، و گافا وه عز خلاس جاره کا دی ئه و دزفرته دنیایی، و ب خوّشی و نهخوّشییین وی قه موژیل دبت، و عهردی ئه گهر (قانوونا جازبییه تی) ههبت له شان پی ب نک خو قه بکیشت، دنیایی ری قانوونا خو یا جازبییه تی هه به لملی بو دلان، دلان ب نک خو قه دکیشت! و گرفتاری ئه قسهیه خودی دنیا وه سا یا دای کو جازبییه تا وی بو دلان و جازبییه تا ناخره تی پتر بت، چونکی جازبییه تا دنیایی را داخلی مروّقی دئیت، و جازبییه تا ناخره تی را خارجی وی دئیت، و تبیعه تی مروّقی وه کی یی نافییه به ری خو بدی ل جهین نزم دگه پیت و سهرنشیق دچت، و حه تا تو بشینی وی سهرئه قراز به ی دفیت تو را خورتان بی، چونکی به س نافا خورتان سهرئه قراز دچت!

پسیار ل قیری ئەقەیە: ئەری ریکهک ھەیە مروّث بشیّت دلی خوّ پی ژ جازبییهتا دنیایی خلاس بکهت، وهکی کو شیای ریکهکی پهیدا بکهت لهشی پی ژ جازبییهتا عهردی خلاس بکهت؟ و ئهگهر ههبت ئهری ئهو چ ریکه؟

د بهرسقی دا دی بیرین: بهلی، چونکی خودی چو دهرد بی دهرمان نهداینه، ب وی شهرتی مروقی هند شارهزایی همبت پی ب سهر دهرمانی هل ببت.

دژوارترین عوقووبه مروّق پی بیّته جزادان ئه قهیه وی کهیف ب دهردی بیّت و غوروور بیّ وی بیت مسلامه تیا بهروه خت بیّت، هزر بکه ته هنده ئیّدی وی چو ئیش نهمان، مروّقی ب قی رهنگی بت تو نه شیّی چو چاره یان بی ببینی، چونکی د خو ناگه ت کو یی نساخه، له و داخوازا دهرمانی ژی ناکه ت، مه ته لا وی مروّقی دلی خو به دهست دنیایی ژی قه به ردای هه رئه قهیه..

كەنگى دى شيت خۆ ژ قى غەفلەتتى رزگار كەت؟

گاڤا د خو دگههشت كو ئهو د خهلهتىيهكى دا يى دژيت..

هندی ئه و ب قی رهنگی د مهسه لی نه گههت، نه وه عز فایده ی لی دکه ت، نه رهمه ذان وعیباده ت وی دگوه قرن، نه به لا وموصیبه ت وی هشیار دکه ن، (فِ قُلُوبِهِم مَّرَضُ فَرَادَهُمُ اللَّهُ مُرَضَاً وَلَهُمْ عَذَا كُالُوا أَيْكُ بِمَا كَانُوا يَكُذِبُونَ اللَّهُ اللهُ مُرَضَاً وَلَهُمْ عَذَا كُالُوا يُكُذِبُونَ اللهِ اللهِ اللهُ اللهُ مُرَضَاً وَلَهُمْ عَذَا كُالُوا يَكُذِبُونَ اللهُ اللهُ اللهُ مُرَضَاً وَلَهُمْ عَذَا كُالُوا يَكُذِبُونَ اللهُ الل

مرۆقى غافل گاڤا ب خۆ حەسيا كو ئەو د خەلەتىيى دا يى د ريت، ئەو ھنگى وى پى كى ئەر غافل گاڤا ب خۆ جەسيا كو ئەو د خەلەتىيى دا يى د ريت، ئەر ھندەك ھنىز بىۆ پىڭگاڤا ئىكى بەر بەردەوامىدانا چوونا ل سەر رىكا دورست و يىشقەبرنى، د گەل ھندەك خۆراگرىيى بى بەردەوامىدانا چوونا ل سەر رىكا دورست و رزگاركرنا دلى ر جازبىيەتا دنيايى..

ئەڭ ھيز و خۆراگرىيە چاوا دى ل نک پەيدا بت؟

رین و باوهری ۱۵۳

ئەگەر ھات و وى سى راستى دانانە بەرچاڤين خۆ ودلى خۆ ل سەر پەروەردەكر، و ئەو ھەر سى راستى ژى ئەڤەنە:

یا ئیکی: ئهگهر ههر کارهکی ئهو بکهت، بهری بکهت، هزرا خو د دویماهییا وی دا بکهت، کانی بوچی ئهو وی دکهت، و چ فایده دکرنا وی دا ههیه، ئهو دی باشییی به دهست خو قه ئینت، و دی خرابییی ژ خو ده ته پاش.

نه ژعهقلداریین یه مروّق کارهکی بکهت نه ژبهر چو ب تنی ژبهر هندی چونکی بو مروّقی خوّشه، خوّشییا ته ئهگهر ب شریعهتی یا توخویب دای نهبت ئحتماله بو مروّقهکی دی ببته نهخوّشی، هنگی ئعتبار بو خوّشییا کی ژههوه بیّته دان، و خوّشییا کی بیّته لادان؟

یا دووی: مروقه کی ئه گهر وه غهره کل بهربت، و بزانت ئه ول قی وه غهری دی هه وجهی فلان تشتی بت، ئه گهر وی عهقل ههبت بهری دهست ب وه غهری بکهت دی وی تشتی ل نک خو ئاماده کهت، ژخو ئه گهر ده می وه غهری ل بهر وی یی قه شارتی بت و نهزانت که نگییه، دقید ئه و تشت ههرده مل نک وی یی ئاماده بت، چونکی ته هند دیت ده می وه غهری هات و ئه و نه یی حازر.. هزر بکه تو د قی دنیایی دا می قانی و روژه ک دی ئیت دی ژی بارکهی، و هلبژارتنا وی روژی نه ب ته به لکی هه ما هه ره ئیا ته نائیته وه رگرتن، و تو ب عهقلی خو نه شیت نیشانین روژا وه غهری بزانی، ما نه بی عهقلیه تو بو وه غهری بینه برن و زادی ریکی نه د گهل ته ؟

کۆمهکا مرۆڤان ئهگهر د قاعهکا مهزن قه بینه گرتن، و حوکم ب ئعدامی ل سهر وان بیته دان، و ههر بینهکی ئیک ژوان بو قنارهکرنی بیته برن، ما نه بی عهقلییه ئهڤین مایی خو ب وانییا قاعی قه موژیل بکهن، و دوّرا خوّ ژبیرکهن؟

ئەو قاعە دنيايە، و ئەو مرۆڤ ئەمين، و حوكمى ئعدامى مرنە.. ڤێجا تو ويا تە دڤێت! یا سیین: شهر ده می دئیته کرن، ئه و مروّقین دچنه مهیدانی خوّ بوّ مرنی ددانن، و فایده ناکه ت ئیک ژ وان بیّژت: ئه ز شه پرکه ره کی زیره کم، سه دا سه دی زقر مه قه، چونکی واقعی یا دیارکری کو گه له که جاران شه پرکه ریّن زیره ک ب ده ستین هنده ک که سیّن چو ژ شه پان نه زانن یین هاتینه کوشتن، مروّق ژی گا قا چوو جهی خرابییی، و تیکه لییا مروّقین خراب کر، یا به رعه قل ئه وه ئه و ژی خراب ببت، و فایدی وی ناکه ت تیکه لییا مروّقین نه ز دشیمه خوّ، و ئه ز نه هند مروّقه کی ب ساناهیمه بوّد سه ردابرنی .

قيّجا خوّ هشياركرنا ل قان همر سيّ راستييان:

ديتنا دويماهييا كارى ل بهراهيين.

و خۆئامادەكرنا بەردەوام بۆ وەغەرا مرنىخ.

و خۆدويركرنا ژ جهين خرابييني و مرۆڤين خراب.

ئەقەنە دلى مرۆقى ژبن پېبەستا جازبىيەتا دنيايى دپارېزن، و ئېكا ھند ژ مرۆقى چى دكەن كو دەست قالا ژ مەجلسىن گوھدانا وەعزى نەزقرتەقە.

خودي هاريکاري مه ههمييان بت.

ئەم و مەسەلا بەلايى

ل دۆر مەسەلا جەرباندنا مرۆقى ب بەلايى ھژمارەكا حەدىسان ب رىكىن دورست ژ پىغەمبەرى -سلاف لى بن- دئىنە قەگوھاستن، ئەگەر مرۆف باش ھزرا خى تىدا بكەت تىشتەكى عەجىب تىدا دىينت، و ھندەك پىسيار دئىنە سەر ھزرا وى.. و بەرى ئەم بەحسى قى تشتى عەجىب بكەيىن، و وان پىسياران قەگىرىن يىن كو دئىنە سەر ھزرا مرۆقى، مە دقىت ئىك ژ قان حەدىسان قەگوھىزىن.

(حاکم) ژ (سهعدی کوری مالکی) قهدگوهیزت، دبیرژت: پسسیار ژ پیغهمبهری -سلاف لی بن- هاته کرن: کیژ مروقان ژ ههمییان پتر به لا دئینه سهری؟ وی گوت: الأنبیاء ثم الأمثل فالأمثل، فإذا کان الرجل صلب الدین یبتلی الرجل علی قدر دینه، فمن ثخن دینه ثخن بلاؤه، ومن ضعف دینه ضعف بلاؤه یهعنی: پیغهمبهران، پاشی یین د بن وان دا، پاشی یین د بن وان دا، قیجا ئهگهر دینی زه لامی یی موکم بوو ل دویف دینی وی دی به لا ئینه سهری، ئهوی دینی وی یی ب هیز بت به لایا وی ژی دی یا به لایا وی دی یا لاواز بت به لایا وی دی یا لاواز بت.

و د ریوایه ته کا دی دا یا (ئبن حببان) ههر ژ (سه عد)ی قه دگوه یّزت د دویماهییا حه دیسی دا پیغه مبه ر -سلاف لی بن - دبیّژت: (فما یبرح البلاء بالعبد حتی یترکه یمشی علی الأرض وما علیه خطیئة) یه عنی: به لا دی مینته ب عهبدی قه و ژی قه نابت حه تا وه ل وی بکه ت نه و بی گونه هل سه ر عه ردی ب ریّقه بچت.

گافا مروّف فان رهنگه حهدیسان دبینت و گوه لی دبت عهجیبگرتی دمینت، و پسیاره کی دکهت: ئهری ئهفه چاوا دبت؟ باوهرییا مروّفی هندی پتر بت پتر نیزیکی خودی دبت و ل بهر وی خوّشتفیتر دبت، و ژ لایه کی دی فه هندی باوهرییا وی پتر لی

دئیّت ئه و بهلاییّن خودی دئینته ریّکا وی زیّده تر لیّ دئیّن.. ما مروّقی ئهگه و حه ز ژ ئیّکی کر دی نهخوّشییی ئینته ریّکی و وی ب ئاگری بهلایی دا سوژت؟

ئهگهر تو باش هزرین خو د مهسهلی دا بکهی ئه ث ریکا ئالوز ب ساناهی دی ل بهر ته قهبت..

د قانوونا قیانی دا یا کو دل ل سهر گههشتینه ئینک ئهقهیه: گوتن حهتا دئیته باوهرکرن د قینت ب کریاری بیته جهرباندن، صوفی سهرهاتییهکا رهمزی د کتیبین خو دا قهدگوهیزن، دبیژن: جاره کی زهلامه کی ژنه ک وه تی گههاند کو ئهو گهله ک حهز ژ وی دکه ت، روزه کی دهمی ههردو گههشتینه ئیک زهلامی به حسی قیانا خو یا بی وینه بو وی کر، و ژ بیر نه کر ئیشاره تی بده ته جوانییا وی یا بی وینه ژیه ژنه ژنه وی کر، و ژ بیر نه کر ئیشاره تی بده ته جوانییا وی یا بی وینه ژی، و چونکی ئه ث ژنه ژ ژنین عهقلدار بوو قیا وی بجه ربینت دا بزانت کانی قیانا وی به س گوتنا ده قییه یان نه، ئینا گوتی: پا ته خویشکا من نه دیتییه، ئه گهر ته ئه و دیتبا تو دا زانی جوانییا وی چهنده، زهلامی گوتی: کانی خویشکا ته؟ وی گوتی: واههیه.. و دهستی خو ب لایه کی قه کیشا، ده می زهلام ل سهر ملی خو زقری، ژنکی دهستی خو دا پاش وشهقه ک ل بن گوهی دا و گوتی: ئه گهر تو د قیانا خو دا بو من یی راست گو بای ژبلی من تو ل که سی گوهی دا و گوتی: ئه گهر تو د قیانا خو دا بو من یی راست گو بای ژبلی من تو ل که سی دی نه دز قری ا

ب کرنا دو رکاعهتین نقیری ب تنی، یان گرتنا روزییه کی، راستییا باوه رییا دلی ئاشکه را نابت، نه.. خودی دبیرت: هوین -گهلی خودان باوه ران- هزر نه که نهوین دی بیرن: مه باوه ری ئینایه، و خلاص! نه، ئهم دی ههوه ژی ب به لایی جه ربینین کا چاوا مه یین به ری ههوه جه رباندین، دا راستییا گوتنا ههوه ل به رچاف ئاشکه را ببت.

و ژبیر نهکهن کو بهلا نه ب تنی ئهوه کو نهخوشییه که بیته ریکا ته، یان تو بکه قییه تهنگاقییه کی، رهنگه کی دی یی به لایی ههیه گه له ک ژ قی ژی ب زه حمه تتره، و مهخسه دا مه پی ئهوه تو ب خوشییی بییه جه رباندن، کو تشته کی ته پی خوش بت تو بکهی، و ل به رنه فسا ته یی شرین بت، خودی بدانته به رسنگی ته و بیژته ته: خو نیزیک نه که، ئه څ جه رباندنه ژوی مه زنتره کو تو ب نه خوشییی بییه جه رباندن. و هه ردو حاله تان دا ژمروقی موسلمان دئیت ه خواستن کو ب سه رکه فتن ژقی جه رباندنی ده رکه فت، و پسیار ل قیری ئه قه یه:

ئەرى رىكى چىيـه؟ چاوا مـرۆڤ دى شىنت ب سلامەتى ژ ڤان ھـەردو رەنگـىن جەرباندنى دەرباز ببت؟ بۆ بەرسىڭ دى بېزىن: ئەگەر تە بىقىت ب سلامەتى رېكا جەرباندنى بېيى، خىۆ ل قان راستىيان ئاگەھدار بكە: دقىت تو بزانى كو بەردەوامىيا ھەر سەر و بەرەكى ھەبت تىشتەكى موستەحىلە، وەكى ب عەرەبى دېيىرن: (دوام الحال مىن المحال) ئەگەر حالەتەكى نەخۆش ب سەر تە دا ھات، فەقىرى، نساخى، تەنگاۋى.. تو بزانە ئەڭ حالە يى بەردەوام نابت، و خۆشى رى ھەر وەسا، ئەقە حالى شەڭ و رۆزانە، چەند كەسان تو دنياسى رىكلۆۋانكى خۆشىيىي قەرەستىيە و د نەخۆشىيان دا نقۆبوويە؟ و چەند جاران تە دىتىيە چەرخا رۆژ و شەقان مرۆۋەك رى چوننەيى راكرىيەقە و ل گۆپىتكى راوەستاندىيە؟ ئەقە حالى رۆزانە، قىجا كەس بلا خۆ رى چەرخا رۆزان پىست راست نەكەت، و كەس خۆ

پشتی ته نه فه زانی بلا ته باوهرییه کا باوهری ههبت کو ههر کاره کی خودی بو ته فیابت و نینابته رینکا ته حکمه ته کو ی پی ههیه، و دبت پترین جاران دهمی تو دکه فییه د وی حالی دا تو - ژ ته ته گافیین خو دا ب وی حکمه تی نه زانی، یان ژی غافل ببی، و هزر بکه چه ند جاران تشته ک ب سهری ته هاتییه ته هزر کرییه نه و تشتی بو ته یی خرابه پاشی پشتی دهمه کی بو ته ناشکه را بوویه کو باشییا ته د وی تشتی دا بوو؟

یان تو چ دزانی بهلکی ئه و تشتی ته دقیّت بگههته ته ئهگهر بگههته ته بو ته خراب ببت، و چونکی خودی باشیبا ته قیایه ئه و تشت نهگههاندییه ته، هزر بکه دهمی تسویی فهقیر و به ردهستی ته یی تهنگ و ته دلی خو بره زهنگینییی و ته خهون ب مالدارییه قه دیتن، ئهری کی نابیّرت ئهگهر ئه مرادا ته حاسل بوو و تو زهنگین بووی تو ژی وه کی فلان و بیّقانی لی نائیی دهمی ئه و د فهقیر وان خودی دنیاسی و پشتی مال کهفتییه دهستان د سهر پی خو دا چوون، نهبیّره: ما بهلکی ئه ز وه لی نهئیم؟! چونکی وان ژی وه دگوت، و بزانه گهله که جاران مهحروومی نعمه خودی دهته مروّقی دا بهلایه کا مهزنتر پی ژ مروّقی بده ته پاش.

و حکمهتا دی یا مهزن ئهوا د بهلایی دا ههی، یا کو ئهم ژ بیرا خو دبهین ئهقهیه: نیزیکییا بو خودی ئهوا بهلا و موصیبهت دگههینته مروّقی چو جاران بهرفرههی ناگههینته مروّقی، هزر بکه شهقه کی تو نهخوّش ببی حهتا سپیدی چهند جاران دی ههوار کهیه خودی؟ گاڤا تو دکهڤییه دهراڤی ترسی چهند تو نیزیکی خودی دبی، ئهگهر ئهو بهلا ب سهر ته دا نههاتبا تو دا هندی نیزیکی خودی بی؟ نه.. مهعنا: گهله که جاران بهلا خودانی هشیار دکهت ئهگهر هات و وی صهبر ل سهر کر و ب سهرکهفتن ژی دهرباز بوو، و دلی خوّ ب هندی خوّش نه که بیرژه: قهیدی ناکهت، ئهگهر ئهز د جهرباندنی دا ناجع نهبوه ژی پشتی هنگی دی بو خوّ توّبه کهم ودی وه کی بهری زقرم، ئهو کراسی دریای و هاتییه پاته کرن، ئهگهر لهشی ستاره بکهت ژی، ل نک باش و خرابان وه کی وی کراسی نابت یی نه هاتییه پاته کرن، ئه قیّ تی بگههه!

و ژبلی وی خیرا مهزن یا ژ صهبرا ل سهر بهلایی دگههته مروّقی ژ بیر نهکهن گهلهک جاران ئه صهبره د دنیایی دا بهری ئاخره تی بهرههمه کی باش پیقه دئیت، و پیچه کی هزرا خوّد ثان ههردو نموونه یین کورت دا بکهن:

ئادەمىي ئەگەر صەبىر ل سەر جەرباندنى كربا و ژوى دارى نەخواربا يا خودى گۆتىيىيى ژى نەخۆ . چ دا ب صەبرا وى قە ئىت؟

و يووسفى د قەسرا عەزيزى مصرى قە ئەگەر صەبر ل سەر جەرباندنى نەكربا و گوهدارىيا خاتوينا قەسرى كربا.. چ دا ب كارى وى قە ئىت؟

بهرههمی صهبرا ئادهمی دابته مانا وی د به حه شتی دا، و به رهه می نه صهبرا یووسفی دا بته ئه گهرا هندی ئه و پشتی هنگی نه دبوو عه زیزی مصری..

قیّجا بلا نُهم ل خوّ دهشیار بین، و بزانین نهفسا نهلغاڤکری بهرێ خودانی ددهته نهالیّن تیّچوونێ ل وی دهمێ وی وهسا تێ دگههینت کو نهو یا بهرێ وی ددهته ناڤ میٚرگ و چیمهنان.. خودێ مه بیاریّزت.

. ۲۸ ژیـن و بـاوهرژ

ل دۆر حوکمێ جگارێ د ئىسلامێ دا

ب کارئینانا تویتنی بو کیشانی -وهکی ئاشکهرا- ئیک ژوان موصیبهتان بوو یین ئوممه تا ئیسلامی ل دهسپیکا سهدسالا یازدی هجری تووش بوویی، یه عنی: حه تا بهری نیزیکی چارسه د سالان جگاره کیشان د ناف موسلمانان دا نهبوو، و ته نهددیت کهسه که ههبت فی شینکاتییی دبیژنی: تویتن، مرؤفه کی موسلمان بو کیشانی ب کاربینت.

ل دەسپیکی ئەڭ عەدەتە ل ناڭ كافران پەيدابوو، پاشى ھیدى ھیدى ھاتە ناڭ موسلمانان، و پشتى سەد دوسەد سالەكان كیشانا جگاری د ناڭ موسلمانان دا بەلاڭ بوو، و دەمەك ھات كیم كەس ژ قى عەدەتى پاراستى مان.

و ئاشكهرایه كو دهمن ئه عده ته هاتییه ناف موسلمانان بارا پتر ژ جیهانا ئیسلامی ل بن حوكمی دهوله تا عوسمانی بوو ئهوا ب بریاره كا رهسمی دهرگههی ئجتهادی گرتی، و ل سهر زانایان -خو یین موجته د ژی- قهده غه كر كو ئجتهادی بكهن..

د گهل دەركەفتنا جگارى د ناڤ موسلمانان دا بەرى چار سەد سالان پسيارەكى ب گەرمى خۆ ھاڤێتە مەيدانى: ئەرى حوكمى ئىسلامى د ڤى عەدەتى دا چيە؟ ھنگى زانايێن دىنى خۆ مەجبوور دىت بەرسڤا خەلكى بدەن، بەلىي چونكى جگارەكێشان تشتەكى نوى بوو د ناڤ موسلمانان دا دەركەفتى و ل سەر دەمىي پىغەمبەرى -سلاڤ لىي بن- و حەتا پشتى وى ب ھزار وسەد سالان ژى نەبوو، يا فەر بوو ل سەر زانايان كو ئجتهادى بكەن، دا حوكمەكى شەرعى بۆ ڤى عەدەتى دەسنىشان بكەن، و چونكى دەولەتىي بريارا گرتنا دەرگەھى ئجتهادى دابوو، زانا بەرانبەر ڤى تشتى حىنبەتى داوستان، و ھەر ئىكى ژ لايى خۆ ۋە -و ب رەنگەكى نەيىي رەسمى- فەتوايەك ل دۆر

رین و باوهری ۱۳۱

قى چەندى دا حەتا دويماھىيى سولتان ب خۆ ژى نەچار بووى مايى خۆ د مەسەلى بكەت، وەكى دى ئاشكەرا كەين.

زانایین موسلمانان هنگی د حوکمی جگارهکیشان دا بوونه سی رهئی و بوچوون: هندهکان -وهکی موفتییی حهنهفییان شیخ (عبد الغنی) یی نابلسی- گوّت: کیشانا تویتنی تشته کی حه لاله، و وی دو ده لیل بو خوّل سهر ڤی چهندی ئینان:

۱- گۆت: مه چو دهلیلین شهرعی یین ئاشکهرا ل سهر حهرامبوونی نینن، و ئهصل د ههمی تشتان دا حهلالییه حهتا دهلیلهک ل سهر حهرامییا وی تشتی یان کهراهیهتا وی بیّت، و د قیّ مهسهلیّ دا مه چو دهلیل نینن.

۲- گۆت: ژ لاین علمی قه بۆ مه مسۆگەر نهبوویه كو جگاره زەرەرى دگههینته خودانى خۆ یان ژی وی سەرخۆش دكەت، و ئەگەر خۆ ئەو بۆ هندەك مرۆڤان یا ب زەرەر ژی بت ئەقە نابته دەلیل ل سەر حەرامییى، چونكی یا ئاشكەرایه كو هنگڤین ژی بۆ هندەك مرۆڤان یی خرابه.

و هندهک زانایین دی -وهکی فهقیهی عیمادی یی حهنهفی- بو هندی چوون کو کیشانا جگاری تشته کی مهکرووهه، و ههچییی بهرده وامییی ل سهر شی کاری بکهت دی ژ فاسقان ئیته هژمارتن، و کرنا نقیری ژی ل دویث وی دی یا مهکرووه بت.

وپسیار ژشیخ (محمد بن الوعظ)ی -کو ئیک ژ زانایین حمنهفی یین وی سهر دهمی بوو- هاته کرن کانی حوکمی کیشانا تویتنی چیه؟ وی گوت: شک تیدا نینه کو ئمو تشته کی مهکرووهه، و یا بهرگومانه کو یا حمرام ژی بت، و دهلیلی وی ل سهر قی چهندی تسموه دبیت ژت: ته گهر خوارنا پیقازی بهری هاتنا مزگهفتی یا مهکرووه بت د شریعه تی دا، چونکی بینه کا نهخوش ژی دئیت، پا بوچی کیشانا جگاری یا مهکرووه نابت، و وی ژی بینا نهخوش ژی دئیت؟ و د سهر هندی ژی را کیشانا جگاری زمینکرنا مالی یا دورست نینه.

و دەستەكى ژ زانايىن -يىن كو گۆتىن: كىنشانا جگارى تشتەكى مەكرووھە-گۆتىن: ھەر جارەكا ئاشكەرا بوو كو كىنشانا جگارى بۆ لەشى مرۆقى يا ب زەرەرە ھنگى فەتوا ب حەرامىيا وى دى ئىتەدان، وەكى (ابن عابدين) د كتىبەكا خۆ دا قەدگوھىزت.

و هژماره کا دی یا زانایان وه کی (ابن حمدون) و (نجم الدین الزاهدی) فهتوا ب حمرامییا جگاره کیشانا دا، و وان دو دهلیل ل سمر قی چمندی بو خو ئینان:

یی ئیکی: حددیسا (أم سلمه) یی ئهوا تیدا هاتی: (نهی رسول الله صلی الله علیه وسلم عن کل مسکر و مفتر) و گوتن: جگاره یا (مفتر)ه، یهعنی: یا (مخدر)ه، چونکی کیشانا وی رهنگهکی تهخدیری بو خودانی چی دکهت.

ین دووی: کیشانا جگاری ئیسراف - لایی مالی قه- وزهرهر - ژلایی صحی قه- ویسساتی - ژلایی خیکرنی و ب کارئینانی قه- تیدا ههیه، و ئیسراف و زهرهر و پیساتی ههمی ب شریعهت دحهرامن.

و سولتانی عوسمانی ب خو ژی پشته انییا قی بوچوونی کر و فهرمان ب حهرامییا وی دا.

پشتی مه ئه شهر سی بوچوونین زانایان بهر چاف کرین، و بو گههشتنا بوچوونا دورست د نا قبهرا قان بوچوونان دا دی بیژین:

۱- ئەو زاناينن گۆتىن: جگارە يا حەلالە دەلىلى وان يى مەزن ئەقە بوو، گۆتن: بۆ مە ئاشكەرا نەبوويە كو جگارە بۆ صحەتى يا ب زيانە، مەعنا ئەگەر زيانا وى بۆ وان ئاشكەرا ببا ئەو دا فەتوايى ب حەرامىيا وى دەن.

۲- و ئەوين گۆتىن: يا مەكرووھە، د كتيبين خۆ دا دبين ن چى گاڤا ديار بوو كو
 جگارە يا ب زەرەرە ھنگى فەتوا ب حەرامىيا وى دى ئىتەدان.

۳- گۆتنا شیخ (عبد الغنی النابلسی) کو ئهگهر جگاره بو هندهکان یا خراب بت ژی حهرام نابت چونکی هنگشین ژی بو هندهکان یی خرابه، و هندهک کهس نوکه

ژین و باوهراژ

هینجه ته کا وه کی قتی بو خو دگرن، دبیری: پا فلان تشت ری بو فلان ره نگتی مروقان یت خرابه. ئه گوتنه یا د جهتی خو دا نینه، چونکی خرابی و زیانا تویتنتی زیانه کا (ذاتی)یه، نه وه کی هنگفینی و تشتین دی ئه وین زیانا وان نه یا (ذاتی) به لکی یا (عرضی).

174

3- ئهو کهسین ماف ههی بینژن: جگاری زهرهرین صحی تیدا ههنه یان نه، خودانین (اختصاصی) -کو دختورن- ههمی خودانین (اختصاصی) -کو دختورن- ههمی دبینژن: ئهو ماددین د جگاری دا ههین وه کی نیکووتینی و قهترانی و گهله کین دی ههمی ژ ماددین ژههرین و ب زیانن، بهلکی قی گاقی کومپانییین جگاران ب خو ناقه شیرن کو جگاری ماددین (مفتر و مخدر) یین تیدا ههین، و ئهوی فیر ببته کیشانا جگاری وه کی وییه یی فیر دبته (موخدراتان) زوی ب زوی نهشیت بهیلت، و ئهگهر خوارنا ژههری د شریعه تی دا یا حهرام بت، چونکی خودان پی دمرت، چ د گاقی دا بت چ پشتی هنگی، ئهری بوچی قهخوارنا جگاری دی یا حهلال بت و ئهوی ب خو ژی ماددین ژههری یین د ناف دا ههین، و دبته ئهگهرا مرنا هیدی بو خودانی؟

0- گەلەک كەس يىن ھەيىن دېيىرى: كىنسانا جگارى تىشتەكى خراب و مەكرووھە بەلى نە يى خەرامە، و را بەر ھندى تو دى بىنى ئەو خۆ را كىنسانا جگارى نادەنە پاش، بۆ ۋان رەنگە مرۆۋان دى بىرىن: ئەگەر مرۆۋەك چل پىنجى سالان يان پتر تىشتەكى مەكرووھ بكەت، و ئصرارى رى ل سەر بكەت ئەرى ما داخلى گونەھى نابت؟

7- گەلـه ک فقهزانین موسلمان ئەڤرۆ یى ل وى باوەرى كو زەرەرا جگارى ژیا عەرقى و قەخوارنىن حەرام پترە، چونكى ئەگەر زەرەرا قەخوارنى بگەھتە وى يى قەخۆت بىتىن، زەرەرا جگارى دگەھتە وى يى نەكىشت ژى، ئەگەر تە جگارە كىنشا تـو زيانى لىجىسىنى خۆ ب تنى ناكەى بەلكى تول وى ژى دكەى ئەوى ل نك تـە دروينت، و

ب قی چهندی دی که قییه د بن حوکمی وی حهدیسا دورست دا ئه وا دبیّرت: (لا ضرر ولا ضرار) چونکی تو زهرهری دگههینییه خو ژی و تو دگههینییه خهلکی ژی.

و یا ژ قی ژی غهریبتر ئهوه هنده ک نهزان ههنه فهتوایی بو خو ددهن کو جگاره پوزییی نائیخت، یه عنی نه به س یا حه لاله به لکی پوزی ژی پی ناکه قت، به لی یا غهریب نینه ئهگهر وه لی هات مروقی نه زانت ناقی خو بنقیست فه توا حه لالییی و حه رامییی بده ت، عه جیبگرتی نه بت ئهگهر سوباهی ویسکی ژی حه لال ببت، چونکی مانی فلان که س قه دخوت و بی سه رخوش نابت، و ئه قه هنده ساله قه دخوت چ ئیش ژی نه هاتینه و ناقی وی د قورئانی ژی دا نه هاتییه قیجا بوچی یا حه رام بت ؟

مهنطق ئهگهر ئهڤه بت چو تشت ين حهرام نابت!

حوکمێ چوون وئاکنجيبوونا ل وهلاتێن بياني

گهلهک جاران ب ریّکا تهلهفوونی و ب ریّکا نامهیان ژی پسیارهک ل دوّر حوکمی چوونا ژ دهرقه (خارج) و ئاکنجیبوونا ل وهلاتین بیانی و نه موسلمان یا گههشتییه مه، کانی ئیسلام بوّ قی چهندی چ دبیّژت؟ و حوکمی وی موسلمانی ئهوی دچت ل قان وهلاتان ئاکنجی دبت چیه؟

و ژبهر کو ئه فه ئیک ژوان مهسهلانه یین فقهزانانین موسلمان د که فن دا بهرفره هی ل دوّر کافتین، و د کتیبین خو دا دان وستاندن ل دوّر کرین، و بهرسف ل سهر قی مهسهلی ب کورتی یا روهن و ئاشکهرا نابت مه قیا ئهم ل قیری چهنده کی بهرفره هی ل دوّر قی مهسهلی باخقین.

دەمىنى مىرۆڭ ل كتنبىنى فقهىنى ئىسسلامى دزقىرت و ل حىوكمى چوونا مرۆۋىى موسلمان بۆ وەلاتىن كافران دگەريىت، سى بۆچۈون ب بەرچاقى مرۆۋى دكەۋن:

قیّجا ئهگهر چی نهبت بو کافری موسلمان ببت بمینته ل وهلاتی خوّ، پا دی چاوا بو موسلمانی چی بت وهلاتی خوّ بهیّلت و قهستا وهلاتی کوفری بکهت؟ ۲۳۱ ژین و باوهرگ

و دەلىلى وان يى دى ئەقەيە، ئەو دېيرى: مرۆقى موسلمان گاڤا ل وەلاتى كافران ئاكنجى بوو دى مەجبوور بت ئەحكامين كافران ب جهد ئينت و پيڭيرييى ب قانوينين وان كەت، و ئەڤە تشتەكى حەرامە.

دو: فقهزانین مهزههبی حهنبهلی دبیژن: ئهو موسلمانی دچته وهلاتین کافران ئیک ژ دووانه: ئهگهر ئهو یی ژ دینی خو پشتراست نهبت و بزانت ئهو نهشیت ل ویری دینی خو ب دورستی ب ریقه ببهت، حهرامه بو وی ئهو بچت، چونکی ئهو هنگی یی دینی خو بهرئاتاف دکهت، و ئهقه حهرامه. و ئهگهر ژ دینی خو نهترسیا مهکرووهه چونکی دهرکهفتنا ژ وی وهلاتی یی بی دین و بیدعه یی لی زال ببن بو خهلکی وی جهی ب خو سوننه ته، مه عنا چوونا وان وهلاتان دی یا مهکرووهه.

سىّ: فقهزانیّن حەنەفى و شافعییان دبیّژن: چوونا قان وەلاتان دورسته، چونكى چو دەلیلیّن دورست ل سەر نەدورستییا چوونى نینن، و موسلمانیّن ئیّكىّ ژى دچوونه وەلاتیّن كافران بۆ بازرگانییى و هندەك كاریّن دى وكەسىّ ئینكارا وان نەدكر.

ئەقە حوكمىٰ چوونىنىە، يەعنى ئەگەر كەسەك بۆ دەمەكىٰ دەسنىشانكرى بچت و پاشى بزقرتە قە. بەلىٰ ئەگەر بچت بمىنتە ل ويرىٰ و عەيالىٰ خۆ ژى ببەت، و ببتە ئىنگ ژ خەلكىٰ وى وەلاتى، وەكى ئەم ئەقرۆ دېينىن، ئەقە مەسەلەكا دىيە و حوكمىٰ وىٰ ژى يى جودايە، جمهوورىٰ فقهزانىن موسلمانان ژ ھەمى مەزھەبان بۆ ھندىٰ دچن كو يا دورست نىنە بۆ مرۆقىٰ موسلمان كو وەلاتىٰ خۆ بېنلت و بچت قەستا وەلاتىٰ كافران بكەت و لىٰ ئاكنجى ببت، و بەرفرەھكرنا بۆچوونىن وان ب قى رەنگىيە:

فقهزانین مالکی دبیّرن: حدرامه ل سهر موسلمانی ل وهلاتین کافران ئاکنجی ببت چونکی ئهو دی ل ویری دی تووشی گهله ک حدرامییان بت، و دی خو شکهستی بینت بهرانبه رکافران و نهشیّت (شهعائرین) دینی خو ب دورستی ب ریّقه ببهت، و دی مهجبوور بت تووشی کرنا خرابییی و خوارنا حدرامی بت.

و زانایین مهزهه بی حمنه فی دبین نینه بو مروقی موسلمان کو بمینته لل وه لاتین کافران، و مهکرووهه نه و قی چهندی بکه ت، چونکی د حه دیسه کی هاتیه پینه مبه رانا بی بن- دبین انا بریء من کل مسلم یقیم بین اظهر المشرکین پینه مهزی بریمه و ههر موسلمانه کی ل ناف موشرکان ناکنجی ببت . وه کی ترمذی و نهبوو داوود و جابری قهد گوهیزن.

و زانایین شافعی وح هنبهلییان دبیّژن: حمرامه بو موسلمانی ل وهلاتین کافران ئاکنجی ببت، بهلی ب وی شهرتی ئهگهر نهشیا دینی خو ئاشکهرا بکهت و ب دورستی ب ریّقه ببهت، هنگی واجبه ل سهر وی ئهو نهمینته ل ویّری.

پشتی مه بۆچووننن فقهزانان ب بهرفرههی بهرچاف کرین، دمینته ل وینری ئهم بهری ئاخفتنی چهنده کی بده ینه مهسه لا مشهختبوونا ئه قرو ئهم دبین د ناف مه دا چی دبت، کو ب هزاران ژ خهلکی مه بهر ب وه لاتین روز ژنافایی قه دچن و لی ئاکنجی دبن، و داخوازا (لجوئی) و (جنسییی) ژ وان دکهن، ئه قه چاوایه؟

مروّث ئهگهر ب رهنگهكن واقعی بهری خوّ بده ته حالی وان موسلمانین ئه شروّ قهستا وه لاتین كوفری دكهن و لی ئاكنجی دبن دویر ژ هیجه تگرتن و پنیكرنی، و وه كی گهله ك ژ وان كهسان ب خوّ بوّ مه گوتی یین كو چووینه ویری باش دی زانت كو ئه ش چوونا هه خهطه ره كا مهزن تیدا ههیه ب تایبه تی بوّ وان یین عهیالی خوّ یی هویر دبه ن و دهیلنه ل ویری، ئهم كورد دبیژین: هه ره ملله تا بگره عهده تا، و مسوگه ر ئه ش گوتنه ژ قهستا نه هاتییه گوتن، و ژ سه ربوّران یا هاتییه بنه جهكرن، مروّث د نا كی دا بژیت دی وه كی وان لی ئیت، به لكی بشیت چه ند ساله كان خوّ بگرت، و به لكی جیله كی یان دو وه كی خوّ بمینن، به لی پشتی هنگی دی چ لی ئیت؟

گەلەک كەس دلى خۆ ب ھندى خۆش دكەن كو مزگەڤت ل وێرى ژى يێن ھەيىن، و يى باش بت ل چى جهى بت دى يى باش بت، بەلى ب راستى ڤى ھێجەتى چو بهايى خۆ نىنە د تەرازىيا ئىسلامى دا.

ئهو کهستی ژناڤ موسلمانان دهردکه قت و ب هندی رازی دبت کو بچت ببته نهندامه که د جقاکا کافر و بی دینان دا، بهری ههر تشته کی ئه و ب حالی وان و سهر و بهری وان رازی و مهنده هوش دبت، و ئه و باوه ری ل نک وی پهیدا دبت کو ئه و موسلمانان دچیتر و باشترن له و قهستا وان دکه ت، و ئه قه کلیلا هه می خرابییانه، کو مروقی ئه و باوه ری هه بت کافر ژ موسلمانی چیتره، گافا ل نک مروقی ئه و چیتر بوو دی لی گهرییت کو خو وه کی وان لی بکه ت، ئیکه مین جار ب سهر و به ر و شکل و قیافه تا خو، پاشی ب بیر و باوه ر و هزرا خو، و ئه فه ژ ده ستادانا شه خصیه تیه و حه لیانا د ناڤ شه خصیه ته که دی دایه، و ئه ف چهنده کاره کی (مه رفووضه) د ئیسلامی دا.

ئهم ههمی یی دبینین ئهو کهسی دهمه کی ل وان وه لاتان دمینت مهجبوور دبت پیگیرییی ب قانوینین وان بکهت ژ کومکی حهتا شمکی -وه کی دبیرن ئه نه نه نائیته وه رگرتن وه ک ئهندامه ک د قی چقاکی دا، و پشتی ئهو دهمه کی ب قی ره نگی دمینت ئهو فیری ژین و سهر و به ری وان دبت له و پشتی هنگی نه شیت بز قرته وه لاتی خو و وه کی خهلکی خو بریت، و ئه ز دبیرم کهسه ک د ناف مه دا نینه ئه قرو حاشاتییا فی چهندی بکهت، چونکی ئهم ب چاف یی دبینین. خو ئه و موسلمانین بو دهمه کی کورت دچن ل ویری دمینن ژی گافا در قرن فکرا وان چهنده کی (ته شویش) دبت و دخوازن ئهم ژی خو وه کی فه و دبیرن دوه کی به و دبیرن و دبیرن بی بی دبیرت و دبیری بیت و ل ویری بریت ئه و دی پیشکه قین -وه کی ئه و دبیرن دخوازن ئه م ژی خو وه کی وان لی بکه ین، دا ئه م ژی پیشکه قین -وه کی ئه و دبیرن دخوازن ئه م ژی خو وه کی وان لی بکه ین، دا ئه م ژی پیشکه قین -وه کی به و ل ویری بریت ئه و دی چ بیرت؟

رین و باوهری ا

ئه و مروّقی موسلمان یی دچته قان وه لاتان و عه یالی خوّ دبه ت و ل ویّری دهیّلت بلا باش بزانت مه ته لا وی وه کی مه ته لا وی مروّقییه یی ده ستی خوّ تژی خییز دکه ت و دهاقیّته ناف ده ریایه کی هه ر دنکه ک دی بوّ خوّ چت، پاشی پشتی هنگی بلا ئه و لوّمه ی ل خوّ بکه ت و که سیّ نه ئه گه ر مه سه له ژ ده ستی ده رکه فت، و بلا ئه و باش بزانت کو ل روژا قیامه تی پسیارا عه یالی وی دی ژ وی ئیته کرن، و کانی بوّچی وی ئه و هاقیت بوونه ناف ده ریایا بی دینییی.

و ئەگەر ھندەك دلى خۆ ب ھندى خۆش بكەن كو ئەو دى شىن ل ويرى خۆ يارێــزن، يان هندهک بێژن: ما کهنگی ههچييێ بچته وێرێ خراب دبت؟ دێ بێــژيــن: د شریعه تی دا ههر گاف ئحتیاط د مهسه لی دا دئیته وهرگرتن، و حوکم ل سهر پترییی دئيتهدان، نهكول سهر هنده ك حاله تين كيم، پشتى هنگى ئهوى د ناڤ جڤاكهكى دا بژیت، و ب تایبه تی جفاکین غهریبی پین کو قانوینا جفاکی دهوری خو لی دبینت، بقیّت نهقیّت دی د ناف جڤاکی دا حملییّت، ل رِوْژا ئهینییی دهمیی ئیمو ل سهر کاری ل كارگههي يان ل ههر جههكي دي ئهري دي شيّت كاري خوّ هيّلت و قهستا مزگهفتهكيي كەت يا دو سى سەعەتان ب سەيارى ژى دوير -ئەقە ئەگەر مزگەفت ھەبت- دا خوتبا خۆ بكەت؟ عەيالىي وى ئەگەر چوو مەدرەسىي و زانكۆيىي دى شىيت ژ وان دەرسان عەفى کەت يێن کو نـه درێککـەفتـي د گـﻪل ديـن و ئـﻪخلاقـێ ئيـسلامـێ؟ يـان دێ شێت ل سـﻪر مهدرهسی فهرز کهت کچا وی ب جلکی ئیسلامی بچته مهدرهسی: ئهگهر ئیک ههبت بيّرْت: ئه. دێ بيّرْينيّ: دياره ته مهسهلا وێ کچکا موسلمان ژ بيرکر دهميّ وهزيرێ تهعلیما فرهنسی نهو ژ مهدرهست فهصل کری ل سالا (۱۹۹۱)ی یان (۱۹۹۷)ی چونكى ئەو ب دەرسۆكى چـۆبـوو مەدرەسى، گۆت: ئەۋە موخالفى قانوينىن مەيە، ئەۋە ل فرهنسا ماكا ئازادييتي وهكي هندهك خاپاندي هزر دكهن؟

پشتی هنگی مروّقی موسلمان ئهگهر جنسییا ئینک ژوان وهلاتان وهرگرت و سوباهی د ناق لهشکهری وی وهلاتی دا هاته تهجنیدکرن و داخواز ژی هاتهکرن بیّت

پشکدارییی د پیلانه کی دا دژی موسلمان بکه ت هه لویستی وی دی چت بت؟ ئه قه درامییین دی یین مروّث تووش دبتی ده می ل وان وه لاتان دژیت.

ژ بهر قی ههمییی ئهم دبیّرن: مانا موسلمانی د ناق کافران دا ب ئنیه تا ئاکنجیبوونی کاره کی نه یی دورسته و دبته ئهگهرا هندی پیغهمبهر -سلاق لی بن- یی و مروقی بهری بت، وه کی ئهو ب خو د وی حهدیسا دورست دا دبیّرت، یا بهری نوکه مه قهگیرای، لهو پیتقی ئهو موسلمانی سهرفهرازییا دین و دنیایی بقیّت خو ژ قی گونهها مهزن بده ته پاش، و خو و عهیالی خو بو هنده ک مالی دنیایی نهبه ته هیلاکی.

و ژ ههژی گۆتنێیه بێژین: هندهک ئهگهرێن شهرعی ههنه بو مروٚڤی دورست دکهن کو مروٚڤ بو دهمهکێ بهروهخت بچته وهلاتهکێ کافران، بهلێ ب وێ ئنیهتێ کو چی گاڤا ئهو ئهگهر نهمان بزڨرتهڤه، و ئهو ئهگهر ژی ئهڤهنه:

۱- کو بۆ چارەسەرىيا نەخۆشىيەكى بچت، ئەگەر ھات و ئەو نەخۆشى ل وەلاتىن موسلمانان چارەسەر نەبت.

۲- بۆ تەخەصوصا د لايەكى علمى دا يى موسلمان ھەوجە بېنى.

 ۳- بۆ تجارەتا وى تشتى يى موسلمان ھەوجە ببنى، و ل وەلاتىن موسلمانان ئەبت.

٤- ئـهگـهر موسلمانان مـهكتـهبـهك يان سـهفـارهتـهك ل ويدري هـهبـت بـو كـاري دبلوماسي.

۵- بۆ پشكدارى د كۆنگرەكى دا يان د پيشانگەھەكى دا ئەگەر مفايى موسلمانان
 تىدا ھەبت.

٦- بۆ گەشت و گەريان، دا د وان وەلاتان دا شارەزا ببت، ب وى شەرتى ژ خۆ
 يخ پشت راست بت كو نەفسا وى و دىنى وى دى يى ب سلامەت بت.

ژیـن و بـاوهری ۱۷۱

راوهستانهك د گهل نهفسى ل سهرى سالا نوى

ل دویف ئیک هاتنا شه و روزان، و زفرینا خرخالا مه و سالان، ئیک ژوان گهلهک قه نجیانه یین خودی د گهل مروقان کرین، خودایی مه زن د ئایه ته کی دا ئاشکه را دکه ت کو وی شه ف و روز بو نقشی مروقان بن ده ست و موسه خخه کرینه وه کی دبیرت: دکه ت کو وی شه ف و روز بو نقشی مروقان بن ده ست و موسه خخه کرینه وه کی دبیرت: (ابراهیم: ۳۳) و ب زفرینا فی روزی و فی هه یقی، و هاتنا شه ف و روزان، ئه و ده م پهیدا دبت یی و ب زفرینا فی روزی و فی هه یقی، و هاتنا شه ف و روزان، ئه و ده م پهیدا دبت یی ریسی مه پی دئیته هرمارتن، ئه و ژبی هه ر ژروزا ئیکی یا پهیدابوونا خو ده ست ب کیمبوونی دکه ت حه تا ل دویماهیا خو ایا ل به رمه فه شارتی و رادوه ستت. و ئه گه و روز ئه و جه بن یین کار و کریارین مه د ناف دا دئینه هلگرتن و پاراستن، و شه فی قویناغ بن یین عه مر و ژبین مه تی ا دورباس دبن، روزه ک دی ئیت هه رئه ف شه ف و روزه دی شاهده یی ل سه رمه ده ن، و ئه و کارین مه ل سه ربه رپه رپین وان نه خشاندین و روزه دی به رچاف و به لاف که ن، و هنگی چو ریکین ره فی یان یین ئینکار و حاشاتی که س دی به رچاف و به لاف که ن، و هنگی چو ریکین ره فی یان یین ئینکار و حاشاتی که س دی به رپان!

 ۲۷۲ ژین و باوهرگ

ئەو دېنە عەبدين وى دەمىي يى خودى دايە وان دا ئەو ئەڤرۆ وى بۆ خۆ بكەنە جهى چاندنا وى تۆڤى يى سوباھى بەرى ژى ھلددەن.

د ڤي زهماني دا يي ئهم تي دبورين، يان ئهو د مه دبورت، گهله ک خهم ههنه دئينه وهرگیران و دبنه کهیف، و گهلهک کهیف ههنه دبنه خهم و کوّفان، هندهک سال ههنه وه کی روزه کا کورت زوی د سهر خودانی را دبورن، و هنده ک روز همه نه وه کی ساله کا درێژ خوداني دوهستينن، و مروٚڤێ ب ئێغبال ئهوه يێ سهركهفتي كاروانێ خوٚ دهرباس بكهت، پشتى دو سنى رۆژين دى -وەكى عددەتنى رۆژ و شەڤان- سالەك ژ ژيىي مە دى بارکهت و سالهکا دی دی کار کهت، و ئموی دیتنا وی بو زهمانی و روّژ و شهڤان یا ساده و سمرقه سمرقه دبت كميفا وي ب قي چمندي بيّت و هـزر بـكــهت ئـمقـه سالمك ل عهمري وي زيده بوو، بهلني ئهوي عهقله کني دورست و ساخلهم د سهري دا ههبت دي راوهستیانه کا تیر هزر و تامدای ب خهمگینینی قه د گهل قنی رویدانی همبت؛ چونکی ئه و دی زانت کو ئه قه ساله کا دی ژ عهمری وی کیم بوو.. بارا پتر ژ مه -نه گهر نه بیژم ئهم ههمی- نوکه دبیرین: ئه شساله چ زوی بۆری، بهلن کیم ژ مه هزرا خو د وی تشتی مهزن دا دکهن یی قی سالی ژ مه ستاندی و د گهل خو بری، پشکهک ژ ژیئ مه کو موستهحیله کهسهک بشیّت بو مه بهدهل قهکهت، د قیّ سالیّ دا پشکهکا چهندا مهزن ژ عهمری مه ژ دهست مه دهرکه قت؟ چهند خوّشتڤیین مه د گازیا مرنی چوون و خاترا خۆ ژ مه خواست و چوونه وهغهرێ؟ چهند نهخۆشي و تهنگاڤي و خهم و كۆڤان گههشتنه مه؟ چهند گونهه و بي ئهمرييا خودي مه تيدا كرن و ل سهر مه هاتنه قهيدكرن و بوونه مال؟

ب راستی ئهز ژ تشته کی عهجیب گرتی نابم هندی ئهز ژ وان که سان عهجیب گرتی دیم یین سهری سالی که یفی دکهن و ئاهه نگان دگیرن، ئیک ژ مه دهرهه مه کی وی ژ دهستان دچت ههیفه کی سه را عیجز دبت، و زاد ب رحه تی د گهرویی دا ناچت، به لی ده می ساله ک (پتر ژ سی سه د و شیست، یه عنی: هه شت هزار و شه ش سه د و چل

سهعهت) ژ عهمری وی ژ دهستین وی دهردکه قن و ژی دئینه ستاندن، کهیفی دکهت، و ئاههنگان دگیرت.. بوچی دهم هنده ل بهر مه یی بی بهایه؟ ئهز نزانم!!

ل قان روزان ساله ک ژ عهمری مه بو وه فهرکرنی یا خو به رهه ف دکه ت، ئه قی سالی ل بن په ری شه ف و روزین خو گهله ک کار و کریارین مه هلگرتینه، ئه گهر مه ئه و ژ بیر کربن، ئه و وان ژ بیر ناکه ت، و ئه گهر مه چاقین خو ژی گرت بن، روزه ک دی ئیت ئه و دی وان به رچاف که ت..

(ئبن حببان) دبیّرْت: (ایی ژههمییان ب عهقلتر ئهوه یی پتر حسیّبی د گهل نهفسا خو بکهت)، و مهیموونی کوری مههرانی دبیّرْت: (امروّق نابته کهسهکی تهقوادار حهتا ئهو د گهل نهفسا خو دژوارتر لی نهئیّت ژشریکی د گهل شریکی خوّ)، مروّقه کی زیّده قهلس و یی دل خهلهت دهمی شریکاتییی د گهل کهسهکی دی دکهت، قیّجا ههر روز جاره کی بمینته ب لیّقا شریکی خو قه، و حسیّبه کا هویر و دژوار د گهل بکهت، کانی وی چ کریه و چ نهکریه؟ تو.. ئهگهر ته بقیّت تو ژتهقواداران بی، د گهل نهفسا خوّ وه کی وی مروّقی به، دا نهفسا ته حیلی ل ته نهکهت!

بۆرىنا شەق و رۆژان، و چوون و ھاتنا ھەيڤ و سالان، خودانى ژ دنيايى دوير دكەت و وى پتر نيزيكى ئاخرەتى دكەت، قىجا خوزيا وى كەسى يى ب حسيبا د گەل نەفسى پيشوازييى ل سالا خۆ يا نوى دكەت، و دان و ستاندنەكا ھوير و دژوار د گەل خۆ بكەت دا رىكا خۆ دورست بكەت ئەگەر خواريەك كەفتېتى، و ب خۆ را بكەھت ئەگەر سستيەك ژى چى بېت، و ل خۆ بزقرتەقە ئەگەر غەفلەت ژى پەيدا بېت، و ئەقەيە

سالوخهتی تهقواداران، وه کی خودایی مهزن د ئایه ته کی دا به حسی وان دکه ت و دبیرت:

﴿ إِنَ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوَّا إِذَا مَسَّهُمْ طَلَّهِ مِنَ ٱلشَّيْطِينِ تَذَكَّرُواْ فَإِذَا هُم مُّبْصِرُونَ ١٠٠

(الأعراف: ۲۰۱) هندی ئهون یین تهقوایا خودی کری، ئهگهر دودلییه ک ژ شهیتانی گههشته وان ئهو وی چهندی ل بیرا خو دئینن یا خودی ل سهر وان فهرکری ژ توبی و گوهدارییا خو، قیّجا هنگی ئهو ب چاف قهکرن قه خو ژ بی ئهمرییا خودی ددهنه پاش، و وی دکهن یا خودی فهرمان پی کری، و بی ئهمرییا شهیتانی دکهن.

ل دەسپیکا سالا نوی حسیبی د گهل خو بکهن ل سهر کاری ههوه ل سالا بوری کری، بهرپه پی ئیکی ژ ده فته را سالا نوی ب توبی وئستغفاری قهکهن، نه ب غه فله تی و بی ئه مریا خودی و هه قالینیا شهیتانی، و باش بزانن کو ل قیامه تی حسیبا وی که سی دی یا سقک بت ئه وی ئه قرو حسیبه کا دژوار د گهل خو بکه ت.. کاری خو بو وه غه را مه زن بکه ن، چونکی روز بو روژی هوین یی نیزیک دبن.

ژیـن و بـاوهری ۵۷۸

بوونا پيٽهمبهری بوونا ئوممەتەکى بوو

ل دهمه کن کاروانی ژینی ب سست و خاقی و بی ریبهر سهرگهشت و حیبه تی ددا رین، و جیهانا مروقینیی ههر ژ روزهه لاتی حه تا روزئا قایی، د خورافه و دره وا صه نه پهریسیی دا نقو بووی، و ب ره شه دافین کوله تی و عبوودییه تی دا ها تیه گریدان، دنیا که فتبوو ده ستی هنده ک روزمیین فاسقی و به طرانی و نه گوهداریی نه و بن ده ست کرین، و هنده ک فارسین بیخیری و طهمه و سهرداچوونی نیخسیر کرین، و خه لک د نافیه را قان ههردو هیزان دا ری به رزه ما بوون، یان دی دوی قه لانکییی کهن، یان دی دوی قه لانک مینن!

چو دهلیل نهبوون ریّکا راست نیشا خهلکی بدهن، و چو پهرژان نهبوون مروّقان ژ لادانی بپاریّزن، یان ژ کهفتنی بدهنه پاش.. کریّن و فروّتن ب لهشی دهاته کرن، و رح مرارهکی حهبسکری بوو، و خودی ب ههمی مهزنییا خوّ قه د هرزرا خهلکی دا یان د قالبی صهنهمهکی دا یی نهخشاندی بوو، یان ژی د خورافا (ثالوو ته کی نهئیته فامکرن) دا بهرزه بووبوو!

چی لاین ته بهری خو دابایی چریسکه کا هیقییی ته لی نه ددیت، هنگی، ل نیقا عهرده کی که سی چو هزر ژی نه دکر، روناهییه کا گهش بلند بوو، ئه و قه ده ر ته خه هین تارییی هه مه قه وه قاندن، و ژ نیقا جه رگی جاهلیه تی گازییا ته وحیدی بلند بوو، و ل جیهانی هاته راگه هاندن کو: موحه مه ده هاته دنیایی. و ب هاتنا وی دیروکه ک ب دویماهی هات، و دیروکه کا دی ده ست پی کر، زه مانه کی سه رژیر بوو و ئیکی دی به رژیر بوو، سه روه ری ژ ده ست (جبت و طاغووتی) ده رکه فت، و سه رکیشی بو پیغه مه مه ری هاته دان، گرنژینا هی قییی ژ نیقا ده ریایین بی ئومیدیی هاته ده ر، و بوونا

۲۷/ ژین و باوهرگ

پیغهمبهری -سلاف لی بن- بوو بوونا ئوممه ته کا نوی، ئه و ئومه ته و وه دانیه تی بینه تی بینه تی دئیخت، و بینسانیه تی بیش عهصه بییه تی دئیخت، و بیسلامیه تی ل جهی جاهلیه تی ددانت.

و همر چهنده پیخهمبهری نوی ژ ناف عهرهبان هاته هلبژارتن، و ب ئهزمانی وان دئاخفت، بهلی بهریخودان و پهیام و ئارمانجا وی گهلهک ژ هندی مهزنتر بوو کو د قالبی مللهته کی دا بیته کومکرن، یان د چارچوو قهیی زمانه کی دا بیته گریدان، و کانی چاوا ئهو روز اهوین دبینن ل عهسمانی گهش دکهت، ملکی چو ملله تین تایبه تنینه، چونکی ئهو تینی و گهرمی دده ته دنیایی ههمییی، وهسا موحهمه و گازییا وی ملکی چو ملله تین تایبه نیمه ملکی چو ملله تین تایبه تنهبوویه، چونکی ئهو ریکی بو ههر ئیکی ریکی بگرت ملکی چو ملله تین تایبه نهبوویه، چونکی ئه و ریکی بو ههر ئیکی ریکی بگرت قهدکه ت! و کانی چاوا زورینا دولابا زهمانی وی روز اهوین ل عهسمانی بلند دبین که قن ناکه ت، و ههر شه قه کاری دده ت، که قن ناکه ت، و ههر شه قه کاری ده گری دده ت، و به ری وان دده تی، و مسا نه و گازییا موحهمه د پی هاتی، و ئه و ئومه تا ب بوونا وی بودی، دمینت ئه و هی هی یا خه لک پهنایی دبه نه به رده می کوره ری مشه دبن، و گازیکه ربو ده رگه هین جه هنه می زیده دبن.

ب بوونا پیغهمبهری -سلاف لی بن- روزا قورئانی ههلات، ئهو روزا (تهجاوبی) د گهل ههمی راستین گهردوونی دکهت، و ری دکهفت د گهل مهنطقی عمقلی راست، و (موقهرراتین) علمی دورست، بیی ژ داخوازین (فطرهتی) دویر کهفت، و ئهگهر ئهف چهنده ل بهر هنده ک کهسان تشته کی غهریب بت، ئهو ل بهر مه یا غهریب نینه، مه ئهوین مه باوهری ههی کو ئیسلام و گهردوون و مروق صنعه تی خودییه: (صنع الله الذي أتقن کل شیء)، و ئهگهر بورینا زهمانی کهسهک ب هندی نه حهساند بت کو گهردوون چینکریه کی کهفته، یان مروق مهخلووقه کی پیره، وهسا وی کهسه ک پی نه حهساندیه کو ئهو قورئانا موحهمه د ژی پی هاتی (توراثه کی) کهفته، یان بیرها تنه که دهمی وی یی چووی.. چونکی پهیاما موحهمه د پی هاتی هزره کا (موجهرره ده) ژ ههر

تهعهصصوب و تهحهززوب و کهرب و کینه کا ههبت.. هزره کا ئاڤاکرنا مروٚڤی بوٚ خوٚ دکهته ئارمانج.

رِوْژهکێ مروْقهکی پسیار ژێ کر: ئهی پێغهمبهرێ خودێ، ژ ههمی مروٚڤان خودێ پتر حهز ژ کیژ مروٚڤی دکهت؟

بهلكى هنده ك رُ ههوه هزر بكهن، وى گوّت بت: ئهوى پتر عيباده تى خودى بكهت، نقيْران بكهت روّريان بكرت، جيهادى بكهت. و هتد! بهلى ئهز دبيْرهه ههوه: نه.. بهرسقا وى ئهو نهبوويه، وى گوّت: ﴿أحبُّ الناس إلى الله تعالى أنفعهم للناس، وأحبُّ الأعمال إلى الله تعالى مسلم، أوْ تكشفُ عنه كربةً، أوْ تقضي عنه دينا، أوْ تطردُ عنه جوعا، ولأنْ أمشي مع أخ في حاجة أحبُّ إليَّ منْ أنْ أعتكف في هذا المسجد شهرا، ومن كفَّ غضبه ستر الله عورته، ومن كظم غيظه ولوْ شاء أنْ يمضيه أمضاه ملاً الله قلبه رجاءً يوم القيامة، ومنْ مشى مع أخيه في حاجة حتى يتهيأ له أثبت الله قدمه يوم تزولُ الأقدام موقفه كي مهزن و هيڤييين وهلاه وه ديتيه؟!

مهزنترین مروّق ب دیتنا موحهممهدی، یی کو ژههمییان پتر خودی حهز ژی دکهت نه و مروّقه پتر مفایی دگههینته مروّقان، نهوی ته نشیی بهروّکا خوّ ب تنی بت، و مفایی وی ژدهرازینکا مالا وی دهرباس نهبت، نه نهوه یی خودی حهز ژی بکهت، نهگهر شهقی ههمییی سهری وی د سوجدی دا بت، و کاری ژههمییان پتر خودی حهز ژی دکهت، ب دیتنا موحهممهدی، نهوه تو کهیفهکی بیخیه دلی مروّقهکی، کو تو تهنگاقییهکی ژ سهر راکهی، یان دهینه کی پیشقه بدهی، یان برسهکی ژی دویر بکهی.. و تهگهر نهز د گهل برایهکی دهرکه شم دا شوّله کا وی بوّ ب جهد بینم، ل بهر مدن خوشتره ژ هندی کو نهز ههیقه کی نعتکافی ل ثی مزگهفتی بکهم، نه شه گوتنا پیغهمبهریه -سلاق لی بن-!

۸۷۸ ژین و باولارگ

و ئهو کهسن غهزهبا خو داکهت خودی عهیبین وی دی ستاره کهت، و ههچیین بشیته خو دهمی کهربین وی قهدبن، و ئهگهر وی بقیت ئهو دشیت کهربا خو داریژت، روژا قیامهتی خودی دلی وی دی تژی هیقی کهت، و ههچیی د گهل برایی خو دهرکه قت حهتا ههوجهییا وی ب جه بینت، خودی پیین وی دی موکم کهت روژا پی دته حسن.

ئه قه (مقیاسی) باشییا مروقییه د دینی موحهممه دی دا.. قیّجا ئه قروّ، ل وی ده می نوممه تا موحهمه دی وی ل بیرا خوّ دئینته قه، و بیرها تنا وی ساخ دکه ته قه، بلا سه حکه تی کانی چه ند ژ دینی موحهمه دی د دلی وان دا مایه، و چه ند ژ نه خلاقی وی د ناف ئه خلاقی وان دا مایه، و ئه گه ر به رسف یا سلبی بوو، هنگی بلائه و بزانن ساخکرنا بیرها تنان فلسه کی ل سه رمالی مروّقی زیده ناکه ت.

ژیـن و بـاوهری ۱۷۹

دويماهييا رهمهزاني

و ب قی رهنگی رهمهزان ب دویماهی هات.. کاری خو کر و ژناف مه بار کر، ب وی ئنیهتی کو پشتی یازده ههیڤین دی جاره کا دی قهستا مه بکهت، بهلی جارا بیت ده می ئهو دئیت ئهو دی کی ژمه بینت ل هیڤییی، و دی ل کی ژمه گهرییت و نابینت؟ علمی ڤی چهندی یی ل نک خودی ب تنی.. چونکی بهس مرنه جودا ژههر تشته کی دی نه چو ژڤانان دزانت و نه خو ل چو توخویبان دگرت، دی ل ته بته سپیده تو یی کهیفخوش و هیشتا ئیڤار نههاتی کهس و کارین ته دی ل سهر ته کهنه گری، گورزی کورهیه، ژکهسی شهرم ناکهت، و خو ل کهسی ناگرت، و ژکهسی ژی ناترست.

رهمهزان چوو خاتر خواست، و هندی من هزرا خو کری د نهخوشییین قی دنیایی دا من نهدیتییه ژ خاترخواستنی پیقهتر نهخوشییه همبت. غهریبی خاترخواستنا ژ وهلاتییه، فهقیری خاتر خواستنا ژ زهنگینیییه، نساخی خاترخوستنا ژ ساخلهمییییه، و مرن خاترخوستنا ژ دنیایییه، بهری خو بدی ههر نهخوشییه کا همبت رهنگه کی خاترخواستنیه، رهمهزان یا خاترا خو ژ مه دخوازت، ئهو رهمهزانا ئه فه ههی ههی بوو مه بو خو کرییه شاهد کو ئهم -ئهگهر مه بقیت- ئهم دشیین ئیرادا خو وه لی بکهین وه کی مه دقیت، قیجا نه وه بت ئهم ههی ایک بید سهر خو بکهینه شاهد کو ئهم نه ئهو کهسین یین دشینه خو، ئه فه ههی بوو مه رهمهزان کرییه شاهد ل سهر توبهدارییا خو، قیجا بلا ئهم یازده ههی شین رهمهزانی نهکهینه شاهد ل سهر گونههکارییا خو، چونکی ههر ئیک ژ مه باش دزانت ئیک ب یازده خوساره تیه کا مهزنه!

ئه شساله ژی رهمهزانی وه کی ههر سال کاری خو کر و خاترا خو خواست، هنده ک د ناش مه دا ههبوون حهز دکر ئه و مابا و نه چووبا، و هنده ک ههبوون حهز دکر ئه و ههر نههاتبا، بهلی ههر چاوا بت ئه و ب هاتن و چوونا خو ئه شهردو جینین مروّ شان ل وی

راستییی هشیارکرن یا گەلهک جاران ئهو ژبیرا خوّ دبهن: ئهڤه ههیڤهک ل عهمری ته زیده بوو.. قهصدا من: ژعهمری ته کیم بوو!

د قنی ههیقی دا وهکی یا بهری وی، و یا بهری وی، و یا بهری وی.. ته چ کر؟ چهند ژوي ئارمانجي ته ب دهست خو قه ئينا يا تو د ژييي خول دويڤ دېدري؟ رەمەزان پارچەيەك بوو ژ عەمرى تە، ھندەك رۆژين دەسنىشانكرى بوون ژ ژيبى تە نــوكــه چوون، سيه رِوْرُ رُ وي دهليڤهيي هاتنه خواري يا بو ته هاتييهدان، زوي چوون، ژ ناڤ تبلین ته دهرکهفتن، ههوجه ناکهت بگری، یان ل سهر بگری! چوو.. وهکی سکری گاڤا ل جههکی پهقی و تو ڤێرا نهگههشتی ئێدی تو نهشێی زهبتکهی، رهمهذان ب رۆژنن خۆ ينن هژمارتى قە دېنرتە تە: خۆ ب درىزييا عەمرى نەخاپىنە، عەمرى تە چەند بت وەكى رۆژين من دى چت، چاڤين خۆ قەكە بەرى تەمارا خەوى دىتنى ل بەر چاڤێن ته شێلی بکهت، رِوٚژێن بوٚرین بهژمێره خوٚ ژ نوقط ئێکێ.. ژ قێژییا ئێکێ یا ته رِاهیّلای دەمیّ چاڤیّن ته ب ڤیّ دنیاییّ کهفتین و حهتا ئهڤرۆ، چهند روٚژ و شهڤ تـه بۆراندىنە؟ سال و زەمان تە دىتىنە؟ ھزر بكە نوكە تو ژى وەكى رەمەزانا مە يا ئەڭ ساله ین کاری خو دکهی و چانتکی خو لیکددهی دا وهغهرا خو یا دویر و دریش دهست پێ بکهي، ئهرێ ما نه تو دێ بێژي: وهي چ زوي عهمرێ من خلاس؟ ما نه تو دێ عەجيبگرتى بى ژ قان سالان چ زوى بۆرين بينى تو پى بحەسينى؟

هنده کی روّژین هرٔمارتی بوون بورین و چوون. و ههر ئیک ژ مه ژی هنده کی روّژین هرٔمارتی ییّن بوّ ههین دی هند بینین چوون و خلاس بوون.. ئاشه کی خوش یی لوژین هرٔمارتی ییّن بو ههین دی د ناف خوّ دا هیّرت، ل ده می خاترخواستنی ئهم دی ب خهم که قین، و .. چهند ده لیقه یه کن دی ژبیر کهین، و پاشی نه ئهز دمینم و نه تو، ل بن ئاخا ژبیر کرنی دی ئیّنه هیّلان، بهلی تو بیّژی مهسه له ههما ل قیری ب دویماهی بیّت؟

نه.. ئهم د قتی دنیایی دا غاردانی د گهل دهمی یین کهین، مه دقیت بهری راکهین، د شهری خو دا د گهل ب سهرکه قین، راسته مه نه دیتیه کهسی بهری مه د سهر دهمی را بازدای، یان زهمان ئیخستییه بن دهستی خو، به لی د گهل هندین ژی ئهم د غاردانا خو دا د گهل دی دبهرده وام بین، به لکی بشین د قان روزین هرمارتی دا یین بو مه هاتینه دان توقه کی وهسا بچینین ئهوین هیشتا نه بووین و د گهل زهمانی نهکه فتینه غاردانی به رههمه کی باش ژی بچنن، هنگی ئهم دی شین بیرین: ئهم سهرکه فتین!

و بهری ئهم خاترا خوّ ژ رهمهزانی بخوازین.. یان بهری رهمهزان ژ ناڤ مه بارکهت ئهو ب حوکمهکی خوّ یی شهرعی دهرسهکی نیشا مه ددهت پشتی ئهو دچت ژی ئهم مفای بوّ خوّ ژی ببینین.. ئه صحوکمی شهرعی دانا زهکاتا فتریّیه.

فتره وه کی نام هه می دزانین زکاته که خودی ل سه رخوارنا مه دانای، حمقه که مروّقی فه قیر د وی قویتی دا هه ی یی تو ژی دخوّی.. و نامگه رشه رتی دانا زه کاتی نامو بت مروّقی مالدار بت حما بده فتری نام شهرته تیدا نینه، به س ته هند قویت هه بت ژی روّژا جه ژنی زیده بکه ت دقیت تو زکاتی ژی بده ی، و نامگه ر (که مییه تا) زه کاتی ب نصاب و قه ده ری مالی قه یا گریدای بت، فتره یا وه سا نینه نام ب سه ران قه یا گریدای بی خانی مالی چه ند مروّث تیدا قه یا گریدای بی مالی چه ند مروّث تیدا هم نه هند فتره دئینه دان، بلا به ری هنگی ب بیست خه به ران ژی ئیک ل قی مالی زیده ببت ژی.. نام ری بوو؟

ههر سال ئهم پسیار دکهین: ئهری فتره چهنده و چاوایه؟ بهلی چو سالان ئهم پسیار ناکهین: ئهری بوّچی ئهم فتران ددهین؟ بهلکی هندهک بیّژن: فتره جهبراندنهکه بوّ وان شکهستنان ییّن دبت روّژیگر بیّخته روّژییر بیّخته روّژییییّن خوّ، بهلکی.. بهلنی پا بوّچی ئسهم فستسریّسن وان کهسان ژی ددهین ییّن روّژی ل سهر نه.. وهکی زاروّکان بو نموونه؟!

هندهک دبیّژن: فتره دهولهمهندکرنه بوّ وی کهسی ههژار بت، بهلکی.. بهلی پا بوّچی ئهم دبیّژینه ههژاری ب خوّ ژی فتری بده؟!

ئهز دبیّژم: مهعنایه کا دویرتر و ئارمانجه کا مهزنتر د پشت دانا فتری را ههیه رهمهزانی دقیّت ل دویماهییی بگههینته مه بهری ژ ناف مه بار کهت، ئهو ژی چاندنا رهحمیّیه د دلیّن مه، چونکی دل گافا ژ رهحمی قالا بوو دی بهیار بت، و گافا بهیار بوو زیوان دی سهری ژ بهرهه می وی ستینت، و گافا دل ما بی بهرهه م پسیارا بهخت رهشییا خودانی وی نه که!

پشتی رهمهزانی ههیقه کی تو فیری ب هیزکرنا ئیرادی کری، پشتی ههیقه کی تو پالدای دا پتر خو نیزیکی خودی بکهی، قیا بیژته ته: دی کانی ل دور و رهخین خو ژی سه ح بکه، چاقین خو ل وان کهسان بگیره ئهوین ب دو دهستین قالا قه بهر ب روزا جهژنی قه دچن، دهستی وان تژی که و زکی وان تیر بکه، بلا هنده ک ره د دهر حهقا وان دا د دلی ته دا هه بت، وان ژبیر نه که، دا تو بزانی چهند خوشه ده می مروق گرزژینی ل سهر لیقا هه ژاره کی بچینت، یان کهیفی ل سهر دیمی فه قیره کی بنه خشینت.

خوزی مه زانینا حکمهت ژدانا فتری چیه، و ئارمانج ژتهشریعا وی چیه، هنگی فتره ل نک مه نهدبوو (شهعیرهیه کا هشک) و بی مهعنا، و هه شیرکییه کا سالانه کانی چ بدهین و چ نهدهین.. ئه شهرکییا دویماهییا رهمهزانی ههر سال کریت دکهت!

ئه قه رهمهزان چوو.. بهلن خوزی ئه و مهعنا نهچووبان یین رهمهزان ب هاتنا خوّ د دلین مه دا ساخ دکهت.

ژیـن و بـاوهری ۱۸۳

یا رەببی، تو رەببی رەمەزانی و شەووالی و موحەررەمی و هەمی سالی یی، ئەگەر تە تەوفیقا مە دا بت ئەم ل قی هەیقی پتر خو نیزیکی تە بکەین، تـو ئیکا هند ژ مە چی نەکە پشتی رەمەزانی ئەم تە ژ بیر بکەی.. ئەگەر د ناڤ مـه دا هندەک هەبن رەمەزانی ژی تو نەنیاسی بی، تو ب کەرەما خو د گەل وان بکه، رەحما خو ب سـەر وان ژی بینه دا ئەو ل ریکا تە بزقرن وقەستا دەرگەهی لوگفا تە بکەن..

یا رهببی ئهگهر دنیایی ب موژیلاهییین خو قه ئیکا هند ژ مه چی کر ئهم ته ژ بیر به به وی کر نهم ته ژ بیر بکهین، و ژبیرکرن بابهتی مهیه، و تو ئیلاهی و لیبورین کاری تهیه.

یا رهببی کانی چاوا ته هاریکارییا مه کر ئهم ل ثنی ههیثی د فهرمانا ته دا بین وهسا تو تموفیقا مه بده کو ئهم پشتی ثنی ههیثی ژی خو ژ ته نهکهین.. تو مه و دهیبابین مه و ههمی خودان باوهران بکه ژ ئازابوویین ثنی ههیثی ژ ئاگری.

ئامين.

جەژن د ناثبەرا عیبادەتی و بینثەدانی دا

د ژیانا ههر ئوممه ته کن دا -وه کی یا ههر مروقه کی- هنده ک ده م هه نه ئه و تیدا هه وجه ی بینقه دانی دبت ژوی زه حمه تی یا ئه و دبینت؛ دا کو ژحاله کی قه گوهیزته حاله کی دی، و تبیعه ته کی ب ئیکی دی بگوهوّ پت، تبیعه ته کی ب مجدییی توخویبدای، بو ئیکی دی یی ترانه و یاری و رحه تی جهی خوّ تیدا دبینت. و ئه قده ده مه ئه ون یین خه لکی ناقی جه ژنی ل سهر دانای، و ئه گهر ئه م ل دیروکا مروقان یا که قن و نوی ژی بگه پین دی بینین شریعه تی ههر ملله ته کی، چ ئه و بت یی ژنک خودی هات بت، یان مروقان بو خوّ چی کربت، هنده ک جه ژن ده سنیشان کرینه، و ده ستویری دایه ملله تی ئه و بره نگه کی یان ئیکی دی که یفا خو تیدا به رچاق بکه ن، و ئه گهر ئه م به ری خوّ بده ینه به ره نگه کی یان ئیکی دی که یفا خو تیدا به رچاق بکه ن، و ئه گهر ئه م به ری خوّ بده ینه به تین قورئانی دی بینین به حسی هنده کی ژقان جه ژنان ها تبیه ..

مللهتی ئیبراهیمی جهژنهک ههبوو خهلک ههمی تیدا ژ مالین خو دهردکهفتن، و دچوونه چولی ههر ژ سپیدی زوی و حهتا روز ئافا دبوو، و ل ویری کهیف و شاهی دکرن، و ئهوی دهرنهکهفتبا دبوو جهی سهرهنج راکیشانا خهلکی، لهو دهمی ئیبراهیمی گوتییه وان: ئهز د گهل ههوه نائیم، وان گوتنا وی ب غهریبی قه وهرگرت، و قورئان ئاشکهرا دکهت کو ئیبراهیمی ئهف روژه بو خو ب دهلیقه زانی کو بچت صهنهمین مللهتی خو بشکینت.

مللهتی فیرعهونی ژی جهژنه کا سالانه ههبوه، ل وی روزی خهلک ههمی ل مهیدانه کا بهرفره کوم دبوون، و کهیف دکر، و دگوته وی روزی (روزا خهملاندنی)؛ چونکی خهلکی خو تیدا دخهملاند، و لیک کوم دبوون، و ناههنگ دگیران، مووسای

رین و باوهری ۱۸۵

ئەو رۆژ بۆ خۆ ب دەلىقە زانى كو ژقانى تىدا بدەتە سىيرەبەندىن فىرعەونى؛ دا ل پىيش چاقىنى خەلكى ھەمىيى فەند و فىلىن وان بەطال بكەت.

و عیسای -سلاف لی بن- وه کی قورئان بو مه فهدگیرت، ل دویف داخوازا هه فالین خوّ، دوعایه ک ژ خودی کر کو ئهو سفره کی بوّ وان ژ عهسمانی بینته خواری؛ دا ئهو بوّ وان ببته جهژن، و خودی دوعایا وی ب جه ئینا..

و هۆسا، چو دین و چو مللهت د دیرۆکا خو دا بی جهژن نهبووینه، و تشتی بهرچاف د جهژنان دا ئهوه جهژنا ههر مللهته کی (یان دینه کی) ب تبیعه ت و دیتن و بیر و بوچوونین وی ملله تی دئیته تامدان یی ئه و بو دئیته پالدان، ملله ته کی ئه گهر ژ توره و قه نجیان یی سهربهردای بت، و باشی و خرابی د فهرهه نگا وان دا دو تشتین ژیک جودا نه بن، جهژن دی بو وان بته باشترین ده لیقه کو توخویب بینه پیلیدان، و باشی د ناف خرابییی دا بیته بهرزه کرن، و فه لسه فا جهژنی ل سهر هندی نه ئیته ئافاکرن کو ئه و بو هندییه مروّف پیچه کی بینا خو ژ روتینی روزانه قهده ت، دا پشتی هنگی بزقرت به هیزتر ژ بهری هنگی، به لکی ئه و ال بهر وان دی بو هندی بت له و هزر و عه قل ژی ب باره کی گرانی گونه ه و کریتی و خه له تیان ژی ده رکه قت.

ژ بهر قی چهندی ئیسلامی دیتنا خو یا تایبهت بو پیشوازی و کارکرنا ل جهژنی همبوویه، دیتنه کا ریخکه فتی د گهل تبیعه تی ئیسلامی، ئه و دینی هاتی و دل هشیار کرین، و و ژدان زینندی کرین، و عهقل ئاخافتین، و شههوه ت و دلچوون ریخخستین، ئعتیراف ب حهز و هه وجهیین نه فسی کر، و پیت قیین له شی ب پشت گوه قه نه ها قیتن، بهری دویکه فتیین خو دا کاری، به لی ل سهر وان حه رام نه کر هنده ک جاران بینا خو قهده ن، و رحه تیا دلی بخوازن.. ئه قه ئیسلامه، روز ژه کی ده می هنده ک صه حابی هاتین و گازنده ژ دلین خو کرین بو پیغه مبهری -سلاف لی بن - کو ئه و هه می گا قان دوه سا نینن و و هکی ئه و ل دیوانا وی، گا قا نه و دچنه مالین خو، و تیکه لی ژن و عه یالان دبن، ئه و و هکی نه و ل دیوانا وی، گا قان دوه سالین خو، و تیکه لی ژن و عه یالان دبن، ئه و

دئینه گوهارتن، پیخهمبهری -سلاف لی بن- ئهو ل وی راستییی ئاگههدار کرن یا کو د ئیسلامی دا ههی، یا هنده ک موسلمان ژبیرا خو دبهن، راستیبا کو ئیسلام نه دینه کی (موتهزهممت) و هشکه، ژخه لکی دخوازت ههمی گافا ئه و دوهسا بن، وه کی ئه و د نقیژی دا.. نه خیر! ئه گهر ئه و دوهسا بن، مه عنا ئه و دی بنه ملیاکه ت، و ئه فه تشته که ب وان فه نائیت.

ل سهر قی بناخهیی جهژن د ئیسلامی دا عیباده ت به نینه، و بینقهدان ژی ب تنی نینه، کهیف و خوشی جهی خو تیدا دبینت، به لی نه ل سهر حسیبا خو ژ بیرکرنی، موسلمان جهژنا خو ب نقیره کا تایبه ته دهست پی دکه ت، دبیرژنی: نقیرا جهژنی. به لی خو جهژنی ژی د ئیسلامی دا نقیرا خو ههیه، مه عنا: ئه و جهژنا خو ب عیباده تی و خوشکاندنی قه بو خودی دهست پی دکه ت، و دورویشمی وی یی جهژنی ب عیباده تی و خوشکاندنی قه بو خودی دهست پی دکه ت، و دورویشمی وی یی جهژنی (الله اکبر)ه، یه عنی: خودییه یی مهزنتر ژههر تشته کی دی، ئه و تشت مروقه ک بت، و پشتی هنگی جهژن کومبوونا ل سهر خیری و خوشییه، و کارکرنه بو به لا قکرنا کهیفی و قیانی، خوشیه کا بی گونه ها، و کهیفه کا بی به طرانی، و موژیلاهیه کا بی خو ژبیرکرن..

جهژنین مه موسلمانان دیارکرنا شوکرییه بو خودی ل سهر نعمه تین وی، و سوپاسییه بو وی ل سهر تهوفیقا وی، جهژنین مه ب چو بیرهاتنین ئهرزان و سهرهاتیین بیخیر قه دگریدای نینن، ئیک ژ وان پشتی روّژیی دئیت، و یا دی پشتی حهجی. دو ستوینین ئیسلامی یین سهره کی، جهژنین مه مل ب مل د گهل دو شریعه تین وهسا دئین رامانا هاریکاریا ههژاران ددهن، دانا فتران و دانا قوربانان، بو هندی دا رامانا هاریکاریی و (تهکافولا جفاکی) د دلین مه دا زیندی بکهن.

ئیسلامی دقیّت ئهم ب جه ژنی بیرا خو ل ئیّک و دو بینینه قه، نه کو ل جه ژنی خوّ ژ بیرقه ببهین، و ژ بهر خوّ خوّ ژ بیر بکهین.

ژيـن و بـاوهري (

ئەگەرين سەركەفتنا رۆژا بەدرى

شهری بهدری ئهوی ل سپیدهیا روزا ئهینییی هه شده ی ره مه زانا سالا دووی مشه ختی چیبووی، ئیکه مین شهر بوو د نا شه را پیغه مبه ری -سلاف لی بن- و دوژمنین گازییا ئیسلامی دا چیبووی، و ئیکه مین سه رکه فتن بوو له شکه ری ئیسلامی د مهیدانا جیها دی دا ب ده ست خو فه ئینای، و ب ئه گه را فی شه ری و فی سه رکه فتنی سووره ته کا قورئانی یا تایبه ت ئه وا دبیژنی: (سورة الأنفال) ها تبوو خواری وه کی ئیمامی بوخاری و عهبدللاهی کوری عهباسی فه دگوهیزت.

د قی شه پی دا -وه کی مه گرتی- موسلمان هه ر چه نده هژمارا وان یا کیم بوو و چه کی وان یی سقک بوو و ئه و بو شه پی ده رنه که فتبوون ژی به لی ئه و ب سه رکه فتن، و حه فتی که س ژ له شکه ری کافران کوشتن و گه له ک ژ وان کوشتییان ژ مه زن و که نکه نه نه یین وان بوون، و حه فتی که سین دی ژی هاتنه ئیخسیرکرن، و مال و چه که کی باش یی وان که فته دهستی موسلمانان. و چونکی ئه شه شه په ئیکه مین شه په بوو د نافیه را پیغه مبه ری و دو ژمنین وی دا چی دبت، و چو شریعه ته هیشتا ژ نک خودی نه ها تبوون کانی موسلمان د حاله ته کی ب شی په نگی دا چ بکه ن، خیلاف د نافیه را موسلمانان دا چیبوو د ده رحمقا وی مالی ژی دا یی ژ کافران گه هشتیه وان، و دویما هییی ئه شوره ته ها ته خواری دا خیلافی ژ نافیه را وان په نه وان، و دویما هییی ئه شوره ته ها ته خواری دا خیلافی بی ژ کافران گه هشتیه وان، و دویما هییی نه فی لایی دا بو وان ده سنیشان بکه ت و به ری وان به تی وان به تی وان به تی دا بو وان ده سنیشان بی به ری وان به تی به تی وان به تی به تی وان به تی وان به تی به ت

و ل قیری مه نه ل بهره ئهم سهرهاتییا شهری بهدری وهکی د کتیبین دیروکی دا هاتی قهگوهیزین، یان تهفسیرا سوورهتا (الأنفال) بیزین، بهلکی ب تنی مه دقیت ب کورتی بهری خو بدهینه وان ئهگهران یین موسلمان د قی شهری دا ب سهر ئیخستین

وه کی سووره تا (الأنفال) بو مه دیار دکهت، بو هندی دا ئهم ئه څرو مفای بو خو ژی ببینین ئهگهر هات و مه ثیا د شهری خو دا د گهل دو ژمنان ب سهرکه ثین.

ل سهری دی بیّرین: ئهو ئایهتیّن ب رهنگهکی ئیکسهر بهحسی سهرهاتییا روزا بهدری دکهن د سوورهتا (الأنفال) دا ده ئایهتن (ژ ئایهتا ۵-۱۶)، ئایهتا ئیّکی و دووی بهحسی ده سیسیّکا ده رکهفتنا پیّغهمبهری -سلاڤ لی بن- و صهحابیییّن وی ژ مهدینی دکهن ب ئنیهتا گرتنا ریّکیّ ل کاروانیّ قوره یشییان یی تجاری ئهوی ژ شامی قهدگهریا مهکههیّ، قورئان دبیّژت:

(كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِٱلْحَقِّ وَإِنَّ فَرِبِقُامِّنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ لَكُوهُونَ ﴿ ثَا يُجَدِلُونَكَ فِي ٱلْحَقِّ بَعْدَ مَا نَبَيْنَ كَكُوهُونَ اللهُ الْمُؤْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ اللهُ ﴾.

د ئایهتین برّری ژ سوورهتی دا خودایی مهن چاوانییا لیّکههکرنا دهسکهفتییان دکهت، کو ئیّک ژ وان مهسهلان بوون یین صهحابی پشتی شهری تیّدا ب خیلاف چووین، و پشتی ئهو مهسهله بوّ وان دیارکری ئایهت دویماهییی ب بهراهییی قه گری ددهت، و دبیّرت: کانی چاوا دهمی هوین د لیّکههکرنا دهسکهفتییان دا ژیّک جودا بوون خودی ئهو ژ دهستی ههوه ئینا دهری، و لیّکههکرنا وان هیّلا ب هیقییا خوّ و پیغهمبهری خو ب تنیی قسه، هسهر وهسا خودایی ته ئهی موحهممهد- فهرمان ل ته کر کو تو ژ (مهدینی) دهرکهقی دا بهر سنگی کاروانی قورهیشییان بگری، ب ریّکا وی وهحییی یا جبریل بو ته پی هاتی، مهعنا: ههر ژ دهسپیکی مهسهله د علمی خودی دا- یا (تهخطیط) کری بوو، و (صودفه) نهبوو، هوین ب ئنیهتا بهرسنگ گرتنا کاروانی قورهیشییان دهرکهفت بوون، ههوه دقیا ب ساناهی کاروانییان بگرن و مالی وان ژی بستینن، و بی زهحمهت بزوّنه مالیّن خوّ، بهلی خودی تشتهکی دی دقیا، و یا خودی قیای ئهو چیّبوو، ئهبوو سوفیان ب دهرکهفتنا ههوه حهساند، دا ریّکا خوّ قهگوهیّزت و ههواری بهنیّرته مهکههی، و خهلکی مهکههی د ههواری دهریخستن، و نیشانیّن هلبوونا

شه پره کی د نا قبه برا هه وه و وان دا پهیداکرن، و بریار بوو ئه و هوین و ئه و د شه پره کی دا بگه هنه ئینک، هه ر چه نده دهسته که کن ژ خودان باوه ران ئه څ چه نده پین نه خوش بوو ژی، و قی دهسته کن ژ خودان باوه ران د مه سه لا کرنا شه پی دا هه قرکی د گه ل ته کر، ئه ی موحه مه مه د، پشتی بو وان ئاشکه را بووی کو هنده شه پر دی ئینه کرن، و پشتی پیغه مه به ری سال نی بن ته و ئاگه هدار کرین کو خودی ئینک ژ دووان دی ده ته وان: یان سه رکه فتنا ل سه رله شکه ری، یان ژی ستاندنا کاروانی، به لی وان هه قرکی کر و پی نه خوش بوو شه پیته کرن هه روه کی ئه و بو مرنی دها تنه ها ژوتن و وان ب چاف به ری خود ددایی.

و وه نهبت بیته هررکرن قی دهسته کی نهوا ل سهر پی نهخوش شه پیته کرن ل دهمی شه پیته کرن سستی کربت یان خو ژ مهیدانی قه کیشا بت، نهخیر! به لی نه ف دودلییا د کرنا شه پی دا ل ده سپیکی بو چیبووی (رهد فعله کا) طهبیعی بوو یا نه فسا مروقی ده می به رانبه ر ده راقی شه پی پادوه ستت و ب تایبه تی نه گه ر کاری خو باش نه کربت، بلا باوه ربیا موکم وی ب وی قه زیبی هه بت ژی یا نه و شه پی بو دکه ت.

پشتی خودی کاری قنی دهسته کنی بو مه ئاشکه را کری دهمنی هه قرکی د گهل پیغه مبه ری -سلاف لنی بن- دکر سه را کرنا شه ری، خودی یا دلنی وان پتر بو مه ئاشکه را کر، و بو مه دیار کر کانی وان چ بو خو دقیا، و خودی چ بو وان دقیا:

(يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّاآبِ فَنَيْنِ أَنَّهَ الْكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُو وَيُوِيدُ اللَّهُ أَن يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَنتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ ٱلْكَيفِرِينَ ﴿ لِيُحِقَّ الْمُقَّ وَهُبُطِلَ الْبَطِلَ وَلَوْكُوهَ الْمُجْرِمُونَ ﴾ .

مروّقی ههردهم دقیّت و صهحابی ژی مروّث بوون! بی زهمهت و وهستیان بگههته وی یا وی دقیّت ژخوشی و سهرکهفتنی، و خودی تشتهکی دی دقیّت، دقیّت بگههته وی یا وی دقیّت ژخوشی و سهرکهفتنی و نودی و تعلی بهرچاڤ بکهت کانی بخوشی و نهخوشییی مروّقان بجه بینت دا ب رهنگهکی واقعی به رچاڤ بکهت کانی

باوه رییا کی یا ژ راستییه ویا کی گزتنا ده قییه، خودی گزت: هوین گهلی ئه ین ههوه هه قرکی د گهل پیغه مبه ری مه کری، سۆزا من بیننه بیرا خو ده می من سۆز دایه ههوه کو ئیک ژ هه ردو ده سته کان ب ده ست ههوه قه بینم: کاروانی و ئه و مالی د گهل دا، یان ژی کرنا شه ری دو ژمنی و سه رکه فتنا ل سه روان، و ههوه د قیت بی شه رکرن هوین کاروانی ب ده ست خو قه بینن، و خودی د قیت کو ئیسلامی حه ق که ت و ب شه رکرنا ههوه د گهل کافران دینی ب سه ربیخت، و کافران ب تیبرنی برینت، دا ئه و ئیسلامی و موسلمانان سه رفه راز بکه ت، و شرکی و موشرکان نه هیلت، ئه گه رخو موشرکین تاوانبار بوی چه ندی نه خوش بت ژی.

ههوه ئیک دقیا کو ب دهستقه ئینانا دهسکهفتییان بوو، بهلی خودی دو خیر بو ههوه دقیان: سهرکهفتن و ب دهستقه ئینانا دهسکهفتییان ژی.. ههوه دقیا ب ستاندنا کاروانی ئهبوو سوفیانی کافران رهزیل بکهن، و خودی دقیا وان ب کوشتن و گرتن و چوونا مالی بشکینت، و یا خودی دقیت ههردهم باشتره ژوی یا مروّقی دقیّت، بهلی بارا پتر ژ مروّقان قی چهندی نزانن، لهو هه قرکییی دکهن.

و نه قرق رئی خودان باوه رئه وین دخوازن حه قییا خودی ب سه ربیخن دقیت قی ده رسی باش وه رگرن: دبت هنده ک تشت هه بن نه و هزر که ن باشی تیدا هه یه و نه و ب خر باشی تیدا نه بت، و هنده ک تشت هم بن نه و هزر که ن باشی تیدا نینه و نه و ب خو باشی تیدا نه بت، و بلا نه و باش بزانن کو دیتنا وان یا توخویبدایه نه وه کی دیتنا خودی یا بی توخویب.

ئەقە بەرى شەرى، و دەمى ھەردو لال مەيدانا شەرى كۆمبووين، ھەقركى نەما و ريز بوونە ئىك، و ھەوار گەھشتە خودى، لەو مزگىنىيا سەركەفتنى گەھشت:

﴿ إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِي مُمِدُّكُم بِأَلْفِ مِنَ الْمَكَثِيكَةِ مُرْدِفِينَ نَ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَا مِنْ عِندِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمُ وَمَا النَّصَّرُ إِلَّا مِنْ عِندِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمُ وَمَا النَّصَّرُ إِلَّا مِنْ عِندِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمُ اللَّهَ اللهَ عَلَي اللَّهُ اللهَ عَزِيزُ حَكِيمُ اللهَ اللهُ ال

خودی دبیّرته خهلکی بهدری: هوین وی قهنجییا خودی ل روّرا بهدری د گهل ههوه کری ل بیرا خو بینن دهمی ههوه سهرکهفتنا ل سهر دورژمنی خواستی، خودی داخوازا ههوه ب جهد ئینا و گوّت: ئهز ب هزار فریشتهیان ژ عهسمانی دی پشتا ههوه گرم، هنده ک ب دویق هنده کان را دی ئین. و خودی ئهو پشته قانی بو ههوه کربوو مزگینییه ک بو سهرکهفتنی، و دا دلین ههوه پی رحهت و تهنا ببن، و ههوه باوهری ب سهرکهفتنا خودی ههبت و ههما سهرکهفتن ب تنی ژ نک خودییه، نه ب هیّز و زیرهکییا ههوه یه فدی خودیه د ملکی خوّ دا یی کار بنهجهه..

و ئه ث ئایه ته موسلمانان ل وی ده می و ل هه می ده مان ل راستیه کا مه زن ئاگه هدار دکهن ئه و ژی ئه ثه یه د فیت بو سه رکه فتنا ل سه ر دو ژمنان به ری مه ل خودی ب تنی بت، چونکی سه رکه فتن ژ نک خودی ب تنیه ، و مه عنا فی ئه و نینه ئه م ئه گه رین ماددی ب پشت گوه فه لی بده ین، به لی دفیت ئه م بزانین کو ب کارئینانا ئه گه رین ماددی یین سه رکه فتنی -د گهل گرنگییا وان - چو کارتیکرنا خو نابت ئه گه رخ دی ب سه رکه فتنی ده و گازییا مه دفیت خودی بت.

پاشی ئایه ت بیرا صهحابییان ل دو سهرهاتییین روز ا بهدری دئینته قه کو دبت د چافین وان دا دبچویک بن بهلی کارتیکرنا وان ل سهر ئه نجامی شهری ل وی روزی یی مهزن بوو:

﴿ إِذْ يُعَشِّيكُمُ ٱلنَّعَاسَ أَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُم مِّنَ السَّكَمَآءِ مَآءُ لِيُطَهِّرَكُم بِهِ- وَيُذَهِبَ عَنكُرُ رِجْزَ ٱلشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ ٱلْأَقْدَامَ ﴿ ﴾.

ئهو دەمه ک بوو پیغهمبهری -سلاف لی بن- و لهشکهری موسلمانان دایه ری حه تا گههشتینه مهیدانا بهدری، و دهمی لهشکهر گههشتی ئیقاره کا درهونگ بوو و یی وهستیای بوو، و ل نیزیکی لهشکهری کافران دانا، دو هزرین نهخوش د سهرین وان دا دلقلقین و هنده ک دودلی بوچی دکر:

یا ئیکی: گوتن ئهم دوهستیاینه چاوا دی شیین سوباهی سپیدی بهر سنگی قی هژمارا مهزن یا کافران گرین؟

یا دووی: ئهو مهیدانا شهر دی لی ئیتهکرن عهردی وی ههمی خیزه و نهکو دهمی دهست ب شهری دکهن خیز ل بن پییین وان بتهحست.

مهعنا وان هزر د دو مهسهلان دا کر پهیوهندی ب حالهتی وان یی نه فسی قه ههبوو، کو کارتیکرنی ل سهر لایی عهسکهری دکهت، چونکی ئهگهر ئه و د وهستیای بن، و جهی شهری لی دکهن یی هاریکار نهبت، شهر ل بهر وان دی ب زهحمه که که ت بهلی خودی د هه وارا وان هات و ئه ف ههردو ئاسته نگه د رینکا وان دا نه هیلان، دهمی بوویه شه ف له شکهری موسلمانان د خه و چوو، ئیمام عهلی دبیژت: من دیت وی شه فی ئهم ههمی نقستین پیغهمه در -سلاف لی بن - تی نهبت، ئه و حه تا سپیدی یی هشیار بوو دو عا دکرن و دکره گری.

و یا (موتهوقع) ئه و بوو حاله ته کمی نه فسی یی وه سا ب له شکه ری دا بیت ئه و نه نقشتن، و ثمی نه نوو نقر وسک ب سهر وان دا هات و ئه و هه ممی نقستن، و ثمی خهوی مفایه کمی مه زن دا وان روز ا د دوی دا.

و گاقا بوویه سپیده بهری شهر دهست پی بکهت، خودی وهسا حهزکر بارانهک ل مهیدانا بهدری باری، عهرد شدانت، و ئهو وهسواس ژی د دلین وان دا نههیلا، ئهو پی هاتنه موکمکرن.

و گاڤا شەرى دەست پى كىرى ھارىكارىيا خودى ب سەر وان دا ھات، دا خودى سۆزا خۆ بۆ پىغەمبەرى ب جه بىنت ونەيارىن وى بشكىنت:

(إِذْ يُوحِى رَبُّكَ إِلَى ٱلْمَلَكَيْكَةِ أَنِي مَعَكُمْ فَثَيِتُوا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواً سَٱلْقِى فِي قُلُوبِ ٱلَّذِينَ كَاعَنُواْ اللَّذِينَ ءَامَنُواْ سَٱلْقِى فِي قُلُوبِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ ٱللَّهَ كَفَرُواْ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُ فَوَقَ ٱلْأَعْنَاقِ وَاصْرِيُواْ مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانِ اللَّهُ ذَلِكَ بِأَنْهُمْ شَاقُواْ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُ فَكَإِنَ ٱللَّهُ شَدِيدُ ٱلْمِقَابِ اللَّهُ ذَلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَ وَرَسُولَهُ وَكَالِ اللَّهُ اللَّهُ شَدِيدُ ٱلْمِقَابِ اللَّهُ ذَلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَ لِلْكَفِرِينَ عَذَابَ ٱلنَّارِ اللَّهُ ﴾ .

خوديّ دبيّژت: ل بيرا خوّ بينن دەميّ خوداييّ ته -ئهي موحهممهد- وهجي بوّ وان فریشتهیان ینن وی پشته انییا خودان باوه ران ل رؤرا بهدری پی کری هنارتی کو ئهزی د گەل ھەوە، و ئەز دى ھارىكارى و پشتەۋانىيا ھەوە كەم، قىجا ھوين وان يىن باوەرى ئینای ب هیز بیخن، ئهز دی ترسه کا دژوار و شکهستنی هاڤیمه دلین وان پین باوهری نهئینای، فیّجا هوین -گهلی خودان باوهران- ل سهری کافران بدهن، و ل ههمی گهه و لايين وان بدهن. ئهڤا هه يا كو ب سهري كافران هاتي ژ ليدانا سهر وگهه و ستويان، ژ بەر نەگوھدارىيا وانە بۆ ئەمرى خودى و پىغەمبەرى وى، و ھەچىيىي بىي ئەمرىيا خودى و پیغهمبهری وی بکهت، هندی خودییه ل دنیایی و ئاخرهتی دی جزایهکی دژوار دهته وي. ئەوا ھە ئەو عەزابە يا من بۆ ھەوە پېش ئېخستى گەلى كافرېن بى ئەمرىيا خودى و پینغهمبهری وی د دنیایی دا کری قیجا هوین د ژینا دنیایی دا تام بکهنی، و ل ئاخرەتى عەزابا ئاگرى بۆ ھەوە ھەيە. ئەڭ سەركەفتنا ھە ل رۆژا بەدرى خودى دا ھەوە چونکی دوژمنین هموه ئمو بوون ینن نمیارهتیبا خودی و ییغهمبهری دکر.. فیجا هوین گەلى ئەو كەسين دېيرن: ئەم موسلمانين! گاڤا د ڤى خالىي دا وەكى وان كافران لىي هاتن، و هموه ژی نهیارهتییا دینی خودی کر، شمری هموه و وان ل سمر ئمگمرین ماددی دی رِاوهستت، و چونکی د ڤی لایی دا ئهو ژ ههوه ب هیزترن سهرکهفتن دی یا وان بت، و فايدى هموه ناكمت هوين ب دەڤى ب تنى بيٚژن: ئەم موسلمانين!!

مفایین دانا خیران

ژ سالوخه تین پیغه مبه ری مه -سلاف لی بن- وه کی صه حابییین وی بو مه فهدگین، نه و گهله کی یی مهرد بوو، ده ستی وی بو دانا خیران هه رده می فه کری بوو، و که س ژ به رده رگه هی وی بی مراد نه دز قری.. و مه ردینییا وی ل هه یفا ره مه زانی هی شتا زیده تر لی دهات، و چونکی هه یفا ره مه زانی هه یفا خیر خوازی و هاریکاریییه مه دفیت ل فیری به حسی هنده ک ژ وان فایدان بکه ین یین ژ دانا خیری دگه هنه مروقی بو هندی.

ئەگەر پسيارەكى مرۆڤ بهلىخت و بىنرت: ئەرى بۆچى ئەز مرۆڤەكى خىركەر بىم و دەستى من بۆ دانا خىران يى قەكرى بت؟

بۆ بەرسى دا بەرى خۆ بدەينە حەدىسىن پىغەمبەرى -سلاڤ لى بن- كانى ئەو چەند مفايىن دانا خىران د دنيايى و ئاخرەتى دا بۆ مە دەسنىشان دكەت:

۱- دانا خيري دبته ئهگهرا هندي دويماهييا مروّقي يا باش بت، و خودي ئاتاف و موصيبه تان ژ مروّقي دده ته پاش، حاكم ژ ئهنه سي كوري مالكي قهدگوهيزت، دبيّرت: پيغه مبهري -سلاف لي بن- گوت: (صنائع المعروف تقي مصارع السوء، والآفات، والهلكات، وأهل المعروف في الدنيا هم أهل المعروف في الآخرة) كرنا كارين قه نج خوداني ژ دويماهييين خراب دپاريزت، و ژ ئاتاف و تيپ وونان، و خودانين قهنجييي ل ئاخره تي.

۲- ل روزا قیامه تی ده می مروف هه می ل مه حشه ری دئینه کومکرن، و روز دئیته هندافی سیم خه کی، مروفی خیرکه رل به رسیبه را خیرا خو دمینت حه تا حوکم د نافیه را خه لکی دا دئیته کرن، ئیمام ئه حمه د و ئبن خزیمه ژ عوقیه یی کوری عامری

قهدگوهیزن، دبیرت: پیغهمبهری -سلاف لی بن- گوت: (کل إمرئ فی ظل صدقته حتی یفصل بین الناس، أو قال یحکم بین الناس) ههر مروّقه ک دی ل بهر سیبهرا خیرا خوّ بت حهتا حوکم د ناقبهرا خهلکی دا دئیته کرن.

و د حهدیسا وان ههر حهفت کهسان دا ینن خودی روزا قیامه تی سیبه را خو لی دکه ت دهمی ژ سیبه را وی پی قه تر چو سیبه ر نههه ین هاتییه کو مروقی سیبی نهو که سه یی ب دهستی خو یی چه پی بحه سینت.. یی ب دهستی فی یی چه پی بحه سینت.. یه عنی: خیری قه شارتی دده ت.

۳- و هنده ک جاران ژی ژ بهر بهره که تا دانا خیری خودی شفایی دده ته وی نساخی یی مروّقین وی خیری دده ن، (أبو الشیخ) ژ (ئهبوو ئومامه ی) قهدگوهیزت، دبیّرت: پیغهمبه ری -سلاف لی بن- گوت: (داووا مرضاکم بالصدقة) نساخین خوّ ب خیران دهرمان بکهن.

یه عنی: ئهگهر ههوه نساخه ک د مالی دا ههبت، و ههوه بقیّت وی دهرمان بکهن، گهله ک خیران بدهن، دا ب بهره که تا دانا وان خیران خودی شفایی بده ته نساخی ههوه.

3- دانا خیری دبته ئهگهرا هندی خودی رهحمی ب مروقی بیهت، و گونههین مروقی رقی بیهت، و گونههین مروقی رقی بیهت (ترمذی) ره موعاذی کوری جهبهلی قهدگوهیزت، دبیرت: جاره کی ئه د گهل پیغهمبهری -سلاف لی بن- ل سهفهره کی بووم، دهمه کی ئه زینی نیزیکی وی بووم، ئینا من گوتی: ئهی پیغهمبهری خودی، کاره کی بو من بیژه من بیهته بهحه شتی و من ر ئاگری دویر بکهت، وی گوت: (لقد سألتنی عن عظیم، وإنه لیسیر علی من یسره الله علیه: تعبد الله ولا تشرک به شیئاً، وتقیم الصلاة، وتؤتی الزکاة، وتصوم رمضان، وتحج البیت) ته پسیارا تشته کی مهزن ر من کر، و ئه و یی ب ساناهیه بو وی یی خودی ل سهر ب ساناهی کربت: پهرستنا خودی بکه و چو شریکان بو چی نه که، و نه وی به، و حهجی بکه، پاشی گوت:

(ألا أدلك على أبواب الخير؟ الصوم جنة، والصدقة تطفئ الخطيئة كما تطفئ الماء النار، وصلاة الرجل من جوف الليل) ئهرى ئهم دهرگههين خيرى نيشا ته نهدهم؟ روّرى پهرژانه رُ ئاگرى، و خير گونههى قهدمرينت كانى چاوا ئاڤ ئاگرى قهدمرينت، و نقيرا زهلامى ل نيڤا شهڤى. پاشى وى ئهڤ ئايهته خواند: (اتجافى جنوبهم عن نقيرا زهلامى ل نيڤا شهڤى. پاشى وى ئهڤ ئايهته خواند: (الا أخبرك برأس الأمر كله المضاجع) حهتا گههشتيه: (يعملون)، پاشى گوّت: (الا أخبرك برأس الأمر كله وعموده و روروته وسنامه؟) ئهرى ئهز بو ته نهبيرم سهرى كارى ههمييى و ستوينا وى و گوّت: وى ئهزمانى خو گرت و گوّت: (كف عليك هذا) بشى قى بگره. من گوّت: شى پيغهمبهرى خودى ما گرت و گوّت: (تكلتك أمك يا معاذ وهل يكب الناس فى النار على وجوههم أو على مناخرهم إلا حصائد ألسنتهم) ئهى موعاذ! يكب الناس فى النار على وجوههم أو على مناخرهم إلا حصائد ألسنتهم) ئهى موعاذ! دويكا ته ل سهر بگريت! ما رُ بلى بهرههمي ئهزمانين مروّڤان تشتهكى دى ههيه وان سهر و سهر بهاڤيته د ئاگرى دا؟

٥- مروّقی دلفره بت و رهحمی ب خهلکی بیمت، و دهستی هاریکارییی بو وان دریژ بکهت، خودی ژی دی رهحمی پی بهت و بهرهکهتی هاقیته مالی وی و بو زیده کهت، ئیمام ئهحمه ژ (أبو الدرداء)ی قهدگوهیزت، دبیّژت: پیغهمبهری -سلاف لی بن-گوت: (ما طلعت شمس قط إلا بعث بجنبتیها ملکان ینادیان یسمعان أهل الأرض إلا الثقلین: یا أیها الناس هلموا إلی ربکم، فإن ما قل وکفی خیر مما کثر وألهی، ولا آبت شمس قط إلا بعث بجنبتیها ملکان ینادیان یسمعان أهل الأرض إلا الثقلین: اللهم أعط منفقاً خلفاً وأعط ممسکاً مالاً تلفاً جاره کی روّژ نههه لاتیه ئه گهر خودی و ربلی مروّف و اللهمان ههر تشته کی دی گوه ل وان دبت ئهو دبیّن: گهلی مروّفان وه رن قهستا خودایی خوّ بکهن، تشتی کیّم و تیرا خودانی بکهت چیّتره ژ وی گهله کی وی موژیل دکهت، و جاره کی روّژ ئاڤا نهبوویه ئه گهر خودی دو ملیاکه د د گهل دا نه هنارت بن، گازی دکه نه خودایی جاره کی روّژ ئاڤا نهبوویه ئه گهر خودی دو ملیاکه د د گهل دا نه هنارت بن، گازی دکه نه جاره کی روّژ ئاڤا نهبوویه ئه گهر خودی دو ملیاکه د د گهل دا نه هنارت بن، گازی دکه نه جاره کی روّژ ئاڤا نهبوویه ئه گهر خودی دو ملیاکه د د گهل دا نه هنارت بن، گازی دکه نه جاره کی روّژ ئاڤا نه بوری ه نه گهر خودی دو ملیاکه د د گهل دا نه هنارت بن، گازی دکه نه

خەلكى عەردى و ژبلى مرۆڤ و ئەجنان ھەر تشتەكى دى گوھ ل وان دېت ئەو دېيترن: يا رەبى ئەوى ملى بدەت تو بۆ بەدەل قەكە، و ئەوى دگرت تو مالى وى بتەلىنفە.

مهعنا ملیاکهت دوعایین خیری بو وان کهسان دکهن یین خیرکهر بن، و نفرینی ل وان کهسان دکهن یین قهلس و چریک بن.

7- موسلم ژئمبوو هورهیرهی قهدگوهیزت، دبیّرت پینغهمبهری -سلاف لی بن-گزت: (ما نقصت صدقة من مال، وما زاد الله عبداً بعفو إلا عزاً، وما تواضع أحد لله إلا رفعه الله) ماله ک ب دانا خیری کیم نهبوویه، و نینه عهبده ک ههبت خهلکی عهفی کهت ئهگهر خودی وی سهرفهراز نهکهت، و ههچییی بو خودی خو بشکینت خودی دی وی بلند کهت.

ئے مث حددیہ شی هندی دگه هینت کو ئه و که سی خیران ژ مالی خو بده ت، چ زه کاتا فه رز بت، چ خیرین سونیه ت بن، خودی مالی وی کیم ناکه ت، ئه گه رچ ل پیش چاف مالی وی کیم دبت ژی، به لی خودی به ره که تی دئیخته مالی وی وبو وی به ده ل قه دکه ت.

۷- ئیمامی طهبهرانی ژئهبوو سهعیدی قهدگوهیزت، دبیرث: پیغهمبهری -سلاف لی بن- گوت: (صدقة السر تطفئ غضب الرب) دانا خیری ب رهنگهکی فهشارتی غهزهبا خودی قهدمرینت.

و ئاشكەرايە كو دانا خيرى ب قەشارتى بينى كەس پى بحەسييت نيشانا ئيخلاصا خودانىيە، و هندى دگەهينت كو ئەڭ مرۆقى خيركەر يى دويرە ژ ريمەتى و مننەتى، و ئەوى ب قى رەنگى ئيخلاص ل نك ھەبت، مەعنا قيانا خودى يا د دلى دا ھەى، و ئەوى قيانا خودى د دلى دا ھەبت خودى غەزەبا خۆ ناداريژتە سەر.

دانا خیری و هندهك تیبینی:

وهکی بو مه دیار بووی پیغهمبهری -سلاف لی بن- گهلهک بهری مه یی دایه خیری، بهلی ل وی دهمی نهم تهنگیدی ل سهر هندی دکهین کو تشتهکی فهره مروقی خودی کهرهم د گهل کری و بهردهستی وی فره کری نهو ژی کهرهمی د گهل مروقین پیتقی بکهت، و رهحمی ب ههژاران ببهت، ب تایبهتی د ههیفا رهمهزانی دا، هنده تیبینی یین پهیوهندی ب دانا خیری قه ههی ههنه مه دقیت نیشاره تی بدهینی:

۱- دەرگەھى خىرى گەلەكى بەرفرەھە، و خىر بەس ئەو نىنە مرۆڤ ھندەك مالى بدەتە مرۆڤەكى ھەوجە.. نە! دانا مالى بۆ كەسى پىتقى رەنگى ژ ھەمىيان بلندترە، بەلى دەمى تو د كرىن و فرۆتنى دا يى سەھل بى د گەل خەلكى، ئەو خىرە، دەمى تو (تەنازولى) ژ ھندەك فايدى خۆ دكەى د گەل وى كەسى بەردەستى وى يىي تەنگ، ئەو خىرە، دەمى تو ئاستەنگەكى ژ رىكا خەلكى رادكەى خىرە، دەمى تو ب دەستى خۆ ھارىكارىيا كەسەكى موحتاج دكەى خىرە، دەمى تو ئاخفتنا خىرى بۆ خەلكى دېنرى خىرى. و ھىد.

۲- گاڤا کهسهکێ ههوجه تشتهک ژ ته خواست وی بێ مراد نهزڤڕینه، ئهگهر چـو
 ژ ته نههات ئاخفتنهکا خوٚش بێژێ، دوعایهکێ بو بکه، دا دلێ وی نهشکێت.

۳- خیری کیم نهبینه، و بزانه هنده ک جاران دهرهه مه ک د ته رازییا خیرین مروقی دا ژسه ده هزار ده رهه مان گرانتر لی دئیت، ئیمامی نهسائی ژپیغه مبه ری -سلاف لی بن- قه دگوهیزت، دبیرت: (سبق درهم مائة ألف درهم) ده رهه مهی به ری سه ده هزار ده رهه مان راکر. مروقه کی گزت: چاوا ئه ی پیغه مبه ری خودی وی گزت: (رجل له مال کثیر أخذ من عرضه مائة ألف درهم تصدق بها، ورجل لیس له إلا درهمان، فأخذ أحدهما فتصدق به زه را ده رهه کی گهله کی مال هه یه سه ده زار ده رهه مان دی ژی راکه ت و که ته خیر، و زه لامه کی دو ده رهه م ب تنی هه نه، ئیکی دی ژی راکه و که ته خیر.

3- دەمئ تو خیرەكئ دكەى بلا بەرئ تە ل هندئ نەبت رۆژەكئ ئە كەسە يى تە خیر د گەل كرى فايدەكى بگەهينتە تە، ئنيەتا تە بلا بۆ خودئ بت نە بۆ چو تشتین دى، و ئەگەر ھات وئەو كەسى تە خیرەك د گەل كرى، رۆژەكئ خرابىيەك گەھاندە تە، نەبیدى: تو ئەو بووى يى مىن فىلان رۆژى فىلان خیر د گەل تە كرى، چونكى خودئ دېیژت:

0- ئهگهر ته قهنجییهک ل ئیکی کریان ته خیرهک دایی چو جاران بیرا وی لی نهئینه قه، و ئهگهر ئیکی قهنجییهک د گهل ته کر چو جاران قهنجییا وی ژبیر نهکه، و ههردهم شوکرا وی بکه، و بزانه ئهوی شوکرا خهلکی نهکهت سهرا قهنجییا وان شوکرا خودی ژی ناکهت سهرا نعمهتین وی.

٦- دەمى تە دقىت خىرەكى بكەى ل وى كەسى بگەرىى يى خىرا تە ل نك زەعى نەبت، چونكى وەكى ئەم ھەمى دزانىن گەلەك كەس يىن ھەين خواستن يا بۆ خۆ كرييە كار، و وان پى خۆشە ئەو ھەردەم خۆ نىشا خەلكى بدەن كو ئەو دفەقىرن، ئەگەر خۆ

وهسا نهبت ژی، ڤێجا ب (مهظاهرێن درهوین) نه خهدعه، و بزانه دهمێ تو خێرێ ددهیه ڤان رِهنگه مروٚڤان ئهو تو یێ تهشجیعا وان دکهی ل سهر کارێ وان یێ خراب.

۷- وه کی مه گوتی گهله که که ین ههین شوّلی خوّیی کرییه خواستن، و یین فیری نانی رحه تییی بووین، له و دی بینی ئه و ستویی خوّ ل به ر ده رگه هان خوار دکه ن، و رزقی خوّ ب دره وان کوّم دکه ن، ب تایبه تی ل ههی قا ره مه زانی و ل به ر ده ریّن مزگه فتان، حه تا نیزیکه ئه و ب قی کاری خوّیی خراب ره مه زانی بکه نه هه یا خازو کی و رویقائیمییی! و پیخه مبه ر -سلاف لی بن - به حسی هنده ک مروّقانن دکه ت روّر ا قیامه تی دئینه مه حشه ری روییی وان یی حلییه چو گوشت ل سه ر نینه، دا خه لک بزانن ئه قه مهون یین خواستن دکر و ئه و نه دم و حتاج.

۸- ئهگهر تو ب خیره کی حهسیای و ژ ته نههات وی خیری بکهی، هه په بیژه کهسه کی ژی بیت خیری بکهت، دا ئه و وی خیری بکهت، هنگی تو ژی دی خودان خیر بی هه و وه کی ته نه و خیر کری، پیغهمبه و سلاف لی بن د گوتنه کا خو دا یا طهبه وانی و به ززار ژی قه دگوهیزن دبیژت: (الدال علی الخیر کفاعله) نه وی خیری نیشا ئیکی بده ت وه کی ویه یی خیر کری.

۹- گافا خیره که هاته بهروکا ته و ژ ته هات تو بکهی، لهری لی بکه و هشیار بی و نهبیژه: پاشی! چونکی تو نزانی کانی ل دهمه کی دی تو دی شیی وی خیری کهی یان نه، گهله ک کهس هه بوون کربوو دلی خو پاشی خیری بکهن، به لی مرنی ده لیفه نه دایی، یان فه قیرییی ب سهر دا گرت، پسیار ژ پیغه مبه ری -سلاف لی بن - ها ته کرن: کیژ خیر ژ هه مییان چیتره ؟ وی گوت: (أن تتصدق وأنت صحیح حریص شحیح، تأمل الغنی، و تخشی الفقر، ولا تمهل، حتی إذا بلغت الحلقوم، قلت: لفلان کذا، ولفلان کذا) کو تو خیری بده ی و تو یی ساخله و حه ریص و به خیل، به ری ته یی لی تو

ژیـن و بـاوهری ۲۰۱

زهنگین ببی، و تو ژ فهقیریین دترسی، و تو خو گیرو نهکهی، حهتا رح بیّته گـهرویینی ژ نوی بیّژی: هنده بو فلانی، و هنده بو فلانی.

۱۰ خیرا ههی ژ خیری فهرتر، ئهگهر دو خیر کهفتنه ریکا ته بهری خو بدی کانی کیث ههردووان فهرتره وی بکه، ئیمامی رازی دبیدژت: جاره کی ژنکه که هاته نک زانایه کی مهزن، هنده ک زهیت قی بوو، گوتی: ئه ف زهیته بلا بو هلکرنا چرایی مزگهفتی بت، قی زانایی گوتی: ته چ پی خوشتره زهیتا ته ببته روناهی و ب نک بانی قه بلند ببت، یان ژی ببته روناهی و ب نک عهرشی خودی قه بلند ببت؟ ژنکی گوت: ب نک عهرشی قه بلند ببت. وی زانایی گوتی: یا دی هه په وی زهیتی بده ته فهقیره کی برسی بلا بکه ته ناف زادی خو و بخوت بو ته چیتره، چونکی ئهگهر مه ئه و ب چرای دا کر روناهییا وی دی بلند بته بانی، بهلی ئهگهر فهقیره کی برسی ئه و خوار، روناهییا وی دی بلند بته عهرشی.

ئەقە وەكى وى خيرى يا گەلەك كەس نوكە دكەن، دى رابت مەحفىرەكى كون بەن داننە مزگەفتەكا تىرى مەحفىر لى ھەيىن ل وى دەمىي كو گەلەك خيرين فەرتر ھەيىن ناكەن.

و جاره کن زهلامه که هاته نک زانایی مهزن (بشر الحافی) دا خاترا خو ژی بخوازت، بشری گوتی: دی کیفه چی؟ وی گوت: دی چمه حهجی ئهگهر ته داخوازه که ههبت بیژه.

و ئەڭ چوونا وى يا حەجى بۆ جارا دووى بوو، يەعنى: حەجا فەرز نەبوو، بەلكى يا سوننەت بوو، زانايى مەزن (بشر الحافى) ئەڭ چەندە دزانى، لەو گۆتى: تە چەند پارە بۆ مەصرەفا خۆ حازر كرينه؟

وی گۆت: دو هزار دەرهەم (وبۆ زانین ئەو خەلكى بەغدا بوو).

بشری گۆتى: بۆچ تو دى چىه حەجى ؟ تو ژبەيتى خەربىب بووى يان چونكى تە دقىت خودى ژتە رازى ببت ؟

وى زەلامى گۆت: من بۆ ھندييه دا خودان خير بم و خودى ژ من رازى ببت.

بشری گوتی: ما چاوایه ئهگهر خودی ژته رازی ببت و تول مالا خوّ، وان دو هزار دهرههمان تو بکهیه خیّر و تو یی پشت راست بی کو خودی دی ژته رازی بت، دی وه کهی؟

گۆت: چاوا؟

و مهخسهدا قی ئیمامی ئهو بوو بیژت: هاریکارییا مروّقی که تی فهرتره ژ چوونا حهجا سوننه ت، چونکی ب هاریکارییا مروّقی موحتاج تو خیری ژی دی ب دهست خو قه ئینی، و مروّقه کی ژی دی ژ تهنگافییی خلاس کهی ودلی وی خوّش کهی، نه وه کی حهجا سوننه تخیرا کرنا عیباده ته کی دی ب دهست ته قه ئینت، به لی دهریخستنا مروّقه کی ههوجه ژ تهنگافییی تیدا نینه.

ژین و باوهرهٔ

جزايي يشتدانا زكري خودي

و ههر كهسهكى ئهگهر تو بهرئ خو بدهيه حالتى وى د ڤتى دنيايتى دا دى بينى ئهو د ناڤېهرا ستى حالان دا دئيته ڤهگوهاستن:

یان ب وان نعمه تان دژیت ینن خودی داینی، و هنگی دقیت ئه و یی شوکردار بت، دا خودی نعمه تین خول سهر وی بهرده وام بکه ت و ژی نهستینت.

یان ژی ل بن باری وان به لا و موصیبه تان دژیت یین خودی داینی، و هنگی دقیت نهو یی خودان صهبر و تهجهممول بت، دا خیر بو بینه نقیسین وموصیبه تا وی ل به وی سقک بت.

یان ژی خوّ ژ بیر بکهت و بهر ب وی گونههی قه بچت یا خودی ئهو ژی دایه پاش، و هنگی دقیّت ئهو د گاقی دا خوّ هشیار بکهت و خودایی خوّ ل بیرا خوّ بینته قه و ب دلهکی شکهستی قه قهستا توّبی بکهت.

و د دوعایه کا خو دا پیغهمبهری -سلاڤ لين بن- بهحسين ڤان ههر سين حالهتان کرییـه یـێن نـهفـسا مروّڤـي تێـرا دبـوّرت، وهکـي بوخـاري ژ شـهددادي کـوريّ ئـهوسـي قهدگوهيزت دبيرت پيغهمبهري -سلاف لي بن- گوت: ﴿سيد الاستغفار أن تقول: اللهم أنت ربى لا إله إلا أنت، خلقتني وأنا عبدك، وأنا على عهدك ووعدك ما استطعت، أعوذ بك من شر ما صنعت، أبوء لك بنعمتك على وأبوء لك بذنبي فاغفر لي، فإنه لا يغفر الذنوب إلا أنت، قال: ومن قالها من النهار موقنا بها فمات من يومه قبل أن يمسى فهو من أهل الجنة، ومن قالها من الليل وهو موقن بها فمات قبل أن يصبح فهو من أهل الجنة السمروهري هممي ئستغفاران ئموه تو بيّري: يا رهبي تو خودايي منى ژ ته پێڤهتر چو خودايێن ب حهق نينن، ته ئهزێ ئافرانديم، و ئهز بهنييێ تهمه، و ئەزى ل سەر سۆز و پەيمانا تە ھندى ئەز بشيم، ئەز خۆ ب تە دپاريزم ژ خرابييا كارى من کری، ئهز ئعترافتی بۆ ته ب وی قهنجییتی دکهم یا ته د گهل من کری، و ئهز ئعترافي ب گونهها خو دكهم، ڤێجا تو گونهها من ژي ببه، ژ ته پێڤهتر كهس نينه گونههان ژێ ببهت، پێغهمبهری -سلاڤ لێ بن- گوّت: ههچييێ ل روٚژێ ڤێ دوعايێ ر دل بيرت و بهري ببته ئيڤار بمرت ئهو ر خهلكي بهحهشتيه، و ههچييي ب شهڤي ويّ ژ دل بيّژت و بهري لني ببته سييّده بمرت ئهو ژ خهلكيّ بهحهشتييه.

یه عنی: پیتشییه مروّف ههردهم ب شه ف و روّژ بیرا خوّ ژ قهنجییا خودی بینته فه، و بیرا خوّ ل گونه هین خوّ ژی بینته فه، و داخوازی ژ خودایی خوّ بکه ت کو ئه و گونه هین وی ژی ببه ت.. و ئه فه یه زکری خودی یی کو دفیّت ئه م ل چو ده مان ژ بیرا خوّ نه به ین.

و ئـهوێ زکرێ خـودێ ژ بيـرا خـۆ ببـهت و پـشت بـدهتـه عيبـادهتـێ وی، خـودێ د قورئـانێ دا ڤـى جزايـى بـۆ ددانت دهمـێ دبێژت: ﴿ وَمَنَّ أَعَرَضَ عَن فِكَرِى فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنكًا وَضَّتُ رُهُ يُوْمَ ٱلْقِيكَ مَقِ آعَمَىٰ ﴿ اللّـه: ١٢٤) و هـهچييــێ د دنيـايێ دا پـشت بدهته زکرێ من ژينهکا ب زهحمهت و بهرتهنگ بۆ وی ههيه، و ل روّژا قيامـهتـێ ئـهم دێ

وی راکهینه قه کوره.. ههچییی پشت بده ته زکری من، خودی دبیرت، و پشتدانا زکری خودی ب گهله کی ره نگانه: ئهوی د گهل قورئانی نه ژیت، و قورئانی نه خوینت، و هزرین خودی بی تیدا نه که ت.. ئه و وی یی پشتدایه زکری خودی، و ئه وی د قورئانی نه گه هت و کاری پی نه که ت، و د ژینا خو دا بو خو نه که ته ریبه ر، ئه و وی یی پشتدایه زکری خودی، و ئه وی دویر ژ خودی بژیت، و په رستنا وی نه که ت، و هه رده م وی ل بیرا خو نه ئینته قه ئه وی یی پشتدایه زکری خودی، و ئه وی یی پشتدایه زکری خودی یی چاوا بی یا پشتدایه زکری خودی، و ئه وی پشت بده ته زکری خودی حالی وی دی یی چاوا بت؟

خودی دبیّرت: ﴿فَإِنَّ لَمُرْمَعِیشَةً ضَنكا ﴾ ژین و ژیاره کا نهخوّش و بهرتهنگ د دنیایی دا بوّ وی دی همبت، و بهلکی هنده ک بیّژن: ئهقه چاوایه؟ پانی گهله ک کهس مه دیتینه نه بهس دویری خودی دژین، بهلکی ژینا خوّ ههمییی د نهیاره تییا خودی دا دبوّرینن، د گهل هندی ژی ژینا وان ژینه کا بهرفرهه، و چی خوّشییا وان دقیّت یا ل بهر دهستی وان؟

بۆ بەرسىڭ دى بىزىن: رابلى كو ھندەك تەفسىرزان دېينىن: مەخسەد ب قىي رابارا بەرتەنگ يا بۆ وان ھەي عەزابا بەرزەخىيە، مرۆڭ ئەگەر باش ھزرا خۆ د وى راباردىنىڭ يا بۆ وان ھەي عەزابا بەرزەخىيە، مرۆڭ ئەگەر باش ھزرا خۆ د وى رابى دىنى دا بكەت يا خودان دوير را خودى و زكرى وى دېزرينت دى زانت ئەو رابى -ئەگەر لىمارچاڭ چەند يا بەرفرەھ رى بت- ئەو ب خۆ گەلەك يا بەرتەنگە!

يا بەرتەنگە.. چونكى خودانى وى باوەرى ب پشتەڤانىيا خودى بۆ وى نىنە.

یا بهرتهنگه.. چونکی ئه و هزر دکهت ژین هنده هندی چاقین وی قهتره دکهت، و مرن به رپه ری دویماهییییه ژدهفته را ژییی وی، ژبه رقی چهندی ئه و دحیبه تی و قهلهق و گومانه کا بهرده وام دا دژیت، و چونکی وی باوه ری نینه کو پشتی مرنی روز ژاخهلات و جهلاتی ههیه دی بینی دلی وی یی رحه تنابت، هندی خوشییان کوم که تا گافا ده لیقه یه کی هاته سه رهزا وی کو ئه و دی مرت و پشتی مرنی پویجبون و

نهمانه، کهسهرین وی ل سهر ژ دهستدانا قان خوشییین ئهو نوکه تیدا دی تاما وان خوشییان ل بهر وی دی نهخوش کهت.. و ژبلی قی چهندی ژی هنده که جاران دلی ب دزی قه دبیژتی: و دی چاوا بت ئهگهر ئهو گوتن یا دورست بت ئهوا دیندار دبیرژن کو پسیاری پشتی مرنی رابوونه که ههیه؟ و ههر چهنده ئهو ب ههمی هیزا خو دئیتی کو قی پسیاری ژ خو دویر بکهت و هزرا خو تیدا نه کهت ژی بهلی ههما بورینا د هنداف هزرا وی ژی را دی بته جهی پهیدا بوونا بینتهنگییی ل نک وی!

دل بهس هندی رحهت و پشتراست دبت دهمی ب باوه ربیی تژی دبت، هنگی ژین د چاقان دا به رفره هدبت و ب تام دکه قت دهمی باوه ربیی دئینت کو پشتی قی ژینا دنیایی یا به روه خت ژینه کا دی یا به رده وام هه یه، هزرا خو بکه چهند جودایی د نا قبه را وی کهسی دا هه یه یی باوه ری هه بت کو ژین هه ما ئه و پینجی شیست سالن یین ئه وی کهسی دا هه یه یی باوه ری هه بت کو ژین هه ما ئه و پینجی شیست سالن یین ئه وب نه خوشی -یان حه تا ب خوشی - دبورینت و پشتی مرنی زالم و مه زلووم وه کی ئیک لی دئین و دبنه ئاخ! و ئه وی هزر بکه ت ئه ف دنیایه هه ما ب تنی فه صله کی کورت د ده فته را ژینی دا، جهی کار کرنی یه، و روزه کا دی دی ئیت باش و خراب جزایین خو ب عه داله ت دی وه رگرن و چو حه ق به رزه نابن.. ژین ل به رکه سی ئیکی چه ند دی یا به رته نگ بت و ل به ری دووی چه ند دی یا به رفره ها بت؟

ئەقە ل دنیایین.. و ل ئاخرەتى: ﴿ وَخَشُرُهُ وَوَمَ ٱلْقِیْکَمَةِ آَغَمَیٰ ﴿ اللّٰهِ اللّٰهِ اللّٰهِ اللّٰهِ اللّٰهِ وَلَابِتَهْقَهُ دَىٰ یَیْ کَوْره بِت، کا چاوا د دنیایی دا وی خو ژ حمقییی کوره کربوو، بهلی ئمو قی کوراهییا خو یا دنیایی هنگی ژ بیرا خو دبهت لمو پسیار دکمت: ﴿ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِی ٓ آَغَمَیٰ وَقَدُکُتُ بَصِیرًا ﴿ اللّٰهِ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهِ اللّٰهُ الللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ الللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ الللّٰهُ اللّٰهُ الللّٰهُ الللّٰهُ الللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ الللّٰهُ اللللّٰهُ الللللّٰ الللّٰهُ اللللّٰ اللللّٰهُ الللّٰهُ ا

و بهرست دی بو وی ئیتهدان: ﴿قَالَ كَنَالِكَ أَنَتَكَ ءَايَنَتُنَا فَنَسِينُهَا ۖ وَكَنَالِكَ ٱلْيَوْمَ نُسَى ﴿ اللهِ وَاللهِ اللهِ وَاللهِ اللهِ وَاللهِ عَلَى اللهُ وَاللهُ عَلَى اللهُ وَاللهُ وَاللهُ وَاللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللّهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللّهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللّهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللّهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللّهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُولِي اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللّهُ عَلَى اللّهُ عَلَى اللّهُ عَلّهُ عَلَى اللّهُ عَلَى اللّهُ عَلَى اللّهُ عَلَى اللّهُ عَلَى اللّهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللّهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللّهُ عَلَى الللّهُ عَلَى اللّهُ عَلَى اللّهُ عَلَى اللّهُ عَلَى ال

ژیـن و بـاوهری ک ۲ . ۷

یا دوهییه، د دنیایی دا ئایهتین مه ئاشکهرا بو ته دهاتنه خواندن، ته گوه لی دبوو، و تو تی دگههشتی ژی، بهلی چاقین خو ژی دنقاندن، ته خو ژی کوره دکر و ته ئهو ژبیر دکرن، لهو ئه شروکه ئهم ژی دی ته هیلینه د عهزابی دا و ژبیرا خو بهین!

و چونکی گونههکاری ژی رهنگهکن پشتدان و ژبیرکرنا ئایه تین خودییه ئهو مروقی خودان باوهر ژی یی کو پهردهی د ناقبهرا خو وگونههی دا رادکه و پی ل ئهمری خودی ددانت، د ژیاره کا نهخوش و بهرته نگ دا دژیت، و ههر جاره کا دئیته سهر هزرا وی کو ئهو یی بی بی نهمرییا وی خودایی دکه و یی وی باوه ری پی ههی خهم و ترسا عهزابدانا ل پاشهروژا مهزن دلی وی دی لهرزینت و تژی کهسهر که وی باوه ری ههیه کو ئمتحانه کا مهزن ل بهراهییا وی ههیه و ههر روژه کا ب سهر وی دا دئیت ئهو پتر یی کو ئمتحانه کی روژا ئمتحانی دبت، و چهند دئیته بیرا وی کو وی ب دورستی خو بو ئمتحانی خازر نه کرییه خوقوتانا دلی وی دژوارتر لی دئیت، وه کی وی قوتابی یی ب خافله تی قه حازر نه کرییه خوقوتانا دلی وی دروارتر لی دئیت، وه کی وی قوتابی یی ب خافله تی قه وه کی وی یی بهرهه قیما دورست کری و یی ژخو پشت راست و گوهی وی لی کهت! نه وه کی وی یی بهرهه قیما دورست کری و یی ژخو پشت راست و گوهی وی لی کهنگی دی ئیته گازیکرن دا ب لهز بچت.

خودایی مهزن د ئایه ته کا پیروز دا دبیزت: (مَنْ عَمِلَ صَلِحًا مِن ذَکْرٍ أَوَ أَنْ فَی وَهُو مُو مُو مُو مُؤَمِنُ فَلَنُحْمِینَ مُهُ مَیْ فَکُونَ الله الله مُوْمِنُ فَلَنُحْمِینَ مُهُ مَیْ فَکُونَ الله الله مُوْمِینَ مُلُونَ الله الله مُوری الله می بت، و وی باوه ری ب خودی و پیغه مبه ری وی ههبت، د دنیایی دا ئه م ب ژینه کا خوش و ته نا دی وی زیندی که ین، و ل ئاخره تی ئه م دی خیرا وان ب باشترین ره نگ سه را کاری وان یی دنیایی ده ینی.

و مەزنترین خۆشییا دنیایی یا کو بۆ وی دئیتهدان ئهو سنگ فرههی و دلرحه تی و کهیفخوشییه یا وی ههی، و ب تنی ئهو ب قی خوشییی دحهسییت یی تامکرییی، مروقه ک ثر مروقین خودی یین خودی ئه کهرهمه د گهل کری د گوتنه کا خو دا دبیرت:

۲.۸ ژین و باولارگ

(هنده ک دهم ب سهر من دا دئین ئهز دبیژم: ئهگهر خهلکی به حه شتی د هو سا بن، ئه و یین د نعمه ته کان و عه یالین مهلکان یین د نعمه ته کا مهزن دا)، و ئیکی دی دبیژت: (ئهگهر مهلکان و عه یالین مهلکان زانیبا ئه مین د خوشیه کا چهند دا ئه و ب شیری دا شه ری مه سه را کهن).

يا رەببى تو وى دلخۆشىيى ب رزقى مە بكەي.

ژین و باوهرهٔ

جزايي مرنا خوشتفييان

بوخاری ژ ئهبوو هورهیرهی قهدگوهیزت، دبیژت: پیغهمبهری -سلاف لی بن- گوت: خودی دبیژت: (ما لعبدی المؤمن عندی جزاء إذا قبضت صفیه من أهل الدنیا ثم احتسبه إلا الجنة عهبدی من یی خودان باوهر ئهگهر من رحا خوشتقییی وی ژ خهلکی دنیایی ستاند و وی بو خو ب خیر حسیب کر جزایه ک ل نک من نینه ژ بهحهشتی پیقهتر.

ئیک ژ مهزنترین موصیبهتان یین د دنیایی دا دئینه سهری مروّقی ئهوه رحا خوّشتقییه کی مروّقی بیته ستاندن، و ژ قی دنیایی وه غهر بکهت، لهو صهبرا ل سهر قی موصیبه تی ژی گهله ک یا مهزنه، ب تایبه تی ل ده سپیکا هاتنا قی موصیبه تی، و ههر ژ بهر قی چهندی جزایی صهبرا ل سهر قی موصیبه تی ژی گهله ک دی یا مهزن بت، د قی حهدیسا قودسی یا بوری دا خودایی مهزن بو مه ئاشکه را دکه ت کو عهبد ئهگهر د قی حهدیان باوه ر بت، و صهبری ل سهر موصیبه تا ژ قی رهنگی بکه ت، و باوه ریبا وی ب خودی ئیکا هند ژی چی بکه ت کو ئه و قی موصیبه تی بو خو ب خیر حسیب بکه ت، روز و قی موصیبه تی بو خو ب خیر حسیب بکه ت، روز و قی موصیبه تی بو خو ب خیر حسیب بکه ت.

و تشتی ژهممییی مهزنتریی کو دقیت مروّق صهبرا خو پی بینت دهمی موصیبه امرنا خوّشتقییه کی ب سهر مروّقی دا دئیت نهوه مروّق بزانت نه خوّشتقییی هه وه کی مه ههمییان و هه رتشته کی ههی ملکی خودی بوو، وی نه و دا بوو، و نیمانه تی وی بوو ل نک مه، و خودانی نیمانه تی هه رجاره کا بقیت حهقی ههی نیمانه تی خوّ بزقرینت، و ژبه رقی چهندی قورئان به ری مه دده ته هندی کو چی گاقا موصیبه ته کی ب سه ری مه هات، ب تایبه تی موصیبه تا مروّقه کی مه یی نیزیک، نیکه مین ناخفتنا نهم دبیّرین، نه و بت نهم بیژین: (إنا لله وإنا إلیه راجعون) نهم ملکی نیمانه ملکی

خودیّینه، و ئهم دی زقرینه نک وی. مهعنا: مادهم ئهم ملکی وینه، و ئهم ههر دی زقرینه نک وی، چ زوی چ درهنگ، نه ژ عهقلییه دهمی مروّق دبینت ئیّک ژ مه زویتر بزقرته نک خودانی خوّیی ژ راستی.. خوّتهنگاف بکهت یان نهرازی بکهت.

ئیمام مالک ژ زاناین تابعییان یی مهزن (قاسمی کوری موحهممهدی کوری ئهبووبهکری) قهدگوهیّزت، دبیّژت: جارهکی دهمی ژنکهکا من مری (موحهممهدی کوری کهعبی قورهضی) هات تهعزییا من بکهت (و بو زانین ئه صمحهمهده ژ صهحابیییّن پیغهمبهری بوو سلاف لی بن)، گوّت: وی گوّته من:

د ناف بهنی ئسرائیلییان دا زهلامه کنی زانا و عیباده تکه رو تیگههشتی ههبوو، ژنکه کا وی همبوو، وی گهله ک حهز ژی دکر و کهیف پنی دهات، جاره کنی ژنکا وی مر، ئینا ئه و گهله ک پوسیده بوو، و سهرا وی ب خهم و کوفان کهفت، حه تا گههشته وی ده رهجی ئه و چوو د مال دا و ده رگه هل خو گرت، و خو ژ خهلکی فه شارت دا ئه و کهسی نهبینت، و کهس وی نهبینت.

ژنکه کی سوحبه تا وی گوه لین، رابوو چوو نک و گوته وان که سین ل به رده ری: من دقیت فلان زانای ببینم دا پسیاره کی ژی بکه م، وان گوت: تو نه شینی وی ببینی چونکی ئه و ناهیلت که س وی ببینت، ژنک ما ل به رده ری و گوت: ئه ز ژقیری ناچم حه تا وی نهبینم. ئینا مروقه کی چوو ژور و مه سه لا وی بو وی زانای قه گیرا، و گوتی: ئه و یا دبیژت: ئه ز ژقیری ناچم حه تا پسیارا خو ژی نه که م، زانای ده ستویرییا وی دا، گافا ژنک چوویه نک گوتی: ئه زا هاتیم پسیاره کی ژ ته بکه م، گوتی: بیژه، چ پسیاره ؟

ژنکێ گۆت: من هندهک زێڕ ژ جيرانهکا خۆ وهرگرت ئێمانهت، دا بکهمه بهر خۆ، پشتی دهمهکی وان هنارته زێڕێ خۆ، ئهرێ ئهز زێڕێ وان لێ بزڤڕينم يان نه؟

زاناي گۆتىخ: ئەرى ب خودى دقىت لى بزقرىنى.

ژنكى گۆتى: بەلى ئەقە دەمەكە ئەو زىر ل نك من؟

ژیـن و بـاوهری ۲۱۱

زانای گۆت: ئەھا ژخۆ فەرتر بوو تو لئى بزڤرينى مادەم ئەقە دەمەكە ئەو ل نك تە.

ژنکنی گۆتنی: خودی رهحمی ب ته ببهت، پا پا چاوا تو هنده کو اندار بووی ل سهر وی ئیمانه تی خودی دایه ف ته پاشی ژ ته وهرگرتی، و ئهو ژ ته حهقتر ب وی ئیمانه تی ؟

گاڤا ڤی زانایی گوه ل گوتنا ژنکی بووی، وی زانی ئمو چ حاله ئمو کمفتییی، ئینا وی مفا بوّ خوّ ژ گوتنا وی وهرگرت و ژ وی حالی دهرکهفت.

ئەقە ئىك ژوان سەرھاتىيىن مللەتىن بۆرىن بوو، پىغەمبەرى -سىلاق لى بىن- بۆ صەحابىيىن خۆ قەگىرا بوو، و ئەو باش تىگەھشت بوون:

جاره کنی کوره کنی (موعاذی کوری جهبه لی) که فته به رسه که راتی هنده ک هه قالین وی حازر بوون، ئه و نه شیانه چاقین خو و وان کره گری، و ده نگی گرییا ئینک ژوان بلند بوو، موعاذ لی زقری و گوتی: هش به، ئه زب خودی مه کو خودی رازیبوونا مین ل سهر قی چه ندی ببینت ل نک من خوشت قیتره ژوی هه می جهادا مین کری.. مه عنا: خیرا صه برا ل سه ر موصیبه تا مرنا خوشت قییه کی -ب دیتنا قی صه حابی - مه زنتره ژوی هه می جیهادا وی د گهل پیخه مبه ری -سلاف لی بن - و پشتی وی ژی کری.

بۆچى؟ چونكى جزايى وى بەحەشتە، وەكى د وى حەدىسا قودسى دا ھاتى يا مە ل دەسپىكى قەگىراى. ۲۱۲ ژین و باوهرهٔ

رەنگەكى زۆردارىيى

زوردای ژوان کارانه یین خودی -ب ههمی مهزنییا خو قه- ل سهر خو حهرام کرین، وهکی د وی حهدیسا قودسی دا هاتی یا ئیمامی موسلم ژئهبوو دهرری قهدگوهیزت دبیژت: پیغهمههری -سلاف لی بن- گوت: خودایی پاک و بلند دبیژت: (یا عبادی إنی حرمت الظلم علی نفسی، وجعلته بینکم محرماً، فلا تظالموا ئهی بهنییین من! من زولم ل سهر خو حهرام کرییه، و من ئهو بو ههوه ژی حهرام کرییه، قیجا هوین زولمی ل ئیک و دو نهکهن.

و د حهدیسه کا دورست دا یا ئهنهس ژ پیغهمبهری -سلاف لی بن- فهدگوهیزت هاتییه: (الظلم ثلاثه: فظلم لا یترکه الله، وظلم یغفر، وظلم لا یغفر، فأما الظلم الذی لا یغفر فالشرک لا یغفره الله، وأما الظلم الذی یغفر فظلم العبد فیما بینه وبین ربه، وأما الظلم الذی لا یترک فظلم العباد یقتص الله بعضهم من بعض زورداری سی رهنگن، زوردارییه ههیه خودی ناهیلت، و زورداریه ک دئیته ژیبرن، و زوردارییه ک نائیته ژیبرن، فیجا ئهو زوردارییا گونهها وی نهئیته ژیبرن شرکا ب خودییه خودی وی ژی ثانیته ژیبرن ئهو زوردارییه یا خودی وی ژی دا، و ئهو زوردارییا گونهها وی دئیته ژیبرن ئهو زوردارییا بهنیانه د ناقبه را مروقی و خودایی وی دا، و ئهو زوردارییا نهئیته هیلان زوردارییا بهنیانه خودی تولا هنده کان ژ هنده کان دستینت.

و ئه پنگ رونگی سییی یی زوردارییی ئهوی بهنی ل ئیک و دو دکهن وهکی پیغهمبهری -سلاف لی بن- ئاشکهرا کری گونهها وی نائیته ژیبرن و جزایی وی دی ئیته ستاندن، چ د دنیایی دا بت چ د ئاخرهتی دا بت، ئهگهر ئهو بهنی یی زورداری لی هاتییهکرن ئهو عهفی نهکربت یی زورداری لی کری، ئه ف زوردارییه ژی گهله ک رونگین

وی ههنه، و ل قیری ئهم دی بهحسی رهنگهکی ژ قان رهنگان کهین -ئهگهر خودی حهز بکهت- کو دئیته هژمارتن ئیک ژ (کهبائران - گونههین مهزن)، خودی مه ژی بپاریزت.

ئە قزردارىيە ئەرە: كەسەك عەردى كەسەكى دى ب زۆردارى ژى بىستىنت و بكەتە يى خۆ.

ل سهری دی هنده ک ژوان حهدیسین دورست قه گوهیزین یین د دهر حه قا قی زورداریه مهزن دا هاتینه قه گوهاستن، پاشی دی هنده کی ژفتهی وان حهدیسان ئاشکه را کهین:

۱- بوخاری ژسهعیدی کوری زهیدی قهدگوهیزت، دبیژت: پیغهمبهری -سلاف لی بن- گوت: (من ظلم من الأرض شیئاً طوقه من سبع أرضین) ههچییی ب زورداری هنده کی ژعهردی ببهت ئهو ب حهفت تهبهقین عهردی قه دی بته توک و کهفته ستویی وی.

۲- بوخاری ژ ئهبوو سهلهمهی قهدگوهیزت کو د ناقبهرا وی و هندهک مروّقان دا هه قرکییه که سهرا عهردی ههبوو، ئینا وی ئه و چهنده بوّ عائیشایی گوّت، عائیشایی گوّتی: ئهبوو سهلهمه! هشیاری عهردی به خوّ ژی بده پاش، پیغهمبه ر -سلاف لی بن- دبیّژت: (من ظلم قید شبر من الأرض طوقه من سبع أرضین) ههچییی ب زوّرداری هندی بهوسته کی ژ عهردی بیه توک و کهفته هندی بهوسته کی ژ عهردی بیه توک و کهفته ستویی وی.

۳- بوخاری ژ عهبدللاهی کوری عومهری قهدگوهیزت، دبیژت: پیغهمبهری -سلاف لی بن- گوت: (من أخذ من الأرض شیئاً بغیر حقه خسف به یوم القیامة إلی سبع أرضین) ههچییی بینی حهقی خو هنده کی ژ عهردی ببهت روزا قیامه تی نهو د وی عهردی دا دی ئیته برن حه تا حهفت تهبه قین عهردی.

3- ئبن حببان ژیده علایت کوری مورره ی قددگوهیزت، دبیرت: من گوهد لی پیغهمبهری بوو -سلاف لی بن- دگوت: (ایما رجل ظلم شبراً من الأرض کلفه الله ان یحفره حتی یبلغ سبع ارضین ثم یطوقه یوم القیامة حتی یفصل بین الناس ههچی زهلامی بهوسته کا عهردی ب زورداری ژخودانی ستاند بت روژا قیامه تی خودی فهرمانی دی ل وی کهت نهو وی عهردی حه تا حه فت تهبه قان بکولت، پاشی نهو بو وی دی بته توک حه تا حوکم د نا قبه را خهلکی دا دئیته کرن.

ژ قان ههر چار حهدیسان ئاشکهرا دبت کو غهصبکرن و ژیستاندنا عهردی ئیک ژ گونههیّن مهزنه (ژ کهبائران) پیّن کو عقووبهکا دژوار بوّ هاتییه دانان و د مهسهلا غەصبكرنا عەردى دا فەرق نينە ئەڭ عەردە يى كيم بت ھندى بهوستەكى يان گەلـەك بت هندی باژیږهکی یان وهلاتهکی، ژ مروقهکی بیته ستاندن یان ژ مللهتهکی، ئه ش ستاندنه ب ههمی رهنگین خو قه یا حهرامه، و ئهو کهسی پی راببت د دهر حهقا خودی دا دبته کهسهکن گونههکار، و وهکی د حهدیسهکا بۆری دا هاتی و مه دیتی ئه ش زۆردارىيە ژىستاندنا عەردى بى حەق ژوى رەنگى زۆردارىيى يى خودى بى بەنىيى خۆ یی زوردار نههیّلت، و دهمی حهدیس دبیّرت: خودی بو وی ناهیّلت، مهخسه دیی نهوه د دنیایی دا دەسههلات دفیت نههیلت ئه رونگی زوردارییی بیتهکرن، و ئهگهر کهسهک بــهر ب ڤــــي زۆردارييي ڤه چوو و عـهردي ئيكـي دى ژي سـتاند، دەسـههلات دڤينت وى ر ثقى چەندى مەنعەكەت، ئــهگــەر خۆ ثنى مــەنعــهكرنــى خــواســـت هــــــــز درى وى بيتــه ب كارئينان ژي . . ئـه فـه د دنيايي دا، و ل ئاخرهتي ژي خودي ڤـي بـۆ وي ناهيٚلت، يــهعـنــى: ئــهگــهر هات و دەسههلات ب كارى خو يى شەرعى رانەبوو، يان دەسههلات ب خوّ ئەو بت يا ب قى زۆردارىيى رادبت، وەكى كو د گەل مە كوردان ل گەلـەك دەڤەران ژ كوردستانى ھاتىيەكرن، دەمىي دەسھەلاتىي ب خۆ -ئەوا مخابن ھندەك جاران ب ناڤێ ئيسلامێ دئاخفت- ئەڤ رەنگێ زۆردارىيێ ب رەنگەكێ (مونەظمەم) د گەل مە کری ئهم کورد ژ سهر عهردی مه راکرین و دهریخستین و هندهک کهسین دی ئیناین و ژیـن و بـاوهررهٔ

داناینه سهر گوند و باژیرین مه، ژ حهدیسا پیخهمبهری -سلاف لی بن- ئاشکهرا دبت کو ئه و زوردارییه ب سهر دفنا وان قه ناچت، و روز قیامه تی خودی ب خوب ههمی مهزنییا خو قه دهعوه داری وانه و قی ته عدایییی بو وان ناهیلت، و وی عهردی دی که ته توکه ک ژ له عنه تی و د ستویی وان دا دانت!

و دا کو ئیسلام نههیّلت ئه و زوردارییه (ژیدستاندنا عهردی بی حهق) بیّته کرن هنده ک ئه حکام بو مه وه ک (ضهمان) دانان، ژوان ئه حکامان:

۱- ئیسلام دبیّژته مه: ئهگهر کهسهک هات و قیا نهفسا ته یان دینیّ ته یان مالیّ ته -و عهرد پشکهکه ژ مالیّ مروّقی- قیا بیّ حهق ژ ته بستینت، نههیّله ئهو وی چهندی بکهت، و بهرگرییا وی بکه، ئهگهر وی شهری ته کر تو ژی شهری وی بکه، ئهگهر خو ئهوی دئیّت دا قیی ئهگهر خو ئهوی دئیّت دا قی تهعداییییّ ل ته بکهت مروّقه کی موسلمان ژی بت، موسلم ژ ئهبوو هورهیرهی قهدگوهیّزت، دبیّژت: زهلامه که هاته نک پیغهمبهری -سلاف لیّ بن- و گوتیّ: ئهی پیغهمبهری و مالیّ خو نهده وی. گوت: پیغهمبهری -سلاف لیّ بن- گوتیّ: (فلا تعطه مالی) تو مالی خو نهده وی. گوت: پائهگهر وی شهری من کر؟ پیغهمبهری -سلاف لیّ بن- گوتیّ: (فلا تعطه مالیک) تو مالیّ خو نهده وی. گوت: پائهگهر وی شهری من کر؟ پیغهمبهری -سلاف لیّ بن- گوتیّ: (فائت وی بیغهمبهری -سلاف لیّ بن- گوتیّ: (فائت شهری شهید) تو شههیدی. وی گوت: و ئهگهر من ئهو کوشت؟ پیغهمبهری -سلاف لیّ بن- گوتیّ: (فائت بین- گوتیّ: (هو فی النار) ئهو دی د ئاگری دا بت.

ژ بهر قی چهندی د فقهی ئیسلامی دا ئهگهر کهسه که هات دا عهردی مروّقی یان مالا مروّقی ژ مروّقی بستینت و مهسه له گههشته هندی ببته شهر و ئه و بخوازت مروّقی بکوژت و مروّقی ئه و کوشت، چول سهر مروّقی ناچت، و ئهگهر وی مروّق کوشت خیرا شههیدی بو مروّقی دی ئیتهدان، و کهس بلا نهبیّرت: مانی ئهوی هه یی

دئیت عهردی مه ژ مه دستینت مروّقه کی موسلمانه یان یی نقیّژکه ره یان شاهده ددهت! پیغهمبه ر -سلاف لی بن- دبیّژته مه: هه ر کهسه کی بیّت دا تهعدایی ل ته بکهت. و نهگزتییه: ئهگه ر کافره ک بیّت.

۲- فقهزانین موسلمان دبیژن: ئهو کهسی نقیژی ل سهر وی عهردی بکهت یی وی بی حهق ژ ئیکی ستاندی، ئهگهر چ نقیژ دئیته قهبویلکرن و فهرز ژ سهر رادبت بهلی ئهو یی گونههکاره، و نیزیکه چو خیر د نقیژا وی دا نهبت ژبلی راکرنا فهرزی.

۳- (مولکییهت) ب ریّکا غهصبی پهیدا نابت، و چو ئهحکامیّن شهرعی ژی پی ب جه نائیّن، یهعنی: ئهگهر مروّقه کی عهرده ک ژ ئیّکی ستاند ب شریعه ت ئه و عهرد نابته یی وی، ئهگهر خوّ چهند سال و زهمان ب سهر دا بچن ژی، و ئهگهر هات و وی خانییه ک ل سهر وی عهردی ئاقاکر خانی دی ئیّته خرابکرن، و ئهگهر تشته ک لی چاند بت، حهقی مهصره فا وی دی ئیّته دان، و چی نابت بو وی ئه و ب هیّجه تا وی خانی یان چاندنی عهردی بکه ته یی خوّ. ئه قهیه حوکمی شهرعی وه کی فقه زانیّن ئیسلامی دبیّژن.

ژین و باوهری ۲۱۷

سوننهتا پيغهمبهری د خوارن و ڤهخوارنێ دا

ئهگهر مروّف هزرا خوّ د سوننه تا پینغهمبهری دا -سلاف لین بن- بکه ت دی بینت وی د ههمی سهر و بهری ژینا مه دا هنده ک ئهده ب و توّره بو مه داناینه و بهری مه دایه بو هندی دا مه کهسنییا خوّ یا تایبه ته ههبت، و ل قیری مه ل بهره ههدیا پینغهمبهری - سلاف لی بن- د مهسه لا خوارن و قه خوارنی دا وه کی ژ سوننه تا وی ئاشکه را دبت د چهند خاله کان دا بهرچاف بکهین، بو هندی دا ئهم چاف ل وی بکهین.

و ئەقان تۆرە و ئادابان ئەم دشنيىن د قان خالان دا كۆم بكەين:

١- ئينانا ناڤێ خودێ ل دەسپێکێ:

همر كارهكى مروّف بكمت يا باش ئموه ل دەسپيكى ناقى خودى ل سەر بينت دا بەرەكەت تيدا هەبت، و خوارن و قەخوارن ئيك ژ قان كارانه، ترمذى ژ عائيشايى قەدگوھيزت، دېيژت: پيغەمبەرى -سلاڤ لى بن- گۆت: ﴿إِذَا أَكُل أَحدكم طعاماً فليقل: بسم الله فى أوله وآخره ﴾ ئەگەر ئيك ژ هەوه خوارنهك خوار بلا بيژت: بسم الله، و ئەگەر ژ بير كر بلا بيژت: بسم الله أوله و آخره.

و یا دورست ئه وه ئه م چویی ل قی یا پیغه مبه ری -سلاف لی بن- گوتی زیده نه که ین، یه عنی نه بیزین: بسم الله الرحمن الرحیم، چونکی پیغه مبه ری وهسا نیشا مه نه دایه.. روز هکی زه لامه ک ل نک صه حابییی پیغه مبه ری عه بدللاهی کوری عومه ری بینی و گوت: (الحمد لله والسلام علی رسول الله) عه بدللاهی گوتی: و ئه ز ژی دبیر مرا الحمد لله والسلام علی رسول الله) به لی پیغه مبه ری -سلاف لی بن- هوسا نیشا مه نه دایه، وی ئه مین فیرکرین بیزین: (الحمد لله علی کل حال).

مهعنا: من چو (ئعتراض) ل سهر قنی گوتنی نینن بهلی ئه گوتنه ل قی جهی یا دورست نینه چونکی خیلافی سوننه تنیه، قیجا یا دورست ئهوه مروّف د ههمی زکر و عیباده تان دا پنگیرییی ب سوننه تی بکه ت، دا یی خودان خیر بت و کاری وی ژی بیته قهبویلکرن.

۲- خوارن و ڤهخوارن ب دهستن راستن:

ترمذی ژ عهبدللاهی کوری عومهری قهدگوهیزت، دبیژت: پیغهمبهری -سلاف لی بن- گوت: ﴿إِذَا أَكُل أَحدكم فلیأكل بیمینه ولیشرب بیمینه فإن الشیطان یأكل بشماله ویشرب بشماله نهگهر ئیک ژ ههوه تشته ک خوار بلا ب دهستی خو یی راستی بخوت، و ئهگهر تشته ک قهخوار بلا ب دهستی خو یی راستی قهخوت، چون کی شهیتان بدهستی چه پی دخوت و قهدخوت.

و دەمى مرۆۋەكى ل نك پىغەمبەرى -سلاڤ لى بن- ب دەستى چەپى زاد دخوار ئەوى فەرمان لى دكر ئەو ب وى دەستى نەخۆت، و دا بىژتى: ب دەستى راستى بخۆ، ئەگەر كو ئەو كەس بچويكەك ژى با.. ژ بەر قى زانايەكى وەكى (ابن القيم)ى بۆ ھندى دچت كو خوارن ب دەستى چەپى كارەكى حەرامە!

٣- خوارن ژ لاين ئاماني:

(ئبن ماجه) ژپیغهمبهری -سلاف لی بن- قهدگوهیزت، دبیرژت: ﴿إذا وضع الطعام فخذوا من حافته، وذروا وسطه، فإن البركة تنزل فی وسطه ﴾ ئهگهر زاد هاته دانان هوین ژلایی بخون، و نیقه کی بهیلن، هندی بهره که ته به سهر نیقی دا دئیته خوارن.

٤- هەر ئێک ژ بەرۆكا خۆ بخۆت:

ئەقە ژى ژوان ئادابانە يىن پىغەمبەرى -سلاڤ لىن بىن- نىشا مەدايىن، جارەكىن پىغەمبەرى و ھندەك مرۆۋان پىكى زاد دخوار زركورەك دىناڭ دا ھەبـــوو دەستىن وى

ژ قی لایی دچوو ین دی، پیغهمبهری -سلاف لی بن- گۆتی: (یا غلام! سم الله، وکل بیمینک، وکل مما یلیک) ئهی جحیّل! ناقیّ خودیّ بینه، و ب دهستیّ راستیّ بخوّ، و ژ بهروّکا خوّ بخوّ.

و د دو حالمتان دا مروّقی حمق همیه ژ بمروّکا خوّ ب تنیّ نمخوّت: ئمگمر بزانت همهنا و گمالیّن وی ژ قی کاری وی عیّجز نابن، و ئمگمر گملمک رهنگیّن خوارنی همهن و هندهک رهنگ ل بمروّکا وی نمهن.

٥- ڤهخوارن ب سێ قورچان:

یا سوننهت ئهوه مروّف ئاقتی ب ئیک نهفهس قهنهخوّت، و ل هنداف ئامانی بیّهنا خوّ نهئینت و بهت، بهلکی یا باش ئهوه ئهو ئاقتی ب ستی قررچان قهخوّت و دویر ژ ئامانی بیّهنا خوّ بینت و بیهت، و مه گوّت: یا باش ئهوه دا نهئیّته هزرکرن کو قهخوارن ب ئیک قورچ یا دورست نینه.

٦- نه ڤهخوارن ژ ئامانتي مهزن:

پیغهمبهری -سلاف لی بن- ئهم ژهندی داینه پاش کو ئهم ئاقی ژ ئامانی مهزن قهخوّین، وه کی کونا ئاقی، چونکی دبت هنده ک ئاف ژده قی بزقرته قه د ئامانی دا و ئهو ئاقا تیدا پیس ببت، یان دلی کهسی دی نه چتی ژوی ئاقی قهخوّت، و ههر چهنده شوین ده قی مروّقان یی پاقژه ژی بهلی دبت دلی ئیکی نه چتی، قیجا ژبهر هندی ئهگهر ئیکی قیا ئاقی قهخوّت یا سوننه ت ئهوه ئه و هنده کی بو خوّ بکه ته ئامانه کی بچویکتر و قهخوّت.

٧- خوارن و ڤهخوارنا ژپييان ڤه يان پالداي:

ئەقە ژى ژوان تشتين مەكرووھە يين پيغەمبەرى -سلاڤ لىن بن- ئەم ژى داينە پاش.

. ۲۲ ژیـن و بـاوهرهٔ

۸- دەست شویشتن بەرى خوارنى:

ئیمامی نهسائی و ئهحمهد ژ عائیشایی قهدگوهیزت، دبیّــژت: دهمی پیخهمبهری -سلاف لی بن- قیابا خوارنی بخوّت دهستین خو دشویشتن.

٩- خوارن يێكڤه:

ئەبوو داوود وئبن ماجە ژ وەحشىيى كورى حەربى قەدگوھىزن، دېيىرىت: صەحابىيىىن پىغەمبەرى -سلاڭ لى بن- گۆتى: ئەى پىغەمبەرى خودى، ئەم زادى دخۆيىن و ئەم تىر نابىن.. پىغەمبەرى -سلاڭ لى بن- گۆت: نەكو ھويىن جودا جودا دخۆن؟ گۆتىن: بەلىى، گۆت: بۆ خوارنى كۆم بېن، و ناقى خودى بىنى، بەرەكەت دى بۆ ھەوە كەفتە زادى ھەوە.

لهو يا سوننهت ئهوه خهلكي مالي پيكڤه زادي بخوّن.

١٠- حهمدا خودي پشتي خوارني:

موسلم ژ ئەنەسى قەدگوھێزت، دبێژت: پێغەمبەرى -سلاڤ لێ بن- گوّت: ﴿إِنَّ الله ليرضى من العبد يأكل الأكلة فيحمده عليها، ويشرب الشربة فيحمده عليها ﴾ هندى خودێيه ژ عهبدى رازى دبت خوارنهكێ دخوّت حهمدا وى سهرا دكهت، و قهخوارنهكێ ڤهدخوّت حهمدا وى سهرا دكهت.

۱۱- دانا خيفهيي بۆ زارۆكان:

موسلم ژئهبوو هورهیرهی شهدگوهیزت، دبییژت: دهمی فیقییه کی خیشه بو پیغهمبهری -سلاف لی بن- هاتبا ئه و دا بیژت: یا رهبی تو بهره که تی بو مه بیخییه باژیری مه، و فیقییی مه، و من و مستا مه، بهره که تا ل سهر بهره که تی. پاشی ئه و دا وی ده ته زاروکی ژهمییان بچویکترل نک وی ئاماده.

و ئەقە رێزگرتنەكە ژ پێغەمبەرى -سلاڤ لىێ بىن- بىۆ شعوورا زارۆكى، چونكى زارۆك پتر ژ ھەر كەسەكى دلىێ خۆ دبەتە رەنگێن نوى يێن خوارنێ.

ژیـن و بـاوهری ۲۲۱

ب وان يێن بهلا ب سهری هاتی خهمێن خوٚ برهڤينه

ل لاین خو ین راستی و ین چهپی بزقره، ژخودان بهلایان پیقهتر کهسهکی دی تو دی بینی؟ ژوی پیقهتر یی تویشی گرفتارییان بووی دی ئیکی بینی؟ د ههر مالهکی قه بههیداره که ههیه، و ل سهر ههر روییه کی روّندکه ک ههیه.

چەند بەلا و موصيبەت ھەنە، و چەند خودان صەبر ھەنە؟!

مهعنا موصیبه ت ب سهری ته ب تنی نههاتییه، بهلکی موصیبه تا ته ل به ریا گهلهکان یا بچویکه، چهند کهسین نهخوش ههنه ب سالان ماینه ل سه رجهی، ژ قی لایی خو وهردگیرنه سهر لایی دی، ژ ئیشی دنالن، و نهخوشییی هاواران رادهیلن؟

چهند کهس ههنه دگرتینه سال و زهمان د سهر را دبوّرن بیّی ئهو روّژی ب چاڤیّن خوّ ببینن، و ژ زیندانا خوّ پیّڤهتر ئهو تشتهکی نابینن؟

چەند ژن و مێر ھەنە ل بہارا ژبيتى خۆ و كاملانا جحێلينييا خۆ جەرگتى وان ژ بەر دلى چوويە؟

چهند کهس ههنه تویشی گرفتاری و دهینداری و بهلا و موصیبهتان بووینه؟

دهمه بن ته کو تو ب وان خن ژبیر قه بکهی، و تو باش بزانی کو ئه ثریانه گرتیخانهیا خودان باوه ربیه، و واری خهم و کن قانانه، سپیدی دی بینی قهسر ب خودانان یا ئاقایه، و ئیقاری دی بینی پوژا خن شیبی یا لی ئاقایه، ل وی دهمی مروق ههمی دکنم، و لهش ب سلامهت، و مالی مشه، و عهیالی بنش، دی هند بینی هنده ک پوژ هاتن فهقیری و مرن ونه خن شی د گهل دا (وَبَبَیّن لَکُمُ آلاَمْتُ الله فَعَالَ بِهِمْ وَمَمَرَبَنَا لِهُمْ الْأَمْتُ الله فَالله فَالله وان کر، و لکم الله وان کر، و

ئهم مهتهلان بو ههوه دئینین.. قیجا یا فهره وهسا تو خو فیری نهخوشییی بکهی کا چاوا حیشتر خو فیری هندی دکهت کو ل سهر که قری بنیخییت، و دقیت تو موصیبه تا خو ل بهریا وی خهلکی بکیشی ئهوین ل دور و دوخین ته دژین، و یا وی خهلکی بهری ته ژیای، دا بو ته ئاشکهرا ببت کو ته بهرانبهری وان چو موصیبه تنین، و ئهوا هاتییه سهری ته نهخوشییه کا سقکه، قیجا تو حهمدا خودی بکه ل سهر رهحما وی، و شوکرا وی بکه سهرا وی تشتی وی بو ته هیلای، و تشتی وی ژ ته ستاندی بو خو بو خیر حسیب بکه، و ب وان یین به لا ب سهری هاتی تو خهمین خو بره قینه.

و باشترین چاڤلێکري بوٚ ته د ڤێ چهندێ دا پێغهمبهره -سلاڤ لێ بن- کافران رویڤیک و عویرگیشی حیّشتری دانابوو سهر سهری وی، خوین ژیپیین وی ئینا، و رویین وی بریندار کر، د نهالی دا حصار دا حمتا بهلگین داران خوارین، ژ مهکههی هاته دریخستن، و ددانی وی شکاند، بی بهختی د دهر حمقا نامویسی دا لی کرن، و حمفتني ژ همڤالێن وي کوشتن، کورێ وي و بارا پتر ژ کچێن وي ژي د ساخييا وي دا مرن، ژ برسان دا بهر ب زکێ خوٚ ڤه گرێدان، و د دهر حهقا وي دا هاته گوٚتن کو ئهو شاعره سيرهبهنده خيڤزانكه شيته درهوينه، و خودي ئهو ژوي ياراست، و ئهڤه بهلايهكه دڤێت بێت، و ڤهوژارتنهکا مهزنه، و بهرێ زهکهرييا هاتبوو کوشتن، و يهحيا هاتبوو سهرژيکرن، و مووسا مشهخت بووبوو، و ئيبراهيم هاتبوو هاڤيتن د ئاگري دا، و ئيمام ژی ل سهر ڤێ رێکێ چووينه.. عومهر، عوثمان، عهلی هاتبوونه کوشتن، و هندهک ئيمام هاتبوونه جهلدهدان، و مروّفيّن باش هاتبوونه گرتن، و نهخوّشي گههشتبوونه قدنجان ﴿ أَمْ حَسِبَتُمْ أَن تَدْخُلُوا ٱلْجَنَّكَةَ وَلَمَّا يَأْتِكُم مَّثَلُ ٱلَّذِينَ خَلَوًا مِن قَبْلِكُم مَّشَتْهُمُ ٱلْبَأْسَآهُ وَٱلضَّرَّاهُ وَزُلْزِلُواْ حَتَّى يَقُولَ ٱلرَّسُولُ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَعَهُ مَتَى نَصْرُاللَّهِ أَكَرْ إِنَّ نَصْرَاللَّهِ قَرِبِ السَّ (البقرة: ۲۱٤) يان هموه گملي خودان باوهران هزركرييم كو دي چنه بمحمشتي، و هێشتا ئــهو ب سـهرێ ههوه نههاتي يا ب سهرێ خودان باوهرێن بهري ههوه هــاتــي: رث فهقیری و نهخوشی و ترس و سههمی، و ئهو ب گهله ک تهنگافییان هاتبوونه هراندن،

حه تا پیغهمبهری وان و ئه و خودان باوه رین د گهل دا ژ له زین خواستنا سه رکه فتنا خودی دا گوتی: سه رکه فتنا خودی که نگییه ؟ نی هندی سه رکه فتنا خودییه یا نیزیکی خودان باوه رانه.

خودایی مهزن دبیرت: ﴿ يَتَأَیُّهَا ٱلَّذِینَءَامَنُوا اَسْتَعِینُواْ بِالصَّبْرِوَالصَّلَوْقَ إِنَّ اَللَّهَ مَعَ اَلصَّلْمِرِینَ ﴿ وَاللَّهُ اللَّهُ مَعَ الصَّلْمِرِينَ ﴾ (البقرة: ۱۵۳) گهلی خودان باوهران هوین ب صهبری و کرنا نقیری هاریکارییی بو خو ژ خودی بخوازن.

ئهگهر ترسی ب سهر ته دا گرت، وخهمی توکا خو د ستویی ته دانا، و کوقانان تو د بهر سنگی را گرتی، رابه قهستا نقیری بکه، رحا ته دی ل ته زقرته شه، و نه فسا ته دی ته نانه بینا خودی نقیر تیرا هندی ههیه له شکه ری خهم و کوقانان پاشدا بیه و و بشکینت.

و پینعهمبهری -سلاف لی بن- دهمی خهمه ک دگههشتی دگوت: ((أرحنا بالصلاة یا بلال)) ئهی بلال مه ب نقیری رحمت بکه. و ئهو بو وی چاقرونی و دکهیفخوشی بوو. و من ژینه نیگارا هنده ک کهسین مهزن خواندییه گافا ته نگافییه ک ب سهر ئیک ژوان دا هاتبا، یان موصیبه تی نافچافین خو لی کربانه گری، ئهو ب خوشکاندن قه دا قهستا نقیری کهن، هنگی هیز و ئیراده شیانا ل وان دزفری قه.

هندی نقیرا ترسییه یا هاتییه فهرکرن دا ل دهمی ترس و سههمی بیتهکرن، روزا کلوخ دفرن، و نهفس دریزنه سهر لیقین شیران، هنگی مهزنترین خوراگری و رحهتی ئهوه نقیره کا ب خوشکاندن قه بیتهکرن.

ئمو جیلی ئیشین نهفسی ب سهر دا گرتی دقیت مزگهفتی بنیاست، و ئهنییا خو بدانته عهردی دا ئیکهمین جار خودایی خو رازی بکهت، و دا نهفسیا خو ژعهزابا ب وهستیان رزگار بکهت، ئهگهر نه روندک چاقین وی دی سوژن، و خهم ئهعصابین وی دی هلوهرینت، و ژبلی نقیژی وی هیزهکا دی نینه تهناهی و رحهتییی بدهتی.

ژین و باوهری ۲۲۵

(نەخت) و ھندەك رامانيْن بەرزە

د قورئانا پیروز دا سووره ته کا تایبه ته هه هه، دبیزنی: (سوره النساء) و ئه ث ناقه ل سهر قی سووره تی هاتییه دانان چونکی گهله ک ئه حکامین فقهی و یین جقاکی یین پهیوه ندی ب ژنی قه ههی تیدا هاتینه، و د ئایه تین (۱۹ - ۲۱)یدا، و پیخه مه تین په توژکرنا جفاکا ئیسلامی ژ شوینخه رتوکین جاهلیه تی قان ئایه تان بابه ته ک ل به رچا ث دانا، مروّث دشیت قی ناقی ل سهر بدانت: (پاشقه برنا زه لامان ژ زورداریکرنا ل ژنان) و ئیک ژ قان ئایه تان کو ئایه تا (۲۰)ییه ئه وه یا خودایی مه زن تیدا دبیژت:

﴿ وَإِنْ أَرَدَتُمُ ٱسۡتِبْدَالَ زَوْجِ مَّكَاكَ زَوْجٍ وَءَاتَيْتُمۡ إِحۡدَىٰهُنَّ قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذُواْ مِنْهُ شَكِيْعًا ۚ أَتَأْخُذُونَهُ بُهُ تَنَا وَإِثْمًا مُّبِينَا ﷺ .

ژ وان حوکمیّن د جاهلیه تا ئیکیّ دا یا ئیسلامی پراکری د دهر حه قا ژنی دا هه ین ئه و بوو ده می زهلامه کی ژنکا خو به ردابا مالیّ وی ژی دستاند و لیّ دخوار، و ئه و مههری وی دا مای نه ددایی.. ده می ئیسلام هاتی ئه څ حوکمه نه هیلا، ئایه تی گوت: ئه گهر هه وه قیا ژنه کیّ به رده ن و ل شوینا وی ئیکا دی بینن، و هه وه ماله کی مه ن وه ک مه هر دابته وی ژنکی یا هه وه دقیّت به رده ن، هوین چویی ژی ماله کمن مه نه دره و و بی به ختیبه کا ئاشکه را هوین دی وی مالی پراکه ن؟ و چاوا دی بو هه وه دورست بت هوین وی مالی ژی بستینن یی هه وه ب مه هر دایه وان، و هه ر نیک ژه هوه خوشی ب یی دی بریبه، و وان په یمانه کا موکم ژ هه وه وه رگرتیبه کو هوین وان به یمانه کا موکم ژ هه وه وه رگرتیبه کو هوین وان به قه نجی بگرن یان خوشخ تی به رده ن؟!

و ل وی دەمى ئەڭ ئايەتە ل سەر زەلامان حەرام دكەت ئەو تەعداييى ل ژنى بكەن، ب تايبەتى ئەو ژنا دئىتە بەردان، ئايەتى زەلام ل ھندى ئاگەھدار كرن كو ھندى

مههره، ئهوی ئهم کوردی دبیّژینی: نهخت، حهقهکه ژحهقین ژنکی د ستویی زهلامی دا دقیّت زهلام قی حهقی ب دورستی بدهتی ئهگهر نه دی یی گونههکار بت، چونکی وهکی ئاشکهرا د شریعه تی ئیسلامی دا هندی (مههره) شهرته که ژشهرتین دورستبوونا زهواجی، و ههر زهواجهکا مههر تیدا نهبت دی زهواجهکا بهطال بت.

و ههر چهنده شریعهتی چو حهد بۆ كێمی وگهلهكییا مههری دهسنیشان نهكرییه، و ئه و یا هێلایه ب هیڤییا وێ ئتتفاقێ څه یا زهلام و ژن ل سهر پێک دئێن، پێغهمبهری اسلاڤ لێ بن- د پتر ژ گۆتنهكا خۆ دا بهرێ ژنكان و سهركارێن وان دایه هندێ كو ئه و د خواستنا مههری دا د نهرم و سههل بن، و هند بارێ زهلامی گران نهكهن كو ئه شمهره یمنی ئیسلامێ كرییه رێک بۆ پێكهاتنا زهواجێ ئهو بكهنه ئاستهنگ د رێكا ب جههاتنا زهواجێ دا، ژ وان حهدیسان:

۱- ئیمامی حاکم ژ عائیشایی قهدگوهیزت، دبیرژت: پیغهمبهری -سلاف لی بنگزت: ﴿أعظم النساء برکة أیسرهن صداقاً ﴾ ژنین بهرهکهتا وان ژ ههمییان مهزنتر ئهون
یین مههری وان ب ساناهیتر. و ئهگهر ئهم مهفهوومی قی حهدیسی وهرگرین دی بیرژین:
ئهو ژنین مههری وان یی زهحمت بت، یهعنی: یی گران بت، بهرهکهتا وان دی یا کیم
بت، و پیغهمبهر -سلاف لی بن- دهمی دبیرژت: (بهرهکهت) ب رهنگهکی گشتی و
قهکری دبیرژت، دا ههمی رهنگین بهرهکهتی قهگرت، بهرهکهتا عهیالی، یا مالی، یا
تهوفیقی، یا پیککرنا د گهل زهلامی.. و هتد.

۲- (ئبن حببان) ژ عەبدللاهن كورئ عەبباسى قەدگوهنزت، دبنىژت: پنغەمبەرى -سلاف لى بن- گۆت: ﴿خيرهن أيسرهن صداقاً ﴾ ب خيرترينى وان ئەون يىن مەهرئ وان كيمتر. مەعنا: ئەو ژنكا مەهرئ وى گەلەك بت و بارئ زەلامى پى گران ببت، چو خير تيدا نابت، يان خيرەكا كيم دى تيدا بت.

۳ - ئبن حببان ژ عائیشایی قهدگوهیزت، دبیّژت: پینغهمبهری -سلاف لی بنگوت: ﴿من یمن المرأة تسهیل أمرها وقلة صداقها ﴾ ژ بهرهکه تا ژنییه کاری وی یسی
ب ساناهی بت و مههری وی یی کیم بت. و خوارزایی عائیشایی (عوروه) ئهوی قی
حهدیسی ژی قهدگوهیزت دبیّژت: و ئهز دبیّژم: ژ (شوئم) و نهبهرهکه تا ژنییه کاری وی
یی ب زهحمه ت بت و مههری وی گهله ک بت.

و ئیمام ئه حمه د ژ عومه ری کوری خه ططابی قه دگوهیزت، دبیر ژت: (لا تغالوا بصداق النساء، فلو کان مکرمة أو تقوی کان نبیکم صلی الله علیه وسلم أولاکم بذلک، ما أصدق امرأة من نسائه ولا أمهر بناته إلا ثنتی عشرة أوقیة، وإن الرجل لیغالی صداق المرأة حتی یورث ذلک بینهما عداوة) مه هری ژنکان گران نه که ن پورن دلک بینهما عداوة مه مهری شهوه -سلاف لی بن چونکی ئه گهر قه درگرتن و ته قوا د وی چه ندی دابا، پیغه مبه ری ههوه -سلاف لی بن بن وی خه ندی فه رتر بوو ژ ههوه، ئه وی ژ دووازده وه قییان پتر مه هر نه دابوو نه ژنکه کا و نه کچه کا خو، و زه لام دی مه هری ژنکی گران که ت حه تا ئه و چه نده نه قیان و دو ژمنا تیبی د نا قبه را وان دا په یدا دکه ت.

و ههر وهکی ئیمامی عومهر ب قی گوتنا خو بهری مه دده ته پشکه کی ژوی نهبهره که تی یا دکه فته وی زهواجی یا مههره کی گران و مهصره فه کی زیده لی دئیته خهرجکرن ده می دبیرت: ئه شیمیده نه فیانی د نافیه را ژنکی و زه لامی وی دا پهیدا دکه ت، ده می (ته بعاتین) وی مهصره فا زیده و مههری گران ژینی د چافین زه لامی دا تاری و بهرته نگ دکه ت، ئه گهر هات و فی مهصره فی زیده ههما زه لام (ئهصلهن) ژوه واجی نه دا پاش!

ژ لایه کی دی قه ئیمامی عومهر مه ل راستیه کا دی دئینته قه یا گهله ک ژ مه ژ بیرا خو دبه ت نهو ژی ئه قهیه: گرانییا مههری ژنی ئه وال نک نه زانان دبته نیشانا گرانییا بهایی وی ته رازییا راستییی دا دبته بی بهایی بو وی، چونکی زه واج ل وی

دهمی ژ رامانا خو یا دورست قالا دبت، و رامانا بازرگانییی ددهت، زهواج ئهوه مروّقی مروّقه کی بقیّت، دا ههردو د گهل ئیّک ببنه جوّت، و ئیّک یی دی تمام بکهت، نه کو بکره کی پهرتاله کی بقیّت و موعاملی سهرا بکهت دا سعرا وی کیّم کهت یان زیّده کهت، بکره کی پهرتاله کی بقیّت و موعاملی سهرا بکهت دا سعرا وی کیّم کهت یان زیّده کهت، و ئهگهر مه ئه قه زانی دی بو مه ئاشکهرا بت کو ئهو ژنا بهر ل هندی نهبت وه کی وی بزنی لی بیّت ئهوا خودان ل مهیدانکی بوّل بکره کی تیّر پاره دگه ریییّت، ژنه کا خودان عمقل و دینه کی ب بهایه، نه وه کی وی ژنی هزر دکهت شویکرن باشترین ریّکه بو خو گرانکرنی! ئیمامی عومهر دبیّرت: ئهگهر گرانییا مههری ژنی نیشانا قهدر و بهایی وی گرانکرنی! ئیمامی عومهر دبیّرت: ئهگهر گرانییا مههری ژنی خوندی فهرتر بوو ژ ههوه، یک مهزن با، پیغهمبهری ههوه -سلاف لی بن- ب وی چهندی فهرتر بوو ژ ههوه، یه نه دو دا مههره کی مهزن بو کچین خو خوازت، یان ده ته ژنگین وی، بهلی وی نهف چهنده نه کرییه، ئهوی ژ دووازده وه قییان پتر مههر نه دابوو نه ژنگه کا و نه کچه کا خوّ.

خوداین مهزن د ئایه ته که قورئانی دا دبید ژت: ﴿ هُوَ اَلَّذِی خَلَقَکُم مِّن نَّفْسِ وَحِدَةِ وَجَهَلَ مِنْ نَفْسِ وَحِدَةِ وَجَهَلَ مِنْ اللَّهِ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللللْمُواللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ال

و ژن هنگی بو میری دبته جوّت ئهگهر وی ئهو دیت نه مالی وی، و ئهگهر وی ئهو تمام کر نهکو کیم کر، هنگی ب تنی ئهو ههردو پیک شه نیک نهفس.

ئیمامی ترمذی ژئهبوو هورهیره قهدگوهیزت دبیرژت پیغهمبهری -سلاف لی بن-گوت: ﴿إذا خطب إلیکم من ترضون دینه وخلقه فزوجوه إلا تفعلوا تکن فتنه فی الأرض وفساد عریض ﴾ ئهگهر ئیکی هوین ژدینی وی و ئهخلاقی وی درازی هاته نک ههوه خوازگینییان هوین داخوازا وی ب جه بینن و ئهگهر هویسن وه نهکهن فتنهیهک د عهردی دا وفهساده کا بهرفره هدی پهیدا بت.

و وهكى ئاشكهرا پيغهمبهر -سلاڤ لئى بن- د ڤنى گۆتنا خو دا دو شهرتان بوّ رازيبوونا ل سهر زهلامى دەسنيشان دكهت:

یی ئیکی: دین، بهلی نه ههر دینهکی ههبت، ئهو دین بت یی خودان ژی رازی ببت.

يني دوويّ: ئەخلاق، و ئەخلاقە دىنى ب ھەمى جوانىيا وى قە بەرچاڭ دكەت.

و ئـهوێ دینـهکێ وهسا هـهبت ئـهخلاقێ وی د گـهل ژنکێ باش بکـهت، یـان ئهخلاقهکێ وهسا هـهبت دینێ وی بو ژنێ بهرچاڤ بکـهت، ئـهگـهر ژنـهک خواست و ژن ب وی رازی نهبوو نه ژ بهر چو ب تنێ ژ بهر هندێ چونکی وی هند پاره نینن روییـهکێ بازرگانییێ بده ته زهواجا وێ، ئـهو ب قی کارێ خو پشکدارییێ د بـهلاڤکرنا فـهسادێ دا دکهت، فـهسادێ نه ب تنێ د دهر حهقا وی زهلامی دا یێ ئـهو (رهفض) دکهت، بـهلکی د دهر حهقا خو ب خو ژی دا چونکی ئـهو خو دهێلت حـهتا (قطـار) وێ دهێلت وهکی دبێژن-، و پێ نهڤێت بێژین: ئـهگهر ژن ما، و زهلامی پێڤه نـههات وێ سعرێ پێ بدهت یا سویک دخوازت! ژن و مێر د سـهر دفنا دینی و ئـهخلاقی و مـههری را دێ نێزیکی ئــــــ عاطلکین.

. ۲۳ ژین و باوهرگ

حەقى قورئانى ل سەر ئوممەتى

قورئان دەمى بەحسى ھەيقا رەمەزانى دكەت، بىرا مەل وى پەيوەندىيا موكم دئىنتە قە ئەوا د ناقبەرا قى ھەيقى وقورئانى دا ھەى دەمى دېيرت: ﴿مَهَرُرَمَضَانَ ٱلَّذِى الْمُدَى وَلَوْرَئَانَى دا ھەى دەمى دېيرت: ﴿مَهَرُرَمَضَانَ ٱلَّذِى الْمُدَى وَلَفُرُوكَانِ ﴾ (البقرة: ١٨٥) ھەيقا رەمەزانى ئەوا خودى د شەقا وى يا ب بها دا دەست ب ئىنانە خوارا قورئانى كرى، دا بۆ مرۆقان بېتە رىنىشاندەر، و نىشانىن ئاشكەرا ل سەر ھىدايەتا خودى و ژىكجوداكرنا د ناقبەرا راستىيى و نەراستىيى تىدا ھەنە.

و ل جهه کن دی ده من به حسی وی کاری دکه تین قورئان بو ب جهئینانا وی هاتییه خواری دبیرت: (کِتَبُ أَنزَلْنهُ إِلَیْکَ لِنُخْرِجَ ٱلنَّاسَ مِنَ ٱلظُّلُمُنتِ إِلَی ٱلنُّورِ بِإِذْنِ مَرَبِّهِمْ إِلَیْ صِرَطِ ٱلْمَزِیزِ ٱلْحَمِیدِ ()) (إبراهیم: ۱) ئه ق قورئانه کیتابه که مه بو ته ئهی موحه ممه د ب وه حی هنارتییه دا تو به ری مروقان پی ژ به رزه بوونی و سه رداچوونی بده یه هیدایه تی و روزناهیی کو ئیسلامه ریکا خودایی هه دده م ب سه رقه هاتی یی دهمی حالان دا مه دحین وی دئینه کرن.

و قى قورئانى ئەوال ھەيقا رەمەزانى پتر ژھەر دەمەكى دى ژسالى ئەم بىرا خۆ لىي دئىنىنەقە ھندەك حمق لى سەر مە ھەنە دقىت ئەم پى بزانىن دا بشىين قان حەقان ۋر سەر خۆ راكەين بۆ ھندى دا بەرانبەر خودانى قى قورئانى شەرمزار نەبىن، ول قىرى ئەم دى ب كورتى قان حەقان بەر چاق كەين:

حمقى ئىكى: باوەرى ئىنانا ب قورئانى:

باوهری ئینانا ب وان ههمی کتیبین عهسمانی یین خودی بو پیغهمبهرین خودی هنارتین، و قورئانا پیروز ئیک ژوانه، ژستوینین باوهرییا مروّقی موسلمانه، وهکی

و باوهری ئینان ئهوه مروّث ب دلی -و ب ئهزمانی ژی- ئعترافی بکهت کو ئهث قسورئانه ههمی ئهوا نوکه ل بهر دهستی مه ژنک خودی بو پیغهمبهری هاتیه، و ب ریّکه کا دورست بی کیم وزیده یی گههشتیه مه، و ههر تشته کی تیدا ههی حهقیه و چو گومان ل سهر نینه. و یی ئه باوه رییه نهبت موسلمان نابت و ژکافران دئیته هژمارتن.

حەقى دووى: خواندن و ژبەركرنا قورئانى:

پشتی ئهم باوهرییی ب قی رهنگی ب قورئانی دئینین یا فهره ل سهر مه ئهم گرنگییی بدهینه قورئانی و پویتهی پی بکهین، و ژ پویته پیکرنا ب قورئانییه ئهم خو

فیری خواندنا وی بکهین و بهردهوام بخوینین، و ل دویڤ شیانا خو ژ بهر بکهین ژی، د ئایهته کی دا خودایی مهزن مهدحین خودان باوهران دکهت و هنده ک سالوخه تین وان دهسنیشان دکه و دبیژت:

﴿ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَتْلُونَ كِنَنَبَ ٱللَّهِ وَأَقَامُوا ٱلصَّلَوٰةَ وَأَنفَقُواْ مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلانِيَةً

يَرْجُونَ بِجَكْرَةً لَن تَكُورَ آن (فاطر: ۲۹) هندی ئهون ينن قورئانی دخوينن، و بهرده وامييی ل سهر کرنا نقیری ل دهمی وی دکهن، و ژوی رزقی مه دایی ئاشکهرا و شهشارتی خیرین واجب و سوننهت ددهن، ئه و ب وی چهندی چافه رییی بازرگانییه کا کهساد نهبت دکهن.

مهعنا خواندنا قورئانی تجارهته کا بی خوساره تیبه مروّث د دنیایی دا پی رادبت، و ل ئاخره تی جزای وه ردگرت، و پیغه مبه ر -سلاف لی بن - د حه دیسه کا خو دا دبیّرت: این لله أهلین من الناس د ناف مروّقان دا هنده ک هه نه مروّقین خودینه. گوتن: ئه کینه ئه ی پیغه مبه ری خودی بیغه مبه ری -سلاف لی بن - گوت: (هم أهل القرآن، أهل الله وخاصته) ئه مروّقین قورئانینه، ئه ون مروّقین خودی و خاسین وی.

و د حددیسه کا دی دا یا موسلم ژئهبوو ئومامه یی باهلی قهدگوهیزت هاتیه، دبیّرت: پینغه مبهری -سلاف لی بن- گوّت: ﴿اقرؤوا القرآن فإنه یأتی یوم القیامة شفیعا لأصحابه ﴿ قورئانی بخوینن رِوْرُا قفیامه تی ئه و دئیّت مه هده ری بو خودانیّن خو دکه ت.

ههر وهسا موسلم ژدهیکا موسلمانان عائیشایی قهدگوهیزت، دبیرژت: پیغهمبهری -سلاف لی بن- گوّت: (الماهر بالقرآن مع السفرة الکرام البررة، والذی یقرأ القرآن ویتتعتع فیه وهو علیه شاق له أجران) ئهوی رههوان بت بو خواندنا قورئانی دی د گهل ملیاکهتین قهنج و خودان قهدر بت، و ئهوی قورئانی دخوینت و زهحمه تی پیشه دبینت دو خیر بو ههنه.

و ئاشكهرایه كو قیانا مروّقی بو قورئانی و سوننه تی نیشانا قیانا وییه بو خودی و پیغهمبهری - سلاف لی بن-، و مروّقی خودان باوهر دهمی دچته د به حهشتی دا دی بو ئیته گوتن: قورئانی بخوینه وه كی ته د دنیایی دا دخواند و بلند ببه، و جهی ته ل نک ئایه تا دویماهییی یه یا ته دخواند، وه كی د حهدیسه كا دورست دا هاتی.

و د مهسهلا خواندنی دا یا دورست ئهوه مروّقی حهده کی دهسنیشانکری ههبت ههر روّژ هندی بخوینت، نه کو هنده ک روّژان گهله کی بخوینت و هنده ک روّژان چویی نهخوینت، و ئهوی بزانت قورئانی بخوینت و نهخوینت، یان ههیقه ک پتر د سهر را ببوّرت بینی بخوینت دی یی گونه هکار بت، و گونه ها پشتدانا قورئانی ئیک ژ وان گونه هانه یین خودان هیشتا د قهبری دا پی دئیته عهزابدان، و یا باش ئهوه ئه گهر مروّث بشیت نههیالت ختما وی ژ چل روّژان ببوّرت، و ئیمام ئه حمه ددبیژت: مهکرووهه ختما مروّقی ژ چل روّژان زیده تر لی بیت.

حمقى سييى: تىگەھشتن و خو شارەزاكرنا د مەعنايين قورئانى دا:

مهعنا: خودی ل سهر فهرکرییه نهم دهمی قورنانی دخوینین یان گوهی خو ددهینی کو هزرا خو د مهعنایین وی دا بکهین، و بیرا خو پی ل حهقییی بینینه هه، نهگهر نهم نهو بین یین زمانی قورنانی تی بگههین، و حهتا نهم بشیین ب دورستی د مهعنایا قورنانی بگههین، و هزرا خو تیدا بکهین، دقیت نهم ل تهفسیرین قورنانی بزقرین یین زانایین باوهری نقیسین.

و ئاشکهرایه کو زانین و تیگههشتنا مهعنایا قورئانی هاریکارییا خودانی دکهت کو ئهو پتر و دورستتر کاری پی بکهت، و ل قیری حهقی دی یی قورئانی دئیت..

حمقى چارى: گوهدانا و كارپيكرنا قورئانى:

خودایی مهزن نه قورئانه بو هندی هنارتییه دا ئهم کاری پی بکهین، و بو ژینا خو بکهینه مهنهه و ریباز ل دویث بچین، و ههر جاره کا مه قورئان ژ قی مهعنایی قالا کر ئه و هنگی مه خهله لیخسته باوه ربیا خون و فایدی مه هنگی ناکهت ئهم بیزین: مه رینز و قهدر بو قورئانی ههنه، و ئه و ل به ر مه یا پیروزه!، پیروزی و قهدرگرتنا مه بو قورئانی ب هندی دبت ئهم کاری پی بکهین و ژینا خو ل دویث بریقه بههین.

نه که نیا دری ئه مری خودی و پیغه مبه ری وی بت، هندی خودییه گوهدیری گوتنین ههوه یه و نه و به نیه و کریارین ههوه یی پرزانایه.

و ژ پیتشییین باوهری ئینانا ب قورئانی کارکرنا ب قورئانییه، وئهوی بیرژت: من باوهری ب قورئانی ههیه.. وکاری پی نهکهت، گوتنا وی دی بته جهی گومانی!

وکانی چاوا کارکرنا قورئانی واجبه ل سهر مه، گوهدانا قورئانی ژی ونزمکرنا ده تورئانی دئیته مه واجبه، خودایی مهزن دبییژت: ﴿ وَإِذَا قُرِعَ اللّٰهُ رَاكُ فَاسَتَمِعُوا لَهُ وَالْمَانِی دَئیته مه واجبه، خودایی مهزن دبییژت: ﴿ وَإِذَا قُرِعَ اللّٰهُ رَاكُ فَاسَتَمِعُوا لَهُ وَاللّٰهِ اللّٰمَ اللّٰعَ اللّٰهِ اللّٰمِ الله دمی قورئان دئیته خواندن هوین نهی گهلی مروّفان گوهدارییا وی بکهن و خو بی ده نگ بکهن، دا بهلکی هوین تی بگههن ب وی هیشییی کو خودی ره حمی پی ب ههوه ببهت.

مهعنا: گوهدانا قورئانی ب خو ژی دبته ئهگهرا داریّتنا رهحمی، لهو یا فهره بوّ وان ییّن خواندنا قورئانی نهزانن گهلهک گوهی خوّ بدهنی دا ببنه خودان خیر.

و نهگوهدانا قورئانی وبلندکرنا ده نگی ده می ئه و دئیته خواندن ریبازا کافران بوویه، وداخوازا وان ژی بوویه قورئان ل سهر ئهزمانی وان قهدگوهیزت ودبییژت: ﴿وَقَالَ اللَّیٰنَکَفُرُواْلاَسَمْعُواْ لِکنَا الْقُرْءَانِوَالْغَوْافِیهِ لَعَلّکُو تَغَلِبُونَ ﴿ اللّٰهِ اللّٰهُ الللّٰهُ اللّٰهُ الللّٰهُ اللللّٰهُ اللللّٰهُ الللّٰهُ الللّٰهُ

حمقى پينجى: نيشادانا قورئانى:

نیشادان و فیرکرنا قورئانی واجبه که دکه فته سهر ملی وان کهسان یین خودی نعمه تا زانینا قورئانی دایی، و موسلمانی ژههمییان چیتر ئهوه یی قورئانی بزانت و نیشا خهلکی ژی بده ت، وه کی ئیمامی بوخاری ژعوثمانی قهدگوهیزت دبیرت:

پیغهمبهری -سلاف لی بن- گۆت: ﴿خیرکم من تعلم القرآن وعلمه ﴾ چیتری ههوه ئهوه یی خو فیری قورئانی کری ووی نیشا خهلکی ددهت.

و ژ بهر قی حهدیسی زانایه کی وه کی سوفیانی ثهوری دگوّت: ئهوی قورئانی نیشا خملکی بدهت ژ وی چیّتره یی جیهادی دکهت.

و نیشادانا قورئانی ئیک ژ خیرین بهردهوامه (صدقه جاریه) و ئهو کهسی تو قورئانی نیشا بده ی هندی ئهو قورئانی بخوینت خیر بو ته ژی دئیته نقیسین، چونکی پیغهمبهر -سلاف لی بن- دبیژت: (من دل علی خیر فله مثل أجر فاعله) ههچییی بهری ئیکی بده ته خیره کی هندی خیرا وی یی وی خیر بکهت دی بو ئیته نقیسین. وه کی موسلم ژی قهدگوهیزت.

وئه و كهسى ب كارى نيشادانا قورئانى رادبت دڤێت ئاگهھ ژ ڤان خالان ههبت:

۱- دڤێت ئيخلاص د کارێ وی دا ههبت، ئارمانجا وی رازيبوونا خودێ بت نـه کـو هندهک تشتێن دی یێن دنیایێ.

۲- دڤێت ئـهو د كارئ خـۆ دا يـێ مـوكم بـت، دورسـت ب كـارئ خـۆ ڕاببـت، و
 ئهحكامێن تهجويدێ بزانت دا قورئانێ خهلهت نيشا خهلكى نهدهت.

۳- دڤێت یێ نهرم و حهلیم بت د گهل وی یێ قورئانێ نیشا ددهت، و خێرا وی بڤێت و یێ قهنج بت د گهل.

٤- دڤێت ئەو وى شيرەت بكەت و رێكا باش نيشا بدەت، و بۆ وى ببتە جهێ چاڤلێكرنێ د ئەخلاقى دا. ژین و باوهری ۲۳۷

ستارهکرن د ناڤېهرا خودي و بهنييان دا

ئهگهر ئهم دویچوونهکن ل دوّر وان دوعایان بکهین ییّن پینه همههری -سلاف لیّ بن- ژ خودایی خوّ دکرن، دی بینین گهلهک جاران وی داخواز بو خوّ ژ خودایی خوّ دکر کو ئهو ل دنیایی و ئاخره تی ستاره بکهن، عهیبیّن وی قهشیّرت، و شهرما وی د ناف خهلکی دا نهبهت، و وی ئه شد دوعایه نیشا صهحابیییّن خوّ ژی ددان، و فهرمان ل وان دکر کو ئهو ژی ههردهم قان دوعایان بوّ خوّ بکهن..

ژ وان حمدیسان: (ابن أبی شیبه) ژ موحمممهدی کوری که عبی قمدگوهیزت، دبیرت: پینه مبهری -سلاف لی بن- نیشا صمحابییین خو ددا ئه و بیرتن: (اللهم اغفر لنا حوباتنا وأقلنا عثراتنا واستر عوراتنا) یا رهبی تو گونه هین مه بو مه ری ببه، و شکهستنین مه فه گره، و عهیبین مه فه شیره.

و ئەقە ھندى دگەھىنت كو (ستارەكرن) داخوازەكا شەرعىيە.

و ژ تشتین ئاشکهرایه ل بهر مه ههمییان کو ژبلی خودی کهسی بی عهیب نینه، و ژ موسته حیلانه تو مروّقه کی ببینی ژ ههمی لایان قه یی کامل و پیکهاتی بت، و ههر کهسه کی ئهگهر چهند مروّقه کی (نموونه یی) ژی بت ئهگهر تو ژ نیزیک بهری خوّ بده یی و تیکهلییی د گهل بکهی دی بینی ئه و ژ لایه کی قه یی خودان کیماسیه، و ئه قه بو هندییه دا ئه م بزانین کو خودی ب تنی یی کامله.

و کا چاوا پیخهمبهری -سلاف لی بن- بهری مه دایه هندی نهم ههردهم داخوازی بو خو ژ خودی بکهین کو نهو عهیبین مه فهشیرت، و شهرما پی د ناف خهلکی دا نهبهت، وهسا وی بهری مه یی دایه هندی ژی کو نهم ب خو ژی د نافبهرا خو دا د دلفره بین، و چافان ژ عهیبین ئیک و دو بنقینین، و نهگهر هات و نهم ب سهر

عهیب و کینماسییه کا مروقه کی هلبووین ئهم وی ستاره بکهین و د ناق خهلکی دا بهلاث نهکهین..

و ل ڤێرێ ئهم دێ هندهک گوٚتنێن پێغهمبهری -سلاڤ لێ بن- و يێن صهحابييێن وی ل دوٚر مهسهلا ستارهکرنێ ڤهگێڕين، دا بزانين کانێ چهند ئيسلامێ ڤيا ئهم مروٚڤێن دلياقر بين د دهر حهقا ئێک و دو دا:

۱- پیغهمبهر -سلاف لی بن- ئاشکهرا دکهت کو دویچوون و ئاشکهراکرنا گونههو عهیبین خهلکی دبته ئهگهرا هندی ئهو خرابتر لی بین و هنده کین دی ژ چاف ل وان بکهن، یان چونه چونه ئهف گونههه یین ئاخفتن ل دوّر دئیته کرن ل بهر خهلکی ببنه تشته کی عهده تی، (ئهبوو داوود) ژ موعاویهی خودی ژی رازی بت فه دگوهیزت، دبیژت: من گوه ل پیغهمبهری -سلاف لی بن- بوو دگوّت: (انک اِن اتبعت عورات الناس افسد تهم او کدت اُن تفسدهم شهگ ئهگهر تو ل دویف عهیبین خهلکی بچی تو دی وان خراب کهی یان نیزیکه وان خراب کهی.

بۆچى؟ چونكى دبت هندەك مرۆڤ هەبن شەرمىێ ژ گونەهەكێ بكەن، لـەو دەمىێ ئەو وێ گونەهى دكەن دێ ب دزى قە كەن، بەلـێ ئـەگـەر كەسـەكـێ دى ڕابـوو ئـەڤ كارێ وى د ناڤ خـەلكى دا بـەلاڤ كر، ئێدى ئـەو -چ ژ بستەيـى چ ژ عيناد- وى كارى دێ ب ئاشكەرا كەت، و ب قى رەنگى ئەو دێ خرابتر لێ ئێت.

۲- د حهدیسه کا دی دا یا بوخاری ژ ئهبوو هورهیره ی قه گوهاستی هاتییه پیغه مبه رسلاف لی بن- دبیّژت: (کل أمتی معافی إلا المجاهرین، وإن من المجاهرة أن یعمل الرجل باللیل عملاً ثم یصبح وقد ستره الله فیقول: یا فلان عملت البارحة کذا وکذا، وقد بات یستره ربه، ویصبح یکشف ستر الله عنه الیّبورین بو هه می ئوممه تا من هه یه ئه و نه بن یین گونه هی ئاشکه را دکهن، و ژ ئاشکه راکرنییه زه لام کاره کی ب شه قی بکه ت و خودی وی ستاره بکه ت و ده می لی دبته سپیده بیژت: فلان که س شقیدی من

هۆ كر و هۆ كر، ب شەڤى خودى ئەو ستارە كربوو گاڤا لىن دېتە سىپىدە ئەو وى ستارەى دى سەر خۆ رادكەت.

ژ قی حهدیسی دیار دبت کو کهسی گونههکار ب خو بهری خهلکی دی دقیّت خو ستاره بکهت و گونهها خو ناشکهرا نهکهت، چونکی ناشکهراکرنا گونههی ب خو گونهههکا دییه، ژ بهر کو مهعنا وی ئهوه وی مروّقی کهیف ب گونهها خو دئیّت و یی پی خوشه، و پشتی هنگی دهمی ئهو گونههی ناشکهرا دکهت ئهو خهلکی ل سهر کرنا گونههی بسته دکهت، و ئه کاره ب خو ژی گونههکا دییه!

۳- و ئهو کهسی ب رهنگهکی قهشارتی گونهههکی بکهت، پاشی ژ قی گونهها خوّ پهشینمان ببت، و ب دورستی توّبه بکهت، پاشی ئهو قیّ گونهها خوّ ئاشکهرا نهکهت و شانازییی پی نهبهت، هیقی ئهوه روّژا قیامهتی ژی خودی عهیبا وی قهشیرت و گونهها وی ژی ببهت، موسلم ژ ئهبوو هورهیرهی قهدگوهیزت، دبیّژت: پیغهمبهری -سلاف لیی بن- گوّت: (لا یستر الله علی عبد فی الدنیا إلا ستره الله یوم القیامة) د دنیایی دا خودی عهبده کی ستاره ناکهت ئهگهر ئهو وی روّژا قیامهتی ژی ستاره نهکهت.

مهعنا: دهمی خودی عهیب و گونههین مروّقی د دنیایی دا ستاره دکهت ئهو قه نجیه خودی دهین عهیب و گونههین مروّق شوکرا وی سهرا بکهت، و به دورستی توّبه بکهت، دا روّژا قیامهتی روّژا شهرمزارییا مهزن ژی ئهو مروّقی ستاره بکهت و شهرما مروّقی د ناف خهلکی دا نهبهت.

3- پیخهمبهر -سلاف لی بن- د گزتنه کا خو دا، ستاره کرنا موسلمانان ل بهر مه شرین دکهت، و ئاشکهرا دکهت کو ئهوی د دنیایی دا مروقه کی ستاره بکهت، روزا قیامه تی خودی دی وی ستاره کهت، چونکی جزا ژ رهنگی کارییه، بوخاری ژ عهبدللاهی کوری عومهری قهدگوهیزت، دبیژت: پیخهمبهری -سلاف لی بن- گوت: المسلم أخو المسلم لا یظلمه ولا یسلمه، ومن کان فی حاجه أخیه کان الله فی

حاجته، ومن فرج عن مسلم کربه فرج الله عنه کربه من کربات یوم القیامة، ومن ستر مسلماً ستره الله یوم القیامة موسلمان برایی موسلمانییه، نه زوّردارییی لی دکهت و نه وی ب دهست نهیاران قه بهرددهت، و ههچییی د ههوجهیییا برایی خوّ دا بت خودی ژی دی د ههوجهیییا وی دا بت، و ههچییی تهنگاقییه کی ژسهر موسلمانه کی راکهت خودی ژی تهنگاقییه کی ژسهر وی راکهت، و ههچییی خودی ژی تهنگاقییه کی ژ تهنگاقییین روّژا قیامه تی دی ژسهر وی راکه ت، و ههچییی موسلمانه کی ستاره بکه ت، خودی ژی روّژا قیامه تی دی وی ستاره که ت.

و ئاشكەرايە كو هنگى مرۆف كەسەكى دى ستارە كەت دەمى ب سەر عەيبەكا وى هل دېت، يان ب گونەه و كيماسىيەكا وى يا قەشارتى دخەسىيت، ئەگەر نابتە ستارەكرن، ول قيرى مە دقيت بيرين: گەلەك كەس ھەنە ب ھيجەتا رەخنەيا ئاقاكەر، يان فەرمانا ب باشييى وپاشقەبرنا رخرابييى، ھەتكبرنا خەلكى بىر خو دورست دكەن، و ئەزمانى خو د دەر حەقا وان دا بەرددەن، و ھەر چەندە دېت ئنيەتا قان يا باش رى بت بەلىي ئەو ب قى كارى خو خرابييەكا مەزنتر دكەن، چونكى ئەو وى خرابييا ب قەشارتى ھاتىيە كرن ب ئاشكەرايى د ناڭ خەلكى دا بەلاڭ دكەن. ئەقە ئيك، يا دووى: دېت ئەو ب قى كارى خو ريكا تۆبەكرنى ل قى مرۆقى گونەھكار بگرت، و يا سىيى: ئەو ھزر دكەت ئەو ب قى كارى خو يى خو يى خو نيزيكى خودى دكەت، و ئەو ب خو ئەو يى گونەھەكى دكەت، و ئەو ب خو ئەو يى گونەھەكى دكەت، و ئەو ب خو ئەو يى گونەھەكى دكەت، و ئەو ب خو ئەو يى

و ئهگهر ئهم بهری خو بدهینه ریبازا صهحابییین پیغهمبهری -سلاف لی بن- دی بینین وان ب دورستی ئه صحدیسه ب جهد دئینا، ئهبوو به کر دبیرت: ئهگهر ژ کراسی خو پیقه تر ئهز تشته کی بو دزیکهر و زناکهر و عهره ق قهخوری نهبینی به نهز دی وان ب وی قهشیرم.

و عهکرمه دبیّژت: عهبدللاهی کوری عهبباسی و عهمماری و زوبهیری مروّقه کی دزیکهر گرت، پاشی بهردا، من گوّته کوری عهبباسی: نه چو کار بوو ههوه کری! گوّت:

ژین و باوهری

وی گۆته من: وهی بۆ ته!! ئهگهر تول شوینا وی دزیکهری بای تو دا حهز کهی بیّیه بهردان!

و نموونه ل سهر قی رهنگی گهلهکن.. و مهعنا قی ئهو نینه مروّف هاریکار و پشته فانی گونههکاری بت ل سهر گونهها وی، بهلکی ئهو دبته هاریکاری بوّ وی کو شهرما وی نهئیتهبرن دا دهلیقه بوّ لیّقهبوونا وی قهکری بمینت.

0- پیغهمبهر -سلاف لی بن- د حهدیسه کا خو دا گازییه کی ئاراسته ی وان که سان دکه ت ین دویچوونا عهیبین خهلکی دکه ت و غهیبه تا وان دکه ت، و دبیر ت: (یا معشر من آمن بلسانه ولم یدخل الإیمان قلبه! لا تغتابوا المسلمین، ولا تتبعوا عوراتهم، فإنه من اتبع عوراتهم یتبع الله عورته، ومن یتبع الله عورته یفضحه فی بیته گهلی ئهوین ب ئهزمانی خو باوهری ئینای و باوهری نهچوویه د دلی وان دا! غهیبه تا موسلمانان نه کهن، و دویچوونا عهیبین وان نه کهن، چونکی ههچییی ل دویث عهیبین وان بگهرییت خودی ل دویث عهیبین وی به تی و هه پین خودی ل دویث عهیبین وی به تی وی به تی وی کهرییت، و هه پی بوخاری ژ عهبدللاهی عهیبین وی به تی وی به تی وی که پوخاری ژ عهبدللاهی کوری عومه وی فه دگوهین ت.

۲٤۲ ژين و باوهرگ

ناڤەرۆك

بابدت	پەر
ژ وان خودیّناسیّن بهرههمیّ وان ئاشکهرا و ناڤیّ وی ڤهشارتی	٥
ئەو مرۆڤنى ب قورئانى د سەر دا دچت	11
ب مەدحا خەلكى بۆ تە نەئىي خاپاندن	17
ل هیڤییا سوپاسییا کهسی نهبه	77
شيرەتين پيغهمبەرى خۆشتقى سلاڤ لىي بن	70
(السراج المنير) د قورئانا پيرۆز دا	٣.
ئەگەرين گرتن و ۋەكرنا دەرگەھين خزينين عەرد و عەسمانى	٣٦
گونهه و بی ئومیدییا ژ رهحما خودی	٤٩
خو بهیله ب هیڤییا خودی قه و بیزار نهبه	۲٥
تاوانا کوشتنی و هندهک روهنگرنین پیتڤی	77
شیرهتا ئەبووبەكرى بۆ عومەرى	٨٠
رامانا پەيق <u>ن</u> ن بانگ <i>ى</i>	9.7
نڤێڗْ و مزگەفت	٩٨
نیشانیٚن روٚژا قیامهتیّ	١٠٤
جزایی فهرمان نهکرنا ب باشییی و نه پاشقهبرنا ژ خرابییی	149
ژینا دنیایی ب دیتنا خودان باوهری و کافری	180

ژیـن و بـاوهدرگ

يهكسانييا د ناڤبهرا عميالي دا	128
سهرهاتییا (ثهعلهبهی) وهکی د قورئانی دا هاتی	١٤٦
ئهم و گوهدانا وهعظی	169
ئەم و مەسەلا بەلايتى	100
ل دۆر حوکمی جگاری د ئیسلامی دا	١٦.
حوكميّ چوون وئاكنجيبوونا ل وهلاتيّن بياني	١٦٥
رِاوهستانه <i>ک</i> د گهل نهفسنی ل سهری سالا نوی	171
بوونا پێغهمبهری بوونا ئوممهتهکێ بوو	۱۷٥
دويماهييا رەمەزانى	۱۷۹
جهژن د ناڤبهرا عیبادهتی و بینڤهدانی دا	١٨٤
ئەگەريّن سەركەڧتنا رۆژا بەدرى	۱۸۷
مفایین دانا خیران	198
جزایی پشتدانا زکری خودی	۲.۳
جزایی مرنا خوّشتڤییان	۲.۹
<u>ر</u> ەنگەكى زۆردارىيى	717
سوننهتا پێغهمبهري د خوارن و ڤهخوارنێ دا	717
ب وان یین بهلا ب سهری هاتی خهمین خو بردڤینه	771
(نهخت) و هندهک رامانین بهرزه	770
حەقى قورئانى ل سەر ئوممەتى	۲۳.
ستارهکرن د ناڤبهرا خودێ و بهنييان د ا	787

ع ۲ ۲ ژین و باوهرگ